

بانگخواری سهرکه وتوو کییه

ئاماده کردنی: عبدالله خاکی

پیشکش

- ❖ به و بانگخوآزانه‌ی سه‌رخستنی ئیسلام بوته‌خه‌میان له داخ و حه‌سره‌ت پیبری کردوون.
- ❖ به‌هه‌ر که‌سیک خه‌مخوری ئەم ئیسلامه‌یه‌و هه‌موو کات هه‌ولی بلاوکردنه‌وه‌ی ئەده‌ن تا به‌لینی خوا دیتته‌دی.
- ❖ به‌وانه‌ی سه‌ر راستانه‌ شوینکه‌وته‌ی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویستن ﴿عَلَيْهِ﴾.
- ❖ به‌وانه‌ی له‌ دو‌عاکانیان موسو‌لمانان و منی به‌نده‌ی لاوازیان له‌بیره‌.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ. وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا، يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا..

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ

پیشه کی

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي كتب العز والنصر والتوفيق لمن أطاعه و اتقاه، وكتب الذل والخزي والعار على من خالف أمره وعصاه، وصلى الله وسلم وبارك على عبده ورسوله محمد القائل: {بعثت بالسيف بين يدي الساعة حتى يعبد الله وحده لا شريك له، وجعل رزقي تحت ظل رمحي، وكتب الذل والصغار على من خالف أمري، ومن تشبه بقوم فهو منهم} وعلى آله وصحبه أجمعين.

اللَّهُمَّ أَرِنِي الْحَقَّ حَقًّا وَأَرِزُقْنِي اتِّبَاعَهُ، وَأَرِنِي الْبَاطِلَ بَاطِلًا وَأَرِزُقْنِي اجْتِنَابَهُ. أما بعد:

مرؤف به سروشتی خوئی بانگپیشتی نه وه دهکات باوه ری پییه تی گرنگترین کارپیکیش لای مرؤفی موسولمان نایین و بیروباوه ره که یه تی، له بهر نه وه خوا به پیویستی کردوو له سهر به نده کانی خوئی که بانگه واز بکه ن بؤ نایینه که یان و بلاوی بکه نه وه و که مته رخه می تیدا نه که ن.

گرفتی نه مرؤی بانگخوازان له وه دا نییه که نه زانن بانگه واز کارپکی خوایییه و نه رکه له سه ریان، به لکوو له چوئییتی و شیوازی بانگه واز دایه.

چون که سانی تری جگه له خوئیان بانگپیشتی بکه ن و فیبری نیسلامه تی بیان بکه ن چ رینگا و رپبازنک بگرنه بهر له بانگه واز یاندا تا سهرکه وتوو و سهرفرز بن چون و به چ شیویه ک بتوانن به سهر قورت و ته نگه لانی رینگای دووری بانگه واز دا زال بن و له نیوهی رینگه بیئویشوو نه میننه وه و په کیان نه که ویت. نه م کتیبهی بهر دهستان گه ل خالی به هه ند و گرنگی له چوئییتی و شیوازی بانگه واز له خو گرتوو که به راستی شایه نه به ههر بانگخوازیکی رینگه ی خوا که بیخوئییتنه وه و به ته واوی له ژیان و هه ل سوکه وت و مامه له ی روظانه یدا به رجه سته ی بکات.

بانگه واز بؤ لای خوا رینگه ی پیغه مبه ران و چاکه خوازانه و باشتین وته و گوفتارنکه نزیکت بکاته وه له خوا (سبحانه و تعالی)، به لام کومه له ناداب و راگریکی هه ن پیویسته پشتگوئی نه خرین و بخرینه پیشچاو له وانه مورعاتی مامه له کردن له گه ل هه موو چین و توئزه کان هه ریه ک به پیی خوئی. جا نه وه ی به ره و بانگه واز دیت و پیی خوشه، شیوازه که ی جیاوازه له گه ل نه وه ی پشتی تن کردوو و وازی لئ هیئاوه.

ههروه ها نه میس شیوازی جیاوازه له شیوازی یه کیچ که دژایه تی بانگه واز دهکات و له شهر و رقه به رایه تیدایه له گه لیدا.

بویه له بهر گرنگی کاری بانگخوازی و غه ریب بوونه وه ی نیسلام لای موسولمانانه وه که گرنگی پیناده ن خه م و خه فه تیان ته نها شته دنیای و رابواردن و خوشییه کاتیبه کانه،

پشتیان کردوو له ئیسلام بۆیه ناخۆشترین ژيان بەرێدەکەن نازانن گەرانهوه بۆ جێبهجێ کردنی
به‌رنامه‌ی ئیسلام خۆشبه‌ختی دنیا و قیامه‌تی پێوه‌به‌نده .

بۆیه هه‌ستام به‌ کۆکردنه‌وه‌ی سه‌رجه‌م نه‌و باسانه‌ی که تايبه‌تن به‌ شپۆوازی بانگه‌وازی و ئه‌رك
مه‌رجه‌کان و کۆسپ و ڕنگا سه‌خته‌کان که دینه‌ سه‌ر ڕنگای بانگه‌وازه‌کانه‌رانی ڕنگای ئیسلام، پاشان باسی
گه‌وره‌ی و فه‌زلی نه‌مر به‌چاکه‌ و ڕنگری له‌ خراپه‌ و هۆکاری سه‌رکه‌وتنی موسوڵمانان بێهینه‌ ڕوو،
سوپاس بۆ خوای گه‌وره‌ که‌ توونیم دوای گه‌رانیئیک به‌ناو چه‌ن دین مالپه‌ر و سایه‌تی ئیسلامی بابته‌که‌ن
کۆیکه‌مه‌وه‌ بیکه‌مه‌ کتیبیکی پوخت و کورت بۆ موسوڵمانان به‌هیوای نه‌وه‌ی سوودی هه‌بێت
ان شاءالله .

ئه‌لبه‌ت نه‌م کاره‌مان بۆناویانگ و خۆده‌رخستن نیه‌ خوای گه‌وره‌ به‌ نیازمان ناگاداره‌ که‌ ته‌نها
له‌خه‌مخۆری خۆمانه‌ بۆ نه‌م ئیسلامه‌ بۆیه‌ هه‌ر ڕه‌خنه‌و قسه‌یه‌ک ده‌که‌ن گوێمان ئێنیه‌ گرنگ خودا
ئیمان قبول بکات.

دواکرم له‌ خوای گه‌وره‌ نه‌م ماندوو بوونه‌مان ئێ قبول بکات که‌ ته‌نها بۆخۆی بێت هیج ماندوو بوون و
کارێکمان بۆ غه‌یری نه‌و نه‌بێت، ئیستقامه‌و به‌رده‌وامیمان پێ ببه‌خشێ.

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ.

به‌نده‌ی خوا: عبدالله خاکی

شه‌وی سێ شه‌مه

۱۹/۳/۲۰۱۹

کات: ۱۲ : ۳۰ خوله‌کی شه‌و

بانگکردنی خه لک بۆ هیدایهت

بانگکردنی خه لک بۆ ئیسلام یه کئیکه له مه قسه ده بنه په تیه کانی ئەم دینه، به لککوو ئەگەر بلیین: هه موو دین بۆ بانگکردنی خه لکه که هاتوو بۆ ئیسلام هه له مان نه کردوو، له وه ویش گرنکتر ئەوه یه که بزانی نه ک ئیسلام به لککوو تیکرای ئایینه ئاسمانیه کان بۆ بانگکردنی خه لک و هیدایهت دانیان بۆ لای خوا هاتوون، ئەوه تا خوا ی گه وره ده فه رمویت: (وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ) ۱ واته: سویندبه خوا له ناو هه موو گه ل و ئوممه تیکدا پیغه مبه ریکمان ناردوو به مه ی ته نها خوا بپه رستن و دوور که ونه وه له (په رستی) هه ر په رستراویکی تر، جا خوا هه ندیک ی له و (ئوممه ت) انه رینموونی کرد و هه ندیکیشیان (له بهر خرابیان) گو مپرای یه خه ی گرتن ده ی به زه وی دا بگه رین و ته ماشا که ن سهر ئەنجامی بن باوه ران چۆن بوو.

بۆیه تیکرای پیغه مبه ران و پیاو چاکان هه ر بۆ پاکیشان و بانگکردنی خه لک هیدایهت و پاسته ری بوون، چونکه ئەساس و بنه رته ی دروست کردنی درووستکراوان بۆ مل که چ بوونه بۆ خوا، بۆیه خوا ی گه وره ده فه رمویت: (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ) ۲ واته: وه من جنۆکه و ئاده میزادم ته نها بۆ ئەوه دروست کردوو که به ندایه تی من بکه ن.

پیغه مبه ری ئیسلامیش (ﷺ) به هه مان ئامانجی پیغه مبه رانی تر هات تا کو خه لکی بانگ بکات بۆ رینبازی خوا رزگاربان کات له تاریکاییه کان بۆ پروناکی که ئیسلامه ..

خوا ی گه وره پی فه رموو: (اقرأ) چونکه ئەداتی گه یاندنی هیدایه ته. چونکه کلیلی کردنه وه ی می شکی به نده کانه تا به هه ق بینه وه ژیر باری فه رمانه کانی خوا وه ک که پپو یسته په رستشی بکه ن.. ئینجا خوا فه رموو: (يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ * قُمْ فَأَنْذِرْ) ۳ واته: ئە ی ئەوه ی جلکی خه وت به خووه پپچاندوو ه! هه سته، له ناو نوینه که ت خه لکی بیباوه ر بیدار بکه ره وه و بترسینه له سزای خوا، پاشان له ئایه تی تر فه رموو: (قاصدع بما تؤمر وأعرض عن المشركين) ۴ واته: جا تۆیش ئە ی پیغه مبه ر (ﷺ) هه رچیت پئ سپردراوه بن په رده و به ئاشکرا ده ری به ره، له هاوبه شدانه ران روو وه رگه رپه و گوئیان مه ده ری.

۱ النحل: ۳۶.

۲ الذاریات: ۵۶.

۳ المدثر " ۱-۲.

۴ الحجر: ۹۴.

ئینجا فەرمووی: (وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ)^۱. هتد. واتە: عەشیرەت و خێلە نزیکە کەت بە سزای خوا بترسێنە.

ئەمە پیغەمبەرە (ﷺ) هەرچی شوینکە وتووانی پیغەمبەریشە (ﷺ) ئەووە خوا بە تیکرا لەسەری فەرزکردوون کە بانگەواز بۆ هیدایەت و ڕاکیشانی خەلک بکەن بۆ ئیسلام،
وێک خوای گەورە فەرمووی: (ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ)^۲ واتە: ئەو پیغەمبەر! (ﷺ) ئەو ئیماندار! هەر بە ژیرانە و نەرم و قسە ی خۆش و حیکمەت و،
ئامۆژگاری شیرین و جوان، خەلک بۆ ڕینگای پەرورددگارت بانگ بکە، وە بە چاکتر و باشترین شیوە
قسە و گەفت و گوێیان لە گەڵ بکە.

کەوابوو هیدایەت شتیکی تایبەت نییە کە تەنھا پەيوەست بێ بە سلووک و ناکاری تاکەو، بە ئەکوو
بریتییە لە دۆسییەکی گشتی بۆ تاک و بۆ خێزان و بۆ کۆمەلگا، واتە: هیدایەتدانی تاک بۆ بەندایەتی
و ناکارەو، هیدایەتدانی کۆمەلگەش بە بلاوکردنەوێ دادگەری، وە پاراستنی هەقەکانی مرۆفەکان،
وە جیگیرکردنی دادگەری لە ناو خەلکدا، وە حاسلکردنی مەعریفەت و زانیاری و پیکهێنانی حەزارەت
و شارستانیەت.

چەمکی هیدایەت هیدایەت لە پرووی زمانەو: واتە: ڕینگە و ڕینوینی وە لە پرووی زاراوەشەو: بریتییە لەو
ڕینگەکی کە مرۆفەکان پێی دەگەن بە مەبەست، کە بریتییە لە شوینکەوتنی شەریعەتی خوا.
بۆیە شوینکەوتنی شەریعەتی خوا واتە: هیدایەت و ڕینمای بوون، مانای شەریعەتیش لە پرووی
زمانەو، واتە ئەو ڕێیەکی کە ئەتباتە سەر و چاوەکە.

مەبەستمان چییە لە هیدایەت؟ وێک لەسەرەو و روونمان کردەو کە هیدایەت واتە: گەیشتن بە ئامانج
و مەبەست، ئامانجیش بریتییە لە بەندایەتی خوا، و مەبەستیش واتە گەیشتن بە غایەت کە
رەزامەندی خوایە.

^۱ الشعراء: ۲۱۴

^۲ النحل: ۱۲۵.

هیدایهت له قورئاندا:

قورئانی پیرۆز پرییهتی له ئایهتی هیدایهت و بانگدانی خه‌لک و گه‌رانه‌وه‌ی خه‌لک له کوێره‌پرییه‌کان بۆ ئیسلام، یه‌که‌م سوپه‌ت که سوپه‌تی قورئانه بریتیه له سوپه‌تی فاتیه‌که که داخو‌زای به‌نده‌کانی تیا به‌رجه‌سته ده‌بیت که داواکردنه بۆ راسته‌پییوون، وه‌ک ده‌فه‌رمویت:

(اهدنا الصراط المستقیم) ^۱ هه‌ندی له ئایه‌ته‌کانی هیدایه‌تیش ئه‌مانه‌ن:

خو‌ا سبحانه‌ و‌تعالی ده‌فه‌رمویت: (إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ) ^۲. واته: به‌راستی ئه‌ی موحه‌مه‌د (ﷺ) تۆ ناتوانی ئه‌و که‌سه‌ی خو‌شت بو‌ی پ‌نموونی بکه‌یت، به‌لام خو‌ا هه‌رکه‌سه‌ی بو‌ی هیدایه‌تی ده‌دات و هه‌ر ئه‌و (خو‌ایه‌ش) زاناره‌ به‌وانه‌ی پ‌نموونی وه‌رگرن.

یاخود ئایه‌تی: (فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) ^۳ واته: ئینجا خو‌ا خو‌ی پ‌نموونی بر‌واداران‌ی کرد بۆ ئه‌و پ‌نگا‌راسته‌ی که دوو‌به‌ره‌کیان تیا‌دا ده‌کرد وه‌ خو‌ا ک‌ی بو‌ی پ‌نموونی ده‌کات بۆ پ‌بازی‌راست.

یان ده‌فه‌رمووی: (وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) ^۴. واته: وه‌ خو‌ا (خه‌لک) بانگ ده‌کات بۆ ما‌ی ناشتی و نارامی (به‌هه‌شت) وه‌ پ‌نموونی هه‌ر که‌سێ ده‌کات که بیه‌وی بۆ پ‌نگه‌ی‌راست.

یانیش فه‌رموویه‌تی: (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُنَبِّئَهُمْ قِيَضُ اللَّهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) ^۵. واته: وه‌ ه‌یچ پیغه‌مبه‌رێکمان پ‌ه‌وانه‌ نه‌کردوو به‌ زمان‌ی گه‌له‌که‌ی خو‌ی نه‌بیت بۆ ئه‌وه‌ی (ئایینه‌که‌یان) بۆ روون بکاته‌وه‌ ئه‌وسا خو‌ا هه‌ر که‌سه‌ی ویستبێ گوم‌رای کردوو هه‌رکه‌سیکیشی ویستبێ پ‌نموونی کردوو هه‌ر ئه‌ویش زالی کار دروسته‌.

^۱ الفاتحة ۵

^۲ (القصص: ۵۶)

^۳ (البقرة: ۲۱۳).

^۴ (یونس: ۲۵)

^۵ (ابراهيم: ۴)

هیدایهت و ریتمایه کان له سوننه تی پیغه مبهردا (ﷺ) :

له سوننه تی پیغه مبهریش (ﷺ) دیسان فهرموده گه لی زور له ئارادان سه بارهت به هیدایه تدانى بهنده کان. له وانه: پیغه مبهرى نازدار (ﷺ) ده فهرمویت: (مَنْ دَلَ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ)¹. واته: هه رکه سه ریبهرى خه لکی بکات نه وه به نه ندازه ی پاداشتی چاکه کاره که خیری هه به. یا خود فهرمویه تی: (مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئاً ، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامٍ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئاً)². واته: هه رکه سه یك بانگی خه لکی بکات بو ریگای هیدایهت، نه وه به نه ندازه ی پاداشتی نه وانه ی که شوینی ده که ون پاداشتی ده سته ده کویت، هیچ له پاداشتی نه وان کهم ناکات، هه رکه سه ی کیش بانگی خه لکی بکات بو گو مریای، نه وانه تاوانی له سه ره وه که شوینی ده که ون و هیچ له تاوانی نه وان کهم ناکات.

یان فهرمویه تی: (عن أبي العباس سهل بن سعد الساعدي رضي الله عنه أن رسول الله (ﷺ) قال يوم خيبر: لأعطين الراية غداً رجلاً يفتح الله على يديه، يحب الله ورسوله (ﷺ)، ويحبه الله ورسوله) «فبات الناس يدوكون ليلتهم أئيمهم يعطأها. فلما أصبح الناس غدواً على رسول الله (ﷺ): كلهم يرجو أن يعطأها، فقال: أين على بن أبي طالب؟» فقيل: يا رسول الله (ﷺ) هو يشتكى عينيه قال: فأرسلوا إليه فأتي به، فبصق رسول الله (ﷺ) في عينيه، ودعا له، فبرأ حتى كأن لم يكن به وجع، فأعطاه الراية. فقال على رضي الله عنه: يا رسول الله (ﷺ) أقاتلهم حتى يكونوا مثلنا؟ فقال: انفذ على رسلك حتى تنزل بساحتهم، ثم ادعهم إلى الإسلام، وأخبرهم بما يجب من حق الله تعالى فيه، فوالله لأن يهدي الله بك رجلاً واحداً خير لك من حمر النعم)³ واته: "سه هلی کوری سه عد" (خوا ی لی پازی بیّت) ده تی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) روژی خه بیبه ره رموی: نه م ئالایه ده ده مه دهستی بیاو تک خوا له سه ره دهستی نه وه سه رکه وتن نه نجام ده دات، خوا پاشان پیغه مبهری خو شده وی و، خوا پاشان پیغه مبهریش خو شیان ده ویّت. ده تی: خه لک نه وه شه وه یان روژ کرده وه به و باسه وه: ده بی کامیان نه و ئالایه ی بدرتی، کاتی خه لک روژیان لی بو یوه وه، به یانی زوو رویشتن بو خزمه تی پیغه مبهر (ﷺ) هه موویان خوا زیاری نه وه بوون نه و ئالایه یان بدرتی، فه رموی: (علی کوری نه بوو تالب) له کوپیّه؟ گو تیان: نه ی پیغه مبهری خوا نه وه له ده سه ئازاری هه ردو چاوی ده نالی تی.

¹ (رواه مسلم عن أبي مسعود عُقْبَةَ بْنِ عَمْرِو الْأَنْصَارِيِّ رضي الله عنه)

² (رواه مسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه)

³ (متفق عليه).

فهرمووی: (بنێرن به دوایدا) هینایان پیغه مبهەر ﴿ﷺ﴾ تفي کرده ههردوو چاوی و بۆی پاراپهوه، چاک بوو ههروهک ئازاری نهبویت، ئالاکه ی دایه دهستی، "عهلی" (خوای ئی رازی بیئت) گوتی: ئە ی پیغه مبهری خوا ﴿ﷺ﴾ له گه ئیان نه جهنگین تاوهک ئیغه یان لیدییت؟ فهرمووی: له سه ره خۆ برۆ ناویان تا ده گه یته قه راغی ماله کانیان، دوای بانگیان بکه بۆ ئیسلام هه وائیان بدهری به وهی واجبه له سه ریان له نه رکی خوای، سویند به خوا نه گه ره خوا به هۆی تۆوه یه ک که سه رینمایي بکات بۆتۆ چاکتره له هه رچی وشتری سوور هه یه). (مه به ست سامانی دنیا یه).

یان ده فهرمووی: (عن أنسٍ رضي الله عنه أن فتي من أسلم قال : يا رسول الله ﴿ﷺ﴾ إني أريد العزوة وليس معي ما أتجهز به ؟ قال : « انت فلاناً فإنه قد كان تجهز فمرض » فأتاه فقال : إن رسول الله ﴿ﷺ﴾ يُقرئك السلام ويقول : أعطني الذي تجهزت به ، فقال : يا فلاناً أعطيه الذي تجهزت به ، ولا تحبسي منه شيئاً ، فوالله لا تحبسين منه شيئاً فيبارك لك فيه)¹ واته: "ئه نه سی کوپی مالیک" (خوای ئی رازی بیئت) ده ئن: گه نجیک له هۆزی (اسلم) گوتی: ئە ی پیغه مبهری خوا ﴿ﷺ﴾ من نیازی جهنگم هه یه که ره سه و تفاق و ایشم نییه که پێی بجهنگم. فهرمووی: (برۆ بۆ لای فلان که سه که ره سه کانی ئه و بینه، چونکه ئه و خۆی ساز کردو نه خۆش که وت) ئه ویش هات بۆ لای و پێی گوت: پیغه مبهری خوا ﴿ﷺ﴾ سه لامت لیدی هکات و ده فهرمویت: ئه و که ره سه و تفاقه ی خۆت پيساز کردبوو بمه ری. ئه ویش به خیزانه که ی گوت: ئه و تفاقه ی که خستبووم برۆ بیده ری و هه یی لیگل مه ده ره وه به خوا هه یی ئی گلنا ده یته وه بۆ ئه وه ی خوا به ره که تی تی بخات بۆت.

¹ (رواه مسلم).

بانگخوازی بۆ دینی خوا مایه‌ی خۆشبه‌ختیه‌ی بۆ مرۆڤه‌کان

بانگه‌وازکردنیش بۆخۆی ده‌رگایه‌کی به‌رفراوانی ئەم دینه‌یه، چونکه سألحبوون و به‌ره‌خواچوونی به‌نده‌کان ته‌نها له‌ ڕنگه‌ی بانگه‌وازکردنه‌وه‌ مسۆگه‌ر ده‌بێت و بووه.

بۆیه‌ ئەبێنێن که‌ یه‌که‌م ده‌روازه‌ی تیگه‌یاندن و پێگه‌یانندی به‌نده‌کان لای پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویسیه‌ت ﴿ﷺ﴾ له‌ وشه‌ی (قم فأنذر) هوه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتبوو.

بۆیه‌ ده‌توانین بڵێین تاکه‌ ڕنگه‌ی هۆشیارکردن و بیدار کردنه‌وه‌ی خه‌ڵکه‌که‌، به‌ لێکوو ناساندنی ئاماژ و مه‌به‌سه‌تی به‌نده‌کان له‌ ژيان که‌ به‌ندایه‌تی و رازی کردنی خوا بووه‌ له‌ بانگه‌وازکردن بۆ خوا مسۆگه‌ر بووه.

بانگه‌وازکردنیش بۆ ڕێبازی خوا زۆر شیواز و ڕنگه‌ی هه‌یه، بۆ بابای بانگه‌وازکاریش ته‌نها ئەوه‌ پێویسته‌ نیه‌ که‌ بزانی چۆن بانگه‌واز بکات، به‌ لێکو هۆکاری کاریگه‌ری بانگه‌وازه‌که‌ی و په‌رچه‌کانی ڕێگا و ململانیه‌کی به‌رفراوانیش له‌ ئارادایه‌ که‌ ئەبێ خۆی بۆ یه‌کلاکاته‌وه‌وه‌ خۆی له‌ به‌ر ئاکامه‌کانی بگه‌ڕێت!! په‌روه‌ردگار فێری کردووین که‌ ڕێگا و شیوازی پێغه‌مبه‌ران (علیهم‌ الص‌لاة‌ والس‌لام) بگه‌ڕینه‌ به‌ر بۆ ب‌لاوکردنه‌وه‌ و روون کردنه‌وه‌ی په‌یامی خوا، چونکه‌ کاری وان بانگه‌واز کردن بووه‌ بۆ لای دینی خوا، هه‌روه‌ها ئەزموونی ژانیش فێرمان ده‌کات که‌ چاکترین و گونجوترین میکانیزمی بۆ ب‌لاوکردنه‌وه‌ی هه‌ر په‌یام و بیروباوه‌ڕێک، بانگه‌واز کردنه‌ بۆ ئەو ڕێباز و بیروباوه‌ڕه‌. بانگه‌واز کردنیش ڕێسا و نه‌ریت و ڕێو شوپێی خۆی هه‌یه‌ و پێویسته‌ بانگخوازان ره‌چاوی ئەو حوکم و نه‌ریتانه‌ بکه‌ن تا له‌ پرۆسه‌ی بانگه‌وازا به‌ یارمه‌تی و ڕێنوێنی خۆی کاربه‌جێ سه‌رکه‌وتن به‌ ده‌سته‌ بێن. هه‌روه‌ک وتمان ئاینه‌کان به‌ بانگه‌واز کردن ب‌لاو ده‌بنه‌وه‌ و گه‌شه‌ ده‌کهن، هه‌روه‌ها به‌ وازه‌ی ئیان سستی له‌ بانگه‌وازا تووشی لاوازی و گۆشه‌گیری ده‌بن، مێژووی کۆن و نوێ شاهیدی وته‌کانمانه‌.

له‌ میانه‌ی ئەوه‌ی په‌یام و به‌رنامه‌ی ئیسلام بانگه‌وازیکی مرۆڤایه‌تی جیهانی گه‌شتگیره‌ و، ئەرکی سه‌رشانی موسوڵمانانه‌ ئەم په‌یامه‌ له‌ هه‌موو قۆناغ و سه‌رده‌می‌کدا به‌گۆیی مرۆڤایه‌تیدا بده‌ن و خه‌ڵکی بیدار که‌نه‌وه‌ به‌ نوری قورئان و شه‌ریعه‌تی ئیسلام، شارستانی و مه‌ده‌نیه‌تی ئیسلامی بیناکه‌ن و ڕێز و شکۆی راسته‌قینه‌ بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ مرۆڤایه‌تی و دادپه‌روه‌ری ئیلاهی و یه‌کتاپه‌رستی و ئازادی راسته‌قینه‌ و حه‌ق و یه‌کسانی بچه‌سپێن و به‌ خه‌ڵکی بگه‌یه‌نن که‌ ئەمان بانگخوازی حه‌ق و چرای رووناکی و هه‌لگری په‌یامی خێر و چاکه‌ن بۆ هه‌موو مرۆڤایه‌تی ته‌نانه‌ت بۆ گه‌شت زینده‌وه‌ران.

هه‌ر له‌ میانه‌ی ئەم راستیانه‌وه‌ بوو که‌ ره‌عیلی یه‌که‌م له‌ هاوه‌ڵان و تابعی و تابعی تا بێعین جوامێرانه‌ و د‌لسۆزانه‌ بانگه‌وازیان کرد بۆ ئیسلام و گه‌یاندیانه‌ چله‌ پۆیه‌ و مرۆڤایه‌تیان له‌و قۆناغه‌دا رزگارکرد له‌ کۆیله‌یه‌تی و زوڵم و سته‌می ده‌سه‌ڵاتدارانی ئەو سه‌رده‌مه‌.

گەر ئاورپێک لە مێژوو بەدینەو دەبینین لە رێگای بانگەواز و دڵسۆزی بانگخوازان و بازرگانە برۆدارەکانەو بەرنامە و پەیامی ئیسلامی گەشتە گەلانی هیند و سیلان و چین و ھەرێمی تبت و فلپپین و ئەندوونسیا و ناوھەڵبەست ئەفریقا و نەجیریا و سوئامال و تەنزانیا و مەدەغەشقەر و ... ھند ئەم ھەموو وڵات و ھەرێمانە لە رێی بانگەوازەو ناسناویون بە ئیسلام و ئەمپڕۆش رێژەیی زۆری موسوڵمانان لە وڵاتەدا دەژین ، بۆ تیر و شیر ملیۆنەھا مرۆف ھاتونەتە نێو ئیسلامەو و ئەمەش تۆمەتی ناھەزانی ئیسلام پوچەل دەکاتەو کە دەلێن ئیسلام بە شیر و تیر بڵاوبۆتەو .

ئەمەو بە ملیۆنەھا کەس لە ئەوروپادا لە رێی بانگەوازەو موسوڵمان بوون و ئەم کاروانەش بەردەوامە بەلگەیی تری واجب بوونی بانگەواز کردن بۆ دینی خوا ئەو بنەما اصولییە یە کە دەلێت: (ما لا یتحقق الواجب إلا به فهو واجب). گەر برۆانینە بارو دۆخ و ژبانی رۆژانەیی موسوڵمانان دەبینین ، دوورکەوتنەو و لادانیکی زۆر بەدی دەکریت لە ئاین و بەرنامەیی ئیسلام ، دەبینین شەریعەتی خوا فەرمان رەوا و یاسا و داب و نەریتی ژبان نیە ، و لە گۆشەیی کە تەسکدا بەرکەنار کراو ، شارەزا بوون لە دین بە پێی دەقەکانی قورئان و فەرموودە تارادەیی کە زۆر نامۆ بۆتەو و تێکەل کراو لە گەل حەز و خولیا و بیدعە و .. ھتد. موسوڵمانان کە سایەتی ئیسلامی خۆیان لە دەست داو و تووشی لاوازی و شکست خواردوویی ھاتوون و کاریگەرپتی کلتوور و سیاسەتی رۆژئاویان بە زەقی پێو دیارە ، بەتایبەت لە شتی رووکەشدا ئەک لە بواری زانیاری و تەکنۆلۆژیا ، دژایەتی کردنی ئیسلام و یاسا و رێساکانی بۆتە پیشە و کاری رۆژانەیی خەلکانێک کە بەناو بەچکە موسوڵمانان و بەلام بە کردار دۆژمنی سەر سەختی دین و شەریعەتی خوان و ئەوھیی پێیان کراو و پێیان دەکریت قسور ناکەن لە ژێر لافیتەیی جۆراوجۆر و ھەر رۆژەیی بە ناوو نیشانپێکەو . کێشەکان لەم رووھەو زۆرن و لە خائێکی وادا مەگەر ھەر ئاماژەیی بۆ بکریت ، عەرەب دەلێت : (اللیب یکیفیه الاشارة) بانگخوازان و دڵسۆزان ئیسلام ھەر ئاماژەیان بەسە و دەبێت دڵسۆزانە و خەمخۆزانە رابن و خزمەت بە گەل و نیشتمانە کەیان بکەن و بەرچاو روونیان بکەن بە شەرع و بەرنامە کەیی خوا و گەرانەوھەیان بۆ سەر راستە شەقامی ئیسلام ، کە دەبێتە ماپەیی بەختەوھری و سەررفرازی لە دنیا و رۆژی دواییدا ، لە میانەیی ئەم راستیانەوھە بوار بۆ شک و گومان نامپێتەو، کە بانگەواز کردن دەچیتە نێو خانەیی واجباتەو، ئەمە و بانگەوازکردن ئەمپڕۆ لە ھزری ئیسلامیدا شوپنی چلەپۆپەیی گرتۆتەو، چونکە بارودۆخەکان و دەخواریت . ھەر وھە لە لایە کێ ترەو ئایینی پیرۆزی ئیسلام ھەموو ئەو بۆ چوون و پێوھانەیی رەت کردۆتەو کە کراون بە کۆسپ و گومان ، بۆ سنوردانان لە بەردەم پڕۆسەیی بانگەوازکردندا ، بۆ نمونە: ئیسلام فراوانی ئاستی زانستی و روناکییری دانەناو بە مەرگیکی پپویدست بۆ کرداری بانگەواز کردن ، بەلکو دەرگا و لایە بۆ ھەموو موسوڵمانان و داوا لە ھەمووان کراو ،

هەریەک بە پێی ئاست و توانای خۆی بانگەواز بکات بۆ دینی خوا ئەمەش لە میانەیی فەرموودەیی (بلغوا عنی ولو آية) رواه البخاری . ئەمە و واقع حالی موسوڵمانان و دەخوایێت هەستی بانگخوازی کارا بکریێت و سەرنجی هەموو لایەک رابکێشریێت بۆ ئەم واجبه پیرۆزەیی که زۆریێک لەبیریان کردوو و هەست بە مەترسییەکی ناکەن و نازانن. گەر موسوڵمانان ئەرکی سەرشانیان بەجێ نەهێنا و سستی و تەمبەلێیان کرد ئەوا بەرپرسیاریتی روویان تی دەکا و لێپرسینەوهی خوای گەورەش سەخت و گرانه. بانگەواز بۆ لای خوا پێویستی بەوێه که مرۆف هەموو توانا و کاتی خۆی بۆ بختە گەر و بە ئامۆژگاری، کردار، مامەڵە و لەگەڵ بووندا بەردەوام بیێت.

بانگەواز ئایینە؛ خوایاری ئایینیش نییەت و شوێنکەوتن و وەستانە لەسەر قەدەغە کراوەکان. نەرمونیانی لە هەموو کاتیکیدا لە حکمەت و دانایی نییە لە بانگەوازدا هەروەک رەقی و توندوتیژی بەو شیۆهیه. بەلککو کات و کەس و هەلۆیستە که شیۆزی گونجاو دیاری دەکات. کار و فەرمانی بانگەواز لە فیهق و وردبوونەوهی ئەحکامی هەرە گەورەیه که تەوکید و یەکخواپەرستی خوای گەورەیه. حکمەت و دانایی دائەپرێت بەسەر: قورئان، سوننەت، ئایین، هەق و راستی. هەروەها بەسەر هەموو پایەکی پیکراو و دروست و بەجییدا. حالی خەلکی لەگەڵ بانگەوازدا سێ بەشن:

- بەپیر بانگەوازەوه دیت و پێی خۆشه و وەری دەگریێت،
- هەقی پێ قەبووڵە بەلام بیئاگا و نەشارەزایە پێی،
- ملنەدەر و دژ و پێچەوانەیه بە هەق.

به ره به سته کانی بانگهواز.

گومانی تپیدا نیبه که ئیماندا به فیتیهی خوئی بانگخوازهو هم و په ژارهی بانگهواز که به تی، له م پښه شدا ده بیټ ورد بین بیټ و زال بیټ به سهر ئه و به ره به ست و ئاسته ننگه نهی ده که ونه به رده می. قسه کردن له سهر ئه م بابه ته زور هه لئه گریټ و دوورو درپژه، پښه کانی بانگهواز گشتی پریه تی له به ره به ست و ئاسته ننگ و ته ننگ و چه له مه، به ره به ستی نه فس و شه یتان، دوژمنی دهره کی و ناوه کی، ته ممه ئی و خه مساردی، پروخانی دهروونی، فرت و فیلی دوژمنان، به ره به سته کان گه لی زورن، بویه ده بیټ ئیمانداری بانگخواز نه فسی خوئی راپینیت و پیشینی کومه لیک کیشه و گرفت و په رچدانه وه بکات، فیقه و وردبونه وهی بانگهوازیش له راستیدا مه سه له یه کی به فراوانه و زور کار له خو ده گریټ، بویه ده بینین پیغه مبه رانی خوا سه لامی خویان لی بیټ که هه لپژاردی خوا بوون، پیویست بووه که خوی گه وره به کردار فیبری فیقهی بانگهوازیان بکات، وه که له به سه ره اتی یونس دا ده فه رمویټ: (اِذْ اَبَقَ اِلَى الْفُلِّ الْمَشْحُونِ)^۱ واته: که چی رای کرد به ره و که شتیه پر له که لپه ل و خه لکه که.

خوی گه وره ده یه ویټ فیبری بکات که مروئی بانگخواز، بانگه شه بولای خوا ده کات، له و پښه شدا به نارام و خوگره و په له ناکات و تووشی شله ژان و شوک نایه ت. جا کاتیک پیغه مبه ران سه لامی خویان لی بیټ، شتیک له و بابه ته یان تووش دیټ و په له ده که ن، که ئه مه حیکمه تیکی تپیدا یه و خوا خوئی ده یزانیټ، خوی گه وره خاوه ن عه زیمه ته کانی لی هه لپژاردوون، که ئه وانه بوو به بانگهوازیان کردو جهادیان کردو له و پیناوه شدا به نارامگرو خوړاگرو بوون، ده بن ئیمه چه ندیکمان پیویست بیټ؟ برای بانگخواز: بزانه که هه ر جارو جارو ماوه ماوه شتیک له لاوازی و داپچران و خا و بوونه وه تووش دیټ، کومه لیک ئاسته ننگ و به ره به ست که ئیمه بو خومان پیوهی ده نالین نه خوازه لا تووشمان بیټ یه خه ت پښه ده گرن، به لام بزانه زوربه ی به ره به سته کان دهره و پښه و ناوخوییه کانن، واته ئه وانه ی تووشی دهروونی مرووف دین و لاوازو بن هیوای ده که ن و له کاروانی بانگهواز دووری ده خه وه و سستی ده که ن، چاره سه ریشی ته نه ا خور اگری و له خواترسانه، وه که خوی ته عالا ده فه رمویټ: (وَ اِنْ تَصْبِرُوا وَ تَتَّقُوا لَا يَضْرِبْكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئاً)^۲ واته: خو ئه گه ر به لا و ناخوشیه کتان بو پیش بیټ، ئه وان پی دلخوش ده بن، جا ئه گه ر خوگر بن و پاریزکار بن، پیلان و ته له که ی ئه وانه هیچ زبانیکتان پیناگه یه نیټ.

^۱ [الصافات: ۱۴۰]

^۲ [آل عمران: ۱۲۰]

بۆیه ئەگەر هاتوو نەفسی خۆمان پتەوو بەهێز کردو سەبرو ئارامیان بوو، ئەووە پێگەر دەرەکییەکان سوکوترو کەمزیا تەرن. پێگە کە گشتی هەر لە سەرەتاوە تا کۆتاییە کە ی بە مەترسی و بەرەبەست و نارهەتی پێژراوە.

بۆیه ئیمامی ئەحمەد پەرحمەتی خوای لی بیئت، کە هەموو فەزلی لە ئیمان و تەقواو عەلیم و بانگەوازا دەزانین، گەورەیی و پێگە ی ئەم ئیمامە ئەوەندە بەرزە بە جۆریک دواى هاوہ ئەکان و شوینکە وتوانیان هیچ زانیەکی تر بە ئەندازە ی ئەو پێیدا هەلنە دراوو وەسەف نە کراوە، دەفەر مویت: (لا یجد المؤمن راحةً دون لقاء ربه). واتە: ئیسراحت و گۆشایشی گەورە ئەو کاتە یە فریشتە دیتە لات،

مژدەت پێ ئەدات کە ئیتر غەم و پەژارە نە ماوو مژدە ی ئەو بە هەشتەت پێ دەدات کە وادەت پێ درابوو، ئەوجا لێرەو لەم چرکە ساتەووە دەکەوینە ئیسراحتەووە، بەلام پێش ئەووە نە ئەمینیت لە فیتنەو ئازاوە، وە نە لە تاقیکردنەووە بە لاو موسیبەت، وە نە لە دزایە تیکردن، ئەمین نیت تەنھا لەو حالە تانەدا نە بیئت کە خوای گەورە باسی کردوون لە بە هەشتەت وە ک دەفەر مویت: (وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَعَفُورٌ شَكُورٌ)^۱ واتە: ئەمانە لە دونیادا لە حالی بیژاری و حوزندا بوون، بۆیه لە بە هەشتەت خوای گەورە بۆی گورپین بە نە عیم و خویشی، وە لە نایە تیکی تر دا دەلین: (قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ)^۲ واتە: جا لە بەر ئەووی لە دونیادا لە مەشەققەت و نارهەتیدا بوون و ئارامگر بوون لە سەری، بوونە میراتگری ئەم بە هەشتەت، بەلام ئەگەر لە دونیادا لە رەفاهیەت و نیعمەت و خویشیدا بوونایە ئەمە یان بە دەست نە دەکەوت،

بۆیه خوای گەورە دەفەر مویت: (إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ * أُولَئِكَ مَاوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ)^۳ واتە: بە راستی ئەوانە ی کە بە تەمای ئامادە بوونی بەر بارەگای ئیمە نین و (باوهریان پێی نیه) و رازی بوون بە ژێانی ئەم دنیا یە و دنیایە بوون پێی و دلیان پێی خویشبوو و ئەوانەش کە خوایان غافل و بێ ئاگان لە نایەت و نە پێی دروست کراوە کانی ئیمە، سەرنجی نادەن و بیری لێناکەنەووە. ئا ئەوانە شوین و جێگە یان ناگرە بە هۆی ئەو کار و کردەوانە ی کە دەیانکرد.

جا لە سەرمانە دەر وونی خۆمان لە سەر ئارامگری و خوێراگری لە پیناوی خوادا رابینین، تاکو لە ئەهلی تەقوا بین، لە ئەهلی عەلیم و عەمەل بین،

^۱ [فاطر: ۳۴].

^۲ [الطور: ۲۶].

^۳ [یونس: ۷-۸].

له نه هلی سهبرو یه قین و دنیایی بین. گرنگترین راگریش بو بانگهواز نه مه یه که خوی گه وره دهفه رمویت: (قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعِيَ وَسُخَّانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ) واته: (نه ی پیغه مبهه **﴿سَبِيلِي﴾**) بلئ: نا نه مه رنکه و رپبازمه: من و شوینکه وتوانم بانگ ده که یین بو لای خوی پهروهردگار له سهر بنچینه و بناغه یه کی روون و ناشکرا، پاک و بیگه ردیش بو زاتی پهروهردگاره، من هیچ کاتیک له موشریک و هاوه لنگه ران نیم.

ههروه ها که له نایه تیکی دیکه دا دهفه رمویت: (ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ)^۱ واته: (نه ی پیغه مبهه صلی الله علیه وسلم، نه ی نیماندار) بانگهواز بکه بو لای بهرنامه و رپبازی پهروهردگارت به حکمهت و دانایی (بو هندیک) و ناموزگاری جوان و به جی، (بو هندیکی تر) و گفتو گوو موجوده له به جوانترین شیوه (له گه ل هندیکی تر) تا به تایه تی خاوهن کتیبه کان). نه م نایه تانه ش سئ حالت دیاری ده که ن که هیچ بانگه وازیک لئی به دهر نیبه: یان نه وه تا له گه ل هاوړا کانت که پیویستی به حکمهت و دانایی هه یه، وه یان له گه ل بن ناگو نه زانه کانه که پیویستی به ناموزگاری چاک هه یه، وه یان له گه ل پیچه وانیه که پیویستی به موجوده له به چاکترین شیوه هه یه. راگره که له نایه تی یه که مدا: (ادعو إلى الله)، تهها بو لای خوا، نه ک بو لای خو مان، یان شیخ و ماموستایه ک که خو شمان دهویت، یان بو لای حیزب و پارت و کومه لئیکی تایهت، بو هیچ شتیکی تر بانگهواز ناکه یین بو لای خوا نه بیئت، جا نه م نایه ته نایه تی بانگه وازه و گرنگترین و باشتین مه به ست و هوکاری له خو گرتووه، سهره تاکه ی: (قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ وَه كُوتاييه كه شئ: (وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ) گرنگترین کاریک له ژبانماندا بانگه وازی بو ده که یین ته و حیدو یه کخواپه رستیبه، وه گه وره ترین و له پیشتین کاریکیش دنیای لئ به هو ش دینینه وه مه ترسی و ناقاری خراپ و ویرانکری شریک و هاوه لنگریبه، پاشان پیوه ریش بو نه م و نه و به سیرهت و بهرچاو رپوشنیبه، به سیره تیش: کاریکه کوکه رهوه ی علیم و زانستی به سوودو کاری پیکراوو باشه، مرو ف نه گه ر هاتوو علیم و زانستی شه رع ی هه بوو به لام کاره که ی پیکراو و هاوړای سوننهت نه بوو، نه و که سه به که سیکی خاوهن به سیرهت ناژمیریت، له ملاشه وه نه گه ر هاتوو کاری هه بوو و مه به ستیشی باش بوو به لام علیم و زانستی شه رع ی نه بوو، نه وه ش نابیته که سیکی خاوهن به سیرهت و بهرچاو رپوشن. له خوا ده پارپینه وه به سیره تمان بداتی و بمانکاته که سیکی حه ق بیژو خوړاگر، نه هلی ته قواو خواناسی بین، ساته زپینه کانی ته مه نمان له پیناوی نه م ئیسلامه پر وژه دا خه رج بکه یین.

^۱ [یوسف: ۱۰۸]

^۲ [النحل: ۱۲۵]

هۆکاره کانی تهممه ئی و چوونه دواوه له بانگهواز بۆ لای خوا چیه؟

ئه بینهن که هه ندى بانگخواز له قوناغێک له قوناغه کانی بانگهوازدا زۆر گهرم و گوهر و چالاکه، پاشان کوتوپر ساردی و تهممه ئی ئه یگرێت و پائی ئی ئه داتهوه، پروو ئه کاته ژيان و بژنوی دنیاو پاره په یدا کردن، هۆکاری ئهمه چیه و چاره سه ریشی چیه؟ هۆکاره کان زۆرن، ئیمان و باوه ر زیادو که م ده کات، به خوا په رستی و گوێرپه ئی زیاد ئه بیته و به سه رپه یچی و گونا هو تاوان و که مته رخه میش که م ده بیته وه، مرؤفیش کاتی بانگهواز ئه کات بۆ لای خوا ئه وه له راستیدا هه ستاوه به ئه رکی خوا په رستی، چونکه به ندا یه تی هه موو ژيانی مرؤف ده گرێته وه.

ههروه ها تپینی ئه وه ده که یت که تۆ جاری وایه زۆر به ملکه چی و خشوع و ئاماده بوونی دلّه وه ده چپته نوێژه وه یان قورئان ده خو ئنیته وه، یان له خوا ده پارێتته وه یادی خوا ده که یت، جاری واش هه یه ئه و ملکه چی و دلّ ئاماده یه ت نییه، بانگه وازیش به شیکه له به ندا یه تی، شه یتان که له کاتی نوێژو قورئان خو ئندن دا بۆت دیت و ده یه و ئی لات بدات، له کاتی بانگه وازیش دا ههروه ها دیت و ده یه و ئی په کت بخت و خاوت بکاته وه، به لّام ره نگه له سه ر که سانیک تهممه لّ و پالیان ئی دا بیته وه به هیزتر بیته و کاریگه ری زیاتر بیته، بواری بانگه واز زیاتر خه لکی تیا یدا لاواز ده بن و واز دین، چونکه به رده وام په یوه ندیت به خه لکه وه ده بیته و له گه لّ خو شی و ناخو شیان دا یت، ئینجا له م پرووه و دیت بۆ لات و ختو که ت ده دات و ده ئی: ئه وه ته به هۆی بانگه وازه که ته وه خه لکی لیته زویر بوون، دۆسته کانت سه رکۆنه ت ده که ن، خزم و که س و کارت پشتت تی ده که ن، وات ئی به سه ردی، تووشی چه رمه سه ری و لیپێچانه وه ده بی، بۆ له ما ئی خو ت دانانی شی و خه ریکی نوێژو به ندا یه تی خو ت بی با شتره، چیت دا وه له و خه لکه! ئه بینه ت ئیتر ئه م ختو که و بیره شه یتانیا نه کار له هه ندى که س ده که ن و به خو ی ده ئی: ئه گه ر من له نه فس ی خو م دا هیدا یه تم وه رگرت و وازیشم له بانگه واز هینا و هه ر به رده وام بووم و ئیستی قامه بوو، له وانه یه ئه مه با شتر بێ بۆم له و هه موو گرت و سه ر ئی شه یه.

به لّام له راستیدا هه یچ که س به باشی هیدا یه ت وه رنا گری و به رده وامی نا بێ مه گه ر بانگخوازی رینگه ی خوا نه بێ، ئه مه له جوان کاری و رازان دنه وه ی شه یتانه بۆت تا گو مرات بکات و له ر ئی لات بدات، سه یر بکه ئه گه ر یه کێک لاواز بوو له بانگکردنی خه لکی بۆ لای خوا وازی له بانگه واز هینا، ورده ورده خو شی لاواز ده بیته و توانای که م ده بێ تا به ته واوی په کی ده که ویت و شه یتان زالّ ده بێ به سه ریدا و واز له رینگه ی بانگه واز دپێ.

جا ئه ی برایان! ئه ی بانگخو ازان! هه لّنان و تیکۆشان! عه زیمه ت عه زیمه ت! ئه م ئایینه ی ئی مه ئایینی عه زیمه ت و هیممه ته! ئایینی وه رگرتی ئیمان و باوه ره به هیزو به توندى، مه به ستیشمان ئه وه نییه که توندوتیژ بین و رۆ بچین له دیندا، به لّام ده لپین: وه رگرتی دین ده بێ به راستگۆیی و دلّسو زانه بیته،

ته نانهت نه و پرخسهت و مؤله تانهش که ههن ده بئ به ئیمان و به راستگۆ یانه وه وه ربگیرین، نه وانه که مؤله تن له پهروردگار وه بۆ بنده کانی خوئی، به مهش راستگۆ نه بین له گه ل پهروردگار ماندا، هیچ بواریک نییه بکری بانگخوازان تیا یادا ته ممه ل و ته وه زهل بن، که ی نه مرپۆ کاتی پال دانه وه ته ممه ل و پاشه کشه کردنه! ههر که سیک له ههر بواریکدا کار بکات ده گونجی بلی ئیتر گه یه شتمه کۆتا مه به ست تیا یادا پپویستم نه ما، ته نها نه وه نه بیته که رینگه ی زانستی شهرعی و ده عوه و بانگه وازی گرتۆته بهر، چونکه به راستی ههر چه ندیک بانگه واز بکات بۆ لای خوا خوئی ماندوو بکات ههر که موکوره و پپویستی به زیاتر هه یه، وه ههر چه ندیک فییری عیلم و زانستی شهرعی بیی ده بیی پپویستی به زیاتر وه جاری له کۆپیه تی، چونکه به راستی نه مه رینگه یه که خه لکی ته نها لیژدها جیا وازیان تی ده که وئی، ده ی بۆچی پله بهرزه کانی به هه شت دانراون، نیوانی ههر پله یه ک و پله یه کی تر وه ک نیوانی ئاسمان و زه وی وایه؟ چونکه نه مه نه وه جیا وازییه یه که له نیوان عه زیمهت و ته ممه ل و ته وه زه لیدا دروست ده بئ، له نیوان پئ هه لگرتن و چوونه پییش و پاشه کشه کردن و هاتنه دوا وه دوو دلیدا دروست ده بئ. داواکارین له خوی بالاده ست که عه زیمهت و گوپو تینمان پئ ببه خشی له پیناو بلاو کردنه وه ی نه م بانگه واز ده ا، پئ هه لگرتن له سه رخپرو چاکه، وه به هیژو تینه وه ئایینه که مان وه ربگرن له هه موو نه و شتانه ی فهرمانمان پئ دراوه.

بۆچی بانگهواز بکهین:

به راستی کاری بانگهواز بۆ لای خوا له فیقه و ورد بونهوهیه له ئایینی خوادا، فیقی بانگهوازی بۆ لای خوا سبحانه وتعالی له بانگهوازی گهوره نییه، واته: له فیقی نه حکام و به شه کانی دین نییه، به لکوو فیقو تیگه یشتنی هه ره گه وه ره یه بۆ دین که: ته وحید و یه کخوپا ه رستی خوایه، ئه ویش له بهر ئه وه ی هۆکاره کان حوکم و فه رمانی مه به سه ته کان یان هه یه (الوسائل لهم حکم المقاصد)، جا له بهر ئه وه ی به ریزترین و گه وره ترین کارێک له م ئایینه دا بریتیه له ته وحید و ناسینی خوا به تاك و ته نها و بئ هاول، وه بانگهوازی هۆکارو رێگه یه که بۆ یه کخوپا ه رستی خوا، له بهر ئه وه ده بیته گه وره ترین فیقو تیگه یشتن و ورد بوونه وه له دیندا، به م پێیه ده بیته فیقی هه ره گه وه ره که له سهر بانگخووزان و قوتابیانی عیلم نه رک و واجبه که بیزانن، وه ههروهک پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ ده فه رمویت: {من یرد الله به خیراً یفقهه فی الدین} واته: هه رکهس خوا خیری بۆی بوئ ئه وه له دین شاره زای ئه کات و ورده کاری پئ نه به خشی... به راستی په ی ره وی بانگهواز بۆ لای خوا دینه، له ته وحید و یه کخوپا ه رستی ناچرپیت و جیانا بیته وه، ههروه ها له فه رمانه خوا ییه کانشه و به شیکه لییان، شوینکه وتن و پپه لگرتنی پیغه مبه ره ﴿ﷺ﴾ نه ک بیدعه و دا هیتان. خوا ی گه وه نه م ئایینه ی بۆ هه موو کات و شوینیک هیتا وه ته خوارئ، فه رزی کردوو له سهر مرؤف که شوینکه وته ی بن و باوه ری پئ بیئن تا نه وکاته ی خوا زه وی و ئه وه ش که تییدا یه ده بیاته وه، حال و بارو دۆخه کان گۆر انکارییان به سه ردا دیت، به لام ئه وه ی به ه یچ شیوه یه ک ناگۆرپیت نه م بنه ما جیگیرانه ن که بۆ بانگهواز بۆ لای خوا پپو یسته له سه رمان که شوینیان بکه وین و بیانکه ی نه به رنامه ی ژانمان، ئه وانه ی که نه گه ر بانگخووزان له سه ری پۆشتن و قوتابیان و زانست دۆستان به جییان هینا به ه یچ شیوه یه ک جیاوازی و دووبه ره کی ناکه ویتنه نیوانیان و ده بنه یه کپزو یه ک وته یه ک مه به سه ت به یارمی خوا، ته نها له و شتانه دا جیاواز ده بن که جیاوازی و پاچودایی تییدا یاندا دروسته و کاریکی ئیجتیه ادیه.

ئایه ته کانی قورئان په ی ره و و مه نه جیکی ئیجگار ته واو و تپروته سه لمان ده ده نی له چۆنیه تی و شیوازی بانگهوازاندا بۆ لای خوا، مه به سه ت له بانگهواز روون ده که نه وه، چۆنیه تی و شیوازی بانگهواز روون ده که نه وه، وه ئه و هۆکاره پله پله بیانه چین که ده بئ بیگریئنه بهر له بانگهوازا دا، ههروه ها ئیتما و خۆدانه پالی بانگهواز روون ده که نه وه، وه ئه وه روون ده که نه وه کامه ئیمه ناتوانین په ی پئ به رین و بیزانن، به لکوو ئه وانه ده یزانن و شاره زیان لپ هه یه که له عیلم وزانستدا پۆچوون و قول بوونه وه،

¹ رواه البخاری (۷۱، ۲۹۴۸)، و مسلم (۱۰۳۷) عن معاوية بن أبي سفيان.

خۆ ئەگەر باش ورد بوینهوه له کتێبی خواو به په‌ندو ئامۆژگاری ته‌واومان له چیرۆک و به‌سه‌رهاتی پێغه‌مبه‌ران وهرگرت له بانگه‌وازدا، ئه‌وه به‌پراستی عیلم و تیگه‌یشتن و وردبوونه‌وه‌یه‌کی ئیجتیگار گه‌وره‌مان ده‌بوو له زانست و زانیاری بانگه‌واز بۆ لای خوادا، به‌جۆرێک که هه‌رچی کۆشش و هه‌وڵ و ئیجتیهادی‌کی ئێمه له بانگه‌وازدا نه‌ئه‌گه‌شته ئه‌و پادده‌و سنووره. جا ئه‌و بنه‌ماو بنچینه‌یه‌ی له بانگه‌وازی پێغه‌مبه‌راندا سه‌لامی خویان ئێ بێ، دووباره‌ ده‌بنه‌وه، ئه‌م فه‌رموودانه‌ ئایا به‌لگه‌و ده‌لاله‌تی خۆیان نییه؟ نرخ و به‌های خۆیان نییه؟ ئەگەر بیرمان کرده‌وه که بۆ لای کێ بانگ ده‌که‌ین؟ ئێمه بۆ لای خوا بانگ ده‌که‌ین، جا ئایا هیچ بانگخوازی‌کی ئیسلامی هه‌یه نه‌مرۆ بێ: من بانگه‌شه بۆ لای خوا ناکه‌م؟ به‌لام له پراستیادا تیاندایه که بانگه‌واز بۆ لای خوا ناکات، جا یان به‌ په‌های یان به‌ چلک و پلکێک که لێ نیشته‌وه. که‌واته‌ یه‌که‌م کارێک که پێویسته‌ بیزانین، مه‌به‌ست له بانگه‌وازه، ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه که بۆ خویه‌و له به‌ر خویه‌، خۆ ئەگەر بانگخوازی ئیسلام هه‌موویان بانگه‌وازه‌کانیان -هه‌مووی- بۆ خوا بوایه‌و پابه‌ند بوونایه به‌ پێگه‌و رێبازی پێغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) به‌ هیچ جۆرێک جیاواز نه‌ده‌بوون و په‌رته‌وازه نه‌ده‌بوون. به‌لام ئایا هه‌موو بانگخوازی‌ک بانگه‌واز بۆ لای خوا ده‌کات؟ هه‌یه که بانگه‌واز بۆ لای جگه‌ له خوا ده‌کات، به‌لام بانگه‌واز بۆ لای خوی کردۆته‌ په‌رده‌و هۆکارێک بۆ کاره‌که‌ی، نه‌یکردۆته‌ مه‌به‌ست و ئاواتی، به‌لکوو کردویه‌تیه هۆکارو وه‌سیله‌یه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی بۆی بانگ ده‌کات، جا ئاگای ئێ بێت و بیزانی، یان نه‌فام و بێئاگا بێ به‌و کاره‌ی. هه‌یه بانگه‌واز ئه‌کات بۆ لای کۆمه‌ڵێکی دیاریکراو، واش گومان ئه‌بات که بانگه‌واز بۆ لای خوا ده‌کات، ئەگەر پرسیاریشی ئێ بکه‌یت ده‌ئێ: من بانگ ده‌که‌م بۆ لای خوا. هه‌یه بانگه‌واز ئه‌کات بۆ رای خۆی به‌ تابه‌تی، یان بۆ لای رای که‌سانی تر، یان شیخه‌که‌ی، یان کۆمه‌ڵه‌که‌ی، یان پێشه‌نگه‌که‌ی که جگه‌ له پێغه‌مبه‌ری خوی کردۆته‌ پێشه‌نگی خۆی، پێشت ده‌ئێ: من بانگه‌واز ئه‌که‌م بۆ لای خوا. هه‌یه بانگه‌واز ئه‌کات بۆ ئیجتیهادو کۆششی خۆی، یان ئیجتیهادی جگه‌ له خۆی، با هه‌قیش بێ با به‌لگه‌شی له‌گه‌ڵ بێ، به‌لام ده‌یه‌وئ له روانگه‌ی ئیجتیهاده‌که‌ی ئه‌وه‌وه بۆ به‌لگه‌و ده‌قه‌ شه‌ریعه‌کان بروانی‌ت، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا لافی ئه‌وه‌ ئێ ده‌دات که بانگه‌واز بۆ لای خوا ئه‌کات.

پێناسهی بهسیرهت و حیکمهت:

بیر له م دوو وشهیه بکهینهوه: دوو وشه ن ئه گهر به دوایاندا گه راین له زمانى عه ره بیدا، نابینین هیچ وشهیه کى دیکه وردترو پڕۆشنتر بێ له و مانایه ی که ده یگه یه نین (له سه ر به سیرهت) و (حیکمهت و دانایى) جا ئه مه دوو وشهیه چى ئه گه یه نن و چ مانایه کى به رزىان له دوو توپى خۆیاندا هه شار داوه؟ به سیرهت: مانای علیم و زانسته، جا ئایا ده گونجی که سیکی نه فام و نه زان به خاوه ن به سیرهت وه سف بکری؟! یان هه ر که سیکی هیوا برای داماو وه سف بکری به وه ی که خاوه ن به سیرهت؟! یان که سیکی هه له شه وه سف بکری به وه ی خاوه نى به سیرهت؟! وه به سیرهت هه رو هه مانای جیگپری و به رده وامى ده گه یه ن، وه به سیرهت به مانای حیکمهت و دانایشى هاتوو، وه حیکمه تیش هه رو هه که به لگه یه له سه ر به سیرهت، حیکمهت پێناسه نه کراوه، ئه وه ته خوا ی گه و ره نامۆزگارى جوانى وه سف کردوو، وه موجد ده له و گف توگۆ به با شترىن و چا کترىن شیوه وه سف کردوو، با شتره له وه ی که چا ک بی ت به لکوو به چا کترىن شیوه، به لام حیکمهت و دانایى وه سف نه کردوو، هه رو هه به سیره تیش وه سف نه کراوه له ئایه ته که دا، چونکه وشه که له زاتى خۆیدا به لگه ی ته وا وه تى ئه گه یه ن، خۆ ئه گه ر هه رچ نا ته وا وى و که مو کو رپیه ک هه بوو ئه وه ئه و کاره له سه ر به سیرهت نییه، خۆ ئه گه ر هه ر له که و نا ته وا ویه ک هه بوو له شیوازی بانگه وا زدا ئه وه به حیکمهت و دانایى نییه. وشه ی حیکمهت دا ئه بری به سه ر:

۱. قورئان.

۲. دا ئه بری به سه ر سو نه ته ی پیغه مبه ردا.

۳. دا ئه بری به سه ر دیندا.

۴. دا ئه بری به سه ر هه ق و راستیدا.

۵. دا ئه بری به سه ر هه موو کارو پا و بو چو نیکی راست و دروستدا.

هه ره ک هه موو کرده و هه لئس و که وتیکی باش و چا ک خاوه نه که ی بێ پێناس ده کرىت به وه ی که کاره که ی له سه ر به سیرهت و به رچا و پڕۆشنیه، له سه ر به لگه و شاره زایى و وریاییه له کاره که یدا. که وا ته هه رده بێ له سه ر به سیرهت و به رچا و پڕۆشنى بێ.

پاشان فه رمو وى: (أَنَا وَمَنْ أَتَّبَعْتِي)^۱ یه که سانه: من و ئه وانه ش که شوینم که وتوون، یان به مانى گشتى ئایه ته که به یپی وه ستان له سه رى، ئه ویش ئه وه یه که بانگه واز ده بێ له سه ر به سیرهت بێ، یان بانگه واز له سه ر به سیرهت، یان من و ئه وانیش که شوینکه وته من له سه ر به سیرهت و به رچا و پڕۆشنین،

^۱ [یوسف: ۱۰۸]

ههردوکیشیان سهرئه کئیشن بۆ یهک مانا، نه ویش نه وه یه که شوئینکه وتوانی پیغه مبهه **(ﷺ)** بانگه شه نه کهن بۆ نه وه ی که پیغه مبهه **(ﷺ)** بانگه شه ی بۆ کردوو له به سیرهت و حکمهت و دانایی و بهرچا و پۆشنی.

لێره دا با هه لۆیسته یه ک بکهین نه ویش: ئایا پیوستمان به وه هه یه کۆشش بکهین و تپرامینین له رینگاو پهیره وه کانی بانگه واز بۆ لای خوا، تانانهت له بانگه وازی پیغه مبهه ریشدا **(ﷺ)** ئایا پیوستمان به وه یه که به تایبهت قسه ی لئ بکهین و وا بزانی که نه مه له قسه و گوفتاری بانگه وازه؟

له راستیدا نه گهر ورد بینه وه ده بینین که ژبانی پیغه مبهه **(ﷺ)** هه مووی بریتی بووه له بانگه واز، هه ره له و کاته وه نه م ئایه ته هاته خوارئ: **(يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ * قُمْ فَأَنْذِرْ)** تا کو به خوا گه یشت و دنیای به جئ هیشت، هه موو ژبانی نه و پیغه مبهه **(ﷺ)** بریتی بوو له بانگه واز بۆ لای خوا سبحانه و تعالی. نه گهر له گه ل هاوه لگه پاندا جهنگابن نه وه بانگه واز بووه، نه گهر باوه ردارانی پهروه رده کردب نه وه بانگه واز بووه، نه گهر نامۆزگاری دابن له مزگه وتا نه وه بانگه واز بووه، نه گهر به ره و جهه ادو تیکۆشانی بردین نه وه بانگه واز بووه، وه نه گهر فیژی نه حکام و فه رمانه کانی کردب نه وه بانگه واز بووه بۆ لای خوی گه ورن هه یج به شیکی نه گهر بچوکیش بیته ژبانی نه و پیغه مبهه **(ﷺ)** نه ماوه ته وه ده وه بانگه واز نه بوئ بۆ لای پهروه رده گاری.

چەند خالێک لە ڕێگەی بانگەوازدا:

لێرەدا چەند خالێکی گرنگ هەن پێویستە بانگخوازان بیکەنە چرایەک لە ڕێگەی بانگەوازیاندا بۆ لای خوا سبحانەوتعالی: دڵسۆزی لە سەرمان پێویستە هەمیشەو بە بەردەوامی بە خۆماندا بچینەوه لە مەسەلی ئیخلاص و دڵسۆزیدا، لەم کارە زۆر گەورەبەدا، چونکە بەپراستی خالی یەکەمە لە ڕێگەی بانگەوازدا، کە نایبت و ناشێ و دروست نییە بیپەرینین و بەسەریدا ڕەت بین بۆ دوای ئەو تاکو بە باشی لە خۆماندا جێ بە جێ نەکەین، ئەویش ئەوەیە کە بانگەوازهکەمان پاک و بێگەردو ساف و بێ ئەکە بۆ خوای گەورە بیت سبحانەوتعالی، بەشی هیچ ویست و مەرام و مەبەستیکی دیکە یپۆه نەبێ، جا کاتێک بانگەوازان تەنھا بۆ لای خوا بوو، ئەو دەلەکان پێک دێن و ئولفەت و خۆشەویستی لە نوایاندا چەکەرە دەکات و دەرویت بە یارمەتی خوا، خێرو چاکە لە نێوماندا دەچەسپێت. پەلە ناکەین لە دەرەنجام و بەرھەمی بانگەوازدا. کاتێک دڵسۆزی و ئیخلاسی تەواومان لە بانگەوازاندا بە جێ هێنا، ئەو کات ئیتر پەلە ناکەین و هەلەشە نابین لە دەرەنجام و بەرھەمەکەیدا، چونکە ئیمە خەلکی بۆ لای خوا بانگ دەکەین، وە خوای گەورە خۆی کەفالهتی راوەستان و بەردەوامی ئەم بانگەوازی کردوو، ئیمە تەنھا گەیانمان لە سەر، لەمەشدا ئیمە لە پیغەمبەران زیاتر نین سەلامی خویان لێ بێ، ئەو خوای گەورە بە پیغەمبەرمان (ﷺ) دەفەر مویت: (إِنَّ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ) ئیتر ئەو کاتە ڕۆی ون ناکەین و شوین هەواو ئارەزووی خۆمان ناکەوین. تەمەنی بانگەواز پێوهر ناکەین بە کات و ساتەوه. تەمەنی بانگەواز نابەستریتەوه بە کات و ساتیکی دیاریکراوهوه، نالین بانگەوازهکەمان مەبەستی خۆی نەپیکا وەک هەندێ خەلکی کە دەلێن: چەن کاتمان بەرێ کرد کەچی هەر نەگەشتینە مەبەست، ئەم جوهر بیروبوچون و قسانە نابێ بێن کاتێ بانگ ئەکەین بۆ لای خوا، بەلکوو لێرسینەوهوه بە خۆداچونەوه هەبە، وە بزانی کە ئایا بانگەوازهکەمان بەپراستی و بێ ئەکە بۆ خوا، وە لە سەر پەپرەویکی دروستە، جا ئیتر ئەگەر ئیمەش لە نەوهو کاتی ئەو بەرھەمە نەبین بەروبووم هەر دەبێ و گومانی تیدا نییە، گرنگ ئەوەیە کە ئیمە بانگەوازان بۆ لای خوا کردبێ. ئەمە بەروبوومیکی زۆر گەورەیه کە ئیمە ڕێگەی پەروردگاری خۆمان زانیوه، بانگەوازی لای خومان هەلئێژاردوو جا ئیتر خەلکی گوێمان لێ بگرێ یان نا، شوینمان کەون و بە قسەمان بکەن یان نا، ئەووە گرفت نییە، بچینەوه ئەساس لێرەدا ئەوەیە تۆ تەنھاو تەنھا بۆ لای خواو لە بەرخاتری خوا بانگەواز بکەیت و هیچ شتیکی دیکە پالنهەرت نەبیت، لێرەدا پێشەنگیکی زۆر باشمان لە پیغەمبەرە بەرێزەکانەوه هەبە سەلامی خویان لێ بێ،

ئەوانە ی پێغه مبهەر (ﷺ) بنبوینی وهك دهفه رمووت: {رأيت النبي ومعه الرجل والرجلان، والنبي ومعه الرهط، أو الرهيط، والنبي وليس معه أحد}¹. واته: پێغه مبهرم ده بیتی (له شه ورهوی و بلندبونه وه دا) پیاوێک یان دوو پیاوی له گه ل بوو، وه پێغه مبه ریش (ﷺ) بوو کۆمه لێکی له گه ل بوون وه پێغه مبه ریش بوو که سی له گه ل نه بوو.

که واته مه سه له که حساب و لیکدانه وه یه کی ژماره یی نبیه، یان به زۆری شوینکه وتوان نبیه، به لکوو ته نها به شوین پیه لگرتی پێغه مبه رانه و واز هینانه له بیدعه و شتی داهینراوو نادروست، بانگ نه که م بۆ لای خوا له سه ر به رچاو پۆشنی، له سه ر کاردروستی و دانایی.

حیکمهت و دانایی له بانگه وازدا:

خوای گه وره (تبارک وتعالی) له قورئانی پیرۆزدا باسی حیکمه تی کردوه، وه خووشی حه کیمه و خاوه ن حیکمه ته (سبحانه وتعالی) دروو ستکردنی بونه وه ره وه هه لسو پانی به و شکل و شیوه کامل و ته وا وه به لگه ی حیکمه تی خوان (سبحانه وتعالی) بیرکردنه وه له بوونه وه ره ده تگه یه نیتته نه و راستیه ی که خوای گه وره (عزوجل) په روه ردگاره، بیرکردنه وه هه ل شیوازی هه ل سو رانی نه م بونه وه ره، له خالی حیکمه تی خوای په روه ردگارت ده گه یه نئ، که وا بوو خوای گه وره حه کیمه و داواشی کردوه (سبحانه وتعالی) که موسو لمانان حه کیم و دانابن وه له کاتی بانگه وازیشدا حه کیمانه به م نه رکه هه لسن حیکمه تی به خیری زۆر له قه له م داوه وه نه وه ی خاوه ن حیکمه ته خاوه ن خیریکی زۆره (ومن یؤت الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا)² واته: هه ر که س حیکمه تی پێ به خشریت، نه وه بیگومان خیریکی زۆری پیدراوه. هه ره ها خوای په روه ردگار ده فه رموئ: (لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ)³ واته: سویند بیت بیگومان خوا منه تی ناوه ته سه ر ئیمانداران کاتیکی پێغه مبه ریکی بۆ په وانه کردوون له خو یان ئایه ته کانی ئه ویان به سه ردا ده خوینیتته وه، دل و ده روونیان پاک و پوخت ده کاته وه، هه ره ها فی رێ قورئان و داناییان ده کات، به راستی پیشتر له گو مپراییه کی ئاشکرادا پۆچوو بوون. خوای گه وره خپرو چاکه یه کی زۆری له گه ل موسو لمانان کرد به وه ی که پێغه مبه ریکی له خو یان بۆنارد،

¹ رواه البخاری (۵۳۷۸، ۵۴۲۰، ۶۱۷۵)، و مسلم (۲۲۰) عن ابن عباس

² (البقره: ۲۶۹)

³ (ال عمران ۱۶۴)

نایه ته کانی خوای په روه ردگاری بۆده خوئندنه وه و خاوپنی کردنه وه و فیزی کتیب و فیزی حکمه تی کردن که لپزه مانای (سوننه یه). که وابوو حکمه ت نیعمه تی خوای په روه ردگاره به سهر موسولمانان (ابن فارس) په حمه تی خوای گه وره ی لپیئت له مانای حکمه ت ده فه رموی: ("حکم الحاء والكاف والمیم أصل واحد، وهو المنع. والحكمة هذا قياسها، لأنها تمنع من الجهل. وتقول: حكمت فلاناً تحكيماً منعته عما يريد) ^۱ که وابوو حکمه ت مانای منعه له نه فامی، هه روه ها حکمه ت مانای: پیکان له گوفتارو رهفتار، وه دانانی شت له شوپنی خوی. (ابن القيم) ره حمه تی خوای گه وره ی له سه ریبت له مانای حکمه تدا ده فه رموی (باشترین پیناسه سه باره ت به حکمه ت ووتراین گوفتاری (موجاهیدو مالک): ناسینی هه ق وه کرده وه به هه ق، وه پیکان له گوفتارو رهفتار، نه مه ش ناکریت ته نها به تیگه ییشتن له قورئان و ووردبونه وه له شه ریعه تی خوا. ^۲

که وابوو حکمه ت پیکانی گوفتارو رهفتاره، تیگه ییشتن له شه ریعی خوا وه چی به چی کردنی ئەم زانینه له واقیعدا وه ناسینی واقیعه که هه ره مووی مانای حکمه ت ده گرتیه وه، گرنگی ناسینی حکمه ت له وه دایه له بهر نه وه ی زۆر جار به ناوی حکمه ت دین ده دۆرۆی وه زۆر جار یه به بی حکمه ت، جوهدو ماندوبوونی موسولمانان ده فه وتی، موعاویه ی کوری ئەبوسوفیان خالی برواداران ره زاو ره حمه تی خوای گه وره یان له سه ریبت ده فه رموی: (إني لا أضع سيفي حيث يكفيني سوطي، ولا أضع سوطي حيث يكفيني لساني، ولو أن بيني وبين الناس شعرة ما انقطعت أبداً. فقل له: وكيف ذلك؟ قال: كنت إذا مدوها أرخيتها، وإذا أرخوها مددتها). واته: من شمشیره کهم له شوپنیک دانانیم که به قه مچی یه کهم ته واوده بی، وه قه مچی یه کهم له شوپنیک دانانیم که به قه م ته واوده بی، وه گه ر بی ت وله نیوان من و ئەو خه لکه دا تاله موویک هه بی ت لپناگه رپم بپسی، وتیان چۆن؟ فه رموی گه ر تووندیانکرد من خاوی ده کهم وه ئەگه ر خاویان کرد من توندی ده کهم. ناسینی واقیع و هه لسوکه وت له گه ل ئەو واقیعه ژیرانه نه رکی سه رشانی موسولمانانه، مه خابنه ئەهلی باتیل به و باتیل و سته مه ی هه یانه بتوانن واقیع هه لسوینن، موسولمانانیش به و هه قه ی که هه یانه و گه وره یی و پیرۆزی په یامه که یان نه توانن کاریگه رین له سه رواقیع، زۆر جار توندی پیلانی ئەهلی کوفر موسولمانانی له واقیع دابپوه، به لام له هه مان کاتیش هه لئهی موسولمانانیش تارادده به ک ده وری هه بووه له م دابپنه، پیغه مبه ری خۆشه ویستمان (ﷺ) ده فه رموی: (مثلی ومثل الأنبياء كمثل قصر أحسن بنيانه ترك منه موضع لبنة فطاف النظار يتعجبون من حسن بنيانه إلا موضع تلك اللبنة فكنت أنا سدوت موضع اللبنة ختم بي

^۱ مقایس اللغة - ج ۲ / ص ۷۳

^۲ بروانه (التفسیر القيم ص/ ۲۲۶).

البنیان و ختم بی الرسل - وفي رواية - فأنا اللبنة وأنا خاتم النبيين^١ واته: نموونه ی من و نموونه ی پیغه مبه رانی پيشه من نموونه ی بینا یه که شوپئی خشتیکی چی ماوه خه لکی سهیری بینا که یان کرد به سه رسو پوماوی، ته نه حاجیگای نه وخشته نه بیئت، نه من هاتم و چیی نه م خشته م پرکرده وه، پیغه مبه رایه تی به من ته واو کرا. پیغه مبه ران سه لآت و سه لامی خویان له سه ریئت، به نه رکی بینا هه لساون بنیاتنانی مرؤف بنیاتنانی ره وشت و نه مانهت و هه نگاوانان بۆ دروو ستکردنی ژیار، که نه مانه هه مووی به هه مان شیوه حیکمه ته، ناسین وزانیی سوننه ی پیغه مبه ری خۆشه ویستمان ﴿سَلَامٌ﴾ ته واوی حیکمه ته له به ره وه ی به حالی بون له سوننه حالی بوونه له شیوازی جییه چی کردنی شه ری خوا وه دانانی خشته له شوپئی خوئی شاره زای له سوننه شاره زاییه به زه من و مه کانی گونجاو مه به ستیش له سوننه ده رخکردنی چه ند فه رموده یه ک نییه به ته نه به لککوو حالی بوون و چی به چی کردنی مانای سوننه یه، هاوه لانی پیغه مبه ری خۆشه ویستمان ره زاو په حمه تی خوی گه وره یان له سه ریئت، توانیان زۆر چه کیمانه گۆرانکاری به ده ورو به ریاندا به یین توانیان له جه هل وشیرک و کوفره وه خه لکی به ره و لوتکه ی ئیسلام به رن، نه م هه نده سه یه له دروو ستکردن ودانانی خشت له شوپئی خوئی خه لکک ده توائی نه نجامیدا حالیین له سوننه، بینا کردن به ریکخستنی تواناوه و باوه به مه وه ییه و توانای یه کترده کریئت، که نه مه لای هاوه لانی شتیکی زۆر ئاسایی بوو. ده گپ نه وه جار ئیکیان: عه بدو لالی کوری عه بیاس جله وی و لاغه که ی زهیدی کوری سابتی گرتبوو، زهیدیش ره زاو په حمه تی خوی له سه ریئ شه رمی کردوو فه رمووی و مه که ئه ی کوره مامی پیغه مبه ری خوا، عه بدو لالی کوری عباس فه رمووی ئاوا فه رمانمان پئ کراوه که ریز له زانایانمان بگرین، زهیدیش به عه بدو لالی کوری عه بیاسی فه رموو: کاده ستت بیئه، ئینجا دهستی عه بدو لالی کوری عیباسی ماچکرد، فه رمووی ئاوا فه رمانمان پیکراوه که ریز له بنه ماله ی پیغه مبه رمان بگرین. پیغه مبه ری خوا سه لآت و سه لامی خوی له سه ریئت دو عای بۆ عه بدو لالی کوری عه بیاس کردوو فه رموی: (اللهم علمه الحکمة)^٢. عه بدو لالی کوری عه بیاس چه کیم بوو بۆیه ریزی له عالم ده گرت، زهیدی کوری سابتیش ئه هلی عیلم بوو بۆیه ریزی بنه ماله ی پیغه مبه ری خۆشو یستی ﴿سَلَامٌ﴾ ده گرت، گه ریئت و عیلم و حیکمهت کۆ بینه وه کاروانی نوپ ده که ویته ری، زۆر جار ئاماده بی هه یه وه دلسۆزیش هه یه به لام هه لوئستیکی هه له هه ردووکی له بار ده بات وه بنکه و نه ساسی هه نگاوانان ده شوپئی، نه م رابوونه ئیسلامییه خه ریکی عیلمه، که نه مه ش فه زلی خوی گه وره یه (سبحانه و تعالی)،

^١ (متفق علیه)^٢ (رواه البخاری)

بەلام تارا دده به کیش په یوه ندى و چۆنیه تی بینای ئەم واقیعه له سەر ئەساس وینه ماى شەرع، واتە: حیکمەت فەرامۆشکراوه هەروەها چۆنیه تی هەلۆه شاندى نەوهی نەفامی فەرامۆشکراوه، فەرامۆشکردنی ههونهری هەلسوکەوت، بەرەو ئەزموونی تالنت دەیات، ئەزموونی تالیش وهکو چه کێکی دوو پرووه، زۆر جار دەبێتە مایه ی پەرۆردەکردن و هەلسانەوه دواى کەوتن وه زۆر جار پش بۆتە مایه ی دوور کەوتنەوه له کاری ئیسلامی یاخود دورکەوتنەوه له ئیسلام خواى گهور په نامان بدا، بۆیه فێبوونی حیکمەت و ناسینی فەرزی سەرشارنی موسوڵمانه، حیکمەت ئەو فەلسەفەیه نییه که له هەندیک کتیب ناماژهی پێکراوه، بەلکوو ئەوهی حیکمەت دروست دەکات ناسینی سوننهی پیغه مبه ره ﷺ، بۆیه خۆشه و بیستمان ده فەرموی (ترکت فیکم أمرین لن تضلوا ما إن تمسکتهم بهما : کتاب الله وسنتی ولن یترقا حتی یردا علی الحوض)^۱ ئەم دووه کەفیلن و زامنی گومرا نەبوون، پابه ندبوون پێیان سەرەتای هەنگاوی راستن. لایه نیکی دیکه له حیکمەت که زۆر جار بانگخوازان له م لایه نانه بئ ناگان و له بیران ده چیتەوه که ئەمەش له حیکمەت و داناییه: کاتیک تۆ ئەم کەسه بانگ دهکەیت، کاتیک پەرۆردەدی دهکەیت، ئەوه تۆ پێویستت به دوو جوړ له ماله ههیه له گه ئیدا: به نەرم و نیانی و لیبور دەیی، وه رەقی و توندوتیژی، زۆرێک له بانگخوازان ئەم لایه نه نازانن و بئ ناگان لی، بهلکوو وا گومان دەبەن که حیکمەت و دانایی تەنها بریتیه له نەرم و نیانی، وا دەزانن که حیکمەت تەنها مانای دئنه وای و نەرم و نیانی و له سەر خۆیی دهگه یه نن، جا ئەمه ههله یه کی بهرچاوو گه وره یه، بهلکوو حیکمەت مانای وایه که نەرم و نیانی و له شوینی خۆی دابنێ و توندو تیژی ههروه ا له شوینی خۆی، هیچ کامیان فەرامۆش نهکەیت و له بیرى نهکەیت، ئەگەر له کاتی ئامۆژگاری و سەرکۆنه کردنی مناله کەتدا به هیمنی و له سەر خۆیی چاکه له گه ئیدا جو لایته وه ئەوه حیکمەت و داناییه. جا ئەگەر ئەم منداله گه وره بوو، پاشان چەند جارێک هەر فێرت کردو فێرت کردوه به لام بئ سوود بوو، کاری ناجۆرو ناله باری ئەنجام ئەداو تۆش له وهو پیش هۆشداریت پئ دابوو ناگادارت کردبۆوه، ئەگەر هات و له سەر ئەمه لیت دا. ئەمه له حیکمەت و داناییه، نابئ ههروا بهری بۆ بهرە لا یکهیت و چی دەکات به ئارەزووی خۆی بیکات، جا لیدان له م حاله تەدا به شیکه له حیکمەت. حیکمەت له م حاله تەدا ئەوهیه که سزای بدەیت تا هەست به ههله ی خۆی بکات و بگه رپته وه بۆ هەق و ههروا جلەوی بۆ شل نهکەیت، جا جاری وایه حیکمەت و دانایی له سزاو لیدان و سەرکۆنه کردندا خۆی ده بینیتەوه. که واته حیکمەت و دانایی ئەوه نییه که هه میشه و به رده وام نەرم و نیان بیت، بهلکوو دەبئ بۆ هەر کاتیک هه لۆیستی خۆیت هه بیئت و به پێی ئەو رووداوه مامه له بکهیت.

^۱ (زواه مالک)

شیوازو رپوشویتی پیغمبەرله بانگهوازیدا بو لای خوا :

سهیری ئەم تەواوکاری و رپکو پیکه بکەن، ئەگەر زەین و بیروھۆش و کارەکانمان لە ناستی تێگەشتن و جیبه جیکردنی ئەم شیوازە جوانەدا بن، ئەوکاتە دەبێ حالی بانگهواز بو لای خوا چۆن بێت و بە چ ئاراستەیهکی دروستا هەنگاو بێ؟ پیغمبەر (ﷺ) زاناو موفتیهک نەبوو، فەتوا بو خەلکی بدات لە کاروباری بانگهوازداو، پاشان بڕواتە مائەووە لێ پال داتەووە، خەلکیش چۆنیان حەز لێ بوو بەو شیووە لە فەتواکە تێ بگەن و ئاوەها جێ بەجێ بکەن، ئەمە بە هیچ شیووەیهک لە رپو شوین و شیوازی پیغمبەر (ﷺ) نەبوو، وە هەر وەها سەرکردەیهکی سیاسی نەبوو، رێ و شوین و نەخشە بکێشێ، بەرپۆهه رایەتی کارەکان بکات، یان سەرکردەیهکی جەنگ نەبوو نەخشە جەنگ و چۆنیەتی جەنگ دا بێ، پاشان فەرمان بدات بە سوپاکە جێ بەجێ بکەن و کارەکە تەواو بێ.

بەلکو پیغمبەر (ﷺ) لەم حالەتانهو لە هەموو حالەتەکانی ژيانیدا بانگخواز بوو بو لای خوا، یان یادی خوای کردوو، تەنانەت کاتیگ هەلنەسا بو شەونوێژ هەمووی دەعوەو بانگهواز بوو، هاوئەلەکانی فیری چۆنیەتی بانگهواز ئەکردو دەرسی داتەدان، فیری ئەکردن چۆن تویشوو بخەن لە بانگهوازیان بو لای خواو جی بکەن و بە چ شیووەیهک ئەم بانگهواز بگەنەن.

لە بەر ئەمە پێویستمان بەو نیهیە کە بڵین: چۆن بانگهواز بکەین بو لای خوا؟ وە لێرەووە مەسەلەیهکی زۆر بنچینهی تێ ئەگەین لە فیکو و وردەکانی بانگهوازدا، ئەویش کە بانگهواز بو لای خوا، دەبێت هەموو کاتی مۆرفی بانگخواز بگریتهووە، وە بانگهواز بو لای خوا پێویستی بەو یه کە هەر جی هیزو توانات هەیه بیخه یته کارو خالی بکە یتهووە، کانت، ژیان، تیکۆشانت، دەبێ هەمووی لە پێناوی بانگهوازدا بێت و بو بە جێمانانی ئەو بێت. ئەگەر تەها ئەو کاتانە لیمان زیادە دامان بە بانگهواز ئەو دياره هەلنەساوین بە کاری بانگهواز، سەرکەوتن بە دەست ناهین، پیمان ناوتری بانگخواز، وە ناتوانین پێناسە ی بانگخواز بپین بەسەر خۆمانداو لە ریزی ئەواندا بین. ئەمەش ئەووە ناگە یه نێ کە مۆرف واز لە کارو پێشە کە ی بێنێ هەر جییه ک بێت!

سهیری پیغمبەر (ﷺ) بکەن، سهیری هاوئەلەکانی بکەن، وازیان لە کارو پێشە ی خۆیان نەهینا، بە مانای وازھینانی تەواو لە دنیاو پە یوهندی کردنیان بە ئەهلی سوففەووە، ئەو یان نەکرد، بەلکوو هەریه ک بە پێشەو کاری خۆ یه وە خەریک بوو، بەلام بازرگان لە بازرگانیه کە ی خۆیدا بانگخواز بوو بو لای خوا، شەرکەر لە سوپادا بانگخواز بوو بو لای خوا، قوتابی عیلم لە زانست و زانیاریه کە یدا بەو شیو یه، هەر یه کە یان هەلنەسا بە جێمانانی مافی خێزان و مال و مندالی چەندە ی خوا بەسەریدا رشتبوو، بەلام کاری دنیا یی تاکە مەبەستیان نەبوو، بەلکوو کردبوو یانە پێگە یه ک بو بانگهواز و بلاوکردنەو ی ئیسلام،

هەر یهك به پئی خۆی و له شوپن و جیگه‌ی خۆیدا بانگخوازنك بوو بۆ لای خوا. جا كئ له پشتره له‌وان به‌وه؟ هیچ كه‌سێك، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئه‌وه‌ پنگه‌و شیوازیان بوو له بانگه‌وازا، بانگه‌واز بۆ لای خوا گیان و هه‌ست و ژيان و هه‌موو مه‌به‌ستیان بوو، هیچ مه‌به‌ستیکی دیکه‌یان نه‌بوو جگه له‌وه، به‌لكوو کاتێ هه‌ندیکیان وتیان: به‌راستی خوا ئایینه‌که‌ی خۆی به‌ ده‌رخست، پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی عه‌زیز و به‌ده‌سه‌لات کرد، جا ئیتر برۆشتینایه‌وه سهر ماڵ و حاڵی خۆمان، بۆ لای مه‌رو مالات و زه‌وی و زاری خۆمان، خوای گه‌وره ئه‌م ئایه‌ته‌ی هینایه‌ خواره‌وه: (وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ)^١ هه‌روه‌ك ئه‌بو ئه‌یوب ته‌فسیری کردوه خوا لێ رازی بێ، جا پشت هه‌لکردن له جهمادو بانگه‌وازو خه‌ریک بوون به‌ گشت وکال و ماڵ و مناله‌وه، ئه‌وه خۆخستنه‌ ناو چال و تیداچوونه. ئه‌وه‌ی داواکراوه لیمان ئه‌وه‌یه که هه‌میشه بانگخوازی پنگه‌ی خوا بین، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا توپشوی دنیا مان بخه‌ین، هه‌ستین و هه‌ق و مافی خۆمان به‌سه‌رمانه‌وه، مافی ماڵ و که‌س و کارمان، به‌لام له‌ پروانگه‌ی بانگه‌واز بۆ لای خواوه. هه‌ر بۆیه‌ش کاتێک هۆکاره‌کانی بانگه‌واز له‌یه‌کتر جیاکارانه‌وه، کاتێک بانگخوازانی لای خوا وایان ئی هات هه‌ر یه‌ك تایبه‌تیه‌کی هه‌بوو ئیتر له‌وه‌ ده‌رنه‌ده‌چوو، کاتێک زاناو موفتی عیلم وزانست و فه‌توای پێ بوو، به‌لام نه‌یده‌زانی په‌روه‌رده‌ بکات و که‌سی بۆ په‌روه‌رده‌ نه‌ده‌بوو، فه‌رمانی نه‌ده‌کرد به‌ چاکو قه‌ده‌غه‌ی خراپه‌ی نه‌ده‌کرد، له‌گه‌ڵ واقعی و ئیش و نازاری گه‌له‌که‌یدا نه‌ده‌ژیاو ئاگای لیبیان نه‌بوو، هه‌ر خه‌ریکی ناو کتیب و فه‌توا دان بوو، ئه‌و کاته‌ ناته‌واوی هه‌ره‌گه‌وره‌ پرووی کرده ئه‌م ئومه‌ته، زۆر جیگه‌ی داخ و که‌سه‌ره، هه‌روه‌ها کۆمه‌لێ له‌ بانگخوازانی گه‌نج و لاو بونه‌ تواناو هه‌ژیکێ به‌رده‌وام و چالاک که‌ شه‌وو و رۆژ هه‌وێی بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌م بانگه‌وازه‌ ده‌دن، به‌لام به‌ بێ شاره‌زایی تێگه‌یشتن له‌ عیلم و زانستدا، به‌ بێ به‌رچاوپروۆشنی له‌ کاره‌کاندا. ئیتر ده‌ره‌نجامه‌که‌ی به‌ربومیکی ته‌واو به‌ره‌مدار نییه، ئه‌گه‌ر له‌ بیدعه‌و داھینراوه‌کانیش سه‌لامه‌ت بێ، ئه‌وه بێگۆمان له‌ ناته‌واوی په‌روه‌رده‌یی سه‌لامه‌ت نابێ، خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمویت: (وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا آتَانَا مِنَ الْمُسْرِكِينَ)^٢ (وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ)^٣. ئینتیمایو خۆوه‌پالدان بۆ بانگه‌واز کارێکی زۆر گرنگه، ئینتیمام بۆ لای کئ بێ له‌ بانگه‌وازه‌که‌مدا؟ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که بانگه‌واز بۆ لای خوا بکه‌م ئه‌وه کارێکی سروشتیه‌ که ده‌بێ ئینتیمام بۆ ئیسلام بێت،

^١ [البقرة: ١٩٥]

^٢ [يوسف: ١٠٨]

^٣ [فصلت: ٣٣]

دوژمنایهتی و دۆستایهتی کهس ناکهین تهنه بۆ ئیسلام و له بهر ئیسلام نهییت، بهری بوون و دوورکهوتنهوهی تهواو له موشریک و هاوهلگیران، ههروهک ئیبراهیم له گهڵ گهلهکهی خۆی کردی، وه ههروهها وهک پێغه مبهر (ﷺ) له گهڵ گهلهکهی خۆیدا کردی، وه ههروهک ئه مه پێنگه ی بانگخوازانه له هه ر کات و شوێنیکدا بن. ئینتیمای خۆپالدان تهنه بۆ ئیسلام و موسلمانانه به گشتی، ئه م ئینتیمایه کورت هه لئا هێنینه وه له کۆمه لێک یان تایه فه یه کدا، چونکه ئه و کاته دهره نجامه که ی ده بیته پارتایه تی که ی قیزه ون و په رته وازه یی و خۆخه ریک کردن به ده مارگیری و کیشه له نیوان بانگخوازانداو ئیتر مه به ست و ئه رکه سه ره که یه که فه رامۆش ده کریت و له بیر ده چیته وه، که ئه مه ش به راستی نییه ت و مه به ستی مرۆف فاسدو خراب ده کات، ئیراده و ویستی تیک ده دات، کاتیکیش ویست و ئیراده تیک چوو، بچوکترین له که و لیلی له ئیخلاس و دلسۆزیدا دروست بوو، بیگومان ئه و کاته کاره کان هه لده وه شینه وه و خراب ده بن، به ئه ندازه ی ئه وه ی رۆپامای رۆو له بانگخواز بکات، یان هه واو ئاره زوو ده مارگیری خۆی تیکه ل به بانگه وازه که ی بکات، ئه وه نده بانگه وازه که شکست ده خوات و بانگخوازان په رت و جیاواز ده بن.

رێگاکانی بانگهواز کردن بۆ خوا:

ووتاردان بههه موو جوهره کانبیه وه:

هۆکارێکی بههیزی رێنماکردنی خه لکه که وتار دانه، جا چ له رێ و تارێ ههینیه وه بێت، چ له وتاری کۆرو کۆبوونه وه کاندای بێت.

بۆیه ئه بینهن که پێغه مبهری خوا (ﷺ) گرنگی زۆری بهم شیوه بانگکردنه ئه دا.. سه رهتا پێغه مبهری ئه که ره م دوای ئه وه که فه رمانی پیکرا که بانگه وازه که ی خۆی ئاشکرا بکات، هه لسا هه موو خزمه کانی خۆی و قوربه شیهی کانی مه ککه ی کۆکرده وه وتاریکی بۆدان پاشان پێی فه رموون: ئه گه ر بێت و ئیستا پێتان بێم که له شکرێک له دوای ئه م کپوه وه خه ریکه هێرستان بکه نه سه ر، ئایا ئیوه پێم باوه ر ده که ن؟ ئه وانیش گو تیان: چۆن پێت باوه ر نا که ی ن له کاتی که تۆ راستگۆو ئه مینی ئه و شارهی!!

ئینجا فه رمووی: ده ی که وا بوو پێتان را ده گه ی نهم که من نێردراوی خودام و ده تانترسینم به وه که باوه رم پێ نه هین! ئینجا "ئهبی له هه ب" هه لسا یه وه گو تی: ده ک ده سه ته کانت برزن! هه ر بۆ ئه مه بوو که ئیمه ت کۆ کردبوو وه؟! ئه مه شیوه یه کی وتاری پێغه مبه ر (ﷺ) بوو بۆ خه لکه که..

پاشان که کۆچی کرد بۆ مه دینه یه که م شتی که که کردی درووست کردنی مزگه وت بوو، ئینجا له وێوه ئاراسته بانگه وازه یه کانی ده ست پیکرد و کردی به سه کۆیه کی به هیزی بانگکرنی خه لکه که بۆ رێنما بوون و راسته رێ بوون له سه ر دینه که.

کۆرو سیمینار یان ئه له قه ی زانسته شه رعیه کان:

ئه مه ش شیوازیکی تری تێگه یانندن و پێگه یانندی خه لکه که یه.. سه رهتا له دوای قۆناغی وتاره هه ینبیه کان، ئه له قه زانستییه کان ده ستی پیکرد، سه رهتا له پێغه مبه ره وه (ﷺ) ده ستی پیکرد، ئینجا هاوه لپێی به رپزی (خوا لپیان رازی بێت) له وانه "ئیبنوومه سه وود" و "ئیبنوعه بباس" و "ئه بووه ورپه ر" ... هتد. تا گه یشت به م سه رده مه ی ئیستامان.. ئه و کۆرو سیمینارانه ی ئیستا شتیکی نوێن.. به لکو ده توانم بێم: که ئه م جوهری ئیستا له ئارادایه جیگه ی دلخۆشیه که ئه بینهن به ره که تی ئه م بانگه وازه ئیسلامیه ی پێغه مبه ر (ﷺ) وێرای مزگه وت له ده ره وه ش کاریگه ری خۆی له سه ر تێگه یانندن و پێگه یانندی خه لکه که هه یه و هه بووه.

ئاخاوتن:

ئەمەش بریتییە لە شیوازی گفتوگۆکردن و قسەکردن لەگەڵ خەڵکە کە.. کاریگەری ئەم ئاخاوتنەش بەستراوەتەو بە شیوازی دەرپرین و گفتولفت شپرنی و بەلگە ی بەهێزو موراعاتکردنی حالەتی خەڵکە کەو بزارکردن و هەلبژاردنی خەڵکە کە و پاشان دیار کردنی هەر شیوازی کە بو هەر یەك لە مان بگونجیت بیگریته بەر تا بزانیته چۆن لەگەڵیان دەکەوێتە گفتوگۆو قسەکردنەو.

شایەتیدان:

مەبەستمان لەو جۆر شایەتیە کە چۆن لە ژانندا، لە ئاکارو رەفتاردا لە مامەلەو هەلسوکەوتتدا.. هتد ژاننت ئەبیتە شایەت لەسەر پاکى و بیگەردبوونی ئەم ئیسلامە. بۆیە ئەبیین زۆر جارن ئەوئەندە کە خەڵک بە شایەتی حالى تۆدا ئەبنە موسولمان کە متر وایە بە قسەکان هیدایەت وەرگرن و ئیسلام قبوول بکەن.. بۆیە ئەبیین کاتێ یەکیک هات بە پیغەمبەری فەرموو: تۆ ئەو کەسەیت کە پیت ئەلین: درۆزن! ئەویش فەرموو: بە ئی خەلکی وا گومانم پێ ئەبەن ئینجا گوتی: دەبەخوا نیو چەوانی تۆ لە دۆرزان ناچیت! ئینجا پیتی گوت: باشە تۆ داوای چی شتیک ئەکەیت؟ ئەویش فەرموو: ئەلیم: شایەتی بە تاکو تەهایى خوا بپین و شایەتیش بەدەن کە من پیغەمبەرم ﴿ﷺ﴾، ئەویش گوتی: دەی دەستت بپنە ئەو من شایەتیم دا!!! بۆیە کە لە عانیشەیان پرسى کە رەوشت و ئاگاری پیغەمبەر ﴿ﷺ﴾ چۆن بوو؟ ئەویش فەرموو: ئەو ئەخلاقى قورئان بوو کە خەڵک ئەیانخویندەو!!!

کەوا بوو پیغەمبەر ﴿ﷺ﴾ شایەت بوو بەسەر خەڵکە کە، بۆیە ئیمەش ئەبەن هەروا شایەتیە کە بگەیهنن هەروەك خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾^۱. واتە: لە تەواوی ئیش و کاردا، کردومانن بە ئوممەت و گەلیکی میانەرەو، تالەسەر ئەوخەلکە بپنە شایەت پەيامبەریش بەسەر گشتانەو چاودێرو شایەت بپت.

^۱ (البقرة: ۱۴۳)

نووسین به هه‌موو شیوه‌کانییه‌وه:

نووسینیش هۆکارێکی تره له هۆکاره‌کانی بانگه‌وازکردن و پێنماکردنی خه‌لك بۆ ئیسلام.. سه‌رتۆپی ئه‌و نووسینانه‌ش كۆنووسکردن و كۆکردنه‌وه‌ی فه‌رمووده‌كانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بوو، پاشان زانا‌یان هاتن بۆ شه‌رح كردنی فه‌رمووده‌كان ده‌ستیان دا‌یه قه‌له‌م.. ئیتر به‌ره به‌ره خه‌لك و زانا‌یانی ئیسلامی ده‌ستیان كرد به‌ روونکردنه‌وه‌ی زانسته شه‌رعییه‌كان به‌ هه‌موو جۆره‌كانییه‌وه.. تا گه‌یشت به‌ سه‌رده‌مه‌ی ئیستا. ئیستا نووسین و په‌رتووکه ئیسلامییه‌كان کاریگه‌رییه‌کی به‌هێزێان هه‌یه له‌سه‌ر هیدایه‌ت دان و به‌رچاوپروون بو‌نی خه‌لكه‌که..

ووتاری تۆمارکراو:

ووتاری تۆمارکراو گوینگرتن لێیان هۆکارێکی تره بۆ هیدایه‌تدانی خه‌لك. وتاره تۆمارکراوه‌کانیش هه‌ر ئه‌و زانسته شه‌رعیانه‌ن که وتراونه‌ته‌وه پاشان تۆمارکراون.. لێره‌شه‌وه ده‌توانین ب‌لین: که وتاره تۆمارکراوه‌كان پانتایان بۆ هیدایه‌تدانی خه‌لكه‌كان گه‌لێ زۆرتره له پانتایه‌کانی نووسین به‌ هه‌موو جۆره‌کانییه‌وه، چونکه وتاره‌كان راسته‌وخۆ ئاراسته‌ی گوینگان ده‌کری‌ن.. وه‌ کاتی زۆرتریشت پاشه‌که‌وت ده‌کات، بۆ هه‌تا تۆ ده‌توانی له‌کاتی لێخوڕینی ماشینی‌ش گوینان لێ بگریته‌وه!!

بینراوه‌کان:

بریتییه له‌و وتار و ئه‌و پرووداوانه‌ی که به‌ فلیم هه‌لگیراون و تۆ سه‌یریان ده‌که‌یته‌وه، بێگومان ئه‌م شیوه‌شیان به‌هێزترین شیوه‌ی هیدایه‌تدانی خه‌لكه‌که‌یه.. چونکه تۆ ئه‌مجاره‌یان وه‌ك به‌ گوئی گویت لێیه‌تی به‌ چاوی‌ش ده‌توانی ببینیته‌وه.. ئه‌مه‌ش راسته‌وخۆ له‌ گویت و له‌ مێشکتا ده‌چه‌سێ! بۆیه جاری وایه زنجیره‌ میژووییه‌کی تۆمارکراو ده‌ هه‌نده‌ی خویندنه‌وه‌ی کتیبێک ده‌توانی سوودی لێ ببینیته‌وه.. ئه‌وه‌ی نه‌خوینده‌واریشه هه‌ر ده‌توانی سه‌یریان بکات و له‌ مێشکیدا بچه‌سپن.

تەئالوف:

تەئالوف بریتییە لە ئەنجامدانی ھەرشقێ بۆ ئەوەی کە سێک لەسەر خۆشویستی ئەم دینە پام بکەیت و پاپەینیت، شێوازەکانیش زۆرن لەوانە: بەخشین! بەخشین و دەستگرتنی ھەژارانى موسولمان یان نا موسولمان ھۆکارێکی پتەووە بۆ ئولفەتپێگرتنی ئەو کەسە بە ئیسلام، بۆیە ئەبیین لە دەمی بەخشینی خێراتدا خوای گەورە ئولفەتپێگرتوانی (مؤلفة القلوب)ی خستۆتە پۆلی ئەوانەى کە خێرو بەخشینیان بەسەر واجیبە. ھەروەھا سەردانی کردنی نەخۆش: ھۆیەکی ترە لە بە ئولفەتگرتنی ئەو کەسە بە ئیسلام.. بۆیە ئەبیین کە پێغەمبەری خوا ﷺ سەردانی نەخۆشی جوولەکەشی کردوو، ھەک دەکات کە باوەر بە ئیسلام ھێنیت، ئینجا باوکی منداڵە کە بە منداڵە کەى ئەلپت: بە گوێی باوکی قاسم بکە، ئینجا ئەویش بە گوێی دەکات و شایەتی دەھێت دەمرپت، ئینجا پێغەمبەر ﷺ دەفەرمویت: سوپاس بۆ ئەو خوایەى کە پرگاری کرد لە ناگر. یان دەبیین لەسەر مەرگا سەردانی "ئەبووتالیب"ی مامی کرد تا بتوانێ لە ناخری تەمەنیشیا بپت شایەتی پێ بپنیت..

خەلك بۆ چى شتىك بانگ دەكەیت؟

بانگکردنى خەلك بۆ هیدایەتە، هیدایەتە خەلكیش بۆ چەند شتىكە.. باشتەین بانگکردنیش بۆ هیدایەت ئەو چەند شتەیه كە "پەي كورى عامر" وەلامى "پۆستەم"ى پى دایەووە كە گوتى:

(ان الله ابْتَعَثْنَا لِنُخْرِجَ مَنْ شَاءَ مِنْ عِبَادَةِ الْعِبَادِ إِلَى عِبَادَةِ اللَّهِ وَحْدَهُ، وَمَنْ ضَيَّقَ الدُّنْيَا إِلَى سَعَةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ جَوَّرَ الْأَدْيَانَ إِلَى عَدْلِ الْإِسْلَامِ)^۱. واتە: خوای پەرورەدگار ئێمەى ناردوووە تاووەكوو خەلكى رزگار كەین لە بەندایەتە بەندە بۆ بەندایەتە خوای تاك و تەنیا، هەرۆهە لە تەنگ و تاریكى دنیا بۆ فراوانى دنیا و دوارۆژ و لە زۆلم و زۆرى رێبازەكان بۆ دادگەرى ئىسلام.

ئەمەیه نامانجى سەرەكى رێنموونى كردنى بەندەكان بۆ ئىسلام.. ئىسلام هاتوووە تاكوو خەلكى لە كۆیلايەتە نەفس و بەندەو پارەو دنیا رزگار بكات تا بەس بۆ خوا یەكلايەنەووەو بیپرستن، وە هاتوووە تا رزگاریان كات لە گیرۆدەكانى دنیا و خۆشویستى و خەم و تەنگەبەریبەكانى و جەنجالی بازارو درۆو فرۆفیلى كردن لە یەكتر و سویندى بە درۆو لەیەك زویر بوون و شیر لە مل یەكتر سواندن و كوشتوبەرى و دەستبەرى و.. هتد بۆ فراوانى ئىسلام، فراوانیش واتە تەبایى و راستگۆی و بەتەنگ یەك وەچوون و رێزو پێزانین و بەخشندهی و پووخواشى و كەرەم و سەخواوەت و جوامێرى.. هتد، هەرۆهك بۆ ئەو هات تا خەلكى لە ژێر زۆلم و ستەماكانى رۆزگارو شەیتان و نەفس و بەرنامە مەرۆفەكردەكان .. هتد رزگار بكات بۆ دادگەرى ئىسلام.

^۱ (البداية والنهاية)

هۆکاری هیدایه تدانه کان له قورئانی پیرۆزدا:

هه ندی له هۆکاره کانی هیدایه تدان له قورئان چه ند شتیکن: یه که م: پینما کردنی خه لکی بۆ زیندوو پراگرتی خه لکه، بۆیه ئه وهی که به پیر بانگه وازی خواوه نه یه ت له دینی خوادا وهک مردووان وایه، بۆیه خوای گه وره ده فهرمویت: (یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ)^۱. واته: ئه ی گه لی خواهن باوه ر! هه رکه خواو پیغه مبه ر بانگییان کردن بۆ ئه نجامدانی ئه وکاره ی ئیوه ده ژینیته وه، خپرا وه لامیان بده نه وه وه فهرمانه که یان جیبه جی بکه ن، ئه وانه ی به پیر بانگه وازی خواوه نایه ن خواوه نی دلی مردوون که به هه چ شتی زیندوو نابنه وه، چونکه خرابترین گرۆی سهر زه وین، وهک خوای گه وره ده فهرمویت: (إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ)^۲ واته: خرا پترین زینده وهران له لای خودا ئه و که سانه ن؛ که خودایان نه ناسیوه و ئیتیش باوه ر ناهین. دووهم: بانگکردنی خه لک بۆ دهروه ستبوونه له گرفته کانی ژیان و له زه ره رو زیانه کانی ده رو به ر، وهک خوای گه وره ده فهرمویت: (یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ)^۳. واته: ئه ی گه لی خواهن باوه ر! خه ریکی پاکسازی ده روونی خۆتان بن و، خۆ بگونجین له گه ل خوادا هه میشه هۆشتان به خۆتان وه بچ، ئه وساکه برو اتان هینا و پنتان دۆزیه وه و ئامۆزگاری خه لکیشتان کرد، ئیتر خه لکانی گومرا بوو ناتوانن زیانتان بچ بگه یه نن، هه رچه نده پیلان بگپرن.

ئه وانه ی به پیر بانگه وازی خواوه نایه ن حسیی هه چ شتیکیان بۆ ناکریت، وهک خوای گه وره ده فهرمویت: (وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ)^۴. واته: خۆ هه ر که سیك وه لای بانگخوازی خوا نه داته وه، ناتوانن له زه ویدایا له ده ستی خوا ده رچی و هه ئی و جگه له خواش هج یارو دۆستیکی نییه تا بتوانن له و رۆژهدا یارمه تی بدا، ئه وانه ی باوه ر ناهین له گومرا بیه کی ئاشکرادان.

ئه وانه ی به پیر بانگه وازی خواوه نه هاتوون تووشتین و ناخۆشتین ژیان به شیانه (وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْيَى * قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْيَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا * قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيْتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنسى)^۵.

^۱ (الأنفال: ۲۴)

^۲ (الأنفال: ۵۵).

^۳ (المائدة: ۱۰۵)

^۴ (الأحقاف: ۳۲)

^۵ (طه: ۱۲۴-۱۲۶)

واته: وه ههرکه سیکیش لهو قورئانه یه م رووهرگپرتته وه بیگومان ژیانیکی سهختی تووش دهکه م، وه له پرۆژی قیامه تیشدا به کوپری حه شرو دادگایی نه کهین! ئه ویش له وه هلوپسته دا نه ئی: نه ی په روهردگارم! بۆچی منت به کوپری حه شرکرد؟ خۆمن له دنیا دا چاوم ساغ بوو و بینا بووم؟! خوا له وه لامدا ده فرموئ: کار ههروایه! تۆ به لگه و ئایه ته رۆشنه کانی ئیمهت بهوات له بیرت کرد! ئاوا ئه مپروش تۆش له بیر ده چیت، پشت گویت نه خهین و فه رامۆشت نه کهین!!

چۆن بزانی که هیدایهت دراوین؟

یه که م: تۆبه کردن: باشترین ئاوینه ی خۆناسینه له وه که بزانی هیدایهت دراویت یاخود نا تیرامان و تیفکرینته داخوا خوا تۆبه ی لئوهرگتوویت یاخود نا؟ زانیی ئه وهش که خوا تۆبه ی لئوهرگتوویت سه رنجدا نه له مهرجه کانی قه بوول بوونی تۆبه، که بریتیه له:

(۱) یه کلابوونه وه بۆخوا. واته تۆبه کهت له ترسی خوا بیئت: وهک عومهر هه میشه دوعای ده کرد و دهیفرموو: (اللهم اجعل عملی کله صالحاً واجعله لوجهک خالصاً ولا تجعل لأحد فیه شیئاً). واته: خودایه هه موو کرده وه کانم کرده وه ی چاک بن، وه بیانگپره به مایه و ته مای خۆت، وه هیچ کرده وه یه کم بۆ جگه له خۆت مه گپره.

(۲) ده موده ست هه لگرتن له تاوان: ههر ئه و کاته ی که زانیی ئه مه تاوانه ده موده ست لئو دورکه ویته وه دهستی بۆ نه بهیت، یان دهستی له سه ره هه لگرت.

(۳) په شیمانی له رابردوو: له وه ی که کردوو ته، که بیران لئو دهیکه ته وه ته واو په شیمانی سه راپای لاشهت دا بگرت.

(۴) سوور نه بیت له سه ر تاوانه کان: چون ئه وانیه که سوورن له سه ره نه جامدانی تاوان و سه رپنجیه کان، ناتوانری جیا بکرتته وه که ئه و که سه هیدایهت دراوه یاخود نا! بۆیه خوی گه وره ده فه رموئت:

(وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ لَهُ لَا يَلْحَقُهُ الْعَذَابُ) وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ^۱ واته: وه ههرکه کاریکی دزیوو ناشیرین بکه ن، واته: گونا هیک گه وره ئه نجام بدهن یان سته م له خۆ بکه ن، واته: گونا هیک بچووک بکه ن به تالوکه وه به په له، خوا یاد ده که نه وه، داوای لئووردنی گونا هه کانیا نی لئو ده که ن جاده بی – بیجگه له خوا – کئو گونا هان بپۆشی؟ جا ئه وانه له سه ر تاوان و گونا حئو زانیوانه هه له یه ،

^۱ (آل عمران: ۱۳۵).

سوورو به رده وام نین، خویشیان نه زانن که سوور بوون له سهر گوناح کارئیکی زور خراپ و ناپه سه ندهو، ده زانن ههرکه سیک ته و به بکات، خوا لئی وهرده گریت.

(۵) عه زمت قاییم که یت له وه که بهرای بهرا پرو له تاوان نه که یته وه.

(۶) ههروهک چۆن له دله وه تۆبه ت کردوو، نه بن له کرده وه کانیشتا رهنگ داته وه، له زمانت له ده ستت له هه ل سوکه وته کانت..

(۷) تۆبه کانت له زه مه نی تۆبه دابن.. چونکه خوا تۆبه یهک وهرناگریت که له ده می ناو زینگ و گیان کیشتانتا بیکه یت.. بۆیه خوا تۆبه ی له فیرعه ون وهرنه گرت، که له کاتی روح ده رچوونیدا خه ریک بوو که په شیمان بیته وه، که چی جو بریل قو پی ده کرده ده مییه وه تا کوو فریای شه هاده که نه که ویت!!! یا خود نه و کاته ی که رۆژ له رۆژ ناواوه هه لدیت دیسان خوا تۆبه ی که س وهرناگریت.

(۸) قه ربووی گونا هه کانت به کرده وه ی چاکه کان بده یته وه، نه گه ر پێشتر خۆت به گونا هه وه خه ریک کردبوو، نه وه نه مجاره یان خۆت خه ریک به چاکه کاری و خوا ناسییه وه بکه یت.

(۹) کاتێ که بیر له گونا هه کان نه که یته وه تالیوی گه نیوی گونا هانت بێته بیر، پێ تیکچیت و دلێت پێی تیکه ل بێت!!

دووهم: نه فسی خۆت ئاوینه ی راستی خۆته، له ناختا هه ست به هیدایه تی خۆت ده که یت، به تایبه ت نه وانه ی که ته واو بو خوا یه کلابوونه ته وه بۆیه پێغه مبه ری خوا "يَا اَللّٰهُ عَلَيَّ وَعَلَىٰ يَلِيَّ وَسَلِّمْ" ده فه رمو یت: «اَلْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْاِثْمُ: مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ، وَكُرِهْتَ اَنْ يَطَّلَعَ عَلَيَّ النَّاسُ»^۱. واته: چاکه بریته یه له ره وشت جوانی، تاوان و گونا هیش نه وه یه که به دلێت دیت و پیت ناخۆشه خه لکی پێی بزانیت.

^۱ (رواه مسلم عن النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

سێیه م: هەرسێ کەرەسەى بەندایەتیت بۆ خواناسى بکە ونە کار،
سێ کەرەسەى بەندایەتیش ت بریتین لە:

- دَل
- زمان
- کردەوه.

بەندایەتییه کانی دَل وهك: (خۆشویستی خوا و گومانى باش بردن به خوا و ترسان و تۆبه و یه قین و ته قوا و گومانى باش بردن به خوا پاشان پینغه مبه ر و موسولمانان و ... هتد)
بەندایەتی کردنه کانی زمانیش وهك: (قورئان خویندن و دوعا و پارانه وه و یادکردنى خوا و قسه ی باش و بانگه وازکردن بۆ خوا... هتد

بەندایەتییه کانی کرده وه کان وهك: (نوێژکردن و زه کات و خێرو خێرات و چاککردنى نیوان خه لک و فه رمان به چاکه و پینگرتن له خراپه و جهاد و کردو کو شش کردن و به چئ گه یاندنى سیله ی ره حم و گریان له ترسى خوا و وه ره ع .. هتد) ئەمانه به ره مه ی کەرەسەکانی بەندایەتین.

چوارم: عیبادەت و بەندایەتییه کانت له شوینی خۆی و له کاتی خۆیاندان بن.. به تاییهت نوێژه کان.
پینجه م: شوینکه وتنى سوننه ته کانی پینغه مبه ر ﴿عَلَيْهِ﴾ به تاییهت به چئ گه یاندنى ره واتیهه کان که برتین له سوننه ته کانی پاش و پینشى نوێژه فه رزه کان.

شه شه م: ئیسلام ته واو له ژياندا ره نگدا ته وه، له زمانت له گوئ و له چاوت، له کرده وهت له دیدو بۆچوونت له هه لسه که وتی ته واوی رۆژانه ت.. درۆ نه که یهت، راستگو بیت و فیئل له خه لک نه که یهت، رق له خه لک نه کیشیت و دلت رق و کینه ی له به رامبه ر موسولمانان تیا نه ییت، خۆت له خه لک به که متر بزانیته، چاوت له ما ئی خه لک نه ییت، خه لک له ده ست و زمانه وه ئەمێن بن، به ته نگ هه ژاران ه وه بچیت یارمه تی لیقه ماوان به دیت، پز له گه وران بگریته و به زه ییت به بچوو کاندایته وه... هتد.

حه فته م: پاراستنى هه قه کان: وهك هه قه کانی خواى گه وره پاشان پینغه مبه ر ﴿عَلَيْهِ﴾ هه قه کانی دایک و باوک، هه قی برایه تی ئیسلامی، هه قی دراوسێ وه هه قه کانی میوان و سیله ی ره حمه کان و هه قه کانی هاوسه رپتی... هتد.

هه شه ته م: پاراستنى ئاداب و ره وشته کان: وهك ئادابى گفتوگو کردن، ئادابى کۆرو دانیشته نه کان، ئادابى نانخواردن، ئادابى جل پۆشین، ئادابى مزگه وت، ئادابى دانیشتن له گه ل گه وران و ئادابى وه رگرتنى زانستى شه رعى و ئادابى به رپدا رپویشتن و ... هتد.

نۆیه م: پاراستنی بیرو باوه‌ری (الولاء والبراء): ولأبؤ دینی خوا گه‌وره پاشان بۆ پیغه‌مبه‌ر، وه‌لأ بؤ ئیسلام و مسوڵمانان.. هتد. هه‌روه‌ها به‌رأ له شه‌یتان و له دوژمنانی خوا پاشان پیغه‌مبه‌ر و له بیباوه‌ران و مونا‌فیکان و مورته‌ددان و.. هتد.

دهیه م: هه‌میشه مردن و ئاقیبه‌تی خۆت له‌به‌ر چاوان بی‌ت، دنیا زۆر به‌گه‌ور مه‌گره، تو‌ئیشووی خۆت ئەوه که بۆ ئەو دیو هه‌لت گرتوون.. دل‌ت هه‌نده به دنیا خۆش نه‌بی‌ت، کردو‌کو‌شش که‌یت بۆ ئەو دیوت، خه‌م له‌ پ‌ا‌بر‌دوو مه‌خۆ، بۆ به‌یانیش به‌ تالووکه مه‌به، تۆ نه‌و‌پ‌رۆت هه‌یه تیبکو‌شه که هه‌م ر‌ا‌بر‌دوو ده‌س‌ر‌ئ هه‌م دا‌ه‌اتووت رۆشن ده‌کاته‌وه.

هۆکاری هه‌یدایه‌ت وه‌رنه‌گرتنی به‌نده‌کان

هۆکاره‌کان زۆرن، گرنکترینیان چه‌ند شتیکن له‌وانه:

یه‌که م: پ‌ی‌ش نه‌گرتنت به‌ گونا‌هی یه‌که م: ئینسان ته‌ن‌ها گونا‌هی یه‌که می زه‌حمه‌ته، نه‌گه‌ر پ‌ی‌شی نه‌گرت و گو‌ی پ‌ نه‌دا دووه‌میشی به‌دوا داد‌یت، ئیتر له‌ دووه‌مه‌وه ته‌مه‌نی ئەو دل‌ه به‌ره‌و مردن و کو‌پ‌ر بوون شۆر ده‌بی‌ته‌وه!! (خوا په‌نامان بدات). هه‌موو ئەمانه‌ی که ئیستا ته‌واو له‌ ده‌ریای گونا‌ه و سه‌ر‌پ‌چ‌پ‌یه‌کان غه‌رق بوون، هه‌موو هۆکاره‌که‌ی ئەو گونا‌هه‌ی یه‌که مه‌یه‌!!

بۆیه زه‌رووره که ئینسان هه‌میشه چاوی له‌ چال‌پ‌وی ئەو تاکه گونا‌هه‌بی‌ت و سوور بی‌ت که نه‌که‌و‌یت‌ه نیوییه‌وه.. ئەم گونا‌هه‌ش له‌ سات‌یک‌ی زۆر ته‌نکه‌وه‌یه، ر‌ه‌نگه‌ نه‌زه‌ر‌ئک بی‌ت! یان درۆیه‌ک بی‌ت!! بۆیه شاعیر ده‌ل‌یت: (نظرة ثم ابتسام ثم لقاء ثم كلام ثم موعد). نه‌زه‌ر‌ئکه، پاشان خه‌نده‌یه‌که، پاشان گه‌یشتنه به‌یه‌ک و پاشان قسه‌ کردنه، ئینجا ژوان ر‌یک‌خستنه تاکوو ده‌گات به‌ خه‌لووه زیناکردن!! (خوا په‌نامان بدات) که‌وا‌یشی ل‌یه‌ات سه‌ره‌نجام ئەم دل‌ه کو‌پ‌ر و مردار ده‌بی‌ته‌وه!!

دوو م: کو‌پ‌ر بوون و سه‌ره‌ونخوونی دل‌ه‌کان: دل‌ه‌کان به‌ گونا‌هی به‌رده‌وام کز ده‌بن تاکوو کو‌پ‌ر ده‌بن و چاویان به‌ روونا‌کایی هه‌ق ناکه‌و‌یت‌ه‌وه!! وه‌ک خ‌وا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: (فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ)^١ واته: له‌راستیدا چا‌و‌ کو‌پ‌ر نابن به‌ل‌کو‌و ئەو دل‌انه کو‌پ‌ر ده‌بن و هی‌زی ده‌رک کردنیان نام‌ی‌ئ و بینایی خ‌و‌یان له‌ده‌ست ئەده‌ن.. که ج‌ی‌یان له‌ناو سینه‌کانه، بۆیه چاوه‌کانیش به‌د‌وا‌ی ئەواندا ئە‌ر‌پ‌ۆن و زه‌ینیان نام‌ی‌ئ. بۆیه پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یت:

^١ (الحج: ٤٦).

(تُعْرَضُ الْفِتْنُ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْحَصِيرِ عُوْدًا عُوْدًا . فَأَيُّ قَلْبٍ أُشْرِبَهَا نُكِبَتْ فِيهِ نُكْتَةُ سَوْدَاءَ ، وَأَيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نُكِبَتْ فِيهِ نُكْتَةُ بَيْضَاءَ حَتَّى تَصْبِرَ عَلَى قَلْبَيْنِ ؛ عَلَى أَبْيَضَ مِثْلِ الصَّفَا ، فَلَا تَضُرُّهُ فِتْنَةٌ مَا دَامَتْ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ ، وَالْأَخْرُ أَسْوَدٌ مُرْبَادًا كَالْكُوزِ مُجَجِّيًا ، لَا يَعْرِفُ مَعْرُوفًا ، وَلَا يُنْكِرُ مُنْكَرًا ، إِلَّا مَا أُشْرِبَ مِنْ هَوَاهُ^۱ . واته: فیتنهو خراپه کاری وهك شیوهی حه سیر داوی تاوان و سه ریچی له سه ر دلّه کانتان درووست دهکات، ههر دلیکیش نه م فیتنهی تیکه ویت، خالیکی رهش له سه ریدا چی ده هیلیت، نه وهی که پشتیشی تیبکات، نه وه خالیکی سپی له سه ردا چی ده هیلیت، تا وای لی دیت دلّ ده بیّت به دوو جوړ، جوړیکیان سپی وهك به ردیکی ساف و بیگه رد، تا نه و کاتهی ناسمانه کان و زهوی له شوینی خوینا بن، تاوان ناتوانیت لی نزیك بیته وهو زبانی پښ بگه یه نیّت، جوړه که ی تریان رهش وهك ته نی نه م مه نجه له سه ره و نخوونه ی لیدیت، که هیچ شتیک وه خو ی نه گړیت، که وایشی لیهات نه و که سه نه چاکه به چاکه ده زان و نه به ره له ستیش له خراپه دهکات، به لککو ته نه و شته ی لا مه به سته که له گه لّ حه زو نه فسی نه و یه کده گریته وه. هه روه ها ده فه رمویت: (إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نُكِبَتْ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءَ فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سُقِلَ قَلْبُهُ؛ وَإِنْ عَادَ زِنْدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُو قَلْبِهِ وَهُوَ الرَّانَ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ - كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ)^۲. واته: به نده نه گه ر سه ریچیبه کی کرد، خالیکی رهش له سه ر دلی چی ده هیلیت، کاتیکیش که نه م تاوانه ی له خو دوورخسته وهو داوای لیخوشبونی (له خوا) کرد، نه وه دلی پاک ده بیته وه، نه گه ریش گه رایه وه سه ر تاوانه که ی نه و ا ره شی سه ر دلّه که ی پانتای زیاتر داده گری، که وایشی لی هات نه م توئیژاله له سه ر دلی درووست دهکات که خوا فه رمویه تی: نه خیر، نه وان په رده وه سه ر دلّیان داهاتووه (که ناتوانن روو له هه ق بن).

بویه خوای گه وره ده فه رمویت: (وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنِ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ)^۳ واته: هه رگیز تو ناتوانی نابینا کویره کان (واته بن باوره کان) له گومراییبان بگریته وه و، رینمایبان بکه ییت بو ری ری راست و دروست، به لککو تو ته نه ا ده توانی هه ق و راستیبه کان هه ربه و که سه بیسینی که ناماده یی تیا بیّت بو بروا هینان به نایه ته کانی نیّمه، جا نه وان ملکه چی فه رمانه کانی نیّمه ش نه بن.

^۱ (صحیح الجامع رقم ۲۹۶۰)

^۲ (هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ)

^۳ (النمل: ۸۱).

سێیه م: غه فلّهت و بێئاگایی: ئەمه شیان هۆکارێکی تره له هۆکاره کانی هیدایهت نه دانی بهنده کان.. بێئاگابوون له ئامانجی دروست بوونی بهنده کان، بێئاگابوون له ههقیقهتی ئەم دینه، بێئاگابوون له چاره نووس و ئاقیبهتی بهنده کان، بێئاگابوون له مردن و قیامهت و زیندبوونهوه.. هه موو ئەمانه هۆکاری ترن له پێنما نه بوونی بهنده کان!!

چوارهم: نه بوونی زانستی شه رعی: بهو مانایه بێئاگابوون له ئیسلام.. بێئاگابوون له ئامانج و مه بهسته کانی ئەم دینه.. بێگومان ئەو کاته ییش لهو چه مک و واتایانه حاڵی ده بیته وه وه له زانستی شه رعی به هه رمه مند ده بیته ئەگه ر موتالییان بکه یته و ده ور یان ده بیته وه.. بۆیه نه فامی و بێئاگایی ده رد یکی کوشنده ی بهنده کانه.

بۆیه خوای گه وره که باس له نه عرابییه کان ده کات ده فه رمو یته: (الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا) ^۱ واته: واته: عه ره به ده شته کئییه کانی ده ره وه ی مه دینه، له مه پ بێ با وه پێ و دوو رووییه وه له خه لگانی تر سه ر سه خترن! چونکه ئەوان قهت له شو ئینیکا جیگه ر نه ده بوون تا وه بهر وه رگرتنی زانستی شه رعی پابگه ن، بۆیه هه میشه له ژبان و مامه له کردن له گه ل بهنده کان تووشی هه له ده بوون.. چونکه زانستی ته واویان به دینه که نه بوو.. هه ر بۆیه بینه مان هه ر نه عرابی بوو که هات له سه ر مینه بری پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ میزی کرد.. هه ر نه عرابی بوو ده یگوت: (اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَمَحَمَّدًا وَلَا تَرْحَمْ مَعَنَا أَحَدًا) ، هه ر نه عرابی بوو له دووره وه هاواری له پیغه مبه ر کرد و گوئی هۆ موحه ممه د ئیسلام چییه..!! بۆیه پێنما بوونیان که من زه حمهت بوو چونکه به ئیسلام و زانسته کانیان نه ده زانی. ئیستا زۆرێک له وانیه که ئاماده ی کۆرو کۆبوونه وه ی شه رعی ییش نابن.. هاتو چۆی مزگه وته کان نا که ن.. زۆر گوئی به شت ناده ن.. هه موو ئەوانه به لگه ن له سه ر نه بوونی عیلمی شه رعی و ئەهمیهت پێنه دانیان پێی! چونکه ئەگه ر ئەهمیهتیان پێ بدایه ئەوه له گه ل خه لکه دینه ره که جیا هه لئه ده که تن.. بۆیه نه بوونی زانستی شه رعی له هیدایهت بوونیان پێ به ش ده کات!!

پێنجهم: کبیر و خو به گه وره زانین: خو به گه وره ی زانین گه وره ترین په رچی به رده م بهنده کانه که ناتوان بگه ن به پێنمایه راسته قینه.. بۆیه زۆر جار ان که ئەیشزان هه ق له کئییه به لām له به رخۆ به گه وره زانینیان ناتوان ملی بۆ که چ بکه ن.. بۆیه نه سیحهت وه رناگرن.. هه ق به هه ق نانا سن.. نا هه ق به هه ق نه زانن.. بۆیه بینه مان که زۆرێک له سه ر کرده مو شریکه کانی مه ککه که ده یشیان زانی هه ق به موحه ممه ده ﴿ﷺ﴾ به لām نه یان ده توانی خو یان له پێزی ببلال و عه مرو خه بباب و زه یدا دابنێن..! چونکه ئیسلام هه مووی وه ک یه ک لئ ده کرده وه، یان جووله که که خوا باسیان ده کات و ده فه رمو یته:

^۱ (التوبة: ۹۷).

(الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ)^١
 واته: ئەوانەى كتيب و نامەمان پێداون، چاك ئەو (پەيامبەر) ه دەناسن و، هەرچيشى له گەڵ خۆى
 هیناوه دەزانن راسته، هەرچۆنى منداڵ و كورپانى خۆيان دەناسن، بەراستى دەسته به كيشيان نكووئى
 ئەو ههقه دهكەن و راستى دەشارنەوه و چاكيش شارەزان و دەزانن كه ههق و راستى كامهيه؟! به لام
 له بهر ئێرهى وعينادى خۆيان باوهر ناھيئن!. پيغه مبهرى ئەكره مېش باس له خۆ به گهوره زانانان
 دهكات و دهفرموئ گهوره زان ئەو كه سهيه (الْكِبْرُ بَطْرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ)^٢ واته: خۆ به زلزانين
 بریتى به له پره تکرده وهى ههق و راستى به سووك سهيرکردنى خه ئكى..

پيشى هه مووان شهيتان زۆر چاك دهيزانى كه ههق به نادهمه! وا خواى گهوره ش كارى بى حيكمهت
 ناكات، به لام ئەوهى واى لهو كرد كه شوين ئەو ههقه نه كه وئيت ته نها كيبه بوو.. يا خود فيرعه ون خۆ
 چاكى دهزانی كه ئەوهى خۆى ئەيليت ئاسمان و ريسمانى بهينه له گەڵ خواكەى موسى! به لام خۆ گهوره
 زانين بوو كه خۆى پى له هه موو خواكان گه ورتر بوو بۆيه ئاماده نه بوو كه به دهم قسه كانى موساوه
 يئت...!!!

شه شه م: خۆ ئاونه دان به ناوى زيكره ته قواو له خوا ترسان و په قابه تى خوا: زه رووره ئينسان له يهك
 باردا نه ميئيته وه، به تايهت ئەوانهى كه خهريكه دینه ناو ئيسلام و خوا هيدايه يتيان ئەدات، هه موو
 ئەمانه ش وهك شتله نه ماميك وان، ئەبى به رده وام خۆيان به زانستى شه رعى و ته قواو ته زكيبه
 نه فسه وه ناو بدەن.. بۆيه زۆرى كمان بيى له وانەى كه پۆزگارى بوو دواى ئەوه كه هاتنه ناو ئيسلام له
 ناو ئيسلام بوون و ئەسپى دينداريان چاك بو خوا تاو ئەدا، به لام له دواييا بينيمان كه چۆن له ريگه
 بانگه وازو كردو كۆش شه كانياندا مردارو خاوبوونه وه، چونكه ئيستيقامه يان نه بوو و خۆراگر نه بوون
 له به رده م په رچه كانى ريگيان..

هه لبهت بۆئه و په رچانهى ريگاش پيوستيان به خۆ پر چه كکردن و خۆ ئاوادان بوو به زانستى شه رعى
 و به ته قواو ته زكيبه نه فسه وه كه نه يانكرد.. بۆيه له ئاخرو ئوخريا وازيان له ئيسلام هيناو نوئيشتيان
 ته رك كرد!! كين ئەوانهى كه هيدايهت دراون؟ يادى خوا مايهى ئاسوودهى هينانه بۆ دلله كان، وهك
 خواى گهوره ده فرموئ: (أَلَا بَدِئَرِ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ)^٣ واته: جاچاك بزنان! به يادى خوا دلله كان
 ئۆقره ده گرن و ئاسووده ده بن. سه عادهت و به خته وه رى به نده كان له ناسينى خواى گه وره دايه،

^١ (البقرة: ١٤٦).

^٢ (رواه مسلم عن عبدالله بن مسعود -رضى الله عنهما-).

^٣ (الرعد: ٢٨).

ئەو ناسینە کە ببووە بێستانیک له دئی بەنده چاکەکاندا، چەنده هەژارو نەدار دەژیان، بەلام بە ناسینی خودایان خوێیان لەهەموو کەس بەگەرتر دەزانی بۆیە شیخولئیسلاام دەیفەرموو: (ما یصنع أعدائی بی؟ أن جنتی وبستانی فی صدری، إن رحمت فیی معی لا تفارقتی، إن حبسی خلوة، وقتلی شهادة، وإخراجی من بلدی سیاحه!) واتە: ئەووە دوژمنانم چیمان لەمن دەوێت؟! دەی خو بەهەشت و بێستانی خۆم له دئی خوُمایە، بۆ کێ بچم لهگەلمایەو لێم جیا ناییتەوه، بێگومان زیندان و بەندکردنم خەلوته، وکوژرانم شەهادەتە، وە دەرچوونم لەشار (کە مەبەستی جیهاده) گەشتوگوزارو سیاحەتە! یاخود هەندئ له عاریفینەکان دەیانگوت: (مساکین أهل الدنيا، خرجوا منها ما ذاقوا أطيب ما فيها؟ قيل: وما أطيب فيها؟ قال: محبة الله تعالى ومعرفة و ذکره) هەژارن خەلکی دنیا! کە جێیان هێشتوو هەمیان له خوشتین شتیشی نەکردوو!! گوتیان: چیه خوشتین شتی؟ فەرمووی: خوشتی خاوا ناسین و یادکردنەوهیه!!

یان یەکن له بیوا چاکەکان دەیفەرموو: (لو علم الملوك وأبناء الملوك ما نحن فيه لجالدونا بالسيف). واتە: ئەگەر پادشایان و پۆلەیی پادشایان زانیایان بەو خوشتییهی کە ئیمەیی تێداین، ئەو بە شمشیر شەقیان دەکڕین!!

بێگومان تەقواو له خوا ترسانیش پەقابهیەکی زۆر گەرۆه له نەفسەکاندا درووست دەکات. واتە کات کە ئێسنان له مائی خویشیا و بە تەنھا و لەدووری چاوی خەلکیشا نەتوانی کە تاکە گوناھیک بکات.. بەراستی ئەو کەسانە چەنده خوا بۆ ئەم هەلوێستە جوامێرییه هیدایەتی دابوون، دە ئەوهند پێیانەوه بەردەوام هیدایەتەکانیان بۆ تازه دەبێتەوه، وەک خاوی گەرۆه دەفەرمویت: (وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ)^۱ واتە: ئەوانەش پڕی و پێبازی دروستیان گرتە بەر، خوا هیدایەت و پێمانیی زیاد کردن و پارێزگاریشی پێدان، تاخوێانی پێی پێاریزن له ئاگر. (خوا بەهەموومان ببەخشیت)

^۱ (محمد: ۱۷).

سیفه ته کانی بانگخواز بۆ بانگکردنی خه لک بۆ هیدایهت

ئیمه ده زانین که کهس هیدایهتی به دهست نییه خوا نه بیئت، (إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ)¹ واته: بئگومان تۆناتوانی ئەوی پیغه مبهەر (ﷺ) که سێ بخه یته سەر پێی ر است و برۆا هیئان که بۆخۆت خۆشت بوئ هه چهنده هه و ل و ته قالای له گه ل بدهیت، به لام خوا رینمای هه که سێ خۆی بیهوئ دهکا، خۆیشی زاناره به وانه که ریبازی هیدایهت دهگرن. به لئ خوا ی گه وره وه سیله ی هیدایتدانی داوه ته به خه لکه که.. شیوازه که شی له نه ستوی بانگخوازانه که خوا پێی نیشانداون که ده بێ چون بانگیان بکهیت، بۆ چۆنییه تی بانگکردنی خه لکیش بۆ هیدایهت په یوهسته به چهنه خالیک، که هه ندیکیان په یوهستن به زاتی ئەو بانگخوازه خۆیه وه، هه ندیکیش په یوهستن به دهستنیشانکردن که سی به رامبهر و پاشان په یهروکردنی شیوازه کانی بانگکردنی.

سیفهت زاتییه کانی بانگخواز:

یه که م: پیبوونی که ره سه ی بانگهواز: که ره سه ی بانگهواز بریتیه له و مادده یه ی که نه یه دهت به و که سه ی که بانگهوازی ده کهیت، که بریتیه له قورئان و سوننهت.. ئەب ههنده له قورئان شارهزا بیت و ههندهش له سوننهت به خه بهر بیت تا بتوانیت بیدهیت به و که سه ی که بانگهوازی ده کهیت.. که و ابوو شارهزا بوون له ئیسلام که بریتیه له قورئان و سوننهت نهی گه یاندنی دینه به خه لک.. به لام ئەوه ی که زهرووره بابای بانگهواز بیزانیت شارهزابونه له زمانی ئەو ئیسلامه که عه ره بیه.. زمانی عه ره بی ئەداتی تیگه یشتنه له دین.. بۆیه ئەوه ی که زمانی عه ره بی باش نازانن که م وایه بتوانن له گه یاندنی ئەم دینه مؤفه ق بیئت.

دووهم: ئیخلاس و بۆ خوا بوون: نه ک ته نه بانگهوازکردن بۆ خوا به لکوو هه ر کارنک که بۆ خوا نه بیئت، ئەوه لای خوا پووئیکی قه لب ناهینت.

سییه م: پووخۆشی و به گفتولفتی: پووخۆشی جگه له وه که سه دهقه بۆ بۆ به ندهکان، وه ک پیغه مبهری خوا " صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ " ده فه رموئیت: (تَبَسُّمُكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ صَدَقَةٌ)² واته: روو حۆشیت له به ردهم براهه تدا خیره.

مایه ی کاریگه ری دروست کردنی شه له سه ر ئەو که سه ی که بانگی ده کهیت بۆ هیدایهت.. بۆیه ئەهینن که ئەو ئەهرا بیهی که هاته خزمهت پیغه مبهر (ﷺ) و پێی گوئ:

¹ (القصص: ۵۶).

² (صحيح ابن حبان عن أبي ذرٍّ -رضي الله عنه-)

(من أنت؟ فقال: "محمد بن عبد الله" فقال الإعرابي: أنت الذي يقال عنك: إنك كذاب؟! ليس هذا الوجه وجه كذاب)، گوتی: تۆ کییت؟ نه ویش فهرموی: موحه مه دی کوری عه بدوللا، نه عرابیه که گوتی: تۆ نه و که سهیت که پیئت ده لئین: درۆزن!! دهی نه م پرووه به پرووی درۆزنان ناچیت؟! چونکه پیغه مبهر (ﷺ) ته نه پروو خو شیبه که هی بانگه واز بوو بو خوا!!

چوارهم: کارکردن بهو عیلمه ی که رایده گه یه نیت: خوی گه وره ده فه رمویت: (يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ * كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ)^۱ واته: نهی نه وانهی باوه پرتان هیناوه! بو چی شتی ده لئین و په فتاری پیناکهن؟ خوا له لای سه خته، که شتی بلئین و کاری پینه کهن؟ بویه ههر که سیك بیدا و بن نه وهی که پی بیئت وهک نه وه وایه که ههوا بگریت که کهس نایگریت.. واته: نه وهی که ده یلی و کاریش به وه ناکات که ده یلیت: لانی که م بوخوی سوودی پووشیکی بو قیامه تی ناییت، بویه پیغه مبهر (ﷺ) ده فه رمویت: (يُؤْتَى بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيْلْقَى فِي النَّارِ، فَتَنْدَلِقُ أَقْتَابُ بَطْنِهِ، فَيَدُورُ بِهَا كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ فِي الرَّحَا، فَيَجْتَمِعُ إِلَيْهِ أَهْلُ النَّارِ فَيَقُولُونَ: يَا فُلَانُ مَا لَكَ؟ أَلَمْ تَكُنْ تَأْمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ؟ فَيَقُولُ: بَلَى، كُنْتُ أَمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ، وَأَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَأْتِيهِ)^۲ واته: له پوژی قیامه تدا که سئ ده هیئری و فری ده دریته ناو ناگر، ناوسک و ریخوله کانی هاتونه ته دهروه، خه لکانی نیو دوزه خ لی کۆده بنه وه و ده لئین: فلانه کهس نه وه چیته؟ نهی تۆ نه بووی فهرمانت ده دا به چاکه و ریگریت ده کرد له خراپه؟ نه ویش ده ئی: به ئی من فهرمانم ده دا به چاکه و خو م نه مده کرد، وه ریگریم ده کرد له خراپه و خو م ده مکرد.

پینجه م: نه زمونو نگه ری: نه زمون له کاری ئیسلامی زور زهرووره بو سهرکه وتنی کاره کان، بویه خوی گه وره ده فه رمویت: (فَأَسْأَلُ بِهِ خَبِيرًا)^۳ واته: که واته پرسیار له زاتی بکه که به هه موو شت زاناو ناگایه. بویه زورجاران بابای خاوهن نه زمون زور باشتر ده توانی له نیو کاره کانداهه لئسوکه وت بکات له که سئ که ده بیان کتیی له وه کاره وه خویندوته وه، به لام ناتوانی هه لئسوکه وتی له گه لدا بکات.. ریك وهک نه و که سه وایه که شه زایه به زانستی ته جوید، به لام خوئی ناتوانی که ته تبیی بکات چونکه نه زموننی خویندنه وهی نییه یان که مه.

^۱ (الصف: ۲-۳).

^۲ (متفق عليه عن أبي زيد أسامة بن خازنة - رضي الله عنه).

^۳ (الفرقان: ۵۹).

شه شه م: خو به که مزانین: خو به که م زانین واته ته وازوع و خو به که مگرتن: بویه نه و که سانه ی که بانگه واز ده که ن و نه سیحه تی خه لک وه رناگرن به روو بوومیکی تال له دواییا دهر ویتوهه.

زور جارن به رقی و خو به که وره زانینی بانگخوازانمان رقیک لای قوتابییان دروست دهکات، که رهنکه له دواییا زور رقن به رامبه ر به نیسلام سهرده رکه نه وه، بویه نه بینین زوریک له وانه ی که رقیان له شیواز رهفتاری بانگخوایکا گرتووه، سهره نجام زور خراپ به رامبه ر به نیسلام و مسولمانان نه سی تاوداوه!!

حه وته م: هه بیهت و شکومه ندی: هه بیهت و شکومه ندی بانگخوازان جگه له خو شو یستنیان شهرمیك نه داته نه و خه لکه ی که بانگیان نه کات بو نیسلام.. بویه نه بینین که "عومه ری کوری خه تتاب" ره زای خوی له سه ریئت "سام و شکوی نه و کاریگه ری خستبووه سهر یاوه رانی شیوه که جگه له وه خو شیان بویت، زاتیش نه که ن که پرسیری لی بکه ن، "تیننوعه بیاس" (خوا لییان رازی بیئت) یه ک دانه سال بوو خه ری کبوو نه و پرسیاره له "عومه ری کوری خه تتاب" بکات که نایا مه به ست له م نایه ته ی قورنانی پیروزه کییه که ده فره رمویت: (إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا) .؟ که چی له سام و شکوی "عومه ر" زاتی نه ده کرد که لی پرسیت، ده لی: روریک ئاوی به ده ست عومه ردا ده کرد، نینجا به ترسه وه پرسیاره کی لی کرد، نه ویش وه لای دایه وه فره رموی: مه به ستی پئ (عائشه و حفصیه) یه!! بویه زانایان و پیشه نگانان نه م دینه ش له رینگه ی ته قواو وه ره عیبانه وه نه و شکومه ندی به یان پئ پراوه.

وه ک ده بینین که یه کیك ده چیته مزگه وت ده بینیت که ئیمام "نه بوو حه نیفه" (به ره حمه تیبت) خه ریکی ده ست نوئزگرتنه، نه ویش لی ده چیته پیش و پی ده لیئت: یا ئیمام فره رمووده به کم بو بخویننه وه، نه ویش ده لیئت: لاچو که ی وه ختی فره رمووده خویندنه وه به، نایا نابینیت که خه ریکی ده ست نوئزگرتنم؟ نه ویش لی ناگه ری و پی ده لیئت: هه رده بن فره رمووده به کم بو بخوینیته وه، ئیمام حه نه فیش بانگی قوتابیه کانی دهکات تا دایگرن، نه وانیش دایده گرن و له حه وزی مزگه وتی هه لده کیشن و ده که ونه سه ری و لی ده دهن، کابرا له ژیر شه قی قوتابیه کانی ئیمام "نه بوو حه نیفه" سه ری له بن ئاوه که دهرده هیئ و ده لیئت: ده سا مادام به ر شه قت دام له حه وزه که دهرنایه م تا پازده فره رمووده م بو نه خوینیته وه؟! نه م سام و شکویه هه تا له زوریک له زانایانی کوردیشدا پشکواوه و بینراوه، له وانه باس له "مه لا موحه مدی کوی" ده کریت ههروه ک مه سهوودی موحه مه دی کوری بو مان ده گپرتنه وه ده لیئت: وایزانه نه و قال بوونه وه ی بو هه ق، که گوفتارو رهفتاری یه کچوون کردبوو، یه کیك بوو له هوی نه و هه بیه ته ی که له و مه جلیسه ده نیشت نه وی تیدا بایه، له مه جلیسه دانیشتن بگه ریئن و سهیری نه و رینگه یه بکه ین که تیدا دهرؤیشت، له ماله وه بو مزگه وتی گه وره دوو رینگه هه بوو،

یەکیکیان بە ناو بازاردا دەچوو، کە بە ناچاری ئەو پێگەییە دەگرتە بەر، هەر لە زارکی بازارپووە کە بۆ ئەهلی بازار دەرەکهوت تیکرپایان هەڵدەستانه سەر پێیان تا ئێیان رەت دەبوو تەنانەت گاور و جوولەکەش وەک موسولمانەکان بۆ راست دەبوونەوه، واز لە ئەهلی بازار پێین بۆ منداڵی کۆلێنەیی گەرەکی خۆی، عەسری رۆژانی کۆتایی بە هار و سەری هاوین کە لە مالهوه دەردهچوو بەرەو مزگەوتی حاجی مەلا ئەسەد منداڵی گەرەکی کە سەرگەرمی قەپوقی پێی چکێنەو تۆپنە بوون هەر کە چاویان پێی دەکهوت کە لاجگ و تۆپیان لە دەستان بەردەبۆوهو خۆیان بە دیواری ئەم بەرو ئەوبەری کۆلێنەوه دەگرت تاکوو لە چاویانیان بزردهبوو، ئینجا ورده ورده دەگارانەوه بۆ گەمەکانیان. هەر و هەبا باس لە دیمەنیکی تر دەکات و دەڵێ: جارێکیان مالمان لە چنارۆک بوو، عەسران باوکم لە مالهوه بەرەو ژێر دەچوو بۆ ناو باغەکان، ئەو جارەش بە عادتێ خۆی لە باغچە بوو، من لە ژێر کەپری مالمان راووستا بووم، چەند کەسیک هاتن سەلامیان کردو لە باوکیان پرسی، گوێشیان لە دیوی ئێرانەوه هاتوون بۆ پرسیاریکی شەری.. من بردمە بۆ سەروردی باغەکە و ئەو شوێنەشم نیشان دان کە باوکی ئێ بوو. هەر لە بیرمە باوکم کەواپەکی ئاودامەنی لەبەر بوو، یەک هەمیانهی لە کەمەری بەسەر کەواکەوه بەستبوو، چاوم ئێ بوو پیاووەکان گەیشتنە لای و سەلامیان کرد و گویم ئێ بوو

گوێیان: لە جەنابی مەلا دەگەرین. باوکم گوێ: جەنابی مەلا؟ گوێیان بە ئێ: دووپەنجەیی دەستی راستەیی بردە سەر سینگی و گوێ: جەنابی مەلا ئەمەتە..! کابراکان وەک داریان لە لووتی بدەیی بەرو پاش گەرپانەوهو و هەا شلەژان بۆ چەند لە حەزەیک نەیانزانی چ بکەن تا هاتنەوه سەرەخۆو چوون دەستیان ماچ کرد!!!^۱ ئەبێ فەزائیلی لە خەڵکە کە زیاتر بیست: بابای بانگخوواز ئەبێ لە خەڵکە کە جیا بیست، بەندایەتی..

مامەلەو هەلسوکهوتی.. سەخاوەت و بەخشندەیی..

بۆیە ئەگەر خەڵک شەو دوو پکات شەو نوێژ بکەن، ئەبێ ئەو چوار پکات بکات، کەسێ درهەمیێ ئەکاتە خێر ئەو ئەگەر هەبیست ئەبێ چوار درهەم بکاتە خێر. کەسێ تەنەا دووشەممە بەرۆژوو دەبیست، ئەو دەبێ دووشەممەو پێنجشەممە بەرۆژوو بیست ئەگەر بتوانی .. ئەمانە هەموو کارگەرییان هەیه لە سەرھیزی بانگخوازییە کە ی.

^۱ گەشتی ژیانم (۲۵-۲۶-۸).

نۆبیه م: کەم سوعبەت کردن: سوعبەت کردن کاریگەرییەکی زۆر درووست ئەکات لەسەر کەسایەتی بانگخواز.. هەلبەت مەبەستم لەو جۆر سوعبەتە ئەی پێغەمبەر (ﷺ) نییە کە کەرکردویەتی چونکە ئەو سوعبەتی کردوو بەلام شتی کە حەق نەبوویت نەیکردوو.. بەلام ئەوەی کە مەبەستە ئەوەیە کە خەڵکێک بە سوعبەت ڕاهاتوو..

دەستگەمەو دەستباز و دۆمینهو نوکتە و پیکەنین هێنانە خەڵک هەموو ئەمانە کاریگەرییان لەسەر کەسایەتی بانگخوازە کە هەیه و بەروبوومی بانگەوازە کەشی بەری باشی نایت.

دەبیە م: بەلێن و پەیمانەکانی لە شوێنی خۆی بن: ڕێکخستنی کاتەکان لای بانگخواز کارێکی گرنگە. لەویش گرنکتر ئەوەیە کە لە بەلێن و ژوانەکانی ڕێک و پێک بێت، کە بە داخووە کە زۆرێک لە بانگخوازەکانمان بۆ بەلێن و ژوانەکانیان زۆر خراپ.. لە دە بەلێن دوو بەلێنان بە جوانی ناگەیهننە جێ!!!.. لە کاتی کەدا ئەوان زۆر باش دەزانن کە بێ بەلێنی پیشەو ئاکاری دوو پوووانە نەک باوەرداران.

یازدەیه م: قۆستنهوهی کاتی لەبار بۆ بانگهوازکردن: کاتە لەبارەکان ئەو کاتانەن کە بابای بانگخواز دەتوانی باشتەر بانگەوازە کە خۆی بکات. وەک چۆن گەنم و جۆ لە هەموو کاتی کەدا ناچێرت، بانگەوازی لە هەموو کاتدا جێی خۆی ناگریت. بۆ نمونە: لە مزگەوت باشتەر بانگەواز دەکریت لە دەرەو، وەک لە مائیش بانگەواز باشتەر دەکریت لە کۆلان، هەر وەها لە پەمەزان... هتد

دووژدەیه م: قۆستنهوهی هەلەکان (تەعزییە و ئاھەنگی بووک گواستنهوه و ڕیو پەسمەکان.. هتد): بابای بانگخواز زۆر زەرورە بە دواى فووسەت و هەلەکاندا بگەریت تا بتوانیت بانگەوازی خۆی تیا بکات.. بۆ نمونە لە ڕیو پەسمەکانی وەک پەرسەو سەرەخۆشی و ئاھەنگی بووک گواستنهوهو سووچی نیوا خێزانەکان و تیرەکان و لە کاتی ڕووداوەکانی ڕۆژانە و... هتد هەلی باشتەر دەدات بە بانگخواز بۆ بانگەوازە کە ی.

سێژدەیه م: خۆ لە گومانی خەڵکە کە ببویریت: زەرورە کە بابای بانگخواز خۆی نەخاتە بەر گومانی خەڵکە کە.. بۆ نمونە بە شوێنێکدا نەچیت کە لە ئەسڵدا شوێنی ئەو نییە بۆ ئەو ناوێت، بۆ نمونە لە بەر دەم سینه ماو تیا تۆرۆ خانەکان.. لەو جادە شەقامانە ی کە جێی خەڵکی خراپ و بێباوە خن. چونکە تاکە گومانێک زۆر جار و نا ئەکات ئەوەی کە تۆ بە دەسائ لە بانگەوازی ئیسلامییە و پیکت هێناوە لە ماوەی پێنج خولە کەدا هەموو بێتە خواری بەسەر یە کەدا بکەوێت!!

چوارده‌یه‌م: خو به‌که‌مگرتن: ته‌وازوع و خو به‌که‌مگرتن پیشه‌ی پیاوی که‌له‌ پیاو شاره‌زایانه به‌دینی خوا. وه‌ک پیشه‌ی زانایان و نه‌ولیا‌یانی خودایه!! بۆیه ده‌بینین که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رایه‌تی خو‌دشییه‌وه به‌رده‌وام نه‌و خو‌به‌که‌مگرتنه‌ی له‌به‌رده‌م هاوه‌لینیشیدا به‌رجه‌سته کردبوو.. نه‌بینین له‌گه‌ل هاوه‌لینی نه‌و چیلکه داری کۆ ده‌کرده‌وه، نه‌بینین له‌ شه‌ری خه‌نده‌ق خو‌ی سه‌نگه‌ری لئ نه‌دا، له‌گه‌ل "نه‌با عومیر" به‌شدارای سه‌ر. ه‌خو‌شی نه‌با نوغه‌یری ده‌کرد (نه‌بانو‌غه‌یر جو‌ره‌ بالنده‌یه‌ک بوو که نه‌با‌عومه‌یر یاری پئ ده‌کرد). له‌گه‌ل هه‌ژاران دا نه‌نیشته و ده‌یفه‌رموو هه‌ژارنک له‌گه‌ل هه‌ژاران دانیشتوو. بۆیه زۆر جارن به‌دا‌خه‌وه هه‌ندئ له‌ بانگخوازانمان به‌و عیلمه‌ی که پیا‌نه، به‌و خه‌لکه‌ی که له‌ ده‌وریان‌دان وا له‌خو‌بای ده‌بن و ده‌چنه کئو‌یکه‌وه نایه‌نه‌ خوار، له‌گه‌ل بچوو‌کتیرین که‌س و داماو‌تیرین که‌سه ده‌که‌وینه به‌ره‌ی شه‌رو ملاملانیکان به‌دا‌خه‌وه!!

پازده‌یه‌م: خو جوانکردن به‌ ره‌وشتی پیاوچاکان: خو‌ئندنه‌وه‌ی ژبانی پیاو چاکان بۆ بابای بانگخواز زۆر زه‌رووره.. تا چاویان لئ بکه‌ن و به‌ره‌وشتی نه‌وان خو‌یان پۆشته بکه‌ن. له‌ ته‌قوايان له‌ زوه‌و له‌ وه‌ره‌عه‌ییان، له‌ ترسان له‌ خواو له‌ ته‌قوايان، له‌ پروو‌خو‌شی و قسه‌ شیرینیان.

شان‌ده‌یه‌م: نارامگری: خوی گه‌وره بۆیه له‌ سورته‌ی عه‌سردا که باس له‌ بانگه‌واز و گه‌یاندنی هه‌ق ده‌کات، باس له‌ خو‌پراگری و نارامگرتن ده‌کات. چونکه په‌رچه‌کانی به‌رده‌وم بانگه‌واز زۆرن.. (په‌رچی بی‌پاوه‌پان و دوژمنانی خوا، په‌رچی دو‌رو‌پروان، په‌رچی ده‌سه‌لاتدارانی سه‌تمکار، په‌رچی نه‌فامان، په‌رچی هه‌ره‌په‌شه‌ی ده‌سه‌لاتدارن..). هه‌موو نه‌مانه په‌رچن له‌ رینگه‌ی بانگخواز.. بۆیه نه‌گه‌ر بابای بانگخواز سه‌برییان له‌سه‌ر نه‌گرئ و خو‌پراگر نه‌بیت تیا‌یه نه‌وه زۆر زوو ده‌که‌وئ و واز له‌ بانگه‌وازه‌که‌ی ده‌هینت.

بۆیه ده‌بینین که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و هاوه‌له به‌رینه‌کانی له‌گه‌ل نه‌و هه‌موو په‌رچه‌ی که له‌به‌رده‌میان بوو تاو‌ئیکیش له‌ کاری بانگه‌وازیاندا سلیمان نه‌ده‌کرد وازیان نه‌هینا.

هه‌فده‌یه‌م: خو‌ئاماده‌کردن بۆ په‌رچه‌کانی رینگا: وه‌ک له‌ خالی پێشوو باس‌مان کرد که په‌رچه‌کانی رینگا زۆرن. یه‌ک له‌ په‌رچه‌کانی رینگا بریتیه‌ له‌ گرتن و نه‌شکه‌نجه دانی، له‌ پیلانی کوشتنی، له‌ ده‌م گرتن و بێ‌قسه‌کردنی.. هه‌موو نه‌مانه شتیکی به‌لگه‌نه‌ویستن له‌به‌رده‌م بابای بانگخوازدا. جاری وا هه‌یه نه‌و په‌رچه له‌ لایه‌ن که‌سانی بروادریشه‌وه درووست ده‌بیت، نه‌ویش به‌ ئیره‌ی پێبردنی و رق لێ‌گرتنی، ده‌چیت له‌ ناو خه‌لکا غیبه‌تی نه‌کات و تانه له‌ زانسته‌که‌ی نه‌دات، یان هه‌جری نه‌کا و له‌ ناو مسو‌لمانان سووک و پدسوا‌ی ده‌کات!!

ههژدهیه م: پهوشته ئیسلامییه کانی تیا ده رکهون: دیسان گرنکه که بابای بانگخواز پهوشته ئیسلامییه کانی تیا ده رکهون، وهك بوونی پێش و تهقواو له خواترسان و زوهد و خو به که مگرتن و سه خاوهت و چاوفرآوانی و وه رهع و شه ونویژی زور و... هتد. (زورم پیناخوشه که ئه بینم که سانی که له ده می بانگه وازدا وهك که سیکی ئه فهندی و مؤزه فیککی داییره ده رده که وی.. بپیش و بویه نباغ له مل هاتوته کۆری ژنان و باس له پهوشتی پیغه مبهه و پیاوچاکان ده که ن.. وهك بلی له تازیمانه ی ژنان قسه ده که ن!! له کاتی کدا خویشی باش ده زانی که ئه و پیاوچاکانه ی ئه و باسیان ده کاو به سه ریاندا هه لده ئیت، قهت بپیش و مؤده داری له ده می بانگه وازدا ده رنه که وتوونه !!!.

نۆزدهیه م: چه ج کردن: لیره دا چه جکردنم له ده رکهوتنی پهوشته کان جیا کردوته وه، چونکه زور به داخه وه که ئه بینم زوریک له بانگخواز انمان له گه ل ئه وه که بویان ده لوی و به بێ په رچ ده توانن که فه ریزه تی چه ج به جی بگه یه نن که چی ناچن و ته مه ل و سیستن تیایدا.. بویه گرنکه که بانگخواز انمان له م فه ریزه ته دا که مه ره خه م و سست و ته مه ل نه بن.

بیسته م: وریای گونا ه و سه ریچییه کان بیت: گونا ه و سه ر پیچییه کان بو بابای بانگخواز وهك ناگریک وایه که له باره کایه کی وشک به ریت..!! هیچ شتی به خاوه نه که ی ناهیلیت.. (تووشی بیرچوونه وهت ده کات، بیرت په رشوبلیو ده کات، دوش ئه مینیت له زور شتان ناگهیت، زوو شتت بیرئه باته وه.. تیگه یشتنت له شته کان بو زه حمه ته.. زانسته شه رعیه به کانت له بیر ده باته وه.. بویه ئه بینن زوریک له بانگخوازه ئیسلامییه کانمان جاری واهه یه چه نده به دوا ی مؤفه ق بوون له هه ندی شتان.. که چی وه به ری راناگه ن و چه نده به دوا ی ده چن له ده ستی ده رچن و راده که ن.. له وانه شه ره زا بوون له زمان ی عه ره بی، خویندنه وه و تیگه یشتنی و قسه پیکردنی زور زه حمه ت ده بی له لای! له کاتی کدا که که ره سه ی تیگه یشتنه له قورئان..) بویه ئه بی بابای بانگخواز زور وریا بی له وه که تووشی گونا هان نه بی، یان مو به لای هیندی گونا هان نه بی.. چونکه که کار و ابوو، ئه وه وپرای له ده ستده رچوون و مؤفه ق نه بوونی خو ی، خه لکیش پی به ه ره مه ند نابن و که لکی ئی نابین!! (خوا په نامان بدات). ئه مانه ی سه ره وه کۆمه له خالی کبوون له کۆی زور خالی تر که ئه بی بابای بانگخواز هه لوه سه ته یان له به ردام بکات و متالییان بکات.

شیوازی بانگهواز کردن

نووسهران و شارهزایان نووسراوی زوریان سه بارهت به شیوازهکانی بانگهواز نوسیوه، به لام لیره ناماژه به گرنکترینیان دهدهین، که پینج خالن:

یه که م: سوورپوون له سهر هیدایهتدانی که سه کان! هه رچهند هیدایهت له دهست خواجه، به لام که س نازانی که خوا کئ هیدایهت ده دات، مه گهر نه وهی ته نها خوا بیهوئ هیدایهتی بدات. خو نه گهر نه و که سهی که بانگی ده که یت بو هیدایهت بیباوه ر بوو، نه وه گیانی مکوورپوون له سهر رینما بوونی نه و که سه نه بی زیندووتر و بهرقه رار تربیت لای داعییه که. نه وه تا پیغه مبهری نه کرهم "صَلَّى الْاَلِهْ عَلَيْهِ وَعَلَى اَلِهْ وَسَلَّم" چه نده له سهر دئی گران بوو که خه لکی لی دوورده که وتنه وه و گوئیان به فهرمایشته کانی نه و نه دده له بیباوه ران! تا که یشته به وه که خوا لومه ی بکات و بفهرمویت: (فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ اِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ اَسْفًا)^۱ واته: له وانه یه تویش نه ی پیغه مبهرا! (ﷺ) له خه م و خه فه تی نه وانه دا باوه ر به م قورنانه ناکهن، خو ت له ناو به یت و تیا بچیت! ههر بوئه خوی گه وره پیغه مبهری نازدار (ﷺ) به مکوورپوو له سهر هیدایهتدانی خه لکه که وه سف ده کات، وه ک ده فه رمویت: (اِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ)^۲ واته: هه رچهند زور سوورپی له سهر رینموونی نه وانه (بن سووده) چونکه به راستی خوا رینموونی که سیک ناکات که (بیهوئ) گومرای بکات هیچ پشتیوانیکیشیان نییه. بوئه نه گهر بابای داعی مکور بوو له سهر هیدایهتدانی خه لکه که نه وه له دویمان نابیته وه تا به ههر جورئ بیت ده پینتته سهر رینگه ی راستی نیسلام! به لام نه گهر مکور نه بی زور گوئ به هه موو که س نه دات، نه وه بانگهواز که ی خو ی فهراموش ده کات و ناتوانی که له بانگهواز کردنه که ی سهرکه وتوو بییت.

دووه م: حیکمهت و لیژانین: حیکمهت و لیژانین به هیژترین هوکاری سهرکه وتنی بانگهوازه. خوا (سبحانه و تعالی) فهرمانی کردووه که بانگهواز به حیکمهت و کارزانی و به مه وعیزه و نه سیحه تی چاک بانگهواز نه بی بکری، وه ک ده فه رمویت: (ادْعُ اِلَى سَبِيْلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ)^۳ واته: خه لکی بانگ بکه بو رینگه ی پهروه ردگارت به لیژانی و دانایی و ناموزگاری چاک و شیرین وه له گه لیان بدوی (موجاده له بکه) بدوی به چاکترین شیوه.

^۱ (الکھف: ۶).

^۲ (النحل: ۳۷).

^۳ (النحل: ۱۲۵).

ههروهها دهفهرموئ: (وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا) واته: ئهوهی كهوا حیکمهتی پێ بهخشریت، ئهوه خێرێکی زۆری پێ دراوه. ههڵبەت حیکمهت و لێزانینیش پێشهی پێغه مبهران و كه له پیاوانی ئیسلام بووه، كه زۆر چاك به حیکمهت و کارزانینیان توانیویانه كه کارهکانیان له جیگهی خۆیان ئه نجام بهرن، بۆ ئهمهش گه له جۆر شیوازیان گرتبووه بهر.. زۆر جار به گوتهی نهرم و گفتولفت شیرین.. دهم هه ئس و كهوتی له جی سهنگین .. جارێکیش پێویستیان به زهبرو کوتهك هه بوايه پێ سیو دوو له ملی کافرانیان ئهوهشاندا .. چونکه حیکمهت و تیگه یشتی چاك و به مانا ته نهها بریتی نییه لهوه كهوا له بهردهم باوه پداران ئاوی ساز گارو له بهردهم پێ باوه پش وهك ماستی مه ییو واییت ! نه خیر.. به لکوو بۆ گه یشتن به نامانچ هیندی جار نهرم و نیان و شنه با بوون له بهردهم پێویستیش دا رهقهن و به ده مارو ره شه با بوو ون !?

سییه م: بۆ هه رکهس به جۆری بانگه واز ده کریت: یه کێ تر له هۆکاری سه رکهوتنی بانگه واز ئه وه یه كه دیراسه ی بانگراوه كه بکه ییت و بپشکنیت كه چی پێویسته. چون هه موو کهس وهك یه ک نین، وهك هه موو که سیش یه ک جۆر شتی پێویست نییه.. هه یه هه یچ له باردا نه بووه.. واته: ئه پێ له ئه لیف و بیه وه پێ هه لچنیته وه، هه یشه له دین شاره زایه، به لام پێویستی به که مێ ئاودان هه یه! ئه وانه ی که هه یجیان له باردا نییه، هیدی هیدی له گه ئی ده ست پێ ئه که ییت به و جۆره ی که ئه و ده توانی لێ تێ بگات، وهك ده لێن: (کلم الناس علی قدر عقولهم). واته: به ئه ندازه ی ئه قلی ئه وان له گه لێان بدوئ. له ناو ئه وانیشا خه لکه که چوون یه ک نین، هه یه به دوو قسان راسته پێ ئه پێ و خوا هیدا یه تی ئه دات، هه یشه ره وحت ده ره ئه چیت تا له شتیك ئه گا، هه یشه قه ت تێ ناگات!! هه یشه خۆی که سیکی له سه ر ئیسلام حسیب بووه و موسو لمانه، به لام ورده گونا هه ی هه ن (ره نگه که بیره شی هه بن!)، ئه وه پێویسته بۆ ئه ویش په نجه له سه ر برینه کانی دابنیت و به حیکمهت و لێزانین حا ئی بکه ییت و تێ بگه یینیت.

چوارهم: هینا وه ی به لگه کان: هه لبه ت خه لک زۆری له ئاین و به رنامه ی خوا حا ئی نه بوو ون، هه یه ته نهها گوما نیک وای ئێ کردوو که له گه ل ئاینی خوا دا رپنه که وئ، هه یشه به لینگا و قوو چی له ئیسلام گه یشتوو، بۆیه بۆ هه موو ئه و که سانه زه رووره که به لگه ی زیندوو ییان بۆ به یترتیه وه.. به لگه ی زیندوو ئه وه یه که ئه وان له کێی ئه م دینه به گومانن، یان له کێی ئه م دینه به هه ل تیکه وتوون، هه ر

¹ (البقرة: ۲۶۹).

لەم شوێنەوه بەلگەى زیندوو یان بۆ ئەهێزێتەوه.. بۆ نموونه خەلکێک پێیان وایه که ئیسلام مافی ئافرهتی خواردوو!! تۆ لەو کاتە لەسەرته به بەلگەى زیندوو ئەوه بسەلمینیت که پێژەى تەلّاق لای دینداران زیاترە یان لای بیدینان؟ به تەئکید ئەو چاک دەزانێ که پێژەى ئەو ئافرتانەى که داواى تەلّاق دەکەن لە ناو ئیسلامدا به پەنجە دەژمێدرین لە چاوەوانى تر!! خۆ دياره که ئافرهتیش داواى تەلّاق لە مێردەکەى ئەکات، چون لەبەر ئەوهیه که وا ئەزانیت به جۆرێک مافی خوراوه.. یان بۆ نموونه خەلک پێی وایه که ئیسلام هەر بریتیه له گوشت و بری، تۆ ئەو کاتە تەواوی مێزوبی ئیسلامیان پێ دەسەلمینی که نایا لە مسەردەمەى عەولەمەى ئیستاو دوورکەوتى خەلک له ئیسلام خەلک زۆرتر دەکوژرین یان لەو سەردەمانەى که ئیسلام حوکمی بوو؟! جارێ ئەمە خواشێه که داوا ئەکات که بانگەواز بۆ خوا بکەین به بەلگەو نموونەى زیندوو، وەک دەفەرمویت: (قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعْتِي)¹ واتە: ئەى موخەممەد! ﴿ﷺ﴾ بهو خەلکە بلێ: ئەمەیه پێگەى من خۆم و ئەوهى شوینم که وتوون خەلکی بانگ دەکەین بۆ یه کتاپەرسى له سەر بنچینهى چاوساغى و بەلگەى شەرعى و عەقلى. ئینجا بەلگە هێنانەوه له سەر ئەوانەى که پشتیان له دینی خوا کردوو له دنیا چیان بۆ پیش دیت و له قیامەتیش به چى دەگەن.

پێنجەم: لوتف و نەرمونى و گوفتولفت شیرینی: بۆیه خاوی گەوره به پێغه مبهەر ﴿ﷺ﴾ ی فەرموو: (فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ)² واتە: له بهزهى خوادايه که تۆ هێنده نەرم و نىانی له گەلێاندا، ئەگەر به کى دلرەق و توندو تۆسن باى، بلاوهيان لى دەکردى، بۆیه پێغه مبهەر ﴿ﷺ﴾ دەفەرمویت: (إِنَّ الرَّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا يُنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ)³. واتە: به راستى نەرم و نىانی له هەر شتێکدا هەبیت جوانى دەکات، له هەر شتێکیش هەلبگيریت ناشيرى دەکات! هەر وهها دەفەرمویت: «عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ ﴿ﷺ﴾ (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﴿ﷺ﴾ قَالَ: (يَا عَائِشَةُ، إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُجِبُّ الرَّفْقَ، وَيُعْطِي عَلَى الرَّفْقِ مَا لَا يُعْطَى عَلَى الْعُنْفِ وَمَا لَا يُعْطَى عَلَى مَا سِوَاهُ)⁴ واتە: "عائيشه" (خوای لى رازى بىت) هاوسەرى پێغه مبهەر ﴿ﷺ﴾ دەلێ: پێغه مبهەر ﴿ﷺ﴾ فەرموويه تى: (ئەى عائيشه، به راستى خوا نەرم و نىانه و نەرم و نىانىشى خۆش دەوێت،

¹ (يوسف: ١٠٨).

² (آل عمران: ١٥٩).

³ (رواه مسلم) (عَنْ عَائِشَةَ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا-).

⁴ (البخارى / الأئدب / ٥٦٧٨).

ئوهوی له نهرم و نینانیدا دهیبه خشیت، له توندپریدا نایبه خشیت له هیچ بارودوخیکی تریشدا نایبه خشیت). راستیان گوتوو که دهلین: مار به قسهی خویش له کون دیتهر دهر.. بویه قسهی نهرم و رووخویشی له دهمی له بانگهواز کردن بۆ خوا رڭگهیهکی سهرکه وتووئی ئه و بانگهوازیه.. بهلام به شهرو تۆقاندن و چاوسوورکه وتنه وه، له رڭ چیت دروست ناکات...!! بویه وهک له پئشه وه ئامازه مان پئیدا که ئه عرابییه که ئه و کاته هاته مزگهوت و له سهر مینبهری پیغه مبههر (ﷺ) میزی کرد، هاوه له کان زۆر لئی توورهبوون خهریک بوون ههر له سهر میزکردنه که ی ملی پهل بدن!!! به لام پیغه مبههر (ﷺ) فهرمووی: نا! لئی گهرین.. لئی گهرین! با میزه که ی خوئی ته واو بکات!! به له وه زیاتر به رتی نه کات! ئینجا که کابرا له میزکردنه که ی خوئی بووه وه، پیغه مبههر (ﷺ) بانگی کردو پئی گوت: نه م شویننه مزگهوت و مائی خودایه، ته نها بۆ ته سببجات و یادکردنی خواجه، دروست نییه که میزی تیا بکهیت.. ئینجا به هاوه لانیشتی فهرموو، هه ندئ ئاو بین به سهر شویننه که ی دابکه ن.. کابرای ئه عرابی که ئه و نهرمونیانییه ی له پیغه مبههر و ئه و توورهبییه ی لای هاوه لینی بینی، دهستی بهرز کردوه دوعای کرد گوتی: «اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَمَحَمَّدًا وَلَا تَرْحَمْ مَعَنَا أَحَدًا». واته: خودایه له من و له موحه مه د خویش بیه، له گه ل ئیمه ش له که سی تر خویش مه به!! پیغه مبههر (ﷺ) - فهرمووی: «لَقَدْ حَجَرْتُ وَاسِعًا». واته: تۆ په حمه ته فراوانه که ی خوات ته سک کرده وه! (رواه البخاری عن ابی هریره - رضی الله عنه-) ئه م نهرمونیانییه هه تا له ئاینه کانی تریش به راجاوو ئاشکرا بوو، ئه وه تا خوای گه وره به موسای فهرموو: (اَذْهَبَا إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى * فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى * فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى)¹ واته: هه ردووکتان بچنه لای فیرعه ون، چونکه به راستی ئه و یاخی و له خوایی بووه جا به نهرمی و له سه رخو قسه ی له گه ل بکه ن و بیدوین، به لکو بیریکاته وه و قسه که تان لیوه رگرئ، وه یان بترسی له خوا. له کاتئ که فیرعه ون خوئی به خوا ئه زانی، خرابترین شیوه ئه شکه نجه ی خه لکی ئه دا، کوپانی ده کوشت و کچانی ده هیشته وه، که چی خوای گه وره به موسا ده فهرموئیت: که له گه ل فیرعه ون نهرم پئیت!!! بۆ؟ بۆ ئه وه بیرى بیته وه و ترسی خوای بچیته دل!

هیدایه تَدانی به نده كان له سه رده می زێرینی ئیسلامیدا:

گەر چاوێك به سه رده می زێرینی ئیسلامیدا بخشینین ئه وه نموونه ی زۆر جوان و به مانا له هیدایه تَدانی به نده كان ده بینین له وانه:

یه که م: هیدایه تَدانی "سه لمانی فارسی" (خوای رازی بیّت) له "عه بدو لّای کورپی عه بباس" (خوای رازی بیّت) ده گێرپه وه ده لّیت: "سه لمانی فارسی" بۆی گێرپه وه وه فه رمووی: من یه کێ بووم له فارسه كان، خه لکی دێیه ک بووم له ئه سفه هان که پێیان ده گوت: (جه ی)، باوکم که که سایه تیه کی ناودار و به رپرسی گونده که بوو، هه ره وک به رپرسی هه لگێرساندنی ئاگریشبوو، ئه و منی له هه موو خه لکی سه ر زه وی خوشت ده ویت، له خوشه وویستیایان هه نده پیمه وه هۆگرهبوو نه یده هیشت هه تا بچمه ده ره وه له ترسی ئه وه که خراپه ی ده ره بر کارم تێ نه کات و له ده ستی ده رنه چم، تا منی له دیار ئه و ئاگره ی که ئه و سه ره پهرشتی ده کرد له مأل گێرساندبوو مه وه، بۆ ئه وه قه ت ئاگره که ی که هه لگێرساندبوو خامۆش نه بێته وه!! هه ره ها باوکم کێلگه یه کی گه وه ی هه بوو، له کێلگه که ته لاریکی هه بوو پێی گوتم: کورپی خوّم تۆ نه مرۆ له جی من سه ربه له ته لاره که ی ناو کێلگه که، ئه ئی: یه که مجاربوو که ده ره وه ی مأل ببینم، کاتێ به نیازی کێلگه که ئه رۆیشتم له پنگا به لای که نیسه یه کی نه سپرانییه کاندرا په ت بووم، گویم له ده نگیان بوو که نوێژیان ده کرد! که ئه وه م بینی نه مده زانی که باوکم بۆچی منی له ماله که یدا گیر کردوو که ناهێنێ له و خه لگه بگه م!!

ئه ئی کاتێ که لێیان چوومه پێش و زیاتر گویم گرت له قسه کانیان، زیاتر سه رنجی پراکیشام تا خوّم گه یانده ناویانه وه تا له نزیکه وه حالیان ببینم و بزانه خه ریکی چین؟! ئه ئی کاتێ که ئه وانم بینی زۆر به نوێژه کانیانه وه سه رسام بووم!

بۆیه کاره کانی ئه وانم زۆر که وته به رد له وه، بۆیه گوتم: به و خوايه ئه م دینه یان له و دینه ی که ئیمه له سه رین زۆر باشتره! ئه ئی به و خوايه تامه زرۆیان ببوم و پشتم تێ نه کردن و مامه وه تا کوو رۆژئاوا بوو، بۆیه له خوشی ئه و مه جلیسه پشتم له کێلگه که کردوو نه چووم بۆ ئه وئ!! ئه ئی پیم گوتم: بنه په تی ئه م دینه له کێیه؟ ئه وانیش گوتیان له شامه، ئه ئی پاشان چوومه وه لای باوکم، ئه ویش له هه موو ئه و کاته ی که له که نیسه که بووم ئه و ده ستی له کاره که ی هه لگرتوو بوو به دوامدا گه راوه و خه لکی بۆ سوّراغ کردنم سپاردبوو!

ئه ئی که گه پامه وه باوکم پێی گوتی: کورپی خوّم له کوێ بوویت؟ ئه م هه موو شوینه به دوواتدا گه پراوم و سوّراغم کردوویت! ئه ی تۆ به لێنت پێ نه دام که پێتدام؟ ئه ئی گوتم: باوکه گیان! من به لای خه لکی کدا په ت بووم له که نیسه نوێژیان ده کرد بۆیه من زۆریان پێ سه رسام بووم تا له وئ گیری کردم و زۆریش به دینه که یانه وه تامه زرۆی کردم، بۆیه تا ئاوا بوونی خوّر له لای ئه وان مامه وه!

ئە ئێ باوکم پێی گوتم: کورێ خۆم ئەو دینە ی ئەوان هیچ خێرێکی پێوه نییه! دینی خۆت بگره و بیر له دینی تر نه که یته وه! ئە ئێ گوتم: نا به خوا، به لککوو ئەو دین لهو دینه که ی ئیمه زۆر باشته، ئە ئێ ئیتر باوکم زۆرم لێترسا، له وه ترسا که پشت له دینه که ی خۆم بکه م و بجمه سەر دینی تر! بۆیه ئە ئێ له مالدان زنجیرێکی کرده پیکانمه وه له مالدان به نندی کردم ته نه! له کاتی نان خواردن و حاجه ته کانه وه نه پیت که ده یکرده وه!! ئە نا هەر به و حاله هیشتمییه وه! ئە ئێ نه ساپاکان به دوامدا ناریدان، ئە ئێ منیش له رێگه ی خزمه تکارێکمانه وه پیم گوتم پیمان بلی: ئە گەر هەر کاروانیک له شامه وه به لاتاندا رهتبوو تکه ده که م به زووترین کات ناگادارم بکه نه وه، ئە ئێ: رۆژێک کاروانیکی بازارگانی شامیه کان به لایاندا رهت نه پیت، یه کسه ر دین ناگادارم ده که نه وه، ئە ئێ منیش گوتم ئە گەر کاریان ته واو بوو ویستیان بگه رینه وه شام ناگادارم بکه نه وه، ئە ئێ که ویستیان بگه رینه وه بۆ شام هاتن ناگاداریان کردمه وه، ئە ئێ منیش زنجیره کانم له پێی خۆم پچراندو له گه لیا نا که وتمه ری تا گه یشتین به شام! ئە ئێ که چووم پرسیارم کرد که کن له م خه لکه شاره زاترین که سه به دین؟ گوتمان فولانه قه شه که له و که نیسه یه، ئە ئێ چوومه لای و پیمگوت: که من چه زم به و دینه کردوه ئە مه وی بیمه ناوییه وه، وه پیم خۆشه که هەر له گه ل تۆدا بم و خزمه تی تۆ بکه م له که نیسه! تا کو لیتانه وه فیڕ بيم و له گه لتانا نوێژ بکه م! ئە ئێ نه ویش گوتی: وه ره ژووره وه، ئە ئێ له گه ئێ چوومه ژووره وه و له خزمه ت نه ودا مامه وه!! ئە ئێ قه شه که پیاویکی به ت نه تواربوو، چون فه رمانی ده کرد که خه لک خیر بکه ن و هانی خیر و خیراتی نه دان، کاتیکیش که پاره و یارمه تیه کانیان کۆ ده کرده وه ئە و هه مووی بۆ خۆی گل ئە دایه وه وه نه پته دا به هیچ هه ژارێک؟! ئە ئێ: هه تا ئە و ماوه یه به نه ندازه ی چه فت کوبه زێرو پاره و دراو کۆ ده کاته وه و ده یشاریته وه!! ئە ئێ بۆیه به هۆی ئە و ره فتاران ه ی که ده یکرد زۆر رقم لێ گرتبوو، ئە ئێ کاتی ئە مرئ نه ساپاکان تیکرا کۆ به نه وه تا به خاکی بسپێرن، ئە ئێ منیش پیم گوتم: ئە م پیاوه پیاویکی خراب بوو! چون فه رمانی خیر و خیراتی به ئیوه ده کرد و هانی نه دان، که چی کاتی که زێرو پاره و پوولیان کۆ ده کرده وه ئە و هه مووی بۆ خۆی گل ئە دایه وه و نه پته دا به هه ژارده کان، ئە ئێ نه وانیش گوتمان تۆ چۆنت ئە وه زانی؟ به لگه ت چیه؟ ئە ئێ منیش گوتم: گه نجینه کانتان پێ نیشان ئە ده م؟! ئە ئێ چووم جیگا که م پێ نیشاندان، ئە ئێ که چوون چه فت گۆزه یان له زێرو پاره له شوینکه هینا یه ده ر!! ئە ئێ کاتی که نه وه یان بینی گوتمان به وخوا یه به خاکی ناسپێرن!! ئە ئێ ته رمه که یان هینا له خاچیاندا و پاشان به به رد به رده بارانیان کرد!! پاشان قه شه یه کی تریان هینا و خستیانه شوینکه ی ئە وه و و کردیان به گه وره ی خۆیان! "سه لمان" ده لپیت: هه چ پیاویکم بینی بێ که پینچ نوێژی کردبێ که چی له م پیاوه م باشته نه بینیبوو، وه که سم له و پیاوه باشته و دونیا نه ویسترو ناخیره ت خوازتر نه بینیبوو.

ئەلێ بۆیه زۆر کهوتبووه دلم زۆرم خوۆش دەویست که کهسم بهو جۆره خوۆشنه ویستیت، ئەلێ ماوهیه کی باش لهگهڵیدا بووم ههتا دهمرێ لێ جیا نهبوومهوه، ئەلێ: له کاتی سهرمه رگیدا پێم گوت: ئەهێ فولان کهس من تۆم به جۆرێ خوۆشووستوو که کهسی ترم له پێشتۆ بهم شێوه خوۆش نهووستوو! ئەهینم ئەوه کۆتای پنگاتهو له سهرمه رگدايت، ئایا هێچ سپارده و نهسیحه تیکت بۆ من نییه؟ چ فهرمانێکم پێ دهکهیت؟! ئەلێ گوتی: کورێ خوۆم بهوخوایه ئەمرۆ له زمه نههێ مندا کهس شک نابهم که له سهر هه مان رپۆ شوینی ئیمه بیئت، چونکه هه موو خه لک ئەمرۆ به هیلاک چوونه و وازیان له هه موو شتیك هیناوه که پێشتر له سهری بوون، به لām پیاوێك ئەههتا له (مووسل) ه که فولان کهسه، ته نهئا ئەو شک ئەبه م که له سهر ئەو پنگه یهه که من له سهریم بیئت، کهه وابوو برۆ خوۆ بگه یه نه ئەو! ئەلێ که مرد و به خاکمان سپارد، یه کسه ر چووم خۆم گه یاند ئەو پیاوهی وا له مووسل! ئەلێ که چوومه لای پێم گوت: فولان کهس؛ فیسار کهس له کاتی مردنیدا ئامۆژگاری کردم که خوۆ بگه یه نه مه لای تۆ، وه راپگه یاند که تۆ له سهر ئەهویت که ئەو له سهری بووه، ئەلێ ئەویش پێی گوتم: فهرمووی باشه لای من بمینه وه، ئەلێ منیش لای مامه وه، ئەلێ: بینیم که باشتین پیاوێکه که له سهر هه مان رپۆ پیاوه کههێ پێشووی بیئت، ئەلێ زۆری نه برد ئەویش وه فاتی کرد، ئەلێ له کاتی سهرمه رگیدا پێم گوت: ئەهێ فولان کهس؛ فیسار کهس وهسیه تی کردم که خوۆ بگه یه نه لای تۆ، منیش خوۆم گه یاند لای تۆ، ئەوه ئیستاش تۆ له کۆتای پنگه یهت، تۆ چیم پێ ده لێیت و فهرمانی چیم پێ ده کهیت؟ ئەلێ ئەویش گوتی: کورێ خوۆم، بهو خوایه کهس شک نابهم که له سهر هه مان رپۆ شوینی ئیمه بیئت ته نهئا ئەو پیاوه نه پێ که له (نهسیبینه - ناوچه یه که له شام-) که فولان کهسه، برۆ خوۆ بگه یه نه ئەو! ئەلێ کاتی که ئەویش مردو به خاکمان سپارد ئینجا خوۆم گه یاند ئەو پیاوهی که له نهسیبین بوو! چووم و باس و خواسه که و پاسپاردهی هاو رپۆکه م پێگه یاند، ئەلێ گوتی: دهی وه ره لای من بمینه وه، ئەلێ منیش لای ئەو نیشته چی بووم، بینیم له سهر هه مان رپۆ و شوینی هاو رپۆکه م بوو، بهم پێیه له گه ل باشتین کهس گه رسامه وه، ئەلێ بهو خوایه زۆری نه برد ئەویش مرد، وه له کاتی سهرمه رگدا پێم گوت: ئەهێ فولان کهس؛ فولان کهس وهسیه تی فیسار کهسی لێ کردم، ئەویش وهسیه تی تۆی لێ کردم، دهی تۆ وهسیه تی کیم پێ ده کهیت؟ ئەلێ ئەویش گوتی: به خوایه کهسه شک نابهم که لهو سات و کاته دا له سهر هه مان رپۆ شوینی ئیمه بیئت! به لām من ده مه وئێ کهه بچیه لای پیاوێك له عه مووریه، ته نهئا ئەو له سهر هه مان رپۆ شوینی ئیمه یه، ئەگه ر حه ز ده کهیت خوۆ بگه یه نه ئەو، چونکه هه ر ئەو له سهر رپۆ شوینی ئیمه یه، ئەلێ که ئەویش مردو به خاکمان سپارد، یه کسه ر خوۆم گه یاند ئەو پیاوهی که له عه مووریه یه، چوم و هه واله کهم پێ گه یاند، ئەلێ ئەویش گوتی: دهی ده توانی لای من بمینته وه، ئەلێ: ئیتر له گه ل کهسی مامه وه که له سهر هه مان رپۆی شوینی هاو رپۆکانی ترم بوو، ئەلێ له وئێ ئیشم ده کرد تاکوو بووم

به‌خاوهن مه‌رو مالمی‌تیکی زۆر! ئە ئێ پاشان ئەویش فه‌رمانی خۆی گه‌یشته‌ سه‌ر، ئە ئێ له‌ کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا بووم پێم گوت: ئە ی فولان که‌س! من له‌ گه‌ڵ فولانه‌ که‌س بووم، وه‌سییه‌تی فولان و فیساری ئێ کردم، فولان که‌سیش وه‌سییه‌تی فولان و فولانی ئێ کردم، پاشان فولان که‌سیش وه‌سییه‌تی تۆی ئێ کردم، ده‌ی تۆش به‌ کێم ده‌سپێریت؟ ئە ئێ ئەویش گوتی: به‌ ئێ به‌و خۆی کۆری خۆم من که‌سی شک نابه‌م که‌ حالی حاز له‌ سه‌ر هه‌مان پێشوونی ئێمه‌ بێت تا بتنێرمه‌ لای، به‌لام ئێستا تۆ له‌ سه‌رده‌می په‌یامبه‌رێکدایت که‌ په‌یامی ئیبراهیم ده‌گه‌یه‌نیت و له‌ خاکی عه‌ره‌به‌کان سه‌ر هه‌لته‌دات (دوای ده‌رکه‌وتنی) کۆچ بۆخاکی خاوه‌ن دارخورما ده‌کات.. (که‌ مه‌به‌ستی مه‌دینه‌یه، وه‌ چه‌ند نیشانه‌یه‌کی پێوه‌ هه‌ن که‌ قه‌ت ون نابن، (ئه‌ویش) دیاری وه‌رئه‌گرێ و سه‌ده‌قه‌و خێریش ر‌ه‌ت ده‌کاته‌وه‌و نایانخوات، وه‌ له‌ نیوان هه‌ردوو شانیدا مۆری پێغه‌مبه‌رێتی پێوه‌یه، ئە گه‌ر ده‌توانی خۆ بگه‌یه‌نیته‌ ئەو ناوچه‌یه‌ی ئەو ئەوه‌ بیکه، ئە ئێ پاشان که‌ ئەویش مردو به‌ خاک سپێردرا، دوای ئەوه‌نده‌ی خوا ویستی له‌ عه‌مموریه‌ مامه‌وه، ئە ئێ پاش ماوه‌یه‌ک چه‌ند که‌سیکی بازرگان که‌ له‌ تیره‌ی (که‌لب) بوون به‌لامدا ر‌ه‌ت نه‌بن و پێم گوتن: ئایا ده‌مگه‌یه‌ننه‌ خاکی عه‌ره‌به‌کان، ئە گه‌ر وابکه‌ن ئەوه‌ ئەوه‌نده‌ چێل و مه‌رومالاته‌ی که‌ هه‌من پێتان ئەده‌م، ئە ئێ ئەوانیش گوتیان: باشه، ئە ئێ به‌ گه‌لیان که‌وتم تا گه‌یشتین به‌ شوپنێک که‌ پێی ده‌گوترا دۆلی (دیهات)، که‌ چی ئەوان سته‌م و خیانه‌تیان لێکردم و منیان به‌ به‌نده‌ به‌ پیاویکی جووله‌که‌ فرۆشت!! ئە ئێ لای ئەو به‌ به‌نده‌ مامه‌وه، ئە ئێ پاش ماوه‌یه‌ک له‌ شوپنێکی ناوچه‌که‌ چاوم به‌ دارخورما که‌وت! ئە ئێ ئاواتم خواست که‌ ئەوه‌ هه‌ر ئەو شوپنه‌ بێت که‌ هاوڕێکه‌م باسی کردبوو! به‌لام هه‌قی ئەوه‌م نه‌بوو که‌ کابرای جووله‌که‌ چی به‌یلم چونکه‌ تازه‌ من به‌نده‌ی ئەو و لای ئەو بووم! ئە ئێ رۆژێک ئامۆزایه‌کی ئەو له‌ مه‌دینه‌ که‌ له‌ به‌نی قوره‌یزه‌ بوو هات و منی له‌و کپه‌وه‌! ئە ئێ ئیتر ئەویش منی هه‌لگرت برده‌مییه‌ مه‌دینه، ئە ئێ به‌وخوایه‌ زانیم که‌ ئەو شاره‌ هه‌ر ئەم شاره‌بوو که‌ هاوڕێکه‌م وه‌سفی کردبوو، ئە ئێ لای ئەو مامه‌وه، تاکوو خوا پێغه‌مبه‌ری خۆی بۆ مه‌دینه‌ هێنا، ماوه‌یه‌کبوو هاتبوو مه‌دینه‌ من پێم نه‌زانیبوو، وه‌نه‌شمده‌توانی که‌ هه‌یج شتیکی له‌ باره‌یدا بزانی که‌ من وام به‌حالی به‌نده‌یه‌وه، ئە ئێ پاشان ئە ئێ به‌و خوایه‌ رۆژی له‌ سه‌ر دارخورمای خاوه‌نه‌ جووله‌که‌که‌م بووم کارم ده‌کرد و ئەویش دانیشتبوو، ئە ئێ: بێنیم که‌ ئامۆزایه‌کی خاوه‌نه‌که‌ی هات و له‌لای ئەو وه‌ستاو گوتی: ده‌ک خوا تیره‌ی قیله‌ بکوژیت (مه‌به‌ستی تیره‌ی ئەوس و خه‌زره‌ج بوو) که‌ ئێستا له‌ قوباً کۆبوونه‌ته‌وه‌ بۆ پێشواری کردنی ئەو پیاوه‌ی که‌ له‌ مه‌که‌که‌وه‌ هاتوووه‌ بۆ ئێره‌ و پێیان وایه‌ که‌ ئەو پێغه‌مبه‌ره، ئە ئێ به‌و خوایه‌ که‌ ئەمه‌م گوتی ئێ بوو له‌ شوپنی خۆم له‌و به‌رزه‌وه‌ خۆم فرێ دایه‌ خواره‌وه، هه‌تا گومانم برد که‌ په‌نگه‌ به‌ سه‌ر خاوه‌نه‌که‌مدا به‌ربمه‌وه، ئە ئێ هاتمه‌ خواره‌وه‌ رووم له‌ کۆره‌ مامه‌که‌ی کردو گوتم: چیت گوت؟ ئەوه‌ ئە ئێ چی؟

ئەلێ که وامگوت: خاوهنهکهه شهقیکی زۆر تووندی لێ سهرهواندم، پاشان گوتی: چیت به و داوه؟ برۆوه شوپنی خۆت، ئەلێ گوتم: نا! هیچ شتی نییه، تهنه و بستم نهوهی گوتی لێ دووباره بکه مهوه.. ئەلێ: ههندی خورما کۆکردهوه، که شهوداهات ههلم گرتن و چوممه لای ئەو پیغه مبههره ﴿ﷺ﴾ که له قوبأ بوو، چوممه لای و پیمگوت: پیم گه یشتوو که تۆ پیاوچاکیت و وهچهند هاوهڵیکی ههژارو نه داری له گهڵ دایه، ئەم خۆرمایه که سهدهقه یه بۆ ئیوهم هیناوه که بیخۆن! ئەلێ لێ نزیك بوومهوه، پیغه مبههر به هاوهڵینی فهرموو: بخۆن، خۆی دهستی بۆ درێژ نه کردو نهیخوارد، ئەلێ له دلی خۆمدا گوتم: نهوه یهک! پاشان له لای پۆیشتم و دوایی قاپه خورمایه کم هه لگرت و هاتمه وه لای و پیم گوت: من نه بینم که تۆ له سهدهقه ناخۆیت، دهی نهوه دیارییه که پێزی تۆیم پینگرتوو وه ریگره، ئەلێ پیغه بهر ﴿ﷺ﴾ وه ریگرت و خواری و هاوهڵینی شی بۆ خواری بانگ کرد! ئەلێ نهوانیش له گهڵی دهستیان کرد به خواری، ئەلێ له دلی خۆمدا گوتم: نهوه دوو! ئەلێ بهردهوام چاوه دیاری ئەو پیغه مبههرم ده کرد تا پۆژی بینیم که مردوو یکیان له به قیعه دهناشت و نهویش لی لایه کی تهنیشت گۆره که دانیشبوو و عهباکهی خستبوو سهر شانی خۆی، ئەلێ دهچوم له و سهره ئه مسهر دههاتم و دهچوم تاکوو بتوانم شانی پیرۆزی بینم، ئەلێ که پیغه مبههر ﴿ﷺ﴾ چاوی پیم کهوت من پوو خۆم وه ریگریاوه، ئەلێ زانی که من به دواي شتی که وه ده گه پیم، ئەلێ جوولایاوه، له گهڵ جوولینه وه که ی عهباکهی سهرشانی کهوته خوار، دهلێ له گهڵ کهوته خواری عهباکهی سهرشانی هه مان ئەو مۆره دهرکهوت که هاو پیکه م باسی کردبوو!! ئەلێ بۆیه یه کسهر پرم دایه پشتی و ماچم کرد دهستم کرد به گریان!! پیغه مبههر ﴿ﷺ﴾ ”پیی فهرمووم پوو تیکه، ئەلێ پوو تیکرد و چیرۆکه کم بۆی گپریاوه هه رههک بۆ تۆ ”ئینوعه بباس” گپرامه وه، ئەلێ پیغه مبههر ﴿ﷺ﴾ ئەو هه والهی هاوه له که ی زۆر پئ سهر بوو.. ئەلێ من ههر به بنده یی مامه وه تا شه ری به درو ئو خودیش رته بوو! ئەلێ پاشان پیغه مبههر ﴿ﷺ﴾ پیی فهرمووم: خۆت بکړه وه ئە ی ”سه مان”، ئەلێ منیش خۆم له خاوه نه که م به وه کړیه وه که سیسه د دارخورمای بۆ سه نم له خاکیکی به یاردا بۆی پروتیم له گهڵ چل ئوقییه ی زپر که بیده م، ئەلێ پیغه مبههر ﴿ﷺ﴾ فهرمووی: یارمه تی براکه تان بدن، ئەلێ نهوانیش به هینانی دارخورما یارمه تییان دام، هه بوو به سی دارخورمای بچوو ک یارمه تی دام، هه بوو به بیست دارخورما، هه بوو به پازده، هه یشبوو به ده، واته: هه ره که سه و به پیی توانای خۆی تا گه یشت به سیسه د دارخورمای بچوو ک بۆیان کۆ کردمه وه، ئەلێ پاشان پیغه مبههر ﴿ﷺ﴾ پیی فهرمووم: هه لسه سه مان بۆ ههر دارخورمایه ک چا ئیک هه لکه نه، که ته واویش بوو ئاگادارم بکه وه تاکوو من بۆ خۆم بیانخه مه ناویانه وه! ئەلێ بۆ هه ره هه موو سیسه د دارخورما که چالم هه لکه ند و هاوه لانیشم یارمه تییان ده دام، تاکوو له کاره که م بوومه وه، ئینجا هاتمه وه خزمه ت پیغه مبههر ﴿ﷺ﴾ و پیم گوت: که چاله کان ئیسه تاز بوون،

ئه ئێ پێغه مبه‌ر ﴿ﷺ﴾ له گه‌لم هات و چووینه شوینه که، ئینجا پێغه مبه‌ر ﴿ﷺ﴾ به دهستی پرۆزی خۆی دارخورماکانی خسته نا چاله‌کانه‌وه.. ئه‌وهی که ماوه چل ئوقیه زپه‌که بوو، ئه‌ئێ رۆژێک به ئه‌ندازه‌ی هێلکه‌یه‌ک له زپه‌ که له ده‌ستکه‌وت له هه‌ندی غه‌زا دا که وتبووه ده‌ست و هیناينه به‌رده‌م پێغه مبه‌ر ﴿ﷺ﴾ ئه‌ئێ پرسى: "سه‌لمان" له گه‌ل خۆ کرپنه‌وه که‌ی خۆی گه‌یشت به چی؟ ئه‌ئێ منیان بۆ لای ئه‌و بانگ کرد و پێی فه‌رموو: ئه‌وه هه‌لگره "سه‌لمان" برۆ ئه‌وه‌ی که له سه‌رت ماوه ته‌واویکه! ئه‌ئێ گوتم: جا ئه‌ی پێغه مبه‌ری خوا ئه‌وه له کێ ئه‌وه‌ی له سه‌رمه ته‌واوی ده‌کات؟! ئه‌ئێ فه‌رمووی: هه‌لگره خواش هه‌قت بۆ نه‌گه‌یه‌نیته چی، ئه‌ئێ هه‌لمگرت و کیشام، سوپن به‌و خوای که گیانی "سه‌لمان"ی به‌ده‌سته ته‌واوی زپه‌که ٤٠ ئوقیه‌ی زپه‌ی کرد که له سه‌رم ما‌بوو!! ئه‌ئێ چووم پاشماوه‌ی هه‌قه‌که‌ی خۆم دا به‌خواه‌نه‌ جووله‌که‌که‌م و خۆم ته‌واو کرپه‌وه، ئه‌ئێ له گه‌ل پێغه مبه‌ر ﴿ﷺ﴾ به‌شداری شه‌په‌ری خه‌نده‌قم کرد، پاشان له هه‌چ رپه‌ره‌سمیکی تری غه‌زاکاندا پاش نه‌که‌وتم!! نه‌مه‌بوو چه‌رۆکی رپنما‌بوونی سه‌لمانی فارسی، خوای گه‌وره بۆ هه‌یدایه‌تدانی هه‌ر به‌نده‌یه‌ک هه‌موو رپه‌گه‌یه‌کی بۆ ته‌خت کردوون به‌و مه‌رحه‌ ئه‌و که سه‌مه‌یل به‌هه‌ق بێ و عه‌ودا‌ئێ راسته‌قینه‌ی ته‌واو بێ.

دووهم: هه‌یدایه‌ت وه‌رگرته‌ی "عومه‌ری کوپه‌ری خه‌تتاب" (خوا لێی رازی بی‌ت) "عومه‌ری کوپه‌ری خه‌تتاب" بیاویکی ئازاو به‌جه‌رگ و بویر بوو، خاوه‌ن هه‌زو ده‌سه‌لاتیکی بی‌وته‌ بوو، له پێش ئیسلامدا تووندترین که‌س بوو له دژی ئایینی خوادا!! وه‌ تووندترین که‌س بوو له دژایه‌تی کردنی پێغه مبه‌ر ﴿ﷺ﴾ قه‌ت دئی بۆ ئیسلام نه‌رم نه‌ده‌بوو!! رۆژی له رۆژان "عومه‌ری کوپه‌ری خه‌تتاب" برپار ئه‌دات که پێغه مبه‌ری ئه‌که‌رم ﴿ﷺ﴾ بکوژیت!! شمشه‌ره‌که‌ی به‌ بێ کالین و به‌رووتی به‌ده‌ست ده‌گرئ و ده‌چیت تا پێغه مبه‌ر ﴿ﷺ﴾ بکوژیت!! له رپه‌گه‌ی ده‌گاته‌یه‌کێ له هاوه‌لپێی پێغه مبه‌ر ﴿ﷺ﴾ که ئیمانی خۆی ناشکر نه‌کردبوو پێی ده‌لپیت: ئه‌وه بۆ کێ ده‌چیت "عومه‌ر"؟! "عومه‌ریش ئه‌لپیت ده‌چم موحه‌مه‌د ده‌کوژم!! هاوه‌له‌که‌ش پێی ده‌لپیت: جا به‌نی "عه‌بدولموته‌لپ" لپت ده‌گه‌رپن زیندوو بمینیت؟! عومه‌ریش پێی ده‌لپیت: ده‌لپێ شوین ئه‌و که وتوویت؟! هاوه‌له‌که‌ش پێی ده‌لپیت: نا! به‌لام بزانه عومه‌ر (پێش ئه‌وه به‌چیته لای موحه‌مه‌د و بیکوژیت، برۆ سه‌ره‌تا له ما‌ئێ خۆت ده‌ست پێکه‌!) عومه‌ر ئه‌ئێ کێ؟ ئه‌ویش ئه‌لپیت: فاتیمه‌ی خوشکت و می‌رده‌که‌ی که شوپن موحه‌مه‌د که وتوون، "عومه‌ر" ده‌لپیت: تۆ به‌راست وا ئه‌لپیت؟! ئه‌ویش ده‌لپیت: به‌ئێ!! عومه‌ر به‌خه‌را و به‌توور په‌ی خۆ ده‌گه‌ینێته ما‌ئێ "سه‌عه‌یدی کوپه‌ری زه‌ید" می‌ردی فاتیمه‌ی خوشکی (خوا لپیان رازی بی‌ت) ه‌دره‌گای ما‌ئێ ئه‌دات، که ئه‌و کاته "خه‌بابی کوپه‌ری ئه‌ره‌ت" (خوا لپێی رازی بی‌ت) له‌وئ ده‌بی‌ت و فاتیمه‌و سه‌عه‌یدی کوپه‌ری زه‌یدی می‌ردی فی‌زی قورئان ده‌کرد، کاتێ که عومه‌ر له‌ ده‌رگای دا،

“سه‌عید” ده‌چۆ ده‌رگا که ده‌کاته‌وه‌و عومه‌ر ده‌ستی ده‌گریت و پئی ده‌لّیت: ده‌لّی کافر بوویت؟ سه‌عیدیش ده‌لّیت: یا عومه‌ر نه‌ی نه‌گه‌ر هه‌ق به‌غه‌یری دینی توّوه‌بوو؟ عومه‌ر تووره‌ده‌بیت و شه‌قیکی تۆ ده‌سره‌ویتی پاشان ده‌ستی فاتیمه‌ی خوشکی ده‌گریت ده‌لّیت: ده‌لّی توّوش کافر بوویت؟ نه‌ویش ده‌لّیت: نه‌ی نه‌گه‌ر هه‌ق به‌غه‌یری دینی توّوه‌بوو؟ نه‌لّ شه‌قیکی زۆر تووند ده‌کیشکی به‌بنه‌گوپی نه‌ویشدا، له‌و کاته‌قورنانه‌که‌ی که له‌ده‌ست فاتیمه‌بوو ده‌که‌وێته‌خوار!! عومه‌ر پئی ده‌لّیت تا ده‌ی نه‌و کتیبه‌م پچ‌بده‌!! فاتیمه‌ش پئی ده‌لّیت: توّ هاوتادانه‌ریکی پیسیت، برۆ ده‌ستوێژ بگره‌ئینجا وهره‌بیخویننه‌وه‌، نه‌لّ عومه‌ر چوو ده‌ستوێژی گرت و ئینجا قورنانه‌که‌ی ده‌ست دایه‌و خویندییه‌وه‌ (مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى * إِلَّا تَذَكْرَةً لِّمَنْ يَخْشَى * تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى * الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى * لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى) نه‌لّ عومه‌ر له‌گه‌لّ خویندنه‌وه‌ی ده‌ستی کرد به‌له‌رزین، گوتی نا‌ئهم‌قسانه‌قسه‌ی به‌شهر‌نین، ئینجا گوتی «أشهد أن لا إله إلا الله و أن محمداً رسول الله» ئینجا گوتی موحه‌مه‌د (ﷺ) له‌کوئییه‌ پیم‌بلّین؟! ئینجا ده‌لّی “خه‌بیاب” که‌خۆی له‌په‌نا په‌رده‌وه‌هه‌شاردا‌بوو دێته‌ده‌رو پئی ده‌لّیت: من‌ئه‌تبه‌مه‌لای! نه‌لّ عومه‌ر له‌گه‌لّ خه‌بیاب ده‌چنه‌مائی “نه‌رقه‌می کورپی نه‌بی نه‌قه‌رم”، “عومری کورپی خه‌تتاب” له‌ده‌رگا نه‌دات و هاوه‌لان ده‌لّین: کییه‌؟ نه‌ویش ده‌لّیت: عومه‌ر! نه‌لّ هاوه‌لان ترسان و چوون به‌په‌له‌خویان شارده‌وه‌! ئینجا “حه‌مزهی کورپی عه‌بدولوته‌لّیب” هه‌لده‌سئ، ده‌لّیت: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئیزنم بده‌من بچم، پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: لّی گه‌رئ حه‌مزه‌! نه‌لّ یه‌کسه‌ر عومه‌ر دێته‌ژووو پیغه‌مبه‌ر تووند ده‌ستی ده‌گریت ده‌فه‌رمویت: ئایا ئیستا کاتی نه‌وه‌نه‌هاتوو نه‌ی کورپی خه‌تتاب؟! عومه‌ریش (په‌نجه‌ی به‌رزکرده‌وه‌) گوتی: «إني أشهد أن لا إله إلا الله و أنك رسول الله» نه‌لّ سه‌حابه‌کان له‌خۆشیان وێکرا هاواریان کرد و گوتیان (الله‌اکبر).. نه‌لّ ته‌کبیریکی وایان کرد هه‌موو خه‌لکی مه‌ککه‌بیستیان‌ه‌وه‌!! به‌راستی مسولمان بوون و هیدایه‌ت وهرگرتنی عومه‌ر سه‌رکه‌وتنیکی زۆر گه‌وره‌بوو بۆ ئیسلام و عیززه‌تیکی گه‌وره‌ی دا به‌ئیسلام، پیغه‌مبه‌ریش به‌رده‌وام دوعای بۆ ده‌کردو ده‌یفه‌رموو: (اللهم أعز الإسلام بأحد العُمرین) «واته‌: خودایه‌نه‌و ئیسلامه‌سه‌رخه‌یت به‌یه‌کئ له‌عومه‌ره‌کان، (که‌یه‌کیان عومه‌ری کورپی خه‌تتاب و نه‌وی تر عه‌مری کورپی هیشام—ئه‌بووجه‌هل-بوو. جا لێروه‌و “عومه‌ر” ده‌ستپیشخه‌ری کردو هه‌ل‌سایه‌سه‌ر پئی و گوت نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، ئایا ئیمه‌له‌سه‌ر هه‌ق نین؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: به‌لّ! “عومه‌ر” گوتی: نه‌ی نه‌وان له‌سه‌ر ناهه‌ق نین؟ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: به‌لّ! “عومه‌ر” گوتی: ده‌ی بۆ خۆ بشارینه‌وه‌؟!»

پێغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: دهی ده لێی چی بکهین ئەی "عومەر"؟ "عومەر" گوتی: ده چینه دهرو ته وافی که عبه ده کهین، پێغه مبهەر (ﷺ) فهرمووی: دهی وا ده کهین ئەی عومەر.. ئە ئی ئینجا مسوڵمانان هاتنه دهروهو بۆ یه که مجار بوو به ناشکرا (الله اکبر) و (لا اله الا الله) بکهن، بۆ ئەمه بوون به دوو پۆل، پۆلێکیان "عومەر" پێشهنگی دهکردن، پۆله کهی تر "حه مزهی کوری عه بدو لموته لیب" پێغه مبهریش (ﷺ) له ناوه پاستیان بوو ده یانگوت: (الله اکبر و لله الحمد) تا چوون ته وافی که عه به یان کرد.. بهم دیمه نه قوره یشیه کان زۆر ترسان هەر که سه له ترسی "عومهری کورپی خه تتاب" و پێغه مبهرو یارانان رایانکرده ماله وه.. لێروه به ناشکر بلاو کردنه وهی ئیسلام دهستی پیکرد، پاشان تیکرای مسوڵمانان به نه پنی کۆچیان کرد بۆ مه دینه، "عومەر" نه بیئت، که له بهر چاوی قورپیشیه کان کۆچی کردو گوتی: کئ دهی وه ئی منداله کهی یه تیم بیته وه، وه خیزانه کهی بیوه ژن بیته وه دایکی خۆی نه بینییته وه، با بۆم بیته دواي ئەم ده و له وه.. ئە ئی کهس نه یو پرا ئە وهی له گه ل بکات و کهس زاتی نه کرد له دژی بوه ستیته وه.. بۆیه لێروه "عه بدو لالی کورپی مه سهوود" (خوا لێی رازی بیئت) ده لیت: بهردهوام له ورژدهی عومەر موسوڵمان بووه ئیمه سه ره زر و وین عیززه تمان له م ئیسلامه دا یخ بر او!

سییه م: هیدایه تدانی خالیدی کورپی وه لید (خوا لێی رازی بیئت)

"خالیدی کورپی وه لید" (خوا لێی رازی بیئت) خۆی باسی ده کات و ده فه رموی: کاتئ خوا ویستی خیزی پیم بوو هی نامیه وه سه ر خو و خو شه ویستی ئیسلامی خسته دل مه وه، خو م به خو م ده گوت: له هه موو نه به ردیکا دژی محمد (ﷺ) ناماده بووم، و له هه ر شو ئینیکیش ناماده بووم به جیم هیشتوو، و موحه ممه د (ﷺ) سه رکه وتوو بووه.. له کاتی کا پێغه مبه ر (ﷺ) رۆیشت بۆ حوده بیبیه، له ته ک کۆمه له سوارێکی بت په رستا رۆیشتینه دهروه و له ناوچهی (عوسه فان) به پێغه مبه ر (ﷺ) گه بیشتین، به ره و رووی وه ستام، ویستم ده ستیان لئ بوه شینم، که چی ئەو له به رده ممانا نوێژی نیوه رۆی به هاوه له کانی کرد، و ویستمان له ناو نوێژه که دا هپرش به رینه سه ریان، هه ستی به مه به سه ته کهی ئیمه کرد، و نوێژی ترسی به کۆمه له کهی کرد ئەویش ئەوه یه که نوێژ خو ئنه کان ده بنه دوو به شه وه به شیکیان له ناو نوێژه که دان و اړوو به قیبله، به شه کهی تریشیان رووده که نه دوژمنان و له هه ر لایه که وه بن، "خالید" ده لئ: به هاو پێکانم گوت: ئەم پیاوه پارێزراوه، و ناتوانین ده ستی لئ بوه شینین، ئیتر وازمان لئ هینا و ئەویش خۆی لادا له به ره و روو بو نه وه مان.. که قوره یش له حوده بیبیه دا پیکه اتن له ته کیا و پیکه وتنیان مۆر کرد، به خو م ده گوت: باشه، چی ماوه ته وه؟ و بۆ کوئ بچم؟ حه به شه م پیده زانی برۆم ئەویش پاشا کهی شوین موحه ممه د (ﷺ) که وتوو، و هاوه له کانی له وی ئوقره یان گرتوو، برۆم بۆ لای هیره قل، ده بی له دینه کهی خو م واز بینم و بمه جوو یا فه له، و له ناو خه لکیکی ناهاوزمانا بژیم،

و له غه ريبايه تيدا.. ئيتير رۆيشتمه وه بۆ مآل خۆمان و له وئى لى دانىشتم.. كاتى "وه ليدى" برام (وه ليدى كورپى وه ليد) هاتبوو بۆ مهككه بۆ ئه وهى له تهك پيغه مبه را عه مبه رى قهزا بكات، له مهككه دهرچووم و نهم ويست بيان بينم، وه ليدى برام نامه يه كى بۆ دانا بووم كه تيايا نوسيبوو: به ناوى خواى به خشندهى مېه ربهان له پاشان: من وا نازانم راي تۆ له ئيسلامت لادا، و عه قلى پياوئىكى تۆ ئيسلام نه ناسم، پيغه ممه ر (ﷺ) له باره ي تۆوه پرسيارى لى كردم و فهرمووى "خاليد" له كوئيه؟ منيش عه رزم كرد: قوربان! خوا ده پيختى بۆ لات.. ئه وئيش فهرموى ده بى پياوئىكى وهك خاليد بى ناگابى له ئيسلام؟ بۆ ئه و باشترا و ابو وه وئ و تىكۆشانى له گه ل موسولمانان بوايه، ئيمهش به سه ر غه يرى خۆيا پيشمان ده خس، برا كه م! زووبه فرىابكه وه، ئه و شوئينه باشانه ي له كىست چووه قه ره بوويان بكه وه.. كاتى نامه كه م خوئنده وه خۆم ناماده كرد بۆ رۆيشتن.. ئاره زووم له ئيسلام زياتر بوو، به تايبهت كه پيغه ممه ر (ﷺ) هه وائى پرسى بووم، زۆر خۆشچالى كردم.. له خه وما وام ده زانى له و لا تىكى نه هامة تى و گرانى ته نگدام، و به ره و و لا تىكى سه ر سه وزى پان و به رين ده رۆم.. كه گه يشتمه مه دينه بۆ "ئه بوبه كر" م گى رپايه وه ئه وئيش فهرمووى: خوا له ته نگه لانى بت په رستىيه وه رپنوئى بۆ پان و به رىنى ئيسلام كردوويت.. كاتى له مهككه دا برپارم دا كه به ره و مه دينه برۆم و موسولمان بيم، بى رم كرده وه كى بكه م به هاوه لى خۆم له م گه شته دا، به "سه فوانى كورپى ئومه ييه" گه يشتم و گوتم: "ئه بو وه هه ب!" ده زانى ئيمه له چ حالى كى داي؟ ئيمه وهك خرى و اين، موحه ممه د به سه ر عه ره ب و عه جه ما زال بووه، ئه گه ر ئيمهش برۆيشتى نايه بۆ لاي موحه ممه د و شوئى كه وتباين، شه ره فى ئه و شه ره فى ئيمه يشه.. كه چى زۆر به سه ختى وه لآمى دامه وه و رازى نه بوو.. گوتى: ئه گه ر كه س نه مپنئته وه ته نيا خۆم نه بى من شوئى ناكه وم.. ئيتير لىك جيا بوئينه وه.. له دئى خۆيشما گوتم: له وانه يه دئى گه رم بىت، چونكه له غه زاي به درا باوئى و برا كه ي كوژراون.. پاشان به "عيكريمه ي كورپى ئه بو جه هل" گه يشتم، چىم به "سه فوان" گوتم، به وئيشم گوتم، ئه وئيش وهك "سه فوان" وه لآمى دامه وه.. گوتم: ده باشه.. ئه م هه وائه لاي كه س باس مه كه.. گوتى: باسى ناكه م.. رۆيشتمه وه بۆ مآل دوو و لاخم ئاماده كرد، كه هاتمه دهره وه "عوسمانى كورپى ته لحه" م بىنى، گوتم: ئه مه ده كه م به هاوه لى خۆم، ويستم باسى بكه م، له پاشان بىرم كردوه كه چه ندان كه س له باوك و كه س و كارى كوژراوه پىم ناخۆش بوو پى بلىم.. پاشان گوتم: خۆ من ئىستا ده رۆم با پى بلىم، ئه و په ره كه ي ده لىت نايه م.. كاتى بۆم باس كرد، زۆر خىرا وه لآمى دامه وه و ئاماده گى خۆى دهر برى.. پىم گوتم: من ئه مپرۆ ده رۆم، و ئه مهش بارگه و بنه مه.. ئيتير به لىنمان دا له ناوچه ي (يهنجوج) دا يهك بگرين، ئه گه ر ئه و پيشتر گه يشت له رپم بوه ستى، ئه گه ر من پيشتر گه يشت له رپى بوه ستم.. له گزنگى به ره به يانا له ناوچه ي (يهنجوج) يه كمان گرته وه، رۆيشتىن تا گه يشينه ناوچه ي (هه دده)، ديمان "عه مرى كورپى عاس" ش له وئيه، چا كوچۆنى لى كردىن، و به خىره اتنى پى گوئىن..

گوتی: بەرەو کوێ دەچن؟ گوتمان: ئەی تۆ چی هێناویتیه دەرەوه؟ گوتی: ئەی چی ئێوهی هێناوته دەرەوه؟ گوتمان ئیسلام، و دەمانهوی مسوولمان ببین و شوپن پێغه مەمەر ﴿ﷺ﴾ بکەوین.. ئەویش گوتی: منیش هەمان مەبەستم هەیه و ئیتر هەرسێکمان پێکەوه رۆیشتین و بووینە هاوێل.. کە گەیشتیە مەدینە منیش خۆم گۆری و جوانترین پۆشاکێ خۆم لە بەرکرد، و هەواڵی هاتنی ئیمەیان بە پێغه مەمەر ﴿ﷺ﴾ داوو، زۆر پێی خۆشحال ببوو. ئینجا وێستم برۆم بۆلای، "وەلید"ی برام پێ گەیشت گوتی: خێرا، پێغه مەمەر ﴿ﷺ﴾ هەواڵی هاتنی تۆی پێ گەیشتوو زۆر خۆشحال بوو، و چاوەرێتان دەکات.. منیش پێم هەلگرت رۆیستم بۆ خزمەتی، هەر لەگەڵ ئیمەیی دی دەم بە بزەوه بوو تا گەیشتیە بەردەمی، بەناوی پێغه مەمەر یەتیەوه سلاوم لێکرد و گوتم: سلاوی خوات لێ بێ ئەی پێغه مەری خوا ﴿ﷺ﴾، ئەویش بەروویەکی کراوه و گەشەوه وەلامی دامەوه و لە بەردەمی شایەتەمانم هێنا و گوتم من شایەتی دەدەم کە: "أشهد ان لا اله الا الله، وأنك رسول الله" فەرمووی وەرە.. ئینجا سوپاسی خوای کرد کە هیدایەت و رێنویێتی منی بۆ ئیسلام کردوو، و فەرمووی: من ژیریەکم لەتۆدا دەبینی، هیوادار بووم کە تەسلیعی خێرت بکات.. گوتم: ئەی پێغه مەری خوا من دوژمنایەتی جەنابت و دینی خوام زۆر کردوو، توخوا داواوی لێ خۆشبوونم لەخوا بۆ بکە، ئەویش فەرمووی: "ئیسلام ئەوهی پێش خۆی دەشۆریتەوه" کە زانی من حەز دەکەم دوام بۆ بکات فەرمووی: خوایه! لە هەرشوێنیکێ "خالیدی کۆری وەلید" هەوێ بۆ بەرنگار بوونەوهی ئایینی تۆ داوه، لێی خۆش بیه.. "عوسمانی کۆری تەلحە"، و "عەمری کۆری عاس" یش هاتنە پێشەوهو بەیعت و پەیمانیان دا بە پێغه مەمەر ﴿ﷺ﴾ ئەمەش لە مانگی سەفەری سالی هەشتەمی کۆچیدا بوو..

وردبوونهوه له بانگهواز و مه نهه جی

له و بابته گرنگ و زیندووانهی پێویسته باس بکړین و ورد له سه ری بوهستین و گفوتوگۆی له سه ر بکه ین، وردبوونهوه یه له بانگهواز و مه نهه ج و په یره و ی بانگهواز، ږنگه ی دروست بو لا بردن و نه هیشتی کاری خراب، هه روه ها چو نیتی وه رگرتی عیلم و زانیاری و به گه ږخستی له بلا و کورنه وه ی بانگهوازی ئیسلامدا له سه ر ږنگه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له و بابته نا ی زور گرنگ و جیگه ی باس و وه بی ره پنا نه وه ن، بابته تی په له په لکردن و هه له شه یی و نه و خا لانه ی په یوه ندییان به و لایه نه وه هه یه، چونکه به راستی نه مه کار ښه به وه ی که باسی له سه ر بکړت و هه موو به گشتی بیرو رای له سه ر بگورینه وه. ئیمه لیره دا هه ول نه ده ین چه ند خا لکی گرنگ له م ږوه وه بخرینه به ر باس و لیکو ئینه وه.

یه که م: کو سپی هه له شه یی و په له په ل له بانگهوازا دا: شتی که له م بو اره دا پێویسته بی زانین، نه وه یه که خوی گه و ره مرؤفی وا دروست کردو وه و هی نا و یتیه بوون که به سه روشتی خوی په له په لکه ره و چه ز نه کات کاره کانی زوو به نه نجام بگات؛ خوی گه و ره نه فه رمو یت: (خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ) ^۱ واته: نه وه نده ئی نسان به په له و تالوو که یه (هه ر ده ئی یت) له په له و تالوو که دروست کرا وه.

هه روه ها ده فه رمو یت: (وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا) ^۲ واته: ئی نسان هه می شه و به رده وام به په له و هه له شه یه. جا مرؤف به سه روشتی خوی به په له و هه له شه یه و نه فس ی مرؤف هه می شه چه زی له تالوو که یه. نه مه ش کار ښه که خوی گه و ره تی یدا دروست کردو وه و ږه له حیکمه ت و دانای. نا تاو نین لیره دا باسی بکه ین و حیکمه ته کان بخرینه ږوو، به لام خوی گه و ره به دانای و کار دروستی خوی، مرؤفی وا ږه پنا وه که نه م سه روشته ی تی دا بی ت و له سه ری به رده وام بی ت. خو نه گه ر خوی (م تعال) ژیری و هی منی و له سه رخو ږی نه به خشیایه به مرؤف، له وانه بو هه ر به کالی به رو بو مه کانیان بخوار دایه و چا و ږی نه وه یه یان نه کردایه تا کوو ږن بگات. به م شیوه یه نه م سه روشته له مرؤف دا هه یه. جا نه گه ر هه موو مرؤفی که نه مه ی تی دا بی ت، ئی تر موسو لمان بی ت یان بی با و ږ، له سه روشتی دا هه له شه یی هه بی ت، هه می شه هه ول ی نه وه ی بی ت خیره و به په له کاره کانی ته وا و بن و له کو ئی بینه وه، نه وه سه باره ت به بانگخوازان و نه وانه ش که بانگیان نه که ن له خه لکی زور گرنگه ږوونکردنه وه ی نه م حاله ته و هه لویسته کردن و شاره زا بوون له ئاکام و ده ره نجامه کانی. سه باره ت به بانگخوازان پێویسته که هه ندیکمان باری هه ندیکی ترمان هه لگرین له م بو اره دا و نه رکی سه ر یه کتر سووک بکه ین. نه گه ر له خو ئدا یان له برا بانگخوازه که ته دا په له و هه له شه یی و خیره ی یت بی نی،

^۱ [الأنبیاء: ۳۷].

^۲ [الإسراء: ۱۱].

ئهوه بزانه که دهروونی مرؤف ئەم لایه‌نه‌ی تێدا زالتره و پێویسته هه‌ول بده‌یت که خۆت و برا بانگخوازه‌که‌ت یاداوهری بکه‌یت به‌نه‌رمونیانی و له‌سه‌رخۆبی تاکوو په‌له‌په‌ل و هه‌له‌شه‌بی زال نه‌بی‌ت به‌سه‌رماندا و سۆز و عاتیفه‌ به‌ره‌و شتێکمان نه‌بات که سه‌ره‌نجامه‌که‌ی زیانه‌خس و بێسوود بی‌ت. سه‌باره‌ت به‌وانه‌ش که بانگ ئەکرێن بۆ ئیسلام و پابه‌ندن به‌ ئیسلامه‌وه، پێویستمان به‌ نه‌رمی و له‌سه‌رخۆبی هه‌یه‌ له‌گه‌ڵیاندا. ئێمه‌ ئەمانه‌وێت که ئەمرۆ قسه‌یه‌کی بۆ بکه‌ین ئیتر خێرا سه‌به‌ی ئی‌ان دوا‌ی ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م کاریگه‌ری تێدا به‌دی بی‌ت و جێبه‌جێ بکات، ئەمانه‌وێت که به‌ خه‌ڵکمان وت ئەمه‌ هه‌رام و قه‌ده‌غه‌یه، ئیتر یه‌کسه‌ر هه‌ر هه‌موو خه‌ڵکی به‌ یه‌کجار وازی ئی‌ بێن، یان پێمان وتن: ئەمه‌ واجب و پێویسته، ئیتر بیانینین یه‌کسه‌ر بێ دواکه‌وتن به‌ جێ بێن و گوێپرايه‌ ئ بن! به‌لام کاره‌که به‌ هیچ جوړێک به‌م شێوه‌یه‌ نییه، ده‌بی‌ت به‌ شێوه‌یه‌کی تر هه‌ڵسوکه‌وت بکه‌ین له‌گه‌ڵیاندا و شیوازی گونجاو بگرینه‌ به‌ر. جا چونکه‌ په‌له‌کردن و خێرای له‌ سروشتی مرؤفه‌ به‌گشتی، خوا‌ی گه‌وره‌ له‌ قورئانی پیرۆزدا به‌ شێوه‌یه‌کی زۆر چا‌ک و رێکوپێک باسی کردووه و چاره‌سه‌ری بۆ داناوه‌ تاکوو بتوانین کار و حا‌لی خۆمان بگۆرین و له‌ شوێنیکدا که جێ په‌له‌کردن نه‌بی‌ت په‌له‌ نه‌که‌ین و له‌ شوێنیکیشدا که جێ په‌له‌کردن و خێراییه، هی‌واش و له‌سه‌رخۆ نه‌بین.

دووهم: کۆسپی هه‌له‌شه‌یی و په‌له‌په‌ل له‌ بانگه‌وازا: خوا‌ی گه‌وره‌ باسی کردووه‌ بۆمان که کاتی‌ک پێغه‌مبه‌ران گه‌له‌کانی خۆیان بانگه‌یشت کردووه‌ بۆ یه‌کخواپه‌رستی و واز هێنان له‌ شیرک و هاوه‌لگه‌ری و ترساندوویانن به‌ سزای خوا، هۆشدارییان پێ دا‌ون که پاشه‌رۆژ و داها‌توویه‌کی ترسناک چاوه‌رپێانه‌ له‌ ئەنجامی ئه‌و سته‌م و فه‌ساد و له‌پێده‌هه‌رچوونه‌ که‌ گرتوویانه‌ته‌ به‌ر. وه‌لامی زۆرێک له‌ نه‌ته‌وه‌ و ئوممه‌ته‌کانیان ئه‌وه‌ بووه‌ که‌ ئەگه‌ر راست ئەکه‌یت و ئەمانترسی‌ی به‌ سزای خوا، ده‌ی با‌زوو سزا‌که‌ی بێنێته‌ سه‌رمان و ئێمه‌ په‌له‌مانه‌ له‌ هاتنی. (وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ)^١ واته: خوانه‌ناس و بێباوه‌ره‌کان په‌له‌ت ئی ده‌که‌ن که ئه‌و سزایه‌ی واده‌ت پێ دا‌ون زوو یه‌خه‌یان بگرێت، بێ گومان هه‌رگیز خوا له‌ به‌لێی خۆی لانا‌دات، به‌راستی رۆژێک لای به‌روه‌دگارت وه‌کوو هه‌زار سا‌ل وایه‌ که ده‌یژمێرن.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌بینین له‌ زۆر ئایه‌تی تردا وه‌لامیان ئەداته‌وه: (أَفِعْدَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ * أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ * ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ * مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ)^٢ واته: ئایا ئه‌وانه‌ په‌له‌یانه‌ زوو

^١ [الحج: ٤٧].

^٢ [الشعراء: ٢٠٤-٢٠٧].

سزای ئیمه یه خه یان بگریت؟! باشه ئایا نه گهر ساله ها مؤله تیان بدهین و ژیانی دنیا به خووشی ببه نه سهر، باوهر دهه یین؟! پاشان نه گهر نه و هه ره شه و سزایه ی که له وان کراوه هاته دی و پیش هات، ده توانن چی بکه ن؟! نهوسا ئیتر نه و رابواردنه ی دنیا یان هیچ فریایان ناکه ویت و بیسوود ده بیت. سبحان الله، په له نه که ن له هاتی سزا و تۆله ی په روه ردگار و ده یانه وئ هه ره نه مرؤ بیته سهر یان! خو نه گهر بیر بکه نه وه که چه نده نه ژین له دنیا دا، ئایا نه گهر خوی گه وره مؤله تیان پ بدا و وایان ئی بکات که یین و بچن له ولادت؟! ئایا نه مه مانای نه وه یه که نایانگریت به گرتنیکی ده سه لاتنداری به توانا؟! ئایا خوی گه وره پشتگوئیان نه خات و رۆژنک تۆله و سزای به توندی خوئی نایانگریت؟! سبحان الله، (أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ^۱) واته: باشه ئایا نه گهر ساله ها مؤله تیان بدهین و ژیانی دنیا به خووشی ببه نه سهر. وادانق که وایه و ساله های سال مؤله تیان پ درا، هه موو ژیان یان به خووشی و رابواردنه وه به پری کرد و سزای خوی گه وره بۆیان نه هات، به لام له کۆتاییدا:

(نَمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ * مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ^۲) واته: پاشان نه گهر نه و هه ره شه و سزایه ی که له وان کراوه هاته دی و پیش هات، ده توانن چی بکه ن؟! نهوسا ئیتر نه و رابواردنه ی دنیا یان هیچ فریایان ناکه ویت و بیسوود ده بیت. ئا نه مه سه نگی مه حه که و پیوه ره که نه مه یه؛ چییان بۆ نه کریت و چی توانایه کیان هه یه کاتن سزا و تۆله ی خوی گه وره نه یانگریته وه و لوولیان نه کات؟! پرسیار بکه له وهی که ته مه نیکی دریزی پ دراوه و هه موو نه و ته مه نه ی له رابواردن و له زهت و خووشیدا به سهر بردووه: ئایا نه و ساته ی که خوی گه وره به گرتنیکی ده سه لاتنداری به توانا نه یگریت، ئیتر نه و هه موو خوشی و رابواردن و دنیا یه هیچ سوو دیکی پ نه گه یه نیت؟! (قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَآذًا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ^۳) واته: بلن: هه وائم بدهن باشه نه گهر سزا و تۆله ی خوا له شه و گاردا یان له رۆژگاردا یه خه ی پ گرتن، تاوانباران (به ته مای چین؟) ئاخو بۆچی په له ده که ن؟! جا کاتن سزاکه هاته سهری و یه خه ی پ گرت، هه موو نه و خووشی و شادیانه نه رۆن؛ هه موو نه و له زهت و ئاره زووانه نامین و پوچ نه بنه وه. له بهر نه وه له فه رمووده ی سه حیح و دروستدا هاتووه که نه فه رموویت: (أَنَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أُنْعَمَ أَهْلُ الْأَرْضِ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا، وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَيُغْمَسُ فِي النَّارِ غَمْسَةً وَاحِدَةً، فَيُقَالُ لَهُ: هَلْ رَأَيْتَ نَعِيمًا قَطُّ؟ هَلْ ذُقْتَ نَعِيمًا قَطُّ؟ فَيَقُولُ: لَا وَاللَّهِ، مَا ذُقْتُ نَعِيمًا قَطُّ وَالْعَكْسِ، يَوْمَ يُأْشَدُّ النَّاسُ بؤسًا فِي الدُّنْيَا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَيُغْمَسُ فِي الْجَنَّةِ غَمْسَةً وَاحِدَةً،

^۱ [الشعراء: ۲۰۵].

^۲ [الشعراء: ۲۰۶-۲۰۷].

^۳ [يونس: ۵۰].

یقال له: هل رأیت بؤساً قط؟ هل مرَّ بك شدة قط؟ فيقول: لا والله! ما ذقت بؤساً قط^١ واته: له رۆژی قیامه تدا خوشبه خترین که سی دنیا نه هیئن، که له نه هلی ناگره، یه کجار له ناگری هه لئه کئیشن، ئیتر پی ئه وترئ: ئایا هیج خوشبیه کت دیوه له ژیا تدا؟ ئایا هیج خوشبیه کت چه شتوو؟ نه ئیبت: نه خیر، سوئند بیبت به خوا، هیج خووشی و لهزه تیکم نه بینوه و نه مچه شتوو؛ وه به پیچه وانه شه وه، کلۆترین که سی دنیا نه هیئن که له نه هلی به هه شته، یه کجار هه لئه کئیشن له به هه شت، نه و جا پی ئه وترئ: ئایا هیج نه هه مته تی وکلۆ بییه کت له دنیا دا بینوه؟ ئایا هیج نارچه تی و ته نگه شه بییه کت به سه ردا تیپه رپوه؟ نه ئیبت: نه خیر، سوئند بیبت به خوا، هیج کلۆی و نارچه تییه کم نه دیوه. که واته عیبره ت و په ندوه رگرتن به ده ره نجامه، ئیتر بۆچی په له کردن؟ موشریک و هاوه لگی ره کان په له ی هاتی سزایان نه کرد بۆ ئه وه بوو ته حه ددای پیغه مبه رانی پئ بکه ن - دروودی خویان له سه ر بیبت - باوه ریان به و سزایه نه بوو که هه ره شه یان پئ لئ کرابوو و پیغه مبه ره به رپزه کانیش ئه یان ترساندن و وریایان نه کرد نه وه به وه که مؤله تیپیدا نیان مانای ئه وه نییه که سزای خوا نایه ت و دواکه وتی مانای بیئاگایی نییه لییان، به لام خوی گه وره (سبحانه و تعالی) مؤله تی ئه دان، خوی گه وره مؤله ت ئه دات به سته مکار تا کوو کاتیک که گرتی ئیتر ده ربازی نایبت له خوا و پشتوپه نای ده ست ناکه وئ؛ بویه خوی (متعال) نمونه ی گه لانی پیس خومانی بۆ هیناوینه وه که چون ئه وانه له خوشگوزه رانیدا ژیا ون و تۆله و سزای خویان له بیر کردوه و به درۆیان خستۆته وه و فه رمانه کانیا ن پشتگۆی خستوو. به لام هیج رۆلێکی نه بووه بۆیا ن، کاتیک سزا و تۆله ی په روه ردگار گرتو نییه وه، هیج ده سه لاتیکیا ن نه بووه له خویانی لابه رن و دووری بخه نه وه؛ (أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ * إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ * الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ * وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ * وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأُتَادِ * الَّذِينَ طَعَوْا فِي الْبِلَادِ * فَأَكْتَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ * فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ * إِنَّ رَبَّكَ لِبَاطِلِ الْمُؤْمِنِينَ رَهِيبٌ وَخَشِيصٌ) واته: ئایا نه تزانیوه په روه ردگاری تۆچی کرد به هۆزی عاد. که نه ویش هۆزی (ارم) و خاوه نی پایه ی به رز و کۆله که و نیرگه ی درپژ بوون (گه لی عاد له شاری ئیره م که بالابه رز و تیکسمراو بوون، خانوبه ره و کۆشک و ته لاری به رزیا ن دروست ده کرد). له سه رده می ئه واندا له هیج شار و شوینی کدا، کۆشک و ته لاری وه ک ئه وه ی ئه وان دروست نه کراوه. ئایا نه تزانیوه گه لی سه موودیش خوا چی لئ کردن، ئه وانه ی له دۆل و شیوه کانه وه به ردیان ده تاشی و ده یانگواسته وه بۆ ناوقه دی چیاکان و له وئ خانوویا ن دروست ده کرد؟. هه روه ها فیره و نی خاوه ن ئه هه رانه کان (چ کۆشک و بینایه کی مه حکه میان وه کوو میخ داده کوتی به زه ویدا).

^١ مسلم (٢٨٠٧) عن أنس بن مالك.

^٢ [الفجر: ٦-١٤].

ئەوانە کە سەتەمیان بەرپا کرد لە ولاتدا و خەڵکیان دەچەوساندهوه جا خراپە و تاوان و گوناھی زۆریان ئەنجام دەدا . (دواى ماوهیهکی دیاریکراو) پەرورەدگاری تۆ سزا و خەشم و قینی خۆی پڕاند بەسەریاندا و تەفرووتونای کردن . بەپراستی پەرورەدگاری تۆ هەمیشە و بەردەوام لە چاودێردایە بۆیان و ئامادەیه تۆلە لە سەتەمکاران بستییت .

کەواتە ئیتر پەلەپەل بۆچی؟! ئایا نازانن خوا چی بەسەر ژیار و شارستانیتی گەلی عاد هینا؟! کە لە شارستانیتییه ژێرخۆلکەوتوو کانه، کە شتی سەرسورھینەری ئی دەگێرنەوه؛ وهك أبو الدرداء کاتیک ئەچیتە دیمەشق و ئەبینیت وا خەڵکی بەراورد بەو ژیانەى کە لە مەدینەدا هەبوو لە نازو نیعمەت و خۆشییهکی زۆردان، ئەلیت:

(يا أهل دمشق، ما لي أراكم تبنون ما لا تسكنون، وتجمعون ما لا تأكلون؟! إن الأمم قبلكم قد بنوا فسادوا، وجمعوا فأوعوا، وإنه قد بلغنا عن عاد أنهم بنوا لبنة من ذهب، ولبنة من فضة، فمن منكم يشترى تركة آل عاد بدرهمين؟)^١ واتە: ئەى خەڵکی دیمەشق، ئەتانینم شتیك دروست ئەكەن كە تێیدا دانانیشن و ئەوهی كۆی ئەكەنەوه ناخۆن؟! بەپراستی گەل و نەتەوه كانی پێش ئیوه بینا و خانووی چاك و پتەویان دروست كرد و كۆیان كردهوه و سەریه كیان نا؛ وه پیمان گەیشتوو كە عاد خانوو كانیان هەر خشتیكى زێر بووه و خشته كەى دیکه شی زبو، دەى كى لە ئیوه ئیسته پاشماوهی عاد بە دوو درهههه ئەكریت؟! هیچ كەسێك، چونكە هیجی نەماوهتەوه و هەمووی لەناو چوو و تەفرووتونا بووه و پووگاوهتەوه و خواى گەوره نەهیشتوو. شارستانیتی فیرعەونەكان، تاكوو ئیسته لەگەل ئەو هەموو شارەزایی و وردیكاریهەدا كە زانیاری نوێ بەكارى هیناوه، نەگەیشتۆتە شارەزابوون لە زۆرێك لەو پێشكەوتنەى كە ئەوان بەكاریان هیناوه، وهك مۆمیاكردنی مردوو و بەتالكردنەوهی هەوا تاكوو ئیستا زانیاری نوێ سەرسامه لەوهی كە چۆن ئەوانە توانیویانە بگەنە ئەو راده پێشكەوتوو. ئیسته كە ئەوان پڕۆیشتوون و نەماون و تۆلەى خوا پێچانییهوه، كاتیک ئەوانە داواى پێشخستنی سزای خویان ئەكرد و پەلەیان بوو لە هاتنی! هەر وههههه له هەمووكات و شوینیكدا كافر و بیباوه پەلەى هاتنی سزا و تۆلەى خوا دهكەن و گالتهى پێ ئەكەن و ئەلین: ئەوه بۆ دوا كەوت و نەهات! جا كاتیک ماوهیهکی بەسەردا چوو، دلایان رەق بوو و پەیمان و هەرپەشەى خواى گەورهیان لەبیر چۆوه، پال ئەدەن بە دنیا و خۆشی و لەزەتەكانی دنیا، بیئاگا ئەبن لە هەموو ئەوانەى كە لەلایەن خواوه بۆیان هاتوو: (فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ)^٢ واتە: ئینجا كاتیک ئەو بەرنامە و رێبازەى

^١ ذكراه ابن كثير في التفسير (٣/٣٤٢) عن أبي الدرداء.

^٢ [الأنعام: ٤٤].

که یادیان خرابووه، فه راموشیان کرد، ئیمهش دهر وازه کانی هه موو شتیکیمان بۆ والا کردنه وه و بۆمان خستنه سهر پښت - ناز و نعيمه تمان به سهر دا پڙانندن، ئیتر خپروخوشتی له هه موو لایه که وه بۆیان دیت و ئەمه واقیعه و ئیسته له بهر چاوه. ئەم ژیاره ی ئەمرۆی پوژئاوا زیندوووه و له بهر چاومانه، کاتیک به خه لکی ئەلین: بئ گومان پوژئاوا ئەپرووخیت، پوژئاوا بهردهوام ناییت بهو شیوهیه، چونکه بیفهرمانی خوی گه وره ئەکات و گه یشتۆته پۆیه ی ملنه دان و پشته لکردن و له بهر ئەوهی که سزا و تۆله ی خوا گه وره هه موو شارستانیتیه کانی پیشووی له ناو برده وه و ئەمیش ئەگرته وه و دهر بازی ناییت و له سوننه تی خوا دهر ناچیت، هه ندیک له وانه ی که کور تبینان بونه ته پوژئاوایی و ته نها به چاویلکه ی جهانیی ماددی واقعه که ئەبینن، ئەلین: ئەم شارستانیتیه، هۆکاری مانه وه ی هه تاهه تایی له خو گرتوووه و هه رگیز نارووخیت. به ئین، راگره کانی له خو ی گرتوووه بهردهوام بیت تا کوو خوی گه وره ئەیه ویت. ئەمانه مه گه ر ئیمان بئین به خوی پهروه ردگار و واز له کوفر و بیباوه ری بئین، ئەگینا هه ر پوژیک دیته پیشه وه که خوی گه وره به هیژ و دهسه لاتی خو ی ئەیانگریت و لوولیان ئەکات، که هه موو شارستانیتیه ک و هه موو ئوممه ت و نه ته وه یه ک به م شیوه بووه. ئەگه ر باوه ری نه هی ناییت و نه گه راپیته وه بۆ لای پهروه ردگار هه ی، ئەوا بئ گومان خوی گه وره له ناوی برده وه و پاش ماوه یه ک له بیریش چۆته وه. کافر و بیباوه ره کان په له ی هاتی سزای خوا ئەکه ن، که هیچ گومانی تیدا نییه که ئەیانگریته وه و دهر باز نانب. وا ئەزانن که ئەو سزایه که خوی گه وره بۆ داناون دووره و نایانگاتن. جا چ سزای دنیایی بیت یان قیامه تی که ئەمه یان زۆر به هیژتر و له ناوبه رته له سزای دنیا: (وَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمْرٌ) ^۱ واته: وه قیامه ت پوژیک زۆر سه ختر و تالتره. ئەوان په له ئەکه ن له هاتی سزای پهروه ردگار بۆ سه ریان، به لأم (إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيداً * وَنَرَاهُ قَرِيباً) ^۲ واته: به پراستی ئەو بیباوه رانه قیامه ت به دوور ئەبینن * ئیمهش زۆر به نزیک ئەزانین. جا ئەمه حالی بیباوه رانه له گه ل سزا و تۆله و هه ره شه کانی خوی گه وره دا بۆیان.

^۱ [القمر: ۴۶].

^۲ [المعارج: ۶-۷].

سییه م: کۆسپی هه له شه بی و په له پهل له بانگه وازدا: ئەم جوۆره له په له و هه له شه کردن په یوه ندی به ئیماندارانه وه هه یه، ئەمان په له کردنه که یان له جوۆرکی تره، ئەویش که له سه رخۆبو هیواش هاتی سه رکه وتی خوی گه وریه بو ئیمانداران، خوی گه وره ئەفه رمویت: (أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَمَا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَكْمِلُ الْبِأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَزُلْزَلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ)^۱ واته: ئایا لاتان وایه هه روا به ئاسانی ده چنه به هه شته وه (بئ ته نگانه و ناخۆشی؟) مه گهر نموونه ی ئیماندارانی پێشووتان بو باس نه کراوه، که تووشی شه ر و ناخۆشی و ته نگانه و گرانی و نه داری بوون و ته کانیان خواردوو و زۆریان بو هاتوو به پاده یه که هه تا پیغه مبه ره که یان و نه وانیه ی باوه ریان هیناوه له گه ئیدا، ده یانوت: که ی په روهر دگار سه رکه تن ده به خشیت؟! ئیتر که ی خوا یارمه تی ده نیریت؟! ناگادار بن و دلنیا بن به راستی یارمه تی خوا زۆر نزیکه. ته نانه ت نه وه ی یه که می ئەم ئوممه ته، هاوه له به پززه کان په له یان ده کرد که سه رکه وتی خوا بی ت و هاتنه خزمه ت پیغه مبه ر: (ولهذا جاءوا إلى النبي ﷺ) وهو متوسد في ظل الكعبة، فقالوا: يا رسول الله! ادع الله على قريش! وشكوا إليه ما وجدوا، فقال صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: والله لیتمن الله هذا الأمر حتى تسير الضعينة أو الراحلة من صنعاء إلى حضرموت، ولكنكم قوم تستعجلون.^۲ واته: له بهر ئەوه هاوه له کان هاتنه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ) کاتیک که پائی دابوو له سیبه ری که عبه دا، وتیان: ئە ی پیغه مبه ری خوا ﷺ)! نزا بکه له قور هیش له لای خوا! شکاتی حا ئی خو یان کرد که چییان به سه ر هاتوو، پیغه مبه ر ﷺ) فه رموی: سویند به خوا، خوا ئەم کاره ته واو ئە کات و ده ری ئە خات، تا وه کو سوار له ینعاء وه به ره و حچرموت بروت، به لأم ئیوه گه لیکن په له ئە که ن. په له مه که ن، خوی گه وره ئەم ئایینه ته واو ئە کات و سه ری ئە خات. {سوراقه ی کوری مالک هات به ره و روی پیغه مبه ر ﷺ) به هیوا ی ئە وه ی سه د حوشتره که ی قور هیشی ده زگیر بی ت (که په یمانیان دابوو به هه ر که سیک که ئە گه ر موحه ممه دیان بو بی نی ت، ئە وا سه د حوشتری به خه لات پچ ئە به خشن) هات و شوین پیغه مبه ر ﷺ) که وت، دوای ئە وه ی ئە و به لگه گه وره و رۆشنه ی بینی و قاچی ئە سه په که ی چه ند جاریک چه قی له زه ویه که وه له ئیدا، پیغه مبه ر ﷺ) پچی ئە فه رمویت: {أبشر بسواری کسری، یا سراقه أمن أجل الدنيا تأتي} {مژده بئ بو تو هه ردو بازنه که ی کیسران، ئە ی سووراقه ئە وه له پیناوی دنیا دا شوینمان ده که ویت!}. پیغه مبه ر ﷺ) په یمانی هه ردوو بازنه که ی کیسرای بئ دا، خه یاله!!! هه ردو بازنه که ی کیسرا! کئ خه و نه بینیت به وه ی ته نانه ت کیسرا بینیت؟! کئ ئە یویرا و ته ماعی هه بوو له

^۱ [البقرة: ۲۱۴].

^۲ رواه البخاری (۳۴۱۶، ۶۵۴۴). عن خباب بن الأثر.

عەرهبهکان که ناوی کیسرا بیئی؟ کیسرا له کۆئییه و ئەمان له کوئین! شتیکیه له سەروی خەیاڵهوه! وا ئەم دەشتەکیه پەیمانی پێ ئەدری. له کێشەوه ئەو پەیمانەهێ پێ ئەدری!! له کەسێکەوه که بۆ خۆی به ترسەوه دەرچوو له مەککه و تاكو دەرپازی بیئت له گەلهکەهێ و نەیکوژن ﴿ﷺ﴾ خۆی و ئەبۆبەکرێ راستگۆی لهگەڵه و له ترسی ئەوهی ئەوهک موشریک و بیباوه‌رانی مەککه بیانکوژن له مەککه دەرچوون، سبحان الله! لەم حالهته! وه ئایا له حالهت و بارودۆخیکێ وادا تۆ تەنانەت له خۆشت ئەمینی نەخوازەلا پەیمانی وا به کەسێکی تر بدەیت؟! نا ئەمەیه بێنش و لیکدانەوهی مروّف، لیکدانەوهی ئەوانەهێ که بەردەوام ئەلێن: کارهکه حساباتیکی وردی هەیهو، نەخشەو ئیعتباری ورد هەلنەگرێ. تۆ ئیستە ئەتەویت من بگه‌رپمەوه تاكو نەتگرم و نەتدەمه دەستی قورپه‌یش، لهگەڵ ئەوهشدا پەیمانی بازنه‌کانی کیسرا پێ ئەدهی! نەیفەرموو دواي نەوهیه‌ک یان دوو نەوه، سەیرکەن لاوازی ئیمان بەرهو کۆئیمان ئەبات ئەگەر تەنها پششت به هۆکاره مادیه‌کان ببه‌ستین، تێروانین و بۆچونمان تەنها ماددی بیئت ئیتر هەرچەندە نەخشەو دارپێژراوه‌کانیش توندو تۆل بن، خواي گه‌ورهو دەستورو پێروویکی هەیه که له هەموو ئەوانه گه‌وره‌ترن. پاش تێپه‌رپوونی ماوه‌یه‌کی زۆر به سەر وادهی پیغه‌مبەردا ﴿ﷺ﴾ بۆ سوراقەن له‌سەردەمی جینشینی عومەری کورپی خەتتاب خوا لێی پازی بیئت ئەو وادهیه هاته دی که به سوراقه‌ی دابوو، هەردوو بازنه‌کانی کیسرا به غەنیمەت کهوتنه دەستی موسلمانان و خەلیفه عومەریش سوراقه‌ی بانگ کردو فەرمووی: ئەوه ئەو وادهیه بوو پیغه‌مبەر ﴿ﷺ﴾ پێی دابووی که دەبیته خاوه‌نی، ئەوه بازنه‌کانی کیسرايه و بۆ خۆت!! الله اکبر. کاتیکی پیغه‌مبەر ﴿ﷺ﴾ لهگەڵ هاوه‌له‌کانید چالیان به دەوری مەدینه‌دا هەلنەکەند مژده‌ی رزگارکردنی موککی کیسرای پێ دان! دوروو‌ه‌کان وتیان: ئەوه موحه‌ممەد و هاوه‌له‌کانی یه‌کیکیان توانای سەرئاویشیان نییه له ترسا، که‌چی واده‌ی کۆشک و نهۆمه‌کانی کیسرایان پێ ئەدات! سەیری لاوازی ئیمان بکەن، لاوازی متمانه به خواي گه‌وره، دوروویی!! لهگەڵ ئەوهشدا خواي گه‌وره سبحانه‌وتعالی مژده‌ی پیغه‌مبەرکه‌ی ﴿ﷺ﴾ هینایه دی وه‌ک ئەزانن سوپاس بۆ خوا، فەرموده‌ی پیغه‌مبەریان له سەر هاته دی که فەرمووی: {إذا هلك كسرى فلا كسرى بعده، وإذا هلك قيصر فلا قيصر بعده، والذي نفسى بيده لئن فتننك نوزهما في سبيل الله عز وجل} واته: ئەگەر کیسری تیدا چوو ئیتر کیسرایه‌کی تر نایت له دواي ئەو، وه ئەگەر قەیسەریش تیدا چوو ئیتر قەیسەریکی تر نایت له دواي ئەو، سوئند به‌وه‌ی که گیانی منی به دەسته هەموو گشت سامان و گەنجینه‌کانیان ئەبه‌خشن له پیناوی خوادا. په‌له مەکەن... ئەو گەنجینه‌و پاره‌و شارستانییه‌تانه‌ی دروست ئەکرین،

¹ مسلم (٢٩١٨)، الترمذی (٢٢١٦)، أحمد (٢٣٣/٢، ٢٤٠، ٢٥٦، ٢٧١، ٣١٣، ٤٣٧) من حدیث أبی هریره

ئەو ملیارانەیی که کافران و بێ باوەرپان بە دەستی دێنن، سویند بەوەی گیانی منی بە دەستە ئەگەر راستگو بین لە گەڵ خوای گەورەدا هەمووی ئەبەخشێتێنەو لە پیناوی خوادا! ئا ئەمە که لە حەرام کۆبۆتەووەو خەرکراوەتەو، یان ئەوانەیی کافرو بێ باوەرپان لە ماڵ و سامانی موسوڵمانان کۆیان کردۆتەو، با پەلە نەکەین: {والذی نضی بیده لتنفق کنوزهما فی سبیل اللّٰه عز وجل}، ئەو کاتە کارەکه بە پێچەوانەیی ئەوەی لێ دێت که بە هیوای بوون، بۆ ئەوەیان کۆ کردۆتەووە که دژایەتی ئیسلام و ئەهلی ئیسلامی پێ بکەن، خوای گەورە ئەیکاتە دەستکەوتێک بۆ موسوڵمانان، ئەبێتە یارمەتیدەریان لە جیهادو تیکۆشان لە پیناوی خوادا. خۆ ئەگەر موسوڵمانەکان دەرچونایە تاکو ئەو ماڵ و سامانانە بۆ خۆیان بەرن و ببخۆن و بۆیان بمیپێتەووە ئەو خوای گەورە نەینەکردنە میراتگری، لە بەر ئەووە لە فەرموودەکهدا ئاگاداریەک هەیه بۆ ئیمانداران، {لتنفق کنوزهما فی سبیل اللّٰه} {پارەو سامان و ماله که یان لە پیناوی خوادا ئەبەخشن} ئەگەر شەرپمان کرد ئەووە لە بەر خوایه، وە ئەگەر تورپە بوین ئەووە لە بەر خوایه، وە ئەگەر بانگەوازمان کردو خەڵکمان بانگ کرد ئەووە لە بەر خوایه، وە ئەگەر رازی بوین ئەووە لە بەر خوایه، هەموو کارەکان ئەبێت لە پیناوی خواو لە بەر رەزامەندی خوای گەورە بێت، خۆ ئەگەر هاوئەلە بەرپزەکان دەرچوونە که یان لە بەر دنیاو دەستکەوتنی خۆشیه کی دنیایی بوایە هیچیان پێ نەئەبراو نەئەبونه خاوەنی هیچ شتی، یان ئەگەر لە گەڵ بەدەستپێانی یەکهەم دەستکەوت و غەنیمەت دا یەکسەر لە ناو خۆیان دابەشیان کردایەو لیبیان ببوایە بە کیشمە کیشم، ئەووە نەئەبونه خاوەنی هیچ. {بلاط الشهداء} دا چی رویدا؟ ئەوئەندەیان غەنیمە و دەستکەوت گرت تا بێتوانا بوون لە هەلگرتنی!! ئەلئیم: پەلەکردنی ئیمانداران یان بەهێواشزانینیان بۆ هاتنی سەرکەوتنی خوای گەورە بۆیان، یەکێکه لەو کارانەیی پێویستە بە بەلگه‌ی دروست و وردبوونەووەی دروست لە بانگەواز روون بکریتەووە که ئەمە پێچەوانەیی سوننەت و پەپرەوی خوای گەورەیه (سبحانه وتعالی): ئەگەر چی رووش ئەدات، خوای گەورە ئەفەرمویت: {حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا} واتە: بەلێ بپه‌یوایی دێ، هەستکردن بەووە دروست ئەبێت که ئیتر کارەکه براوته‌ووە و تەواو بووه و هیچ فرتوفیل و ئەملاولابەک دەوری نەماوه و لەوانەیه دله‌کان وا هەست بکەن که ئیتر سەرکەوتن یان نایەت یان دوا ئەکەوێت، بەلام ئەلئیم: نایبیت و دروست نییه مرؤف هیواپچراو بێت بە خوای گەورە. وا بزانیب سەرکەوتن و په‌یمانی خوای گەورە نایەت و دوا ئەکەوێت، نایبیت مرؤفی موسوڵمان بە هیچ شیوه‌یه‌ک هیواپچراو بپێت بە سەرکەوتنی و یارمەتی په‌روردگار بۆ بەنده راسته‌قینه‌کانی خۆی.

چوارهم: کۆسی ههله شهیی و پهله پهل له بانگه وازدا: له سهر برایانی بانگخواز پێویسته-خوا یارمهتی ئیمهش و ئهوانیش بدات- که چاره سهری ئهم کاره بکهن کاتیك که رووداوێك یان کارێك تووشی موسولمانان دیت، له هه موو رووداوێك و له هه موو هه لۆیستێكدا، وه له گه ل هه موو که سێکدا که بانگی ئه کهن، له سهریان پێویسته که ئهم سۆزو عاتیفه و غه زیزه هه لچوو هه چاره سهر بکهن، ئه ویش به له سهرخۆیی و پهله نه کردن و گرتنه بهری چاره سهری گونجاو، له پیکه پێنانی که سایه تیت یان زانستیت یان ههر شتیکی تر بێت. برای وایه ئه لیت: ئه مه وئ هه موو قورئان له بهر بکه م، له عیلم و زانستا بگه مه فلان پله و فلان پله، له ماوه یه کی که مدا بگه مه ناستیکی زۆر بهرز، په له ئه کات و خۆی ماندوو ئه کات تاکو هه رچی زوو هه بگاته ناستیکی دیاری کراو له زانست و زانیاری، جا ئه گه ر ئه وهی بۆ نه کراو بۆی سهر نه گیرا- که بۆی ناکریت و سهر ناگریت ته نها به روشتن له سهر سوننه ته کانی خوا نه بێت- ده رو خیت و به یه کجاری واز دینیت، چونکه مرؤف له گه ل ئه و تواناو تیکۆشانه شدا که هه یه تی، وه له گه ل ئه و کاته شدا که له بهر ده ستیدایه، ههر به و شیوه یی بۆ ناکرێ که ده یه وئ، پاشان ئیتر له وانه یه تووشی تیکشان و دارپوخان بپیت، وه له وانه یه ههر وازیشی ئی بپێ و ئه وهی که دهستی پێ کردوو ته واوی نه کات .. لیره وه ده بێ باش بزانی بۆ چاره سهر کرنی ههر رووداو و پێشهاتیك ناییت به پهله و جرت و فرت دهستی بدهی، ده بێ له سهر خۆ بیری ئی بکه یته وه و برپاری له سهر بدهیت و چاره سهری بکهیت. پهله کردن له بهر چی، پێش ئه وهی رووداو هه که به ته واوی بزانی و چی له دواوه یه تی و ده رهنجام و پاشماوه که ی به چی ئه گات، پێش ئه وهی بگه یه ته به که سانیك که له خۆت شاره زاترو ئاگادارترن و پرسیاریان ئی بکهیت و رایان وه ر بگریته، که وردبینترو به رچا ورۆشنترن له و کاره دا له تۆ؟! پهله مه که له فه رماندان به سهر کارێکدا و له خۆته وه و به هه له شه یی و بێ لیکۆلینه وه فه رمانی بۆ ده ر مه که. دوو سیفه ته هه ن خوای گه وره سبحانه و تعالی خۆشی ئه ون، وه ک پێغه مبه ر ﷺ له فه رموده ی (أشج عبد القیس) باسی کردوون ئه و دوانه ش: نه رم و نیانی و له سهر خۆیی و هیمنین، فه رمووی: {إن فیک لخصلتین یحبهما الله: الحلم والأناة} واته: تۆ دوو ره وشته و ئاکارت تیدا یه خوا خۆشیانی ده وئ: نه رم و نیانی و له سهر خۆیی و هیمنی. مه به ست له الأناة: له سهر خۆیی و ورد هه نگاو هه لپێنانه، که مرؤف دوا ی ئه وه په شیمان ناییته وه له سهری، وه ئه گه ر داوا و پارانه وه وشته له خوای گه وره کرد عزوج له وه له سهر خۆ و هیمن و نه رم و نیان به و پهله مه که. له وانه یه تاوانبارو گونا هه بارێک بگۆرێ به که سێکی زۆر زۆر باش و سوود به خش بۆ ئیسلام- که ئه مه زۆر جار رووی داوه- ببیته شمشیرێکی تیژ له سهر دوژمنانی ئیسلام،

¹ مسلم (17) عن ابن عباس.

بیئته چقلى چاوى بانگخوازانى شهرو فهسادو خراپه کارى، به لام دواى نه وهى که بانگخوازان ده بن به نارام بن له که لیدا و نهرم و نیا ن له که لیدا هه لئس و کهوت بکه ن تاکو به ناگا دپته وهو به رینگه ی راست ناشنا نه بیئ، ئیتر گۆپراپه ل نه بیئ و وهری نه گریت، تاکو بزانیئ و بوی رۆشن بیئته وه که تو بانگی ناکه ییت مه گهر بو خیری هه ردو دنیا نه بیئ و هیچ مه به سئیکیت بن نیبه ته نه پيشاندانی رینگه ی راست نه بیئ، که واته هه ر نه بن نهرم نیا ن و له سه ر خو بین و په له په ل نه که ی ن به تابه ت له بانگه وازماندا له که ل که سانیکدا که تازه دینه ناو ئیسلام. په له کردن له برپاره تاکه که سیه کاند، به وهی که مرؤف په له بکات له برپارنکدا، دواپی په شیمان بیئته وه، ههروه ها په له کردن له برپاره کانی بانگه وازدا، کاریکی بن به ره مه وه و ناکامیکی نه زۆکی ل نه که ویتته وه، نه بینین بانگخوازی وا هه یه نه وهنده ی په له یه نه یه ویت یه کسه ر هه رچی پرسپاریکی له هه ر بواریک له بواره کانی بانگه وازدا کرد یه کسه ر وه لامة که ی وه ر بگریته وه، نه یه ویت خیرا و به په له بیئته خاوه ن ئیستیقامه و جیگیر بوون، یان په له نکات له سوننه ته کانی خوا ی گه وره که جارئ کاتی خو یان نه هاتوو به هیچ شیوه یه ک گۆرانکاریان به سه ردا نایه ت، نه یه ویت خیرا جیبه جی بن. بن گومان خوا ی گه وره په یمانی داوه به ئیمانداران به وه که سه رکه وتنیا ن بن ده به خشیت: (إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ نُؤْتُمُ الْأَشْقَادُ) واته: به راستی ئیمه پیغه مبه ره کانمان و نه وان هه ش که باوه رپان هیئاوه سه رده خه ی ن، له ژبانی دنیا دا ههروه ها نه و رۆژه ش که شایه ته کان شایه تی ده دن.

به لام مرؤف به رده وام ده لیت: نه وه بو سه رکه وتنی خوا نه هات؟! چاوه پروان ناکات و به پیی سوننه ته خوا یبه که هه نگا و نان، نه یه ویت ئیسته و له ته مه نی خویدا بیبینیت! له راستیدا نه م په له کردن و هه لپه کردنه ده ردیکه و خه لکی پیوه تووش هاتوو، به لام که سیک که کتیی خواپاشان سوننه تی پیغه مبه ری (ﷺ) خویند بیئته وه نایب تی بکه ویت و پیوه ی گه رۆده بی، پیویسته بانگخوازان ناگاداری نه وه بن که نه م ده رده به ره و بییواییمان نه بات و تووشی ته مه لئ و دانیشتنیا ن نه کات، نه رکی سه رشانی هه موومانه به گشتی که سوننه ت و رپه وه کانی خوا ی گه وره باش بزانی ن و تیا ن بگه ی ن، بزانی ن که په یه وه ی راست و دروستی خوا پی له گۆرینی کۆمه لگا و خه لکاندا چیبه. نه مرؤ ئیمه و هه موو ئوممه تی ئیسلامی به ره ننگاری دوژمنه کانمان بوینه وه له رۆژه لات و رۆژئاوا به گشتی، ئایا نه بیئ په له ی سه رکه وتن بکه ی ن و بلین نه بن له ماوه یه کی که مدا خوا ی گه وره سه رکه وتنمان بن ببه خشیت، په له بکه ی ن له وهی که لای خوا یه، له وهی که خوا په یمانی داوه به ئیمانداران، هه لپه بکه ی ن له وهی که چی بکه ی ن و چی نه که ی ن و کاره کانمان به هیمنی و وردبینی و له سه رخوی و به لیکۆلینه وه نه که ی ن!?

له گه ل ئه وه دا که پئویسته له سه رمان کاره کانمان به له سه رخۆبی و دیراسه کردن و ورد بینیه وه ئه نجام بدهین، پئویسته میژوو باش بخوئینینه وه، په ندو ئامۆژگاری ئی وه ربگرین، چۆن و به چ شپوهیه که خوای گه وره سه بحانه وتعالی حالی میلیله تانی گۆریوه؟! کاتی که هه رشه کانی ته تارو خاچ په رسته کان هاتنه سه ر ولاتی ئیسلام و مسوئلمانان شکاند، کۆمه له سوننه ن و پنگه یه که هه بوون بۆ گۆرانکاری و سه رکه وتی موسوئلمانان، گرتیانه به رو پاشان توانیان خاچه رستان له ناوبه رن و بیانخه نه وه کونه کانی خوایان. به م شپوهیه ئه رکی سه رشانی بانگخوازانه که کۆسپی په له کردن و هه له شه یی و زوو پیراردان له کاری بانگه وازدا چاره سه ر بکه ن، نه خوازه لا بۆ خوایان تیی بکه ون و گیرۆده ی بین. به راستی ئه مرۆ بانگه واز بۆ ئیسلام پئویستی به چه ند بانگخوازیکی جیگیر و نارام و نه رمونیان و دووربین هه یه که بتوانن کاری ئیسلامی به ره و ئاستیکی به هیژ و به توانا ببه ن و جلله وی ئه و کاره بگرنه ئه ستۆ.

پینجه م: کۆسپی هه له شه یی و په له په ل له بانگه وازدا: ئه وه نده ی ورد بومه ته وه له سوننه ته کانی خوای گه وره و بینیومه، نه وه ی روخا و شکست خواردوو سه رناکه ویت، به لکوو سه رکه وتی لپوه دروست ئه بیئت و له دایک ئه بیئت. چونکه یه که م نه وه یه که هه ست به تال و تفتی روخان و ژیر که وتن و زه لیلی ئه کات، ئه مه ش له نیعمه ته کانی خواجه . وه له وانیه نه خوشی و له ش ناساگی بیئته هۆی چاک بونه وه ی لاشه ی مرۆف.

شاعیر وتویه تی: (وربما صحت الأجساد بالعلل) ده ردو به لا دین به سه رتا، رووخان و دارمان دین به سه رتا، گرفت و ته نگه شه کان ئه ملاولات ئه دهن، ئیتر له ناخدا هه ست به که م و کوری و که مه ترخه می ئه که بیت هه ست ئه که بیت پئویسته له سه رت که هه لویست وه ربگریت و بگه رپیتته وه بۆ فه رمانی خوای گه وره، ئیتر لپره وه خالی ده ستپیکردن دروست ئه بیئت، بۆ ئه وه ی سه رکه وتنیکی کۆتایی و به رده وام بیئت پئویستی به ماوه یه کی دووردریژوو کاتیکی زۆر هه یه، به چه ند سالیکی دیاریکراو سنووری بۆ دیاری ناکریت، به لکوو هه رچۆنیک بیئت و هه رچه ندیکی بویت پئویستی به نارامی و له سه ر خۆبی هه یه. ئینجا لپره و پئویسته له سه رمان به وه ی که له هه ر رووداویکدا، وه له هه ر قوئاغیکدا، وه له هه ر کاتیکیدا، بنه ما سه رکی و بنچینه یه کانمان له یاد نه چیتته وه که هه ر کاریکی له سه ر پیک دیت و به ره ه م دیت. پئویسته سه رتا ئه وه باش بزاینن که ته وه حیدو یه که خواپه رستی یه که مین بنه ما و بنچینه ی سه ره کییه له بانگه وازو جهادو تیکۆشانماندا، ته وه بو په شیمان بونه وه و داوا لپبوردن کردن له خوای گه وره به کوئ له خوا پارانه وه، واز هینان له گوناوه تاوان، هه لکه نندی ده روون له وه ی که خوا قه ده غه ی کردوه، لپرسینه وه و موحاسه به کردنی خۆ، ئه مانه هه موویان پئویستن و له هه موو حالیکی ژیانماندا ده بی له گه لمان بن و لیمان دوور نه که ونه وه.

ئەگەر یەكێك له خودی خویدا ویستی که عیلم وزانیاری وەر بگرێت و فێری ببێت، ئەووە یەك ئەركێك پێویستە خێرا بێت لە سەری بە جێ پێنانی یەكخواپەرستییه له خویدا. ئەگەر ویستی جیهادو تێکۆشان له پێناوی خوا بکات، ئەووە تەو حیدو یەكخواپەرستی یەكەم واجب و فرمانە بە سەر یەووە. ئەگەر ویستی که بانگەواز بکات و خەلکی بەرەو ئیسلام بپێنێت، ئەووە تەو حیدو یەكخواپەرستی یەكەم واجب و فرمانە بە سەر یەووە. وە ئەگەر هەر کارێك له کارەکانی دنیای مەبەست بوو بە جێیان بپێنێت، ئەووە یەكەم شتێك که پێویستە دەستی پێ بکات تەو حیدو یەكخواپەرستییه، ئینجا دواي ئەووە ئەبێت دەست بگرێت بە سوننەت و پێرەووەکانی خۆی گەورەووە له گۆرانکاریه کانی ژياندا. جا نەووی یەكەم، نەووی پوخواوو، یەكەم نەووی تیکشکاو و پوخواوو هیچی پێ ناکرێ، له بەر ئەووە بینیمان که چۆن پوخان و شکستی و تیکشان گشت جیهانی ئیسلامی گرتەووە، هەرەو ک چۆن له سالی (۱۹۶۷) له شەش رۆژدا (لهو شەش رۆژە ی هەموو سوپای عەرەبی له بەرامبەر ئیسرائیل تیکشکان) تیکشکان و مەینەتی هەرە گەورە روویدا، بەلام دەبینین لهو پێوە نەووی رابونی ئیسلامی دروست بو و گەر پانەووە بۆ لای خوا دەستی پێ کرد. هەموو پزێمە نەتەووی و ئیشتراکیه کان هەموو پوخان و دارپان و نەمان، نایدولۆجیاو فیکرو بۆچونەکانیان له دل و میشکی خەلکیدا هەرەسی هینا، هەرچی بانگەشە ی درۆ و داھینراو و له دەرەو هاتوو هەبوو هەموو دەرکەوتن و ناسران، ئیتر وردە وردە بیران کردەووە گەر پانەووە بۆ لای خۆی گەرە. با سەیر بکەین بزانی چەندمان پێویستە؟ گومانی تیدا نییە که تا ئیستە نەگەشتوینەتە ئەو حالەتە ی که ئەهلی سەرکەوتن بین؛ چونکه مەسەلە که بە ماوہیەکی کهم نایتە دی و پێویستی بە کات و ماوہیەکی دوورو درێژ هەیه، تاکو نەوہیەکی پاک و پوخت و مەچەک بە دەستنوێژ بێنە پێش و هەرچی پاشماوہی نەفامی هەیه راپیمان و ئیسلام سەرلەنوێ بێتەووە گۆرەپانەکه، له بەر ئەووە کاتیك له هەلمەتی یەكەمی خاچ پەرستەکاندا قودس گێراو له موسولمانان سەنرا، پێش ئەووی قودس بگرن و داگری کەن چەند شوینێکیان داگری کرد وەك ئەنتاکیه و چەند بەشێك له سەروی ولاتی شام. ئیتر سالانیك رۆشت بەسەر ئەم واقعه تالەو قودس هەر له ژێر دەستی خاچپەرستاندا بوو تاکو نورالدین الزنکی هات، وە دواي ئەویش ئیتر سەلاح الدین ی ئەیبوی هات. ئینجا له کۆتاییدا شەری حەتتین رووی داو موسولمانەکان سەرکەوتن و دواي ئەویش ئیتر چونە بیت المقدس و پزگاریان کرد. ئەمانە هەمووی پەییەندی بە رۆشتن و هەنگاوانەووە هەیه لەسەر ئەو سوننەت و پێرەووەانە هەیه له گەل خۆئامادەکردنی تەواو و پێشبینی کردنی ئەووە دەرەنجامانە ی لێیەووە دروست دەبن. خۆ ئامادە کردن له هەموو بوارەکاندا، ئامادەکردنی ماددی، ئامادەکردنی زانستی، ئامادەکردنی ئەدەبی و وێژەبی، له هەموو بوارەکانی ژياندا، کاتی خاچ پەرستەکان هاتن له شارێکی وەك دمشق دا تەنھا یەك قوتابخانە ی تیدا بوو که وەك کۆلیجی ئیستا وابێت، که دیمەشقی ئەو کاتە پایتەختی ولاتی شام بوو.

به لأم له سهردهمی صلاح الدین دا نزیکهی سهد مه دره سهو قوتباخانهی زانستی تیدا دانرابوو، دهی کهواته بۆچی له م لایه نه گرنکه بئ ئاگا بین. هه میسه سهیری نه وه نه کهین و نه وه مان له بهر چاوه که صلاح الدین سوپای کۆکرده وه سهرکه وتنی به دهست هینا، نه مه راسته و نایبت له بیر بکریت، به لأم ئایا نه گهر شتیکی تر له م ئوممه ته دا به رهو گۆرانگاری نه رۆشتیبت سوپا ههر ههر له خۆیه وه به م شیویه سهرکه وتن به دهست دیتی؟! له راستیدا گه رانه وه یه کی بنه رتهی و بنچینه یی رووی دا له و کاتهی ئوممه تی ئیسلامدا، له ناخه وه ئوممه تی ئیسلام به رهو ئاینه که یان گه رانه وه، نه ویش گه رانه وه یان بوو بۆ عیلم و زانست، بۆ بانگه واز بۆ خێرو چاکه و خواناسی و گه رانه وه بۆ لای خوا. ههر زانایان و بانگخوازان بوون که ئوممه تیان بزواندو گیانی جهادو تیکۆشانیان تیدا دروست کردن، که هه میسه زاناو بانگخوازان له م ئوممه تدا هۆکاری خێرو چاکه و یه کبون و یه کپزی بوون، له سهر خێرو چاکه یه کیان خستوه و ریزبه ندیان کردوه، (ابن قدامه) خاوه نی کتیبی (المغنی) ره حمه تی خوی ئی بیت، له لای راستی صلاح الدینه وه بوو خه لکی له سهر کیتاب و سوننه ت کۆ نه کرده وه هه ئی نه نان بۆ جهاد له پیناوی خوادا، وه هه موو قوتابیانی عیلم له گه ئی کۆ بوون و به چوارده وریه وه بوون، ئینجا ئیتر سهرکرده یه کی ئیماندارو تیکۆشهر له گه ئ زاناو شاره زایانیک که کار به عیلم و زانیاریه که یان نه که ن یه کیان گرت، له گه ئ بانگوازانێ راسته قینه، ده ره نجامه که ی سهرکه وتن بوو به فه رمانی خوا، نه وه بوو سهرکه وتن به سهر خاچ په رسته کاندا و ته فرو تونایان کردن و سهرکرده که شیان به دیل گرتن. ئا نه مه یه که پپووسته به رده وام بیری ئی بکه یینه وه وه ئی بۆ بده یین، له ده روون و هه ست و سۆزماندا هه یچ بواریک بۆ په له په لی و هه لپه کردن نه هیلینه وه، به ربومه که نه رنپن پێش ئه وه ی بگات و به ره هه م بیت، ئیتر ههر کاریک بیت، وه هه رچه نده پپووست به رنپن و لیکردنه وه ی به ره هه مه که ش بکات، نه مه سوننه ت و رپبازیکی خوا ییه، پپووسته ههر بیته جئ نه و کات کاره کان نه نجام نه درپن ئیتر سه باره ت تاک بیت یان کۆمه ئ، وه هه موو که سه یک، به لکوه هه موو جهان به شه یک له و سوننه ن و رپه روانه نه زانیت ههر یه ک به پپی خوی. کاتیک یابان ده ستی کرد به ده رکردن و راوانانی رۆژئاوا، که ده ستی به و کاره ی کرد- نه مه ی نه زانی، ده یزانی له ماوه یه کی کورتدا ناتوانیت هه موو هه یزی رۆژئاوا وه رده رنپت و له سهر پپی خوی بوه ستی، ئارامی گرت له سهر ژێرده ستیه یی و ژێر رکیفی رۆژئاوادا تا کوو بووه هه یزیکی سهره کی مملانیی رۆژئاواو توانی سهرکه وتنی خوی به ده ست بیئیت و رزگاری بیئیت له ده ستیان. کۆریاش له هه مان خالی یابانه وه ده ستی پئ کرد، هه ره وه ها کۆمه ئی له ده وه له تانی تریش به هه مان شه یوه، و لاتانیک نه باوه رپان به خوا هه یه وه نه به رۆژی دوابی، به لأم هه ستیان به و سوننه ن و یاسانه کرد که له م بونه وه ره دا دانراوون و پپووسته بۆ ته واوکردنی ههر کاریک بگه یزنه بهر، نه ویش که ههر نه بیئت په یه ره و نه خشه یه که ئاماده بکریت، نه ووا ئیتر له سهری به رده وام بیت و به ئارام بیت له سهری تا کوو

به ره مه که ی ئه گات و ئه و جا بیرنیت و لێ بکه یته وه، بێ په له په له کردن تا کۆتایی پێ دینیت، ئه نا ده نا پێش گه یشتن به ئامانج و مه به تی خۆت ئه یبێت دوباره سه رله نوێ ده ست پێ بکه یته وه. من له م قسانه م دا هه و ئم داوه که له سه ر خا له بنه رته تیه کان قسه بکه م که پێویسته به رده وام له بازنه ی گرنگی و پێویستی ژبانماندا بن و له یادیان نه که یین، ئه نا مه سه له ی په له کردن له بانگه وازدا پێوستی به قسه و باسیکی دوور درێژ هه یه، پێویستمان به وه یه که قسه بکه یین له سه ر په له کردن له کاره تایبه تیه کانمان، وه ک په له کردن له ژن هینان به نمونه، وه په له کردن له بریاردانی هه لبژاردن و چونه کۆلیج، وه په له کردن له کارێک که په یوه ندی به ژبانی تایبه تیه وه هه یه، یان دانانی پرۆژه یه ک، یان به هه ر کارێک له کاره کان، به لام نه وه ماوه و کاتیکی دوور و درێژی پێویسته.

حاله ته کانی بانگه واز له گه ل خه لکیدا:

له په پرهوی بانگه وازدا ئه وه ده بینین که ئایه ته که جو ره کانی خه لکی روون کردو ته وه. یان حاله ته کانی بانگه واز به پئی حال و ئه حوایی خه لکی. ئه وه که سانه ی که بانگخوازان له گه لئان دینه گفتوگو و بانگیان ده که ن بۆ ئیسلام له سهر سئ به شن: که سیکه بانگه وازی خو ش ده ویت و رازیه پئی.

چینی یه که م: بانگه وازی خو ش ده ویت و ها ورا په له گه لئا و پئی رازیه، نه یه وئ بگاته ره زامه ندی خوی گه وره سبحانه و تعالی، ده یه وئ له سهر رنکه ی راست به رده وام بئ و له گه لئا هه نگاو بئ و بگاته مه به ست، ئه مه چینه ههر ده بئ به به رده وام بانگیان بکه یت بۆ لای خوا، نه ئییت: ئیتر ته واو، فیژی فاتحه و چه ند ئایه ت و فه رموو ده یه کم کردو ئیتر وازی ئی بیی، به لکوو ده بئ به رده وام له گه لئیدا بییت و وازی ئی نه هیی. مو افقی هه ق و راستیه به لآم بئ نا گایه لئی.

چینی دووهم: ئه وه یه که ها ورا په له گه لئا له سهر هه ق، ئه وه ی تۆ با وهرت پئی ته تی نه ویش با وهری پئی ته تی، پئیچه وانه ت ناکات له وه ی که بانگی بۆ ئه که یت، به لآم له حالی بئ نا گاییدا یه، هه واو ئاره زوو هه کانی زآل بوون به سه ریدا و ناتوانئ لئیان ده رباز بئ، یان پشت ده کاته ئه وه ی تۆ ئه وی بۆ بانگ ده که یت و ناتوانئ بیته پئیشئ. دزایه تی هه ق ده کات و مله پوره و دژو پئیچه وانه یه به وه ی تۆ ئه وی بۆ بانگ ده که یت.

چینی سییه م: ئه و چینه ن که مله پوره و خو به زلزانن و دژو پئیچه وانه ی بانگه وازی تۆن، کاتئ بانگیان بکه یت بۆ لای خوا سبحانه و تعالی، هه میشه به رووتا هه لنده شاخینه وه و دزایه تیته ده که ن. ئیتر جگه له م سئ چینه پۆلئینی تر نییه بۆ خه لکی سه باره ت به بانگه وازی خوا، جا ئه م ئایه ته پیرۆزه، بۆی روونکردینه ته وه که چۆن به پئی حالی هه رچین و توئیزیک ئیمه خه لکی بانگ بکه ین و ده فه رموئیت: (اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ) ^۱ حکمه ت و دانایی له گه ل کئ؟ حکمه ت له گه ل ئه وه دا که مه به ستی هه قه، شوئینکه وته یه تی و به دوایدا وئله، خیرا و به په له به ره و رووی دئ، ئه وه ی که به ره و رووت دئیت و ده ترسئ له سزاو ئه شکه نجه ی خوا و مه به ستی ره زامه ندی خوا یه، ئه مه به حکمه ت و دانایی و کاربه جئ بانگی ده که یت، به حکمه ت فیژی ده که یت و ده رسی داده ده یت. ئه گه ر هات و ویستی له سه ر ده ستی تۆ عیلم و زانیاری فیژ بییت تا بییته بانگخوازی رنکه ی خوا، ئا لئره دا حکمه ت ئه وه یه که به زانست و زانیاریه بچوو که کان ده ستئ بکه یت له گه لئیدا پئیش زانسته گه وره و قوو له کان به شته بنچینه یی و پئویسته کان ده ستئ بکه یت پئیش ورده کاری و به شبه شه کاندایه و کامه زۆر گرنگ و به هه ند و پئویسته فیژی بکه یت پاشان ئینجا ئه وانی تر و به په له له گه لئیدا هه نگاو بنئیت و به و شیوه یه. ئه مه ش یه کئیکه له لایه نه کانی حکمه ت و دانایی له بانگه وازدا.

بانگکردنی که سێک راستی خوێش ئه وێت و مه به سێتی:

حیکمهت له گه‌ڵ ئه‌م جو‌ره که سانه ئه‌وه به که نه‌رم و نیا و به‌رهم و به‌زه‌ی بی‌ت له‌گه‌ڵیاندا زۆر به‌جوانی و له‌سه‌رخو‌یی هه‌ق و راستیه‌کانیان بۆ ڕوون بکه‌یته‌وه؛ که‌مکه‌م و هه‌یو‌اش و له‌سه‌رخۆ تێیان بکه‌یه‌نیت. هه‌روه‌ها له‌ حیکمهت و داناییه‌-له‌گه‌ڵ ئه‌م که‌سه‌دا وا به‌ره‌و ئیسلام هاتوو-ه که تۆ جار‌جار ره‌قی بنوێنیت له‌گه‌ڵیدا با خو‌شه‌ویست و دڵسۆز و سووریش بی‌ت له‌سه‌ر بانگه‌واز و به‌په‌روه‌هاتنی، ئه‌ویش له‌ قو‌ناعی په‌روه‌رده‌یی و تا‌کوو به‌ته‌واوی ڕای بی‌نیت و په‌روه‌رده‌ی بکه‌یت. سه‌یری پێغه‌مبه‌ری خوا بکه‌ن ﴿ﷺ﴾ له‌گه‌ڵ ئه‌و سێ که‌سه‌ی له‌ جه‌نگی ته‌بوک دوا‌که‌وتن، چی به‌ که‌عی کو‌ری مالیک وت؟ که‌عب که‌ یه‌کیک له‌وانه‌ بوو که‌ له‌ په‌یمانی عه‌قه‌به به‌ش‌داری کردبوو، هه‌روه‌ها ئه‌و دوانه‌ی تریش که‌ له‌گه‌ڵیدا بوون ئاماده‌ی به‌در بوون، ئه‌وانه‌ی پێیان وترا: (اعملوا ما شئتم فقد عُفر لکم) ^۱ له‌گه‌ڵ ئه‌م پله‌وپایه‌دا، له‌گه‌ڵ ئه‌م پێ قایمییه‌دا له‌ ئاین و ته‌قوا و خواناسی که‌ هه‌یانبوو، ئه‌و تۆله‌ و سزایه‌ هاته‌ خواره‌وه‌ بۆ سه‌ریان، سزای زۆر توند؛ به‌سه‌ بۆ توندی سزاکه‌ خوا (سبحانه‌ و تعالی) بفرموی‌ت: (حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَیْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَیْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَیْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَیْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ) ^۲ تۆله‌یه‌کی نیج‌گار توندوتیژ، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ش‌دا ده‌شته‌کییه‌ پاساوه‌ینه‌ره‌کان له‌گه‌ڵ دو‌رووه‌کان هاتن و وتیان: سوێند به‌ خوا ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، سوێند به‌ خوا؛ سوێندی درۆیان خوارد لای پێغه‌مبه‌ر ﴿ﷺ﴾ و که‌وتنه‌ پاساوه‌ینه‌وه‌ تا‌کوو ده‌رباز بن له‌ تۆله‌ و سزای دوا‌که‌وتنیا له‌ جه‌نگه‌که‌.

پێغه‌مبه‌ریش ﴿ﷺ﴾ پاساوه‌که‌یان لێ وه‌رده‌گری‌ت و ده‌رۆن و ده‌رباز ده‌بن.

کوا سزا و تۆله‌ بۆ ئه‌وان؟

بۆچی له‌و کاته‌دا نه‌هاته‌ سه‌ر ئه‌وانیش؟

ئا ئه‌مه‌یه‌ حیکمهت و دانایی. ئه‌و گه‌نجه‌ راسته‌ی بانگه‌وازی حه‌قی ناسیوه‌ و به‌رده‌وامه‌ له‌سه‌ری، ئه‌گه‌ر کارێکی خراپی ئه‌نجام دا، ئه‌وه‌ تۆ ره‌ق ده‌بی له‌گه‌ڵیدا، نه‌ک ره‌قبوونی‌ک دووری بخه‌یته‌وه‌ به‌لکوو ره‌قبیه‌ک بی‌ته‌ ئامۆژگاری بۆی و جاریکی تر تووشی هه‌له‌ی وای نه‌کاته‌وه‌. چونکه‌ تۆ زه‌مانه‌تی ئه‌وه‌ت کردوو که‌ ئه‌م که‌سه‌ به‌هۆی ئه‌و توندوتیژییه‌ی تۆوه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ ئیمان به‌ یارمه‌تی خوا. چونکه‌ ئه‌زانای که‌ له‌وه‌وپێش چه‌ندی خاوه‌ن ئیمان بووه‌ و تا چ ڕاده‌یه‌ک پابه‌ند بووه‌ به‌ ئیسلامه‌وه‌ و باش ئه‌زانیت که‌ ره‌قبوونت له‌سه‌ری و پێوتنت پێی که‌ تۆ له‌ هه‌له‌دا‌یت و من هه‌رگیز گو‌مانی وام نه‌بوو

^۱ البخاری (۲۸۴۵، ۲۹۱۵)، مسلم (۲۴۹۴) عن علی بن أبی طالب.

^۲ [التوبة: ۱۱۸].

ئەو کارە بکەیت، ئیتر بەم شیۆه لە روانگەیه کی بەهێزەوه پێی دەلێی. ئەمە وای لێ دەکات بترسێ و بلەرزێ و بشلەژێ، چونکە کەوتۆتە کارێکی زۆر گەورەوه و هەڵەیه کی ترسناکی ئەنجام داوه. بەلام ئەوهی باوهر لاوازه یان کەسێکە لە سەرەتای بانگەوازدايه، ئەوه پێی دەلێیت: پەشیمان بەهوه و بگە پێرەوه بۆ لای خوا و جارێکی تر کاری وا مەکە. ئەم جوۆره شیوازه لەگەڵ ئەم کەسەدا لە حیکمەت و داناییهه.

بانگکردنی کەسێک شارەزایه بە هەق بەلام بێتاگایه لێی:

چینی دووهم لە خەلکی: ئەوهیه کە هەق و راستیهکان دەزانیت و پێگر نییه بۆی، بەلام بێتاگایه لێی. ئەمەش بە حیکمەت و داناییههوه بانگی ئەکەین بۆ لای خوا. دێیتە لای و پێی دەلێیت: برای شیرینم، ئەمە حەرام و قەدەغهیه و خۆشت دەزانی کە حەرامه؛ گومانم وا نییه کە کەسێکی وهک تۆ ئەم کارە بکات و شتی وای لێ بوهشیتەوه، تۆ ئاوايت و ئاوايت، چونکە خوای گەوره دەفه رمویت: (وَالْمَوْعِظَةُ الْحَسَنَةُ)^۱ دەی با ئامۆژگاریهه کانمان بە شیۆهیه کی جوان و بەجێ بکەین. بە شیوازی ئەو قەسه و وتانهی دەیانلێین، پالفتەیان بکەین و تێیان بڕوانین پێش وتیان و شیرینترین و جوانترین وتە و شیوازی هەڵبژێرین بۆ دەرپرینیان. بە شیۆهیه ک دێی راکیشین و غیرەتی ئیمان لە دلیدا بورووژین؛ وهک ئەوهی پێی بلێیت: ئیمە ئومیدی ئەوهمان بە تۆ بوو بانگخوازی پێگەیی خوا بیت و خەلکی بەهۆی تۆوه واز لە خراپەکاری بێن، کەچی خۆت ئەوه ئەکەیت؟ تۆ ئومیدی ئەوهت لێ دەکرا کە هەلسی بە ئەرکی هیدایەت و پێنموونی خەلکی، خۆت لادەدەیت و لە پێی ون دەبیت، تۆ خۆت ئەو کارە دەکەیت؟ تۆ ئەو هەموو زانست و عیلم و زانیاریههت هەیه، ئەو کارە بیدعی و داھینراوه دەکەیت –بە نمونە- یان هاوڕای ئەنجامدانی ئەو بیدعه و داھینراوانهیت؟! جا ئیتر تۆ بەم قسانه، ئەبورووژیتیت و ئیمان لە دلیدا دەرپوینتەوه؛ دەبینیت بەم قسانه وای لێ دەکەیت کە بەرهه و پرووت بیت و پەشیمان بێتەوه و داوای لێبوردن لە خوا بکات. حالهتی زۆر هەن لەم جوۆره کە بانگخوازان لە ژبانی پوژنانهی خوایاندا مامەلەیی لەگەڵ دەکەن و دووبارە دەبێتەوه.

^۱ [النحل: ۱۲۵].

بانگکردنی که سێک دژ و پیچه وانیه به ههق:

چینی سێیه م: ئانه مه به گرفت و کێشه ی ئیمه له گه لێاندا هه رچه ند به رای من گرفتی لاوان له گه ل چینی یه که م گرنگتره لای من نه مرۆ، گرفتمان له گه ل ئه واندا گرنگتر و مه تر سیدارتره له گرفتی ئه وانیه ی پشتیان له هه ق کردوو ه و دژایه تی ده که ن، چونکه نه گه ر ئیمه ئه وانه مان (واته چینی یه که م) به حیکمه ت و دانایی په روه رده کرد، له گه لێاندا ژباین و گرفت و کێشه کانمان بۆ چاره سه ر کردن، هه مان خه م و په ژاره ی ئه وان خه م و په ژاره ی ئیمه ش بوو، به ده لیل و به لگه وه به ره و روویان بوینه وه، ئه وه به ته وای کاره که ده گۆریت، به لām ئیمه وه ک و امان لێ هاتبێ که خۆمان یه کلایی کردبیته وه بۆ بانگکردن و هینانی خراپه کاران و تاوانباران بۆ ته و به کردن و پێگه ی راست، که سانیکێ زۆرمان بۆ بانگه واز به ده ست هینابێ، به لām ئیمه هه لنه ساوین به ئه رک و فه رمانی سه رشانمان به رابمه ر به وانیه که بۆخۆیان دین و دلایان بۆ ئیسلام ده که نه وه، بۆیان روون بکه ی نه وه: به چی ده ست پێ بکه ن؟ وه چۆن فیر ببن؟ وه چۆن بنه بانگخوازو خه لکی بانگ بکه ن؟ ئیتر جاری وایه ئه مانه واز لێ دینین و گوئیان پێ نادهین که خۆیان مادده ی خامن و ئاماده ی هه موو جوړه په روه رده یه کی په سه ن و چاکن، ئه چینه یه خه ی که سێکی تر ده گرین له تاوانباران و خراپه رکان و دلخۆشین به وه ی ته و به ی کردوو ه گه راوه ته وه، که بیگۆمان نه مه کارێکی زۆر گه وره یه کیکی تاوانبارو دوور له خوا بگه رتته وه باوه شی ئیمان و باوه ر، به لām نابێ ئه مانه سه رقالممان بکه ن و امان لێ بکه ن بیه له وانی تر نه که ی نه وه. چونکه به لێ ئه وه کارێکی زۆر په سه ندو له جێ خۆیه تی که سانی سه ره نگۆو خراپه کار بینه وه باوه شی ئیمان، به لām ئه وله ویات و کاری له پێش بۆ ئه وانیه وایه خۆیان به ویستی خۆیان گه راونه ته وه و مه به ستیانه تویشوی پێگه وه ربگرن. هه روه ها ده لیم: گرفتیشمان له گه ل چینی به ره له ستکارو ملنه ده ر ئه وه یه که خه لکانیک هه ن بانگیان نا که ن بۆ لای خوا، وایه گومانیش ده به ن که بانگخوازن، مه به ستیشمان به وه ئه وانیه که گومانیان وایه بانگه واز بۆ لای خوا ته نها ئامۆژگارییه، فیرکردنه له مزگه وتاو به س، جا ئه م جوړه ئامۆژگاریانه ته نها که سانیک گوئیستیان ده بن که له مزگه وته کانا بن و ئه هلی ئیمان بن، بازنه و ده رسه کانی مزگه وت ته نها ئه وانه گوئی ده ده نی که خه ریکی زانست و عیله ی شه رعی بن. بانگکردنی ئه وانه به وه نه بیئت و نا کرێ، به لکوو ده بێ فه رمان به دین به چاکه و قه ده غه ی خراپه کاری بکه ین له ناو کۆمه لگادا، به ره و رووی ئه وانه ببینه وه که پشتیان له خوا کردوو ه، بانگیان بکه ین بۆ پێگای راست، راستیه کانیا ن تی بگه یه نین و بۆیان روون بکه ی نه وه، جائی وایه بانگیان ده کات به لām له سه ر په یروو و به رنامه یه کی دروست نییه و نازانی چۆنیا ن بانگ بکات و له کوپه وه ده ست پێ بکات، که واته چۆن بانگیان بکه ین؟ ده بێ به باشتین و چاکترین شیوه گفتوگۆو موجداله یان له گه ل بکه ین، نه ک هه ر به گفتوگۆو موجداله ی باش به ته نها،

بەلکوو بەوێی کە باشتەری و چاکترین جوۆر شیوازه، هەر وهك خۆی گه‌وره‌ی دەرباری خاوه‌ن کتێبه‌کان پێمان ده‌فه‌رمووت: (وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ) ^١ ئەوانه‌ که ده‌لێن: عیسا کوری خاویه، عوزه‌یر کوری خاویه، ئەوانه‌ی خوا له‌ هه‌قیاندا ده‌فه‌رمووت: (اتَّخَذُوا أَحْبَابَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ) ^٢ جا ئەو ملنه‌ده‌رو به‌ره‌هه‌ئستکارانه‌ش که به‌ هه‌چ شیوه‌یه‌ک ئومێدو ته‌ماعی نه‌وه‌ت پێیان نییه‌ که پێگه‌ی هه‌ق بگرن و بگه‌رێنه‌وه، به‌لام به‌ بانگکردنیان و روونکردنه‌وه‌ی راستیه‌کان بۆیان خوا له‌ خۆت رازی ده‌که‌یت و به‌لگه‌یان له‌ سه‌ر داده‌نێیت بۆ قیامه‌ت، ده‌یسه‌لمێنێ بۆیان که تۆ له‌ سه‌ر هه‌ق و راستیه‌ت، بۆیان روون ده‌که‌یته‌وه‌ که ئەوانه‌ له‌ سه‌ر گوهرایی و سه‌رلێشێواوین. چۆن بانگیان ده‌که‌یت بۆ لای خوا؟ بانگیان ده‌که‌یت بۆ لای خوا به‌ موجداله‌و گه‌فتوگۆ به‌ باشتەری و چاکترین شیوه، پێیان ده‌لێت: (وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ) ^٣ فه‌رموو ئەوه‌ی پێته‌ به‌پێنه‌، لێم رانه‌که‌ فه‌رموو چیت پێته‌ با موناقه‌شه‌و گه‌فتوگۆ بکه‌ین، له‌ یه‌کتەری تێ بگه‌ین تا له‌ نه‌نجامی لێکۆلینه‌وه‌ -به‌ یارمه‌تی خوا- بگه‌ینه‌ هه‌ق و راستی که هه‌ردوو کمان به‌ داویدا هه‌ودالین. ئی وایه‌ دێت و پێت ده‌لێ: ئەوه‌ هه‌رام نییه‌، ده‌لێ: هه‌رام ئەوه‌یه‌ خوا هه‌رامی کردبێ و هه‌لا‌ئیش ئەوه‌یه‌ خوا هه‌لا‌ئێ کردبێ، گوێ له‌ فه‌رمووده‌ی خوا سبحانه‌و ته‌عالی بگه‌ر، گوێ له‌ فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بگه‌ر، ئیتر به‌لگه‌کانی هه‌رام بوونی ئەو مه‌سه‌له‌ی به‌ ته‌واوی بۆ روون ده‌که‌یته‌وه‌و و پاشانی‌ش زه‌ره‌و زیانه‌کانی ده‌خه‌یه‌ پێش چاوی، توپه‌بوون و غه‌زه‌بی خوا بۆ که‌سه‌یک که ئەنجامی ده‌دات. پێت ده‌لێ: نه‌خێر، ئەوه‌ دروسه‌، ئەوه‌ زانایان راجوداییان هه‌یه‌ تێیدا، ئیوه‌ توندپه‌رو و وشک و بێکه‌لکن، ده‌که‌ویته‌ موجداله‌ له‌ گه‌لتاو تۆش به‌ باشتەری شیوه‌ موجداله‌ی له‌ گه‌ل ده‌که‌یت و هه‌له‌و ناته‌واویه‌کانی بۆ روون ده‌که‌یه‌وه‌، خۆ نه‌گه‌ر هه‌ر له‌ یه‌که‌مجاردا لێ توپه‌ بویت و به‌ روویا هه‌لشاخایت، ئەوه‌ ئەو که‌سه‌ت دۆران‌دو به‌ هه‌چ جوۆریک بۆت نایه‌ته‌وه‌ سه‌ر پێگه‌و به‌ قسه‌ت ناکات. جا که‌واته‌ ده‌بێ به‌ باشتەری شیوه‌ بێ، نه‌گه‌ر بانگه‌واز بۆ لای خوا به‌ به‌رچاوپرۆشنی و دانایی و حیکمه‌ته‌وه‌ بوو، وه‌ به‌ پێی حال و باروودۆخی خه‌لکی بوو، وه‌ به‌ پێی هه‌لوێسته‌یان بوو له‌ بانگه‌واز، هه‌ر کارێکت له‌ شوێنی خۆی دانا، وه‌ هه‌ر وشه‌یه‌ک یان ئامۆژگاریه‌ک یان کارێکت له‌ شوێنی دروستی خۆی دانا، وه‌ سه‌یری کارو کرده‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رت (ﷺ) کرد، وه‌ زانیته‌ که ژبانی هه‌ر هه‌مووی بانگه‌واز بووه‌ بۆ لای خوا، وه‌ له‌ هه‌موو باروودۆخه‌کانی ژبانیادا بانگخوازی پێگه‌ی خوا بووه‌، وه‌ پێشه‌نگ و سه‌رقاقله‌ت بوو له‌ هه‌موو کاره‌کانتا،

^١ [العنکبوت: ٤٦]

^٢ [التوبة: ٣١].

^٣ [سبأ: ٢٤]

ئەوێ خوا دەستگیرۆیت ئەکات تاكو نەرم و نیاں بیت و بزانیت لە کۆیدا بە کاری دینیت، وە لە کۆیدا بە لگەکانی سوننەت و ژبانی پیغەمبەر (ﷺ) لە شوێنی دروستی خوێاندا دادەنیت، جا ئیتر ئەو کاتە بەم شیوێهە باشترین ڕنگەیی بانگەواز شارەزا دەبیت و دەبیتە بانگخوازیکی سەرکەوتوو لە ناو کۆمەڵگەدا.

دەستپێشخەری لە بانگەواز.

جاری وایە دەستپێشخەری بۆ هەندێ کار کە بەرزەو هەندێ بانگەوازی تێدا، بە لām مەرۆف ئەترسێ ئەگەر دەستپێشخەری بکات و زوو بچیتە پێشەوێ تووشی هەلدێرو هەلە ببیت، بە نموونە: کاتێک بانگەشە ئەکریت بۆ جێهاد یان بو کارێک لە ناوچە یە کدا، ئەترسی لەوێ کە ئەگەر دوا بکەویت و نەچیت ئەو هەلەت لە دەست بچێ و بێ بەش بیت لە پاداشتی بانگەواز بۆ لای خوا، وە ئەگەر دەستپێشخەریشت کردو چویت ئەوا ئەترسی لەوێ کە تووشی کۆمەڵێ هەلدێر یان هەلە ببیت، چارەسەر چیبە لە حالەتێکی وادا؟ چارەسەرە کە ئاسانە سوپاس بۆ خوا، پێویستە بزانی کە مەبەست لە دەستپێشخەری ئەوێ نییە کە هەر ئێستە بپارێت بەدەیت دەست پێ بکەیت، وە مەبەشتیش لە نەرم و نیاں و لە سەر خۆبێ ئەوێ نییە کە سالتیک کارە کە دوا بخەیت، ئەتوانیت لە چەند رۆژێک یان چەند هەفتە یە کدا بێر بکەیتەوێ و پراوێز بکەیت و رای لە سەر وەر بگریت و ئەوجا بپار بەدەیت بە چوون یان نەچوون. زۆرێک لە گەنج و لاوەکان کە پەلەو خێرای پالیان پێو ئەنیت لە هەندێ شوێنی دیاری کراودا، وەک لادانی خراپە یە کە سەر بکێشیت بۆ ئەنجامدانی خراپە یە کە لەو گەرەتر، یان لەو کارانە ی کە وا گومان ئەبەن کە خێر یان شەری بۆ بانگەوازه کە هە یە، ئەوکات تووشی هەلە ئەبن، کەواتە: پەلەکردن ئەوێهە کە بپارێت کە لە دایکبوی ئەو چرکە ساتە بیت کە تێدا یدایت. بە لām ئەگەر خۆت بۆ کارێک ئامادە کردبوو، ئینجا هەلیشت بۆ هاتە پێش و پێی هەلسایت، ئەوێ پێی ناوتریت پەلە کردن، بە لکۆو ئەمە ئەوێهە کە پێی ئەلین (دەستپێشخەری). بە نموونە: کە سێک ئە یە وێت بەرەو خوای گەرە بیت و تەو بکات، وە تۆش ئەتە وێت رێی نیشان بەدەیت و بانگی بکەیت، بە لām ئە یخەیت بە پاشاو کە مەترخەمی ئە کەیت، ئەلێ: نا جارێ تاكو هەلێکی گونجاو دێتە پێشەوێ...!

بە لām ئەگەر بپارێت کە هەبوو کاتی گونجاویش هاتە پێش ئەوێ لە نزیکترین کات و فرسە تا هەنگاو بئێ و دوا مەکەوێ. کە سێکی تر ئە یە وێت تەو بکات، ئەلێ: من بانقیکم هە یە کە سووی تێدا یە، وە ئە مە وێت دەرباز بم لە دەستی، لەم کاتە دا نابیت پێی بلێیت: پراوێستەو پەلە مە کە تاكو لیکۆلینەوێ لە سەر ئە کە یین بۆت، وە دوا ی دوو مانگ هەوا لێ کەت ئە دە یینەوێ...!

به لکو پئی نه لئین: به کسه دهست پخ بکه واز بینه و داوای لی بوردن بکه له خوای گه وره، ههر نیسته په یوه ندی نه که م به زانایانه وه و بزاینن چی نه لئین و چوون دهریاز بیت لئیی، نه مه ده سپیشخه ریبه له شوینی خویدا و په له کردن له م حاله تانه دا له شوینی خویدا یه. جا ده سپیشخه ری له کارنکدا نه بیت که پروون و ناشکرا بیت، به لام نه و کاره ی پیوستی به بیرکردنه وه و تپروانیی قول هه یه، نه وه ههر نه بیت ورد بیری لی بکرته وه و راویژی له سهر وهر بگریت، به لام نایا ماوه ی راویژکاریه که چه نده؟! خوای گه وره بو هه موو شتیگ نه اندازه یه کی داناوه، به چاکه و حکمه ته وه، ماوه یه کی دیاری کراوی پیوسته و نیتر نه و کاته بریاری دروست و له جیی خوئی بو ددهیت.

هۆی که مترخه میی له بانگه واز

جاری وایه مرؤف لی تیکه ل نه بیت له نیوان حیکهت و دانایی له گه ل ئاسانکاری له بانگه وازدا، له وانیه که مه سه له ی حیکهت و په له نه کردن بکاته هۆکارنک بو که مترخه می و ئاسانکاری له بانگه واز که ویداو گوئی پخ نه دات، به داخه وه نه م حه قیقه ته و راسته! نه م کاره بوته پاساوئیک بو که مترخه می و به که مگرتنی کاری بانگه واز، نه گهر ئاموژگاری یه کیکت کرد، نه لئیت: برام! بانگه واز نه بیت به دانایی و حیکهت وه بیت. هه ندئ له وانیه نه م قسه یه نه که ن، نایانینین که خویمان هه رگیز بانگه وازی ئیسلام بکه ن، به لام نه گهر بانگخوازنکیان دی وا خه لکی بانگ نه کات و فیژی ئیسلامیان نه کات، ده لئین: پیوسته به حیکهت و داناییه و کار بکه یین، به م شیوه یه نابخ تو تاوت داوه تی!! لیره دا ده بیت بزاینن تاکو که ی حیکهت به کار به یرنیت؟! وه مانای حیکهت چیه؟! له راستیدا نه مه له و خالانایه که گه نجان و بانگخووزان پیوه ی نه نالئین، خه لکانیک هه ن کاره کان ئاوه ژوو نه که نه وه و پیچه وانه له بانگه واز دهروان. به کاره ینانی حیکهت و دانایی نابیت بیته چه کیک به رامبه ر نه وانیه فه رمان نه که ن به چاکه و جله وگیری له خراپه نه که ن، چونکه به لگه نه ویسته که بانگه واز بو لای خواو فه رمان به چاکه و به رگری له خراپه، هه میشه پیچه وانیه ویست و هه واو ئاره زووی خه لکی بووه، به هه شت به ناره حه تی و ناخوشبه کان چوارده ور دراوه و دوزه خیش به هه واو ئاره زوو، مرؤف نه گهر بانگه وازی بو لای خوای گه وره کردو فه رمانی کرد به چاکه و قه ده غه ی خراپه ی کرد، نه وه ههر ده ب له گه ل هه واو ئاره زووی خه لکیدا تیک بگرین، خه لکی نه یانه ویت به ئاره زوی خویمان بخه ون، نایانه وئ هه لسن بو نوئیژی به یانی، جا نه گهر پیت وتن: نه ی برام! خوا پاداشت بداته وه، هه سته نوئیژه که ی به یانیت بکه، یه کی دیت و لیت راست ده بیته وه و ده لئین: برام حیکهت و

دانایی به کار بینه و بهو شیوه نه بێت، جا ئایا مه بهستی نهوهی که هه رگیز پێ نه ئیم ناگاداری نه که مه وه؟!

ئه گهر ئامۆژگاری که سێکت کرد- به نمونه یه کێک خێزانه که ی رووت و ناپۆشته یه- با به شیواری جوان و پێکیش بێت، پێشبینی نه وه مه که هه ر له بهر نه وه ی که به شیواریکی جوان بێت و تو وه ئیتر یه کسه ر به گوێت بکات و خێزانه که ی حیجاب بپۆشیت..!، چونکه نه و قسه ی تۆ پێچه وانه ی هه وا و ئاره زوو و یسته کانی نه وه، نه و نه یه ویته بچێت بۆ بازار، هه وا و ئاره زوی حه زی به وه یه که ژنه که ی خۆی رووت بکاته وه، پێی وهر ناگیریت که له چکه و بالاپۆش بپۆشیت. به لکو له وانه یه ئینکاریشات و بکه ویته قسه پێوتن و سه رزه دشتکردنیشت! یه کێک که ناگای له مه سه له که نییه و لیت نه پرسیته وه و نه لیت: براهه م، نه گهر به حیکمه ت و داناییه و پێت بووتایه! جا هه ر ئینکاری هه ر خراپه یه کت کرد، یان هه چ وشه یه کی حه قت وت و ناشکرات کرد، ئیتر یه کسه ر دین و یه خه ت نه گرن و پێت نه لێن: خۆزگه به حیکمه ته وه نه و کاره ت بکر دایه! به لام ئایا حیکمه ت و دانایی چیه؟ جاری وایه مرۆف هه موو هۆکاره کانی حیکمه ت نه گرتیه بهر به لام سوودی نییه و وهر ناگیریت، چونکه پێچه وانه ی ویست و ئاره زوو هه کانی خه لکیه، مرۆف به سروشتی خۆی حه ز نه کات به رده وام پیا یا هه لبدری، حه ز نه کات وه سفی بکریت، خوای گه وه نه فه رمویت: (وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يُفْعَلُوا) ¹ واته: حه ز نه که ن باس بکرین و خه لکی سوپاسیان بکات له سه ر کارو کرده وه یه ک که نه یان کردوه.

جا نه گهر پێت وت تۆ له سه ر خێرو چاکه یه ت، وه تۆ که سێکی باشیت، زۆر دلی خوێش نه بێت و که یفی پێ نه کات له کاتی که نه زانی که وا نییه و نه و وه سفه بۆ نه و راست نییه. به لام نه گهر پێت وت: نه ی برام، تۆ ئاوا و ئاویت و مه دحت کردو ئینجاله پاشاندا پێت وت: شتێک هه یه نه مه ویته ناگادارت بکه مه وه، هاتیت به شیوه یه کی جوان دات به گوێدا.. وه ک نه وه وایه که قسه بۆ که سێکی تر بکه یه ت و پێت نه لێ مامۆستا باش وایه به حیکمه ت و داناییه و قسه بکه یه ت! نه مه گرفتیکه و یه خه مانێ گرتوه، پێویسته ئیمه هه ست و سۆزو دهر وونه کانمان پێک بیه یه ن، وه به هیه چ شیوه یه کیش واز نه هینین له فه رمان به چاکه و جله وگه یی له خراپه و وتی وشه ی حه ق، وه هه ر شتێک به راستی زانیمان که حیکمه ت و دانایی تێدایه نه وه کۆشش بکه یه ت تێدا و به جێ بێنین، نه و جا پشت به خوا بیه ستین، که هه ر نه بێت له پیش و له پاشی کاره کانماندا پشت هه ر به و زاته بیه ستین. خۆ نه گهر یه کێک هات و وتی نه مه پێچه وانه ی حیکمه ت و داناییه. پێی نه لێن: بهر چا و پۆشنمان بکه و وریامان بکه ره وه چۆن کار بکه یه ن! جا نه گهر رۆشنیه ک یان رایه کی چاک و باشی پێ بوو نه و لێی وهر نه گرین وخوا پاداشتی بداته وه، خۆ نه گهر وه کو

¹ [آل عمران: ۱۸۸].

ئهوانه بوو که له م رۆژگار هدا ههن و ئه یانه و پت به ناوی حکمهت و داناییه وه نه قسه بکهین وه نه کارو کرده وه، ده بێ بزاین ئه وه حکمهت نییه، به لکوو زه لیلی و سهر شوپی و دانیشهته،
 واز هینانه له شتیک که خوا فه رمانی پێ داوه، دروست نییه که خه لکی له سهر ئه وه پابین و بپاریان
 بۆ بدهین له سهری. به راستی حکمهت و دانایی بۆته چه کیک و هه لکی شراوه له روی ئهوانه ی بانگهواز
 ئه کهن بو لای خوای گه وره و قسه ی حه ق ده لێن، خوا یارمه تیده رمان بیته، به راستی نه فس و ده روونی
 مرؤف له سهر هه واو ئاره زو و وه رنه گرتی حه ق پاهاتووه، له سهری سروشتی گرتووه، به لام هه ر
 پێویستی به نارامگرتن هه یه له سهری، تاکو به ره هه می خو ی ده بیته، هه موو کاره کانی ش هه ر بۆ لای خوا
 ئه گه رته وه .

گرنگی فه رمان به چاکه و پێگرتی له خراپه.

پوکنی شه شه م له ئیسلامدا له گرنگترین گرنگیه کان و چاکترین نزیکه ره وه کان له په روه ردگار،
 ئامۆزگاری و ناراسته ی خێرو پابه ندبوون به هه ق و نارامگرتنه له سهری، وریاییش له وه ی دژه به
 فه رمانی و خوا و پێ ناخۆشه و لێ توپه ده بیته و پێ له په حم و به زه یی په روه ردگار دوور ده که و پته وه.
 فه رمان به چاکه و قه ده گه کردنی خراپه پێگه یه کی گه وره ی له ئیسلامدا هه یه و بنه مایه کی به رزو
 بئندی ئه م دینه یه، زانایان به پوکن و پایه ی شه شه می ئیسلامیان گێراوه، خوای گه وره پێش ئیمان و
 باوه ری خستوووه فه رموویه تی: (كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِمَّنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ). وه خوای گه وره
 له سووره تی ته وه بدا پێش نوێزو زه کاتی خستوووه فه رموویه تی: (وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ
 سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) بێگومان په وشتی غیبهت و جوامیری، ره وشتیکی به رزه، خوای گه وره
 له خواریسک و فیه ره ی پیاواندا دایناوه، عه للامه به کر ئه بو زه ی له کتیه به نرزه که یدا (حراسه
 الفضیله) ده لیت: "الغیبه هی ما رکه به الله فی العبد من قوه روحیه تحمی المحارم والشرف والعفاف من
 کل مجرم وغادر". غیبهت ئه وه یه که خوا پێکی ناوه له به نده دا له هێزتیکی رۆحی، که مه حره م و شه ره ف
 و پاکیتی پێ ده پارێزیت له هه موو تاوانبارو غه درکه ریک. له مه ی باس مان کرد رونه وه یه ک بوو له
 گه وره یی و پله ی ئه م ئه رکه گه وره یه و گرنگی له ژبانی تا ک و کۆمه ل و گه لاند، به جیبه جیکردن و
 به رقه رار بوونی کۆمه لگه ئیسلام ده بیته و خێرو چاکه زۆر ده بیته و شه رو ناپاکی و خراپه و تاوان که م
 ده بیته وه بواری ته سه کتر ده بیته وه. به پێچه وان هه شه وه به پشگویی خستن و له ده ستدانی کاره ساتی قورس

و گران چاوه پری کومه ل ده کهن، خراپه و نازاوه و تاوان زور ده بیټ، تاوانبارو خراپه کارو دونیاویست و داوین پیس پهره ده سه نیت، نوممهت پهرت و پارچه پارچه ده بیټ، دلّه کان پهق ده بن و دهمرن، ههست سست و لاواز ده بیټ، ره زیلهت و گوناوه بلاو ده بیټه وهو بهرچاوه ده که ویت، دهنگ و سه دای به تال زال ده بیټ، کومه ل بهرپه وه ل دایو لادانیکی ترسناک ده پوات. له فهزل و گهوره بی فرمان به چاکه و قه ده گه کردنی خراپه: یه که م: له کارو گرنگی پیغه مبه رانه سه لامی خویان ل بیت: (وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ).

دووه م: ئەم کاره له سیفات و خووی نیماندارانه: (التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ) ، به پیچه وانه ی نه هلی شهرو خراپه کاری: (الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ). سییه م: له ره وشت و خه سلته تی سالح و پیاوچا کانه: (لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتَّبِعُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ * يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ).

چواره م: له خه یرییهت و چاکیتی ئەم نوممهت هه فرمان به چاکه و جله و گیرییه تی له خراپه: (كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ).

پینجه م: ته مکین و ده سه لات و جیگرییون له زه ویدا له پیناوه بهر قه رابوون و سه لماندنی ئەم کاره یه: (الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ . شه شه م: له هۆکاره کانی سهرکه وتنه: وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ * الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ). هه وته م: گهوره بی فه زلی پنه هه لسان و نه نجامدانی: (لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصِدْقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا) . وه فرمووده ی پیغه مبه ر (ﷺ) که ده فه رمویت: {من دعا إلى هدى كان له مثل أجور من تبعه لا ينقص ذلك من أجورهم شيئاً}

هه شته م: له هۆکاره کانی لایردن و لیبونه وهی تاوانه، وهک پیغه مبهه (ﷺ) دهفه رموئیت: {فتنة الرجل في أهله وماله ونفسه وولده وجاره، يكفرها الصيام والصلاة والصدقة. والأمر بالمعروف والنهي عن المنكر} ^١

نۆیه م: له هه ئسان به کاری فه رمان به چاکه و جلّه وگه بری له خراپه، پاراستنی پینج پیوئستییه که یه: ئایین و نه فس و ژیری و مال و وه چه. جگه له مانه ش زور کاری تر هه ن که په یوه ستن به م نه رک و کاره پیرۆزه وه و به جیه پینانی ده بیته مایه ی سهرکه وتن له م بواران ه ی دیکه دا.

چی روو ده دات ئه گهر ئه م فه رمانه په ک خرا و کاری پی نه کرا و موسو ئمانان پی هه ئنه سان و پشگوئیان خست:

یه که م: روودانی سزاو له ناوچوونی په روه ردگار: (وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَأُتْصِبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ). له حوزه یفه وه خوا لئی رازی بیته که پیغه مبهه (ﷺ) فه رموویه تی: {والذي نفسى بيده لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر أو ليوشكن الله أن يبعث عليكم عقاباً منه ثم تدعونه فلا يستجاب لكم} ^٢ وه کاتیکیش دایکی ئیمانداران فه رمووی: ئایا تیدا ده چین له کاتیکیدا پیاوچاگانمان تیدان؟ پیغه مبهه (ﷺ) فه رمووی: {نعم، إذا كثرت الخبث} ^٣

دووهم: وه رنه گیرانی دوعا و پارانه وه، فه رمووده ش له م باره وه هاتوو وهک فه رمووده ی عایشه خوا لئی رازی بیته: {مروا بالمعروف، وانها عن المنكر، قبل أن تدعوا فلا يستجاب لكم} ^٤

سییه م: نه مان و له نیوچوونی چاکیتی و خه یریه تی ئوممه ت، پیغه مبهه (ﷺ) دهفه رموئیت: {والله لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر ولتأخذن على يد الظالم ولتأطرنه على الحق أطرا ولتقصرنه على الحق قصرا، أو ليضربن الله بقلوب بعضكم على بعض ثم ليلعنكم كما لعنهم} ^٥

چوارهم: زالبوونی ده سه لاتی فاسق و خراپه کارو بن دین و به دره وشته کان له نیو کۆمه ئدا، بلبوونه وه ی خراپه ره گ داکوتانی.

پینجه م: ده رکه وتنی نه فامی و جه هل، نه مان و ونبوئی زانست و زانیاری شهرعی، نه و کاتیش ئوممه ت له تاریکایی و گومراییه کی ئه نگوسته چاودا دیت و ده چیت و گزنگی به ره به بیان و روونایی لئ ون ده بیت،

^١ [رواه أحمد].

^٢ [متفق عليه].

^٣ [رواه البخاري].

^٤ [رواه أحمد].

^٥ [رواه أبوداود].

بەسە بۆ ئەو کەسە واز لەم فەرمانە گەورە دیین کە سزای خوای بەسەردا بێتە خواری، زالبوونی زالم و فاسق و بێ ئایینان بەسەردا، نەمانی هەیبەت و پێزو حورمەتی لە نێو خەڵکیدا.

براو خوشکی موسلمان: عەللامە شێخ حەمەد کورپی عەتیق رەحمەتی خوای ئی بێت دەفەر مویت: "فلو قدر أن رجلا يصوم النهار ويقوم الليل ويزهد في الدنيا كلها، وهو مع هذا لا يغضب الله، ولا يتمعر وجهه، ولا يحمر، فلا يأمر بالمعروف، ولا ينهى عن المنكر، فهذا الرجل من أبغض الناس عند الله، وأقلمهم ديناً، وأصحاب الكبائر أحسن عند الله منه". واتە: خۆ ئەگەر رێکەوت کە پیاویک بەرپۆز بەرپۆزو دەبوو، وە شەویش هەڵدەستا بۆ نوێژ، وە کەسێکی زاهیدو دنیانەویست بوو، بەلام لەگەڵ ئەوەدا لەبەر خوا تۆرە نەدەبوو، پووی نەدەگۆراو سوور نەدەبۆو لەبەر خوا، فەرمانی بەچاکە نەدەکردو قەدەغە خراپەیی نەدەکرد، ئەو ئەو پیاو لە رەقترین کەسانیکە لای خوا، لەوانەیه کە کەمترین ئایینداریان تێدا، وە خاوەن گوناھە گەورەکان لای خوا لەو باشترین.

هەنگاوه کانی ئینکارکردنی خراپە کاری:

یە کەم: ناساندن، چونکە کەسی بێ ناگا کارێک دەکات بەلام نازانێک ناشەرعییەو دروست نییە، جا دەبێ بە لەسەر خۆیی و ئەمانەتەو بۆی روون بکێتەو، ئەویش هەمووی بە نەرم و نیانی و دڵسۆزی و هەنگاو بە هەنگاو.

دووهم: وەعزو ئامۆژگاری، ئەویش بە ترساندن بە سزاو تۆڵەیی خوا بۆ سەرپێچیکەران، وە پاداشت و نیعمەتی نەبپاوه بۆ گوێپاڤەل و ملکەچان.
سێیەم: بەرزکردنەوی بۆ لای دەسەلات و کاربەدەستانی حیسبەت، ئەگەر هەر هاتوو سوور بوو لەسەر خراپەو تاوانەکەیی.

چوارەم: دووپاتکردنەو بەردەوامی و بێ هیوانەبوون لە ئامۆژگاری، ئەوەتە پێغەمبەرانی سەلامی خویان ئی بێت بەردەوام و بێ وچان و فەرمانیان بە چاکە کردوو کە گەورەترینیان تەوحیدو یەکخواپەرستی، هەر وەها جەلەوگێرشیان لە خراپە کردوو کە گەورەترینیان شیرک و هاوئەلگێری بوو.

پێنجەم: بەخشینی کتێب و کاسیتی بەسوود.

شەشەم: ئەوانەیی لە ژێ و بیلایهت و دەسەلاتی خۆتدان وەك خێزان و مندال، ئەگەر چاک نەبوون، هەجر دەکێرین و تەئیدب دەکێرین.

حه وته م: فه رمان به چاکه و قه ده غه کردنی خراپه ده خوازیت که نه و مرؤفه خاوهن نه رم و نیانی و له سه رخوئی و لیپورده بی، دلفران و ناسو پروون بی، ژیرو داناو ورد بین بی، هه رگیز بو خوئی و دهروونی خوئی هه لئه شاخیت و تووره نه بی، به به زه بی بی به رامبه ر خه لک، نه مانه ش هه موو ده خوازن که به خشنده و لیپراو بی بو کاره که ی.

براو خوشکی موسلمان: پله کانی گوپینی خراپه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) باسی کردوو هه ده فه رمویت: { من رأی منکم منکرًا فلیغیره بیده، فإن لم یستطع فیلسانه، فإن لم یستطع فقلبه وذلك أضعف الإیمان }^۱

شیخی نیسلام نین ته یمیه ره حمه تی خوی لی بیته ده فه رمویت: "ومن لم یکن فی قلبه بغض ما یبغضه الله ورسوله من المنکر الذی حرمه من الکفر والفسوق والعصیان، لم یکن فی قلبه الإیمان الذی أوجبه الله علیه، فإن لم یکن مبغضًا لشیء من المحرمات أصلاً لم یکن معه إیمان أصلاً".
واته: وه هه رکه سیک له دلیدا رقی نه وه ی تیدا نه بیته که خوا پاشان پیغه مبه ر قیان لییه تی له و خراپه ی که حه رامی کردوو له کوفرو ده رچوون و سه ریچی، له دلیدا نه و ئیمان نه نیه که خوا به واجبی گپراوه له سه ری، وه نه گه ر هاتوو هیچ رقیکی به رامبه ر به حه رامکراوه کان هه ر تیدا نه بوو له نه سلدا، نه وه هه ر له نه سل و بنجینه دا هیچ ئیمانیک له دلیدا نه بووه.

وه شیخ موحه ممه دی کورپی عبدالوهاب ره حمه تی خوی لی بیته ده فه رمویت: "فالله الله إخوانی، تمسکوا بأصل دینکم أوله وآخره أسه ورأسه، وهو "شهادة أن لا إله إلا الله" واعررفوا معناها وأحبوا أهلها، واجعلوهم إخوانکم ولو كانوا بعیدین، واکفروا بالطواغیت، وعادوهم وأبغضوا من أحبهم، أو جادل عنهم أو لم یکفرهم، أو قال ما علی منهم، أو قال: ما کلفنی الله بهم، فقد کذب هذا علی الله وافتری، بل کلفه الله بهم وفرض علیه الکفر بهم والبراءة منهم ولو كانوا إخوانه أو أولاده".

برای موسلمان: له نیو خه لکید بن ناگایی و وازهینا له فه رماندان به چاکه و جله وگیری خراپه بلاو بوته وه، تا وای لی هاتوو هه م کاره پرۆزه وه ک ده ستیوه ردان و پیشیلکردنی مافی به رامبه ر حسابی بو ده کریته، نه مه ش له که می تیگه یشتن و ناته وای ئیمان، له نه بو به کری سد بقیه وه خوا لی رازی بیته که فه رموو یه تی: (یا ایها الناس! إنکم لتقرؤون هذه الآية: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ، وَإِن سَمِعْت رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) یقول: { إن الناس إذا رأوا الظالم فلم يأخذوا علی یدیهِ أوشک أن یعمهم الله یعقاب منه }^۲

^۱ [رواه مسلم].

^۲ [رواه أبوداود].

جوان ورد به ره وه له فه رمووده ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) که چۆن کۆمه لگا وهک که شتییه ک ده چوئیتت و ده فه رموئیت: { مثل القائم فی حدود الله والواقع فیها کمثل قوم استهموا علی سفینه، فصار بعضهم أعلاها و بعضهم أسفلها، و كان الذين فی أسفلها إذا استقوا من الماء مروا علی من فوقهم، فقالوا: لو أنا خرقنا فی نصیبنا خرقا و لم نؤذ من فوقنا، فإن ترکوهم و ما أرادوا هلكوا جميعا، وإن أخذوا علی أیدیهم نجوا و نجوا جميعا } . له گه لئ نه سه فیکی زوردا که له مرؤداو له زوریک له کۆمه لگا موسولمانه کانی ئیمه، به گالته و توانجه وه ده روانه نه و که سانه ی نه م کاره پیرۆزه نه نجام ده ده ن، نازانن که خوای گه وره هه ره شه ی له و جوړه که سانه کردوو به سزایه تی به ئیش و نازار. نه مه ش له راستیدا کاریکی زور ترسناک و سهخت پاشه پړۆزه و مرؤف ناگای له خوئی نه بیئت نه چپته بازنه ی بیباوه رپیه وه،

له حاشییه ی ئین عابدين هاتوو که: إن من قال: "فضولی" لمن یأمر بالمعروف و ینهى عن المنکر فهو مرتد. واته: نه گهر هه ر که سیك وتی: (فلان که س) فزولی و زیاده پروه، به و که سه ی فه رمان به چاکه ده کات و جلّه و گیری خراپه ده کاتن نه وه هه لگه راوه یه.

وه له و فی "الدر المختار" دا له به شی فزولی دا ده ئیت: "هو من یشغل بما لا یعنیه، فالقائل لمن یأمر بالمعروف: أنت فضولی، یخشی علیه الکفر". واته: نه وه یه که خوئی خه ریک ده کات به کاریکه وه که په یوه ندی به وه وه نییه، جا نه وه ی به و که سه ی فه رمان به چاکه ده دات ده ئیت: تو فزولیت، نه وه ترسی کافر بوونی ئی ده کریت. خواجه گیان: بمانگیره له وانیه فه رمان ده کهن به چاکه و، هه وئی نه هیشتنی خراپه ده ده ن له نیو کۆمه لگادا، نه وانیه سنوره کانی تو ده پارێزن، خواجه دلّه کانمان لا نه ده یت دوای نه وه ی هیدایه تت داوین، له لایه ن خۆته وه په حمه ت و به زه بیمان پ بیه خشیت، هه ر تو زور به خشنده یت، خواجه له خۆمان و باوک و دایک و گشت موسلمانان خۆش بیه،

بنه ما و رپکخه ره کانی فه رمان به چاکه و جله وگیری له خراپه

به شی یه که م: به راستی ئیمه ی ئوممه تی ئیسلام نه مرؤ زور چه مک و مه فاهیممان لی ون بووه، هیودارم ببیته رپوشنکه ره وه ی رپگه ی به ره و خوا چونمان و بتوانین به یه که وه نه م دروشمه گه وره له ناو خویمان و موسولماناندا زیندوو بکه ی نه وه.

گرنگی فه رمان به چاکه و جله وگیری له خراپه به راستی بابه تی فه رمان به چاکه و جله وگیری و نه هی کردن له خراپه له یه که م کارو خاله هه ره گرنگانه یه که پیویسته بانگخوازان و ئاموزگار بیکه ران و دوانده ره کان گرنگی ته واوی پښ بدن، فه رمانیکه له و فه رمانانه ی که خوا (سبحانه و تعالی) دایناوه له سه رمان، به لکو فه رمانیکه که زور فه رمانی تری پیوه به ننده و جی به جیکردنیان له سه ر به جی پینانی نه م وه ستاوه، وه نه گهر ورد بیر بکه ی نه وه نه بینین که هیچ فه رمانیک جی به جی نابییت وه هیچ کاریکی خراپ و ناشه ری ناتوانریت قه ده غه و به ربه ست بکریت به فه رمان به چاکه و جله وگیری له خراپه (الأمر بالمعروف و النهی عن المنکر) نه بییت، له به رته وه خوی گه وره (سبحانه و تعالی) فه رمانی به م ئوممه ته پیروزه داوه و فه رمویته تی: (وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ)^۱ واته: پیویسته له ئیوه ئوممه تییک پیک بییت، یاخود به هه مووتان ئومه تییک بن که بانگه واز بکه ن بو خیر و چاکه، فه رمان بدن به هه موو کاریکی باوو دروست، قه ده غه ی هه موو نادروستی هک بکه ن، وه هه رته وانه سه رفرازن { ئینجا هه ر دوی نه وه باس له رپزداری و پله به رزی نه م ئوممه ته نه کات که به هو ی فه رماندانی به چاکه و قه ده غه کردنی بو خراپه وه یه به ده ستی دینیت و نه فه رمویته تی: (كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ)^۲. واته: به راستی ئیوه چاکترین ئومه تیکن که (بو سوودی) خه لکی هی تراونه ته مه یدانه وه، چونکه فه رمان به چاکه نه دهن و قه ده غه ی خراپه نه که ن و باوه ری دامه زراوتان به خوا هه یه .

^۱ [آل عمران: ۱۰۴]

^۲ [آل عمران: ۱۱۰]

جا نه گهر بیر له م ئایه ته بکهینه وه نه بینین که فرمان به چاکه و قهده غکردنی خراپه له پیش باوه ریوون به خوادا هاتوو. وه هه موو موسولمانانیش نه زانن که هیچ شتیك نیه پیش باوه ریوون به خوا بکه ویت، دهی که واته بوچی له م ئایه ته دا پیشکه وتوو؟ له بهر نه وهی که ئایه ته که باس له چاکترین و پله به زترین کار نه کات، وه باس له و تایبه تمه ندیییه نه کات که نه م ئوممه ته بوته خاوه نی و ئوممه ته کانی تر نه و پله و تایبه تیه یان پچ نه دراوه.

له بهر نه وه کاره تایبه ته که پیشکه وتوو نه نجا له دوایدا باوه پ به خوا بوون هاتوو که بنچینه یه که و هیچ کارێک به بچ نه و بنچینه یه وه رناگیریت، هه ر بویشه نه بینین که خوی گه وره باسی خاوه نانی کتیبمان بو نه کات که چوون واز هیان له چاکه و قهده غه نه کردن له خراپه بوته خوو ره وشتیان و خواش (سبحانه و تعالی) به هوی نه وه نه فره تی لچ کردوون، خوا (سبحانه و تعالی) ده فره رمویت: (لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ * كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ)^۱ واته: نه فرین کراوه له وانیه که بچ باوه ریوون له نه وهی نیسرائیل له سهر زاری داودو عیسای کورپی مه ریهم، نه مهش له بهر نه وهی که نه وان یاخی و سه رکهش بوون و ده ستریزیان ده کرد * نه وان قهده غه یه کترین نه ده کرد له خراپه و تاوانیک که ده یانکرد.

نه نجا خوی گه وره روونی نه کاته وه که نه وه کانی نیسرائیل هه موویان به و شیوه یه نین و یه ک جور نین، نه فره رمویت (لِيسُوا سَوَاءً)^۲ جا خوی گه وره (سبحانه و تعالی) روونی کردوته وه که نه هلی کتاب هه موویان وه ک یه ک نین، به لکو له ناو نه واندا ئوممه ت و که سانیک هه ن که هه لساون به جی به جیکردنی فرمانه کانی خوا، ئایه ته کانی خوا له کاتی شه واندا نه خویننه وه و کپنوش نه به ن بو خوی گه وره، وه باوه ری دانه زراویان به خوا هه یه و فرمان به چاکه نه که ن و قهده غه ی خراپه نه که ن، جا نه وان (واته باوه رداره کانی نه هلی کتاب) به و شیوه یه وه سفیان کراوه به وهی که باوه ریان به خوا هه یه و فرمان نه دهن به چاکه و جله و گیری نه که ن له خراپه، که نه مه حاله تیکی شروشتیه وه باوه پ به خوابوون پیش کاره کانی تر نه که ویت، هه موو گه لانی تری پچ وه سف ده کری واته باوه پ به خوا بوون بوین له پیش فرماندانان به چاکه و نه هی کردنیان بووه له خراپه، به لام نه م ئوممه تی نیسلامه چونکه بو نه وه هاتونه ته بوون و به رنامه که یان بو نه وه یه خه لکی له تاریکییه کانه وه به ره و رووناکی به رن، وه چونکه پایامه که ی موحه ممه د (ﷺ) په یامیکی جهانیه و بو گشت مرؤفایه تی هاتوو، نه وه یه که م کارێک که له سهر نه م ئوممه ته پیویستکراوه برتییه له فرمانکردن به چاکه و قهده غه کردن

^۱ [المائدة: ۷۸-۷۹]

^۲ [آل عمران: ۱۱۳]

له خراپه، وه جیاکه رهوهی ئەم ئوممه ته له گه‌ڵ ئوممه تانی تر دا ئەم خاله یه، و ئەمه یه که ئەم ئوممه ته ی پێ تابه ته مند کراوه و فه رمانی پێ دراوه که پێی هه‌ڵسێ له کاتێکدا که ئوممه ته کانی تر که مه تره خه مبه یان تیا کردوه و به جێیان نه هه‌یناوه. په یوه ندی فه رمان به چاکه و به رگری له خراپه به ناوه رۆکی دینه وه. فه رمان به چاکه و جله و گه‌ری له خراپه کاتێک گرنه گیه که ی به ته واوی نه زانرێت، که کرۆک و راستی ئەم ئاینه مان به ته واوی بۆ رۆشن بێته وه،

کاتێک که بزاین راستی و حه قیقه تی بانگه وازی پێغه مبه ر (ﷺ) چی بووه بۆ چی شتێک خه‌ڵکی بانگه‌پشت کردوه. جا کاتێک زانیمان که ئەم ئاینه له سه ر بنه‌چینه ی لا اله الا الله به نده و، وه پێغه مبه ر (ﷺ) و هه موو پێغه مبه رانی پێش نه ویش ته نها بۆ نه وه هاتوون و نێردراون که خه‌ڵکی بانگه‌پشت بکه ن بۆ تێگه‌یه شتن و به جێ هه‌ینانی مانا کانی ئەم وشه گه و ره و پیرۆزه (وشه ی یه کخواناسی)، وه جه او تیکۆشانی پێغه مبه ر (ﷺ) گه‌شتی بۆ نه وه بووه که وشه ی یه کتا په رستی به جێ بێت و له ژبانی خه‌ڵکدا به رجه سه ته بێت و په رنگ بداته وه، وهک خوا ی گه و ره ئه فه رمو ی: (وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ) واته: ئیمه پێش تۆ هه‌چ پێغه مبه رێکمان په وانه نه کردوه، که وه حه یمان بۆ نارده یت به وه ی که: بێگومان هه‌چ خوا یه ک نیه جگه له من و ده بێت هه ر من بیه رستن .

ئهو کات ئیتر باش نه زانین و چاک بۆمان رۆشن ده بێت که په له و پایه و به رزی ئەم دروشمه له ناو ئەم دینه دا چه و موس له مانان چۆن دا وایان لێ کراوه به له ژبانی خۆیاندا به رجه سه ته ی بکه ن. وشه ی لا اله: ئەمه نه فی کردن و تو بردان و واز هه‌ینانی ها وه لگه‌ری و هه موو نه وانه ی به دا یه وه دین له تاوان و سه ره پێچه کانی دی.

وه لا الله: جێگه یه کردن و دان په نانی ته و حه ی دو یه کخوا په رستی به .

گه و ره ترین کرداری چاک که پێویسته بانگه شه ی بۆ بکریت یه کخوا په رستی به، هه روه ها گه و ره ترین کرداری خراپ که پێویسته قه ده غه بکریت و نه هی لێ بکریت و نه هه یلرێت ها وه بش به رپاردانه بۆ خوا ی گه و ره ئه یجا دوا ی نه وه تا وانه کانی تر دین. جا ئەگه ر نه وه مان زانی که پێغه مبه ر (ﷺ) له گه‌ڵ ها وه له به رپزه کانی دا هه موو ژبانیان بریتی بووه له بانگه شه کردن بۆ ته و حه ی دو یه کخوا په رستی، وه بۆ بلا و بونه وه ی سونه ت و نه هه یشتن و دژایه تیکردنی بیده و فه رماندان به گو یه رپه ی خوا و سه ره پێچی نه کردنی فه رمانه کانی، نه و کاته نه زانین و باش له وه تی نه گه ین که چۆن هه موو ژبانیان بریتی بووه له فه رمانکردن و بانگه شه کردن بۆ چاکه و قه ده غه کردن و نه هه یشتی خرا په کاری له ناو خۆیان و

کۆمه له که یاندا، وه چینی دواي ئه وانیش ههر به هه مان شیوه شوئینییانه هه لگرتوون و به هه مان په پیرهوی ئه واندا هه نگاویان ناوه. کاریگه ری وازهینان له فه رمان به چاکه و قه دهغه کردن له خراپه. کاتیک ئیسلام سه رله نوئ نامۆ بووه، دروشم و مه شخه له کانی کزوو لاواز بوون، وه هه لگرتی ئیسلام وای ئه هات که پاراستی وهک ئه وه واییت که چۆن پشکۆیه کت به ده ست گرتییت چه ندیک به نازارو ئه شکه نجه بئ ئاوه اشا پابه ند بوون به م ئاینه و زیندوو کردنه وهی دروشمه کانی توشی ئه شکه نجه و توانج و ده ردی سه ریت بکه ن،

وه ئیتر له ده ره نجامی هه ئنه سان به و کاره پیرۆزه (فه رمان به چاکه و نه هیشتی خراپه) خراپه کاری و تاوان له ناو موسو لماناندا بلاو بووه، وه کو ئه وهی توشی نه وه کانی ئیسرائیل بوو توشی ئیمه ش هاتییت په نا به خوا له وهی که نه فریخی خوا دابه زیته سه ر ئه م ئوممه ته وهک دابه زیه سه ر ئوممه ته کانی تر- به راستی له بیرمان چۆوه که خوای گه وره ئیمه ی تایبه تمه ند کردوو به گه وره ترین و شیاوترین سیفه تیک که فه رمانه به چاکه و قه دهغه یه له خراپه، وه له بیرمان چۆوه که جهاد له پیناوی خوادا که گه وره ترین پله ی گیان به خشین و خو به ختکردنه بو ئه وه فه رمانی پئ دراوه و واجب کراوه که خوا به تاك و ته نهایی بپه رسترت، وه له پیناوی فه رمان دان به چاکه و نه هیشتن و قه دهغه کردنی خراپه دا فه رز کراوه، خوای گه وره ئه فه رمویت: (أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ) ^۱ واته: مؤله ت دراوه بو باوه پدارانه ی شه رپان پئ ده گپن، که بجه نگن به ره ه ئستی بکه ن چونکه به راستی سه تم لیکراون، بئ گو مان خوا ده سه لاتی هه یه که سه رپان بخات و سه رکه وتنیان پئ بیه خشیت. دواي ئه وه یه کسه ر وه سفی ئه وانه ئه کات که زینان دراوه بجه نگن و جهاد بکه ن به م وه سفه که ئه فه رمویت: (الَّذِينَ إِِنْ مَكَتَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ) ^۲ واته: ئه وانه ی که ئه گه ر پایه دارمان کردن له زه ویدا نوئزو دروشمه کان به چاکی راده گرن، زه کاتیش به ته وای دده دن، فه رمان به چاکه ده کهن و قه دهغه له خراپه ده کهن، سه ره نجامی هه موو کاریکیش ههر بو لای خوا ده گه رپته وه.

مرؤفی موسو لمان له سه ره تای بانگه وازو سه رده می لاوازی شیدا ده بیت فه رمان بدا به چاکه و قه دهغه ی خراپه بکات، هه روهک یه که م کاریکی موسلمان ئه یکات دواي به چی هینانی نوئزو زه کات فه رمان به چاکه و قه دهغه کردنی خراپه یه. ئه وه نده به سه که بزانی ت که تو له هه موو حاله ته کانی ژیانتا ئه م کاره ت له سه ر پیویست کراوه و ده بئ که مه ترخه می تیا نه کریت، به لانی که م ده بیته فه رزیکی

^۱ [الحج: ۳۹]

^۲ [الحج: ۴۱]

عهینی واته دهییت فهрман به خۆت بکهیت به چاکه و بهرگری خۆت بکهیت له خراپه، که ئەمه فهرمانیکی سهرشانی هه موو یه کێکه.

ئنجادوای ئەوه وهکو پێغه مبهه (ﷺ) ئەفه رموئیت: { من رأی منکم منکراً فلیغیره بیده، فمن لم یستطع فبلسانه } واته: ههر کهس له ئپوه کارێکی خراپ و نابه جیی بینی، با به دهستی قه دهغه ی بکات و نه پێلێت، جا ئەگەر نهیتوانی به دهست ئەوه به زمانی.

ئینجا پلهی سێهه دیت که به تهنا تهت ئەم پلهی سێهه لای زۆریه ی موسو لمانان ونه و بایه خێ پێ نادهن که ئینکار کردن و پێ ناخۆش بوونه به دل. فه رزی عهینه له سهر هه رموسو لمانیک دهییت فهрман به چاکه و قه دهغه ی خراپه بکات، له مائی خۆیدا، له وهی له ژێر دهستیایه تی، له قوتابخانه، له ههر کارێک که دهستی پێ ئەگات و توانای به سه ریدا هه یه که به دهست بیه گۆریت دهییت بیه گۆریت، وه له سهر هه موو ئوممهت فه رزه که که سانیکی تیا بن هه لسن به فهрман به چه کاو قه دهغه کردنی خراپه. ئەئیم: کاتی که ئەم راستی و فه رمانانه له م ئوممه ته ون بوون و فه رامۆش کران، حا لی موسو لمانان وایان ئی هاتوو وه ک ئەوه ی به ئاینه که یان نامۆ بن و هیهی ئی نه زانن وایه، سوننه ت بووه به بیده و بیده ش له جیی سوننه ت کاری پێ ئەکریت، وای ئی هاتوو که هه ندیک تاوان بووه به نیشانه ی ئەوه ی که بکه ری ئەم تاوانه وه ک که سکئ باش تی بروانریت، یان سروشتی له سه رخویه، یان که سیکی کۆمه لایه تیه و تونده روو وشک نیه، وای ئی هاتوو کاتی که یه کێک بانگه شه ی خه لکی ئەکات بو وازه ییان له هه ندی تاوان و په وشت و خووی ناپه سه ند چه نده ها تۆمه تی ئەخه نه پال و جی و جی تیا ئەدۆزنه وه، وه به هه موو شیوه یه ک ئەکه ونه سه رزه نشت و سه رکۆنه کردنی. جا چۆن گه شتینه ئەم حاله؟ وه چاره سه ری ئەم حاله ته چۆن و به چی ئەکریت؟ گرنگی رو نکر دنه وه ی بنه ماکانی فهрман به چاکه و قه دهغه کردنی خراپه. ئیمه له م بابه ته دا نامانه وی قسه له فهрман به چاکه و قه دهغه له خراپه بکه یین له خودی خویدا، یان چۆنی تی فه زربونی و حوکه مەکانی به درێژی، به لکو قسه له سهر چه ند بنه مایه ک یان رێکخه رو زه وابتیکی فهрман به چاکه و قه دهغه کردنی خراپه بکه یین؟

له وانه یه بلین: ئایا شتیکی باشه له که ل که می ئەوانه دا که فهрман ئەکه ن چاکه و قه دهغه ی خراپه ئەکه ن ئیمه قسه له سهر بنه ماو بنچینه کانیان بکه یین؟ وه ئایا فهрман به چاکه و جله وگیری له خراپه وا بلاوه و په ری سه ندوو ه تا کو هه لسن به دانانی هه ندی بنه ماو بنچینه بو چونی ته هه لسان به و کاره پیرۆزه؟ ئەئیم: به راستی ئەم ئوممه ته تائید ستاش - مه گه ر ئەوانه ی خوا ره حمی پێ کردوون - له بن ئاگایی و ونو نی کدایه له م کاره پیرۆزه، به لام ئەمه ئەوه ناگه یه نێ که واز له رو نکر دنه وه ی ئەم بنه مایانه

¹ مسلم (۴۹) عن أبي سعيد.

بئین که ئەم کاره پڕۆزه یان له سەر بهنده، هۆی باسکردن و رونکردنه وهشی له وانیه بگه پرته وه بۆ ئەو گه پانه وهو ته وه به کردنه ی که له لایه ن زۆرێک له گه نجان و خوشکانی موسوڵمان سهری هه لداوه دهستی پێ کردوو که مژده یه کی خوشه بۆ ئەم ئوممه ته گه نچ و لاوه کانی به ره و دینی خوای گه وره بگه پرتنه وه، گه پانه وه ی لاوان بۆ ئیسلام مانای نه وه یه ئەم ئوممه ته له گزنگی به ره به یانیکی نوێدا نه ئی، نه یینین که نه و سته م و ناره واییه ی که به سهر ئەم ئوممه ته دا هاتوو ه تاریکی پێش هاتی پوناکی و به ره به یانه، ئێش و ژانی له دایک بوونی نه وه یه کی نوێی ده سته مه چه کی قورئانیه که به هه یچ شپوه یه ک لۆمه ی لۆمه که ران وای لێ ناکات له به رده م واجی فه رمان به چاکه و قه دهغه کردنی خراپه دا سستی و که مته رخه می پرووی تێ بکات. جا له پیناوی نه و نه وه یه یه ی که چاوه پڕی نه که یین له دایک بێت، وه له پیناوی نه و کۆمه له که مه ی که فه رمان به چاکه دان و قه دهغه کردن و نه هیشتنی خراپه یان کردۆته هیوا و مه به سستی خوین له ژبانیاندا، ئەم بابته ته پروون نه که ینه وه تا کو رێگه له به رده میاندا رۆشن بێت و لێلی و ته م و مژی تیا نه بێت، تا کو له م کاره گه وره دا رێیان لێ تێک نه چیت و ون نه بن، نه و کاته خوا نه کات بۆیان بگه پرت به خراپه یه کی ترو پپووستی به چاره سه رکردن بپیت. به راستی بنه ما و بنچینه کانی ئەم بابته ته پپووستی به زیاتر له راو بۆچونیک هه یه، چونکه کۆمه له دۆزو مه سه له یه کن له زۆریه ی کاتدا له شوین نه و به رژه وه ندیانه وه دین که ئەم کاره یان پێ جی به جی نه بێت، به رژه وه ندی هه کانی به پپی ژیری و کات و حالی هه ر که س و شوینیک گورانیان به سه ردا دیت، جا له به ر نه وه له سه ر هه موومان پپووسته که هه ول بده یین و بیر بکه ینه وه و رێگه چاره ی گونجاو و شه رعی بدۆزینه وه، هه رکه سیک تونی به یارمه تی خوا بگاته به جی هینانی به رژه وه ندی هه شه رعیه کان له م بواره دا نه وه کارێکی گونجاوی به ره هه م هیناوه و بۆته هۆی لادانی خراپه و تاوان له سه ر به نده کانی خوا، ئیتر پپووسته که هه موومان له یه که م هه نگاوه وه ده ست پێ بکه یین تا نه گه ینه مه به ست. ئومیده وارین خوای گه وره هه موو براو خوشکانی کارکه رو ماندوو نه ناس له م بوارانه دا پپروشن و مووه فه ق بکات — که نه و زاته به به توانایه به سه ر نه وه دا- بۆ نه وه ی ئەم بواره ته واو مافی خۆی پێ بدری و ته واو که ری که م و کوپیه کان بپیت، که ئەمه به راستی پپووستی سه رشانی هه موومانه.

فەرمان بە چاکەو قەدەغە کردنی خراپە بە شێکە لە بانگەواز.

یەكەم شتیك كه پێویسته بیزانین لەم بنه‌ماو بنجینانه ئەوه‌یه كه ئەو كه‌سه‌ی فەرمان بە‌چاکەو قەدەغەو جله‌وگێری له خراپه‌ ئەكات، به‌پراستی بانگخوازه‌ بۆ لای خوای گه‌وره‌و بۆ په‌زنامه‌ندی ئەو ئەم کاره‌ گه‌وره‌ ئەنجام ئەدات، چونکه فەرمان به‌ چاکه‌و قه‌ده‌غه‌ی خراپه‌ به‌ شێکه‌ له بانگه‌واز، وه‌ ئەگه‌ر هه‌ز ئەکه‌یت بێج هه‌موو بانگه‌وازی ئیسلام له‌ویدا خۆی ئەبینێته‌وه‌. مه‌به‌ست له‌ فەرمان به‌ چاکه‌و نه‌هێشتنی خراپه‌ بریتی نییه‌ له‌: ساژپۆنیکی ده‌روونی یان تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌یه‌ك له‌ یه‌کیك یان له‌و واقعه‌ تاله‌ی كه‌ تێیدا ده‌ژیت یان له‌ تاوانباران و گوناهاکاران هه‌رچه‌ند رۆبچن و وزیاده‌په‌ویش بکه‌ن له‌ سه‌ر خێرخوازان و باوه‌رداران، به‌لکو ئەم کاره‌ به‌ شێکه‌ له‌ بانگه‌واز بۆ لای خوا، ئارامگرتن و به‌رده‌وامی له‌ سه‌ری ئارامگرتنه‌ له‌ سه‌ر بانگه‌واز. وه‌ داواکردن و به‌ داواچوونی زانست و زانیاری له‌ رۆشنترینی ئەو ئەرك و فەرمانانه‌یه‌ كه‌ خوای گه‌وره‌ له‌ سه‌ر به‌نده‌کانی خۆی پێویستی کردووه‌، وه‌ حیکمه‌ت و دانایی له‌ فەرمان به‌ چاکه‌و. قه‌ده‌غه‌کردنی خراپه‌دا پێویست و واجبه‌، چونکه بانگه‌واز بۆ لای خوا پێویستی به‌ حیکمه‌ت و دانایی ئامۆژگاری چاگ و به‌ سوود و گه‌توگۆو قسه‌و موخاده‌له‌ هه‌یه‌ به‌و شێوه‌یه‌ی كه‌ دروست و به‌جێیه‌. كه‌واته‌ ئیسته‌ ئەتوانین بڵین: هه‌چ کارێك په‌یره‌وی بانگه‌وازکردنی بۆ لای خوای گه‌وره‌ پێرێك و دروست و پته‌و بکریت و له‌ سه‌ری به‌ندییت، ئەوا پێویسته‌ گشتی ئەو کارو پێویستیانه‌ له‌ فەرمان به‌ چاکه‌و به‌رگری کردن له‌ خراپه‌دا هه‌بن، چونکه هه‌یج جیاوازییه‌ك نییه‌ له‌ نیوان بانگه‌واز بۆ لای خواو فەرمان به‌ چاکه‌و قه‌ده‌غه‌کردنی خراپه‌دا. فیه‌قی ئەوله‌ویات دووهم شت كه‌ پێویسته‌ بیزانین ئەوه‌یه‌ كه‌: فەرمان به‌ چاکه‌و جله‌وگێری له‌ خراپه‌ ئەوله‌ویاتی هه‌یه‌ و هه‌ورا هه‌رپه‌مه‌کی و بێ به‌رنامه‌ نییه‌، پێوسیته‌ سه‌رته‌ پێش خراپه‌ بچوکه‌کان خراپه‌و کاره‌ دژپه‌ گه‌وره‌کان نه‌هێلرێن و ئینکاری بکرین، ژبانی پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) شایه‌تی ئەمه‌یه‌، ئەه‌ینین کاتیك كه‌ خوای گه‌وره‌ ناردی خه‌لکی هه‌موو جووره‌ خراپه‌کانیان ئەنجام ئەداو تێدای نوقم ببوون، زینایان ئەکرد، کچیان زینده‌به‌چال ئەکرد، ئاره‌قیان ئەخواردووه‌، په‌یوه‌ندییه‌ خزمایه‌تیه‌کانیان پچراندبوو، منداروه‌ بویان ئەخوارد، هاوه‌لیان بۆخوای گه‌وره‌ به‌پار ئەداو جگه‌ له‌ خوا (سبحانه‌وتعالی) خوای تریان ئەپه‌رست و هاواریان ئێ ئەکردن. جا ئایا به‌ کام خاله‌یان پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) سه‌رته‌ ده‌ستی پێ کرد؟ له‌گه‌ڵ ئەو هه‌موو دیارده‌ی دژپه‌و خراپانه‌ی سه‌رده‌می نه‌فامی كه‌ له‌و کۆمه‌لگایه‌دا ریشه‌یان داکوتابوو پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) یه‌که‌م جار به‌ دژایه‌تیکردن و قه‌ده‌غه‌کردنی شرک و هاوه‌له‌پێاردان بۆ خوا ده‌ستی پێ کرد، ده‌ی كه‌واته‌ با ئیمه‌ش وه‌ك پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) بێن، با سه‌رته‌ به‌ نه‌هێشتن و به‌گژاچونه‌وه‌ی

هاوه لپریاردانه وه دهست پښ بکهین، چونکه گه وره ترین تاوان و خراپه کاری بریتیه له هاوه لپریاردان بو خوی گه وره و هیچ تاوانیک له وه مه تر سیدارترو خراپتر نییه، خوی گه وره نه فهرمویت:

(ان الله لا یغفر ان یشرك به و یغفر ما دون ذلک لمن یشاء)^۱ واته: به راستی خوا خوښ نابیت نه گه هاوه لپریاردان بو بریار بدریت، بیجگه له وه له هر گونا هیکی تر بیهویت خوښ نه بیت.

تیمه بانگخوازو پښپشاندهری خه لکین و نه مانه ویت هم موو خه لکی رپی هیدایهت وهر بگرن و به ره به هه شت بیانیهین، دهی با له سه ره تاوه به نه هیشتن و لادانی تاوانیک دهست پښ بکهین که نه گه تیاندا بیت و به رده وام بن له سه ری به هیچ شیوه یه ک ناگه نه به هه شت، با تیان بگه یه نین که مه ترسی هاوه لپریاردان بو خوی گه وره چهنه گه وره یه و ناکامه که ی چهنه دیک ترسناکه، جا نه گه ر پیویست به شاره زایی و زانستی نه کات له م بواره دا با خو مان شاره زا بکهین و به ته واوی بزانی هاوه لپریاردان بو خوی گه وره چیه و شیوازه کانی چوئن و چوئن که سیک نه که ویتته باز نه ی هاوه لپریاردانه وه موشریک ده بیت و به چی شتیکیش دهر بازی نه بیت، چی بکات تاکو نه چیتته رزی هاوه لگیرانه وه؟

پیویسته بزانی که هاوه لپریاردانی گه وره چیه وه هی بچوک چیه، نه حکام و یاسا کانی شیرک چین، به چی خوئی لښ دهریزیت و هوکاره کانی خو پارستن چین، وه نه گه به هه له و نه زانی که تیتته ناوی چوئن دهر باز ده بیت و چی بکهیت تاکو بسرپته وه نه مینیت؟ نه مانه هم موو پیوستن. با سه رته خراپه گه وره که نه هیلین و به گزیاندا بچینه وه، وه نه وهش که نه بیتته هوکارو به ره و نه و خراپه یه نه مانبات، که نه مه پله ی یه که مه له دهست پښ کردن، واته پښ نه وهی ئینکاری هیچ خراپه و تاوانیکی تر بکریت پیویسته سه رته ته و که سه له هاوه لپریاردان بوخوا بیتته دهری و خوا به تاک و ته نها بناسیت و بیهرستیت، جا نه گه ر مروئی بانگخواز له ناو کو مته لیکدا بوو نه بیت له وپوه دهست پښ بکات، وه نه گه ر له گه ل تا که که سیکی شدا بوو نه وه هر له و خاله وه دهست پښ نه کات، له هر شوین و جیگه یه ک بوو ده بی سه رته خالی ده ستپیکردنی ته و حیدو یه کخو اناسی بیت.

به نمونه: که سیک هاوار له شتیک تری جگه له خوا نه کات (سبحانه و تعالی)، یه کیکی دیکه له کارو فه رمانه کانی ژبانیدا به یاسای سته مکاران و له سنوورده رچوو هکان رازیبه، وه یه کیکیش قوربانی و سه رپرین بو جگه له خوا نه نجام نه دات، یه که م کاریک که پیویسته نه مانه ی بو بانگ بکهین و بو یان روون بکهینه وه نه وه یه که پیویسته واز له و کاره یان بیین و هاوه لپریاردان بو خوی گه وره بریار نه دهن و دل و گیانیان ته سلیم پهروه دگاریان بکهین و بگه رنه وه بو لای نه وه واز له و کاره یان بیین.

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾^۱
 واته: نهی پیغغه مبهەر (ﷺ) بلی: به پراستی نوپژوو چه ج و دروشمه کانی و (سهرجه م چاکه و به ندایه تیم) ههروه ها ژیان مردنم بو خوای پهروه ردگاری جهانیانه، نهوزاته هیچ هاوهل و هاوبهش و شه ریکیکی نییه و من به وه فه رمانم پئ دراوه و من یه که م که سی موسولمانان. که واته یه که م شتیک و کارنک که پیویسته نه نجام بدریت پروونکردنه وهی ته و حیدو یه کتاپه رستی و وازهینانه له شه ریک و هاوهلدانان بو خوای گه وره (سبحانه و تعالی)، نایا نه گهر ههر گهلنیک له گهلانی دنیای موسولمان خه لکه که هی مهزارو گوپره کان و شه خسه کان بپه رستیت، وه جگه له خوای گه وره هاوار له که سیکی تر بکانه، وه سه برینیان بو خوا نه بیئت، وه فه رمانه پوایی بو یاساو به رنامه یه ک بکات و پپی رازی بیئت که به رنامه ی نه فامی و دوور له نیسلامه، وه داوای یارمه تی و کومه ک له جگه له خوا بکات، له گهل نه وه شدا مزگه و ته کانی پپین له و جووره خه لکانه، وه دواندهرو ناموژگاریکه رانیان ئینکاری خراپه کانی تریان لئ بکن ههول بدن لئیان دوور بکه ونه وه، وه ک زینا، خواردنه وهی ناروق، وه به گویشیان بکن، نایا نه م گه له نه بیته شایه نی نه وهی که نالای ته و حیدو یه کخواپه رستی به رزبکاته وه و فه رمانی خوا جئ به جئ بکات؟ نایا نه گه پرت به و ئوممه ته هی که خوای گه وره فه زل و پپی داه به سه ر ئوممه تانی دیکه دا؟ وه نایا نه و ناموژگاری و قسانه ی دواندهرو که سانی تر نه بنه هو ی نه وهی که بیانکه نه ئوممه تیکی به رزؤ خواناس و له خواترس؟ بئ گومان نه خیر، هه رچه ند ههول بدریت و بانگه واز بکریت بو واز هینان له و کاره دزیوو بئ سوودانه تاکو واز له بنچینه و چاووگه که هی نه هیئریت و له سه ره تاوه بنه پ نه کریت که شیرک و هاوبهش برپاردانه بو خوای گه وره، بئ گومان به هیچ جوړنک ناگاته نه و فه زل و گه وره بییه که شایه نیه تی، هیچ له واقع و ژیان و زینده گی ناگوپرت ماده م له خالی سه ره تاو بنچینه وه دهستی پئ نه کردوه که یه کخواناسی واز هینانه له شیرک. هیچ بانگه وازیکی چاکسازی و به ره و خوا چوون سه رکه و توو نابیت نه گهر سه ره تا به فه رمان به چاکه (که بریتیه له توحیدو یه کخواپه رستی)، وه جلّه و گپری و قه دهغه کردنی خراپه (که بریتیه له واز هینان له شیرک و هاوهلدن پپاردان بو خوا) دهست پئ نه کات، نه مه له سه ر ئاستی کومه لگه و نه ته وه، ههروه ها سه باره ت به تاکه که سیش ههر ده پئ له م خاله وه دهست پئ بکریت و سه ره تاکه ی لپره وه بئ: نه گهر که سیکت بانگ کردو هاته ناو نیسلامه و دهستی کرده نوپژکردن، دوور بوو له زیناو دزی و ناروق خواردن و کاره کانی تر، به لام هاواری له که سانی تر جگه له خوا (سبحانه و تعالی) نه کرد، سویندی به جگه له خوا نه خوارد، په خنه ی له قه زاو قه ده ری خوا نه گرت و ملی نه نه دا بو ی،

^۱ [الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳].

رازی ئەبوو بە حوکم و فەرمانی زالمەن و ستەمکاران، ئەووە چ سوودیکی هەیهو بە چ شیوەیهك ئەبێتە کەسێکی یەكخوایەستی خواناس، یان ئی وایە نوێژ ئەکات و ڕوو ئەکاتە خوا بەلام نازانیت ڕوو لە چی ئەکات وەك هەندێ کەس کە باوەڕیان وایە کە خوا لە هەموو شوێنێکدا یە— کە خوای گەورە ئاگاداری کردوین کە لە سەر عەرشە (الرحمن علی العرش استوی)^۱ واتە: خوای گەورە لە سەر تەختی فەرمانڕەوایی خۆی وەستاو (چۆنێتی وەستانی خوای گەورە لە سەر عەرش لە پادەهی ژیری ئیمە بە دەرە، چۆن لە ئایەتەکاندا هاتوو پێویستە بەو شیوە باوەڕمان پێی هەبێت، پرسیارکرا لە پێشەوا مالک رحمە اللّە چۆن خوای گەورە وەستاو؟ لە وەلامدا فەرمووی: "وەستانە کە مەعلوم و زانراو، چونیەتیە کە ی نادیارو شاراوایە، پرسیارکردن دەربارە ی بیدعە یە، باوەڕبوون پێی واجبە".

جا ئەم کەسە نوێژ ئەکات خۆی ماندوو ئەکات هەوڵی خۆی بە کارئەبات، بەلام خوایەك ئەپەرستیت بە گومانی خۆی لە هەموو شوێنێک، جا کەواتە ئەم کەسە راستەقینەو چێژی یەكخوایەستی نەکردوو بە تەواوی،

کەواتە ئەلێین: دەست پێکردن بە تەوحیدو بیروباوەر خالی سەرەکیەو دەبێ هەر لەو ڕینگە یەو دەست پێ بکریت مەگەر نا هیچ بانگەوازێک و هەوڵ و تێکۆشانێک بەروبومی نابیت، جا کە ئەو خالە چەسپاو ڕۆشن بۆو ئەو ئیتر هەنگاو هەلدەگرین بۆ یەك لە دوا یەکی خالەکانی تر،

ببە نمونە: یەكێک گوێڕایەتی دایک و باوکی ناکات بەردوام دلایان ئەشکێنیت و ئازاریان ئەدات، ئیمە لەگەڵیدا یەكەمجار لەووە دەست پێ ئەکەین کە شکاندنی سنورەکانی خوا چەند مەترسی هەیه وە مڕۆف دەبیت پابەند بێت بە فەرمانەکانی خواو، ئەو هەش کە بە پابەندبوون ئەبیت بە توحیدو بە تاك و تەنها ناسینی خوای پەرورەدگار، وەشکاندنی سنورەکانی خوا پاشان پێشیلکردنی مافەکانی زۆر لەپێشیلکردنی مافی دایک و باوکی گەورەترە، ئەوکات ئەزانیت کە لە ئەنجامی پێشیلکردنی مافەکانی خوای گەورەو یە کە مافی باوکی و دایکی پێشیل ئەکات، جا ئەگەر ویستت فەرمان بە چاکە بکەیت و قەدەغە ی ئەو خراپە و تاوانە بکەیت، ئەو دەبیت مافەکان ڕێک پێک و تەرتیب بکەیت و خالەکان بخریتە دوا یەك،

به نموونه: جۆره کانی چاکه کردن که دهیبت فهزمانیان پێ بدریت یه کهم له ته و حیدو یه که خواپه رسته یه وه ئیتر نه وانه ی تر که به دوایدا دین، جۆره کانی شیرک و هاوه بهش برپاردان بو خوا ی گهوره، ئیتر له گرنگترینه وه دهست پێ بکه بو گرنگتر و نه و جا گرنگ و وه ههروه ها. وه دهیبت نه مانهش به گوفتاری جوان و قسه ی به سوودو خوشه و یستی و حیکمه ته وه نه نجام بدرین، نه نا زیانیان زیاتر دهیبت وه ک سوود. ئیمه که ده لێن: نه م کاره به شیکه له بانگه واز، مه به ست له وه یه گرنگی دان و سووربوون له یه که مجاردا پێویسته له سهر لادانی تاوان و خراپه ی هه ره گهوره بیبت که هاوه بهش برپاردانه بو خوا، جا نه گهر گونا هه گهوره کانی شی واز لێ نه هینابوو نه وا ورده ورده، چونکه شیرک و هاوه بهش برپاردان زۆر له تاوانی گهوره خراپه تر و گهوره ترن خوا په نامان بدات – وه به رده وام دهیبت هه ول بدریت بو نه هیشتی و لابرینی هه موو خراپه یه ک به لام دوای لادان و نه هیشتی تاوانی هه ره گهوره که شیرکه. گرنگی بانگه واز کردن له و کۆمه لگایانه ی که شیرک و هاوه لگیری تیایندا که مه. سه بارهت به و کۆمه لگایانه ش که شیرک و هاوه لگیری بو خوا تیایندا شاراو هیه یان که مه – مه به ست له شیرکی گهوره نه وه ی که پێی له دین ده رنه چیت – پێویسته که هه ر بێ ناگا نه بین له م مه سه له یه و باسکردن و روونکردنه وه ی، وه پێویسته به تاوا ی ناگادار بین لێ، نه لێن خو ئیمه هاوه لبرپاردانی گهوره له ناو کۆمه لگه که مان نییه یان زۆر که م و شاراو هیه، ئیتر پێویست ناکات باسی بکه ین و به بیری خه لکی بینه وه چونکه خه لکه که بو خو ی نه یزانی و شاره زایه لێ، چونکه ته نانه ت نه و کۆمه لگایانه ش که ته و حیدو خواناسیان وه رگرتوه و شارهزان، نه گه ر بیبت و بیریان نه هینرێته وه و به رده وام یاداوه ری نه کرین نه وا به تیپه پونی کات ورده ورده شه یتان و هه واو ئاره زووی مرۆف یه که خواپه رستی له بیر نه باته وه و تووشی شیرک و هاوه لبرپاردانی نه کات، دلکات نه گه ر ماوه یه کیان به سه ردا تیپه ری و یاداوه ری نه کران و به ئیمان و ته و حید ئاو نه دران نه وا ره ق نه بن و نه وکات ئامۆژگاری وه رناگرن، بێ ناگای چوارده وری مرۆف نه دات، شه یتان وه سه وه سه و دله راوکێی بو دروست نه کات، هه واو ئاره زووکانی ختوکه ی نه دهن و وریا نه بیبت به ره وه هه لدی ری ده بن، مرۆفایه تی هه مووی به گشتی له سهر ته و حیدو یه که خواپه رستی ژیاوه تا کو سه رده می گه لی نوح که بو یه که م جار له میژوو ی مرۆژدا شیرک و هاوه لگیری هاته کایه وه وه له نه نجامی له بی رچوونه وه ی خواناسی خه لکی که وتنه په رستی پیاوچاکان و هاواریان لێ نه کردو بوونه موشرک و بیاوه ر به په روه ردگاریان. که واته نایبت له م کاره به ته واوی دلنیایی بمانگریت و بلین: با واز له م بابه ته بێن و ئیتر قسه بکه ین له سهر تاوانه کانی دیکه بکه ین وه ک زیناو ئاره ق و نه و تاوانانه ی تر، نه خیر، نه مه قسه یه ک و بو چونیکی هه له یه، پێویسته و واجبه باسکردن و بانگ کردن بو لای ته و حید ته نانه ت لای نه وانه ش که یه که تاپه رستن،

وه یادی خوومان و ئەوانیش بێنینهوه و هه‌میشه له یاداوهری ته‌وحیدو به‌کخوپه‌رستیدا بین ، جا له به‌رئه‌وه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا) واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رپان هه‌یناوه باوه‌ر بێن.

که‌واته پێویسته باوه‌رپارانیش به‌رده‌وام باوه‌رپه‌که‌ی خوایان تازه بکه‌نه‌وه و به‌کتاپه‌رستی و ڕنگه‌ی خوا بیری خوایان بێننه‌وه تا‌کو له یادیان نه‌چیته‌وه و تووشی گومرایی نه‌یین. له‌م ئایه‌ته‌دا ئاگاداریمان ته‌کرپت له سه‌رجنگیر بوون له سه‌ر باوه‌ر، وه به‌رده‌وامی له سه‌ری، چونکه به‌رده‌وامی له سه‌ر باوه‌ر بیه‌چینه‌ی باوه‌ری راسته‌قینه‌یه، گوێرایه‌تی و به‌ندایه‌تی ته‌واو بو‌ خوای گه‌وره به‌بنده به‌رده‌وام بوون له سه‌ر باوه‌ری ته‌واو یه‌کخوپه‌رستی ته‌واو، خو‌ ئه‌گه‌ر ئی‌مه کرۆک و راسته‌قینه‌ی ته‌وحیدو یه‌کخوپه‌رستیمان بزانیایه، وه دووربکه‌وتینایه‌وه له خراپه‌و تاوانی هه‌ره گه‌وره که شیرک و هاوه‌لپێردانه بو‌ خوای گه‌وره، ئەو کات سوومان نه‌ده‌خوارد، پازی نه‌ئه‌بوین به‌ نار‌ه‌ق و زیناو شتانی تر به هه‌چ شێوه‌یه‌ک که له کۆمه‌لگا‌گاماندا بکرایه. په‌یوه‌ندی تاوانه‌کان به‌ هاوه‌لپێردانه‌وه. با سه‌یری ئەو که‌سه بکه‌ین که سوو ئه‌خوات، بو‌ ئه‌یخوات، ئایا له به‌رئه‌وه نییه که خو‌شه‌ویستی دنیا دێی داگیرکردووه و زالی بووه به‌سه‌ریدا؟ سووئ‌ه‌خوات، به‌رتیل و په‌شوه‌ت وهرئه‌گرئ، وه هه‌روه‌ها شتانی تریش له‌م باب‌ه‌ته ئه‌شزانئ که حه‌رامه‌و قه‌ده‌غه‌ کراوه، به‌لام هه‌ر ئه‌یکات، بو‌؟

چونکه له راستیدا باوه‌ری لاوازه، یان باوه‌ری نه‌ماوه و بئ باوه‌رپووه و دێی کرم تێی داوه، له به‌رئه‌وه ژیا‌نی دنیا‌ی هه‌لپێردوووه به‌سه‌رژیا‌نی دوا‌رپۆژداو شوپێن هه‌واو ئاره‌زوی ده‌روونی خو‌ی که‌وتوووه. جا کاتێک که له‌گه‌لێدا ئه‌که‌ویته قسه‌و له بنچینه‌وه بو‌ی روون ئه‌که‌یته‌وه، هه‌رچه‌نده له‌وانه‌یه بێن من باوه‌رم هه‌یه و خوا به‌ تا‌ک و ته‌نه‌ای ئه‌زانم و شیرک و هاوه‌لی بو‌ بریار ناده‌م، پێی ئه‌لێین: ئایا شیرکی ویست و ئیراده‌ت له‌بیرکردوووه؟ ئایا شیرکی خو‌شه‌ویستیت له‌بیرکردوووه؟ چونکه خو‌شه‌ویستی هه‌ر شتێک ئه‌گه‌ر به‌ ناخی ده‌رون‌تا رۆشته خواره‌وه و شپوه‌یه‌ک چه‌سه‌ی و جێی خو‌ی کرده‌وه که خو‌شه‌ویستی خوا پاشان پێغه‌مبه‌ری (ﷺ) دا‌پۆشی ئه‌وه ئه‌بێته شیرک هاوه‌لپێردان بو‌ خوا، وه ئه‌گه‌ر هه‌رکارێکت کرد و ویستت به‌سه‌ر فه‌رمانی خوا پاشان پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) دا زالی بکه‌یت و پێش فه‌رمانه‌کانی ئه‌وانی بکه‌یت، ئه‌وه ئه‌بێته شیرک هاوه‌لپێردان بو‌ خوا (سبحانه‌وتعالی). که‌واته ئه‌بێت ئه‌وه باشه بزانی و ئاگادار بین که هه‌موو خراپه‌و تاوانێک بنچینه‌یه‌کی هه‌یه له‌ هاوه‌لپێردان بو‌ خوای گه‌وره، به‌لکو هه‌ندی له‌پێشین هه‌موو تاوانێکیان به‌ شیرک و هاوه‌لپێردان بو‌ خوای گه‌وره داوه‌ته قه‌له‌م،

وه لیره مه بهست له وه نیه که ئەمه لهو شیرکانه بییت که خاوه نه که ی له میللهت بکاته دهره وه وه کو دهرچوو ده کان - الخوارج - باوه ریان وابوو، نه خیر، ئەوه شتیکی پروون و زانراوه، وه ئیمه که سیک به هوی ئەنجامدانی تاوانیکی گهوره ی وهك ئارهق خواردنه وه، یان خواردنی سوو یان زینا، له دین دهرناکه یین، په پرهوی ئەهلی سوننهت وجه ماعت ئەوه یه که ئەوانه باوه پردارن، به لām باوه ری ته وایان نییه، چونکه له سهرو پله ی ئیسلاموه پله یه کی تر هه یه که پله ی باوه ره، وه له سهرو پله ی باوه ریشه وه پله ی ئیحسان هه یه، وه هندی له پیشین هه موو تاوانه کانیا ن به شیرک و هاوه لپاردان له قه لām داوه، مه بهست ئەوه یه که بنجینه ی هه موو تاوانه کان شوین که وتی هه واه ئاره زوو ده کانه، وه هه چ که سیک هه واه ئاره زوو ده کانی خوی کرده خوایه ک و به رده واه گوپراهی ئی کردن، ئەوه هاوبه ش برپاردانی شاراه ی تیدا دروست بووه، هه رچه نده که حوکی ئەوه شیرک و هاوه لپاردانه وهرناگریت که له میلله تی ئیسلام ئەیکاته دهره وه. جا کاتیک که ئیمه فه رمان به چاکه ئەده یین و قه ده غه ی خراپه ئەکه یین و بانگه واز ئەکه یین بۆ لای خوی په روه رده گار تبارک و تعالی پیویسته ناگاداری ئەم بنه ما گهوره ی بین و هه رگیز له بیری نه که یین.

دهستپیکردن به لابرندی خراپه بهرچاوو دیاره کان.

{ البدء بانکار المنکرات الظاهرة}. پیویسته که سه رها تا به لابرندی خراپه دیارو بهرچاوه کان دهست پین بکه یین، یان به دهرپرنیکی تر زیاتر گرنگی به خراپه و تاوانه دیارو بهرچاوه کان بده یین وهك تاوانه نادیارو شاراهه کان. ئەم بنه مایه هه موو بهرژه وه ندییه کان تیایدا دینه دی، به شیوه یه ک ئەتوانی خراپه و تاوانه دیارو بهرچاوه کان نه هیلت، هه روه ها خراپه شاروه کانیش به و شیوه یه، هه ندی له بانگخوازان ناگاداری ئەم کاره نین و پی نازانن، خو ئەگه ر چوینه ناو ژبانی کۆمه لگه که مانه وه و ورد بوینه وه و چه ند نمونه یه کمان ئی هه لئینجا ئەم کاره به پروون و ئاشکرای دهرئه که ویت. ئوممه تی باوه ردار ئەگه ر پرسیری سه باره ت به نویت ئاراسته کرا ده بی چون تیی پروانیت و چی بلت له باره یه وه؟

گومانی تیدا نیه که وه لāmه که ی ئەوه یه که نویت فه رمانیکی خواییه و پیویسته له سه رمان ده بی به جیی بینین، نویت هه یچ که س موجه له وه کیشمه کیشی تیا ناکات مه گه ر که سیک دهر چوینت له دین و به ته وای بی باوه ر بویت، لیره دا مه به سه ته که مان ئەوه یه که نویت جیگه ی قسه وگفتوگو نیه که واجبه وده ییت ئەنجام بدریت. به لām نویتی به کۆمه ل (صلاة الجماعة) ئەبینین به ئاساییترو که متر سهیری ئەکریت، ئی وا هه یه مناقه شه ی له سه ر ئەکات واته له سه ر به رده وای و نا به رده وای له سه ر نویتی جه ماعت، ئی وا هه یه به رده واه له سه ر نویت کانی به لām له ماله وه ئەیانکات و نایت بۆ مزگه وت،

ههیه مهی ئهخواتهوهو کارگهري ئارهق دائهئیت و بلاوی ئهکاتهوه، ههیه مامهله به مادده سهرکهرهکانهوه ئهکات و بازرگانان پێوه ئهکات. جا ئهگهر وێستت خهڵکی بانگ بکهیت بۆ لای خوا، وه ئارهق و مادده بێ هۆش که رهکان نههێڵیت، ئهگهر وێستت دیاردهی نوێژ نهکردن نههێڵیت، کامیان له پێشدا دهست پێ ئهکەیت؟ ئیمه لێره دا که باسی نوێژ ئهکەین مه بهستمان نوێژی جه ماعهته نهک خودی نوێژه که خۆی، چونکه ئهوهی نوێژ ناکات ئهوه بێ باوه رنه بێت و ههچ به شێکی به ئیسلامهوه نامیئت، به لām ئیمه قسه له ئهوانه ئهکەین که واز له نوێژی جه ماعهت نههین و ئه لێن: له ماله وه نوێژه که مان ئهکەین، یان دواي نیوسه عاتی تر، یان دواي تۆژیکی تر. کام له م دوو کاره له پێشترن بۆ نه هێشتن و هه وڵدان بۆ لابرديان، که بچم بۆ لای ئهوانه ی له چایخانه و سه رجاده کاندان و ئهوانه ی نامادهی جه ماعهت نابن، ئاگاداریان بکه مه وه وه نه هێلم له وه زیاتر رۆبچن له تاواندا، یان بچم بگه رپم بۆ کارگه ی دروستکردنی عهرق و نه هێلم و له ناوی بهرم؟

هۆی دهست پیکردن به خراپه دیاروو بهرچاوه کان. ئهگهر به راوردیک بکهین ئهوا به ئاسانی کاره که مان بۆ رپون نه بێته وه: ئهوهی واجبه و ده بێ دهستی پێ بکهین ئهوهیه که ده بێت سه ره تا زāl بین به سه ر خراپه و تاوانه بهرچاوه کاندان، چونکه تاوانی دیارو ئاشکرا ئه بێته هۆی رپ و تۆله ی خوی په ره وردگار، به لām خراپه و تاوانی شاراوه، ئهوه له خودی خۆیدا شاراوهیه وه نه گه شتۆته پله ی ئاشکراو بلاو کردنه وه، وه کاتیکی خراپه و تاوانی شاراوه ئاشکرا ده بێ و بلاو ئه بێته وه که واز له تاوانه ئاشکراو بهرچاوه کان هێنرا تاوایان لێ هات که زانان و ده رکه وتن و خه لک پێیان ئاشنا بوو، به م شێوهیه خراپه بهرچاوو ئاشکراکان ئهگهر قه دهغه نه کرین و لانه برین ئه بنه دیاردهیه کی ئاسایی و بهرچاوو خو پێوه گیراو، وه ده بنه هۆی ئه وهش که تاوانه شاراوه کانییش ده ریکه ون و زیاد بکه ن، ئیتر به م شێوهیه تاوان و خراپه کاری له ناو کۆمه لدا بلاو ده بێته وه. ئیمه له کۆمه لگه کانی خۆماندا به کردار له گه ل ئه م کاره دا ژیاوین و کاریگه ریی له سه رمان بووه،

به نمونه هه شتاسال له مه و پێش هه چ که سیک مه گه ر زۆر به که می له جهانی ئیسلامیدا رپشی نه تاشیوه، ته نه ا داگیرکه ره کانی ئینگلیز کاتیکی که هاتنه و لا ته کانمان ئه م دیارده یان هێنا، به لām ئیسته بوته حاله تیکی زۆر ئاسایی، به لکو به پێچه وانه وه رپش هێشتنه وه بوته دیاردهیه کی نامۆ به توندپهرو تۆقینه ریان داناوه.

نمونهیه کی تر: جگه ره، پێش سی یان چل سالیکی یان زیاتر حا لێ جگه ره کیش چۆن بووه، به شێوهیه کی وا سهیر کراوه که تاوانیکی ئه نجام دا بێت و که وتی بته حه رامیکه وه، به لām ئه مرۆ ئه بینین که بوته شتیکی زۆر ئاسایی،

جا ئینکاری نه کردن و به گژانه چونه وهی ئه و تاوان و خراپانهی که دیارو له بهرچاوان نه بنه هۆی بلاق بونه وه بیان و به شیک له خه لکی ده بیته خوو لایان و به حه رام و قه دهغه ی نازانن. ئیسته نه وهی قسه له سهر تاشینی ریش نه کات به نمونه مرو فیککی دواکه وتوو، نه وهی قسه له سهر له چک و داپوشینی ئافره تان نه کات که سیکه وشک و داخراوه، پیت ده لاین: برام! ئیسته ئیمه شتی زور گه وره ترمان له پيشه و پيوسته نه وانه بخرینه روو، ئیسته تو دیی باسی ئه م بابه تانه مان بو نه که هیت!، واز له مانه بینه و شتی گه وره تر باس بکه و قه دهغه بیان بکه. به لام نه گهر باسی خراپه ی زیناو کاریگه ریه کانیت له سهر تاك و کومه ل بو کرد ده لاین: به لاین ئه مه خراپه یه کی گه وره یه و ده باین باسبکری و چاره سه ری بو دا بئری. به لام بو زینا بلاو ده بیته وه؟

که ی زینا بوو به خراپه و تاوانیکی بهرچاوو؟

کاتیك ئه مه رویدا که خورپوتکردنه وه و چونه ده ره وه به پروتی بووه شتیکی ئاشکراو بهرچاوو که س بهرگری لاین نه کرد و وتیان شتیکی ئاسایه و خراپه یه کی گه وره نیه، جا نه گهر پروتی و به ره لاین له ناو کومه لدا بووه دیارده یه کی بهرچاوو ئاشکرا، نه و کاته زینا ئه بیته خراپه و تاوانیکی نادیار، ئنجا به و شیوه یه تا نه کاته نه وهی که زینا بیته دیارده یه کی بهرچاوو ئاشکرا-خوا په نامان بدات-وه به م شیوه یه کاره که به رده وام نه بیته، جا بویه کاتیك جگهر خواردن بووه شتیکی ساده و ساکارو خراپه یه کی بهرچاوو ئاشکراو قه دهغه نه کرا، عه رق خواردنه وه بووه خراپه یه کی ئاشکراو قه دهغه نه کرا، کاتیك عه رق بلاو بووه و ئاشکرا بوو، نه وه کاته ماده باین هوشکهره کان بوونه خراپه و تاوانیکی شاراو، به شیوه یه ک که دوانده رو ئاموژگاریکه ران ته نها باس له زیان و زه رری ماده سپرکه ره کان بکه ن و واز له زینانی عه رق باین که چه ند تاوانیکی گه وره یه، وای لاین هات که عه رق ئیتر کاتی باسکردن و دوورکه وتنه وه لاین به سه رجوبیت و بو بیته خراپه یه کی بهرچاوو وه هه روه ها. ئه بیته پیت نه لاین: ماموستا! قسه له سهر عه رق مه که نه وه ئاسانه، نه گبه تی و ده ردیسه ری گه وره تر ئیسته ماده باین هوش که ره کانن، نه لاین به و براهیه: به لاین راست نه که هیت که ده ردو تاوانی خراپتر له جگه ره و شتانی دیکه په رهیان سه ندوو، به لام پيوسته که بزاینن که بویه به و شیوه ی لاین ها تووه و بلاو بوته وه چونکه ئیمه له سه ره تادا له جگه ره که وه ئاسانکاریمان کردو گویمان باین نه دا، وه کاتی مه یخواردنه وه و عه رق پهیدا بوو که مته ربه میمان تیا کردوو گویمان نه دایه، نه وکات ئیتر ماده باین هوش که ره کانیش به دوایدا هاتن، چونکه تاوان تاوان راده کیشیت، تاوانیکی بچووک نه گهر قه دهغه ی لاین نه کری سه ره نه کیشیت بو تاوانی گه وره تر و وه هه روه ها، ئیتر نازانین له داها توودا حالمان چوون نه بیته نه گهر بیت و که مته ربه میمش له مه دا بکه ین، که به راستی که مته ربه مین و هه موومان پيوسته دان به وه دا بنیین، تاکو خویمان گورج بکه ینه وه و ده ست بکه ین به بانگه وازکردن بو خوای گه وره،

وه بۆ ئەوێ بە دەروونی خۆمان بگهین و ئاوڕێک له خۆمان بدهینهوه تهوبه بکهین و بگهڕێنهوه بۆ لای پهروهردگار پێش ئەوێ بە سزاو تۆڵەیی خۆی هه موومان بگرێت و له ناومان بهریت پهنا به خوا. چەند نموونەیهك بۆ روونکردنهوهی ئەم بنه مایه. ئەگه پێمەوه بۆ نموونهی یه کهم، ئەویش وازهینانه له نوێژی به کۆمهڵ، که ئەوه به راستی خراپه یه که دیاروو ئاشکرایه و به هیچ شێوهیهك دروست نیه بۆمان که متهرخه می تیا بکهین، به لکو پێویسته ههول بدهین که خۆمان و کهسانی تریش ئاگادار بکهینهوه له دهره نجام و ئاکامی وازهینان له نوێژی جه ماعهت، چونکه ههر به هۆی وازهینانی نوێژی جه ماعه تهوه یه مۆرف ورده وای ئی دیت که واز له نوێژی ته هیئتت په نابه خوا. نوێژ کاریکی دیارو بهرچاوه لای هه موو کهس، هه موو کهسیک ئەزانیت فەرزێکی خواییه و ده بیئت نه نجامی بدات و که متهرخه می تیا نه کات، هه ندی له بانگخوازان ده لێن پێویسته به نه رمی و ورده ورده تا بۆماوهی چەند مانگیك یان چەند سالیك تاكو ئەو که سه قه ناعهت ئەکات نوێژبکات، به لām ئەمه به م شێوه یه هه له یه، چونکه نوێژکردن فەرزێکی خواییه به سەر بنده کانیه وه نه وه ستاوه له سەر ئەوهی ئایا فلان کهس که ی قه ناعه تی بۆ دروست ئەبیئت یان نابیت، جا ئایا نوێژ وای ئی هاتوو به جیته باز نه ی قه ناعه ته وه؟ سبحان الله!

له م کارانه دا مه به ستمان ئەوه نیه به په له په ل و بی بیرکردنه وه ئەنجام بدرین، به لکو ئیمه لێره دا چەند پێوه رێک دانه نیین که ئەو په له په لیه و هه لچونه نه مینیت، به لām دانانی ئەم بنه ماو راگرانه مانای ئەوه نیه ئیتر ئەم کاره هه لوه شیته وه و لای به رین،

جی داخه که هه ندی له بانگخوازان ئەلین: پێویسته کاردروستی به کار بیین، پێویسته بنه مای بۆ دا بنین، پێویسته له قالی بدهین، به لām به م بیانوو پاساوانه له دهره نجامدا کاره که وای ئەکه ن ئیتر که قه ده غه ی خراپه که ناکریت و به سه ریدا تیپه پێهین، به پاساوی ئەوهی که ئەمه حکمهت نیه به م شێوه یه، یان به رژه وه ندی بانگه واز و ناخوازیت، وه ئیتر به م جوړه قه ده غه ی خراپه و تاوانه کان ناکرین و له بیر ئەکرین، جا ئەگه ر گه شتینه ئەوه که هیچ خراپه و تاوانیک ئینکاری نه کهین و هه ولی لادان نه ده بین به پاساوی که ئەمه له حکمهت نیه، یان به پاساوو بیانوو مه رج و زه وابتیکی نه گونجاو، ئەوه به راستی تووشی زه ره رو زیانیکی گه وره دین، وه زۆر پێویست و واجبه که تاك و کۆمه لی موسلمان به رامبه ر ئەو تاوان و خراپه دیارو به رچاوانه ی که له کۆمه لدا ئەنجام ئەدرین هه لویستیکی توندو شه رعییانه ی هه بیئت به رامبه ریان. پێغه مبه ر ﷺ که گه وره و سه ردار ی داناو کاردرستان بووه له بانگه وازدا- فه رمانی پچ داوین که له مه ناله که مان بدهین کاتیک گه یشته ده سال و نوێژی نه کرد، پێش ئەوه سچ سال واته له ته مه نی حه وت سالیه وه ئامۆژگاری و هه لنان و فه رمان پیکردنیه تی، به لām که گه شته ده ئیتر ئەبیئت لێ بدریت ئەگه ر هه ر ملی نه داو نوێژی نه کرد،

جا ئەگەر وترا: لێدان بۆ؟ ئەلێین: ئەمە پێغەمبەر (ﷺ) بۆی داناوین بەو شیۆهه، بەلام ئەگەر هەلەت کرد و لە پێش دە سالییدا نامۆژگاریت نەکردو هەلت نەناو باسی نوێژت بۆ نەکردو نوێژت لا خۆشهویست نەکرد و یەكسەر كەوتیتە لێدانی، ئەوه پێت ئەلێین كە بزانه تۆ پێچەوانه‌ی سوننه‌ت و ره‌وشتی پێغەمبەر (ﷺ) هەلس و كەوتت لە گەل منالەكەتدا كەردوه، بەلام ئەوه‌ی واز لە منالەكە‌ی ئەه‌یئیت تا گەوره ئەه‌یبت و ئەلێت با بۆخۆی پەروەردە وەر‌بگیرت یان لە دەر‌هوه پەروەردە وەر‌بگیرت، ئەوه بە‌راستی ئەه‌یبتە هاوبه‌شی یەكەمی هەچ خراپه‌و تاوانێك كە منالەكە‌ی لە داها‌توودا ئەنجامی ئەدات. پێویسته لە سەر‌مێرد كە توند بی‌ت لە گەل ژنه‌كە‌ی، ئەگەر كاری بێ شە‌رعی لێ رویدا، یەكەم جار نامۆژگاری بكات بە‌قسە‌ی خۆش و خراپه‌كانی بۆ روون بكاتوه، ئینجا بیری بێنیت‌هوه بە‌لكو پە‌ندونامۆژگاری وەر‌بگیرت، جا ئەگەر هەر چاره‌سەر نەبوو لە تاوان ئەگەر‌پایه‌وه‌و گو‌ت‌پرایه‌ی لێ مێ‌رده‌كە‌ی نەئە‌كرد لە فەرمانی خوادا ئەوه دە‌بی‌ت لێ بدرت، وه ئەمه‌ واجیبی‌کی خواییه، جا ئەگەر پازی بویت كە خیزانه‌كە‌ت بە نارە‌زوی خۆی و بێ پێ‌ویسته‌ك و هەر بە‌هه‌واو ئاره‌زوو چوو‌ه دەر‌هوه‌و ئە‌ملاونه‌ولای کرد و چوو‌ه شو‌ینتە گشتییه‌كان و بازارو سەر‌به‌حرو وه‌هه‌روه‌ها، جا ئەوه‌ی به‌وه‌ پازی بی‌ت و هێچ ئینكاریه‌کی ئەوه‌ كارە‌ دزی‌وه‌ نە‌كات، ئەوه‌ لە راستیدا ره‌وشتی خۆی لە‌كە‌دار ئە‌كات و هاوبه‌شی‌کی گه‌وره‌یه‌ له‌و تاوان و خراپانه‌ی له‌ دەر‌ه‌نجامی ئە‌و كارە‌دا دروست ئە‌بن، جا ئەگەر هه‌موو باوكێك له‌ گەل منالە‌كانیدا دوا‌ی بە‌كاره‌ینانی قۇ‌ناغه‌ شە‌رعیه‌كان كارە‌كانی ب‌راندە‌وه، وه‌هه‌موو پیاوێك له‌ گەل خیزانه‌كە‌یدا له‌و كارانه‌ی كە ناشە‌رعین بە‌ شی‌وازی شە‌رع و له‌و رێ‌به‌وه‌هه‌نگاوی دهن‌ا، ئە‌وا زال ئە‌بین بە‌ سەر ئە‌م عاده‌ت و خووه‌ناپه‌سه‌ندو ناشە‌رعیانه‌دا كە‌ نزی‌كه‌ خوای گه‌وره‌ بمان‌گیرت به‌و تاوانانه‌، جا ئەگەر ئیمه‌ ته‌نها باس‌مان له‌ سەر‌ له‌ ناوبردن و نه‌ه‌یشتنی زینا بوو، ئە‌وه‌ با له‌ نه‌ه‌یشتنی دیاردە‌ی روونی و به‌ره‌لاییه‌وه‌ دە‌ست بێ‌ بکه‌ین چون‌كه‌ دەر‌گای زینا له‌ به‌ره‌لایی و روتبونه‌وه‌و چونه‌ دەر‌ه‌وه‌ی ژنانه‌ به‌ رووتی به‌ ناو كۆمه‌لگه‌دا. ئافره‌تی‌ك كە‌ خۆی رووت ئە‌كات‌ه‌وه‌و ئە‌چیته‌ بازاره‌كان، تۆ ده‌توانیت پێ‌ی بلێ‌یت وئا‌گاداری بکه‌یت‌ه‌وه‌ كە‌ ئە‌وه‌ كارێ‌کی ناشە‌رعیه‌و تاوانی‌كه‌ ئە‌نجامی داوه‌، چون‌كه‌ تاوانه‌كە‌ی به‌رچاوه‌و دیاره‌، وه‌ تۆ تۆمه‌تبارنابیت به‌وكاره‌ت، به‌لكو كارێ‌کی شە‌رعیه‌، چون‌كه‌ له‌ خووه‌ عاده‌تی خه‌لكی وایه‌ ئە‌گەر كە‌سێ‌ك كە‌ خراپه‌و تاوانی‌کی دیاری بینی له‌ كە‌سێ‌کی دیکه‌و پێ‌ی وت و ئا‌گاداری ك‌رد‌وه‌ ئە‌وه‌ تۆمه‌تباری ئە‌كە‌ن به‌وه‌ی كە‌ بۆ‌چی پێ‌ی ئە‌لێ‌یت و تۆ پە‌یوه‌ندیت به‌و كاره‌وه‌ چیه‌، جا له‌م حا‌له‌ته‌دا ئە‌وه‌ خراپه‌یه‌کی به‌رچاوه‌ چون‌كه‌ ئە‌وكه‌سه‌ی كە‌ مه‌ح‌رم نه‌بی‌ت دروست نیه‌ به‌و شیۆه‌یه‌ ئافره‌تان قسه‌ی له‌ گە‌ل‌دا بکه‌ن یان هە‌لس و كه‌وت و كرپ‌ن و فرۆشتنی له‌ گە‌ل‌دا بکه‌ن، جا قه‌ده‌غه‌ك‌ردن و نه‌ه‌یشتنی كارێ‌کی خراپ‌ی له‌و جو‌ره‌ ئە‌ه‌یبتە‌ هۆی رینگه‌ به‌ستنه‌وه‌ له‌ كارێ‌کی خراپ‌ترو تاوانی گه‌وره‌تر كە‌ زینایه‌، چون‌كه‌ دەر‌گای زینا به‌ چونه‌ دەر‌ه‌وه‌ی ژنان به‌ رووتی و بێ‌ پێ‌ویستی وردە‌ وردە‌ ئە‌كرت‌ه‌وه‌و تاوا‌ی لێ دێ‌ت

که ئەگەر بەرگری نەکریت و قەدەغە نەکریت ئەوا ئەویش ئەبیتە تاوانیکی ئاشکراو بەرچاو – خواپەنامان بدات-، جا که واتە هەر ئەبیت بە هەر شیۆهیه ک بیّت هەوێ لابرڤن و نەهیشتنی کارە خراپە ئاشکراو بەرچاوهکان بدریت و لەوانەوه سەرەتا دەست پێ بکریت، ئەویش بە بلاوکردنەوهی حەق و چاکەو پەوشتی بەرزو پاراستنی پاکیتی و داوین و هەلنانی کاری چاک و پونکردنەوهی ئەو تاوانانە بۆ خەلکی بە گشتی، ئنجا ئەگەر تانرا لە پێ دەسەلاتەوه ئەم کارە ئەنجام درا، ئەوه نەهیشتن بە هیچ شیۆهیه ک داوین پیسی و خراپەکاری و بەرەلایی لە ناو کۆمەلدا بلاو بیتهوه و کۆمەلێک کەس و لایەنی گومان لیکراو بێ دین یاری بە چارەنوسی گەلێک بکەن و سنورەکانی خۆی گەوره پێشیل بکەن. که واتە بنەماو قاعیدە گشتیه که ئەوهیه که: دەبێ لە تاوان و خراپە ئاشکراو بەرچاوهکانەوه سەرەتا دەست پێ بکەین و نەیانپیلین، که لێرەوه بە یارمەتی خوا وه پاشانیش سووربون و بەردەوامی ئەتوانین زāl ببین بە سەر تاوان و خراپە شاراوەکانیشداو کۆمەل پاک بکەینهوه له و دەروون نەخۆشانە ی که مەبەستیان تێک دان و فاسیدکردنی موسولمانانە، ئەمە بێ ئەوهی که که موکوپی و که متهرخەمی بکەین له لابرڤنی تاوانە شاراوەکان.

نابیت خراپەیه ک بگۆریت که بیته هۆی دروستبوونی خراپەیه کی گەوره تر له و یان تاوانیکی گەوره تر.

نابیت خراپەیه ک بگۆریت و لای بەریت ئەگەر سەریکششا بۆ دروستکردن و بەرپابوونی خراپەیه کی گە ورەتر. { لا يجوز انكار المنكر اذا ادى الانكار الى منكر اكبر}. چونکه مەبەست لەم کارە بریتی نییه له وهی که تۆ ئەنە ئینکاری بکەیت و خراپە که لابه ریت و بەس، یان دێی خۆتی پێ ئیسراحت بدەیت، یان تۆله له خاوهن خراپەو تاوانە که بکەیتەوه، نەخیر، بەلکوو مەبەست گوپراپە ئی خۆی گەوره و ملکه چیبوونی فەرمانەکانیەتی، جا ئەگەر بەو کارە قەدەغەت ئەکرد زیاتر سەرپێچی خۆی گەوره ی تیدا بوو، واتە ئەو خاوهن تاوانە ی که تۆ قەدەغە ی ئی ئەکەیت بە هۆی قەسو هەئس و کەوتنی تۆوه زیاتر پۆئە چوو و سەرپێچی ئەکرد، ئەوا ئەو کارە مەکه و وازی ئی بینه، خۆی گەوره له قورئانی پیرۆزدا بۆ پیغه مبهر (ﷺ) و هاوهله کانی پرون کردۆتهوه و دەفەر مویت: (وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ) (واتە: ئەهی باوه پداران) نەکه ن جویئ بدن بەو بت و شانە ی که (نەفامان) هاواری ئی دەکەن و دەپیه رستن بیجگه له خوا،

نەووەکو ئەوانیش بە ناحەق و بە نەفامی جوین بەدەن بە خوا، چەنکە ئەوانە ناپناسن و قەدری نازانن، ئابەو شیۆهیه ئیمە بۆ هەر گەل و ئوممەتێک کردەووەکانیمان رازاندۆتەووە.

خوای گەوره قەدەغە ی کردوووە کە باوەرداران جوین بەدەن بە بت و سەرائی نەفامی، ئەوانە ی کە جگە لە خوای پەروەردگار ئەپەرستین، چونکە سەرئەکیشتی بۆ ئەوێ کە بێ باوەرانی جوین و قسە ی نابەجێ بە خوا بەدەن. جا ئەگەر تۆ لە کۆرپێکدا بویت، یان لە شوینێک لە گەل کەسانی تاوانبارو بێباوەر تێک گیرایت و کەوتیتە مشتومر، ئەگەر تۆ جوین و قسەت بەوان وت ئەوا ئەوانیش جوین ئەدەن بە خێرخوازان و باوەرداران، ئەگەر تۆ جوینت دا بەسەرائی بیدعەو کوفرو گومرایی، ئەوانیش جوین ئەدەن بەسەرائی ئەهلی باوەرو یەکتاپەرستی، جا پێویستە کە شتی وا نەکەیت، ئەگەر چوینە لای یەکیک و زانیت ئەگەر فەرمانی بێ بەدەیت بە چاکەو قەدەغە ی کارە خراپەکانی بێ بکەیت ئەوێ جوین ئەدات بە خوای گەوره زیاتر لە کوفرو بێ باوەریدا پۆ ئەچیت، پێویستە لەسەرت کە وازی بێ بینیت و لەگەڵی نەئێیت، چونکە ئەوکارە ی تۆ هەرچەند لە راستیدا فەرمان بە چاکە یەو قەدەغە یە لە خراپە، بەلام ئەیتە هۆی سەرئەلەدان و دروستبوونی خراپە یەکی گەوره تر کە لەووە پێش نەبوو. بە راستی نەگبەتیه لەناو کۆمەلگایەکی موسلماندا کە پۆژانە پێنج جار بانگ ئەدریت و هەموو گوێمان لە

الله اکبر و شایەتی دان لە سەر یەکتاپەرستی و خواناسی دەیت، ئەبینین جوین بە خوای گەوره ئەدریت و ئیمانە بە دین ئەکریت، بە راستی لە سەر کۆمەلە موسولمانان پێویستە بە هیچ شیۆهیهک رێگە نەدەن کە نەفام و هەرزەکان جوین بە خواو پیغەمبەر و ئاینە کەیان بەدەن، بەلام بە داخ و پەژارە یەکی زۆرەووە کە ئەمە واقعیکەو بە چاوی خۆمان دەبینین. کەواتە زۆر پێویست و هەنوکه ییە کە لەم خالە ورد ئاگاداریین و نەکەوینە هەلەو، ناییت خراپە یەکی بگۆرین ئەگەر هاتو بوو رێخۆشکەر بۆ خراپە یەکی لە خۆی گەوره تر. هەروهە ناییت هەوێ گۆرینی خراپە کان بەدین بە هۆکارە ناشەرعیەکان، خراپە خراپە یە، ناییت خراپە بە خراپە یەکی تر بگۆریت، چونکە هەردوکیان خراپەن، هیچیان لە هیچیان باشتر نیە، وە گۆرین و لابردنی خراپە تەنها لە و رێگە دروست و مەشروعانەووە دەیت کە خوا (سبحانە و تعالی) رێی بێ داووەو بۆی داناوین. دواخستنی فەرمان بە چاکەو قەدەغە کردنی خراپە. لێرەو دەبێ بە رووی مەشاعیرو هەستی خەلکیدا هەلنەشاخپین ئەگەر دواخستنی خێری تیدا بوو، کە ئەمە یەکیکە لەو بنەمایانە ی کە لە بنەمای دوو مەووە وەر ئەگێریت، پیغەمبەر (ﷺ) بە دایکی باوەرداران عائشە خوا لێی رازیبێ ئەفەرمووت :

{لولا أن قومك حديثو عهد بـشرك أو بكفر، لهدمت الكعبة ولجعلتها على قواعد إبراهيم} واتە: ئەگەر گەله كەهێ تۆ تازه عەهد نەبوانیە (واتە نزیك نەبوانیە) بە كوفر یان بە هاوڵەبپاردان بۆ خوا، ئەووە كەعبەم ئەرۆخاندو لە سەر بنەماو پایەكانی ئیبراهیم كە دروستی كریوو بەو شیۆهیه دروستم ئەكردەوه.

جا ئەمە پێغەمبەری خوايه ﴿ﷺ﴾ بەم شیۆهیه دەكات، ئەو ئایینهی گۆڤری كە عەرەبەكان لە سەری بوون و لە پێشەوی دەرھینا، لە سەر ئەووە شەپری لەگەڵ كردن، هاتنە ناو ئیسلامەووە بەخۆشی و ویستی خۆیان، یان بە شمشێرو جەھاد، وە پێغەمبەری خوا ﴿ﷺ﴾ خۆی حاكم و فەرمانرەوای نیووە دوورگەیی عەرەب بوو، خۆی فەرماندەر و دەسەڵاتدار بوو، ئەگەر ھەر شتیکی بفرماوایە یەكسەر گۆڤرپایە ئی ئەكرا، بەلام لەگەڵ ئەووەشدا باسی ئەو رێگرو بەرپەستە ئەكات كە بۆتە ھۆی ئەووەی كەعبە لە سەر شیۆهیی بنەماكانی حەزرتی ئیبراهیم دروست نەكړتەووە، لەگەڵ ئەووەدا كە دانانی كەعبە بەو شیۆهییە كە ئیبراهیم دای ناووەو دروستی كردووە بۆ بەرزەوھەندیەك وچی بەجێكردنی كارێکی شەریعیە، ئەویش تاكو بەو شیۆهیی كە خوا (سبحانەوتعالی) فەرمانی دا بە پێغەمبەر ئیبراهیم دروست بكرێتەووە. بەلام چی ئەبێتە رێگەر لە بەردەم بەجی نەھینانی ئەم كارە شەریعیەدا؟ با بزانی ئەو رێگرو بەرپەستە چی بوو كە وای كرد پێغەمبەر ﴿ﷺ﴾ كەعبە لە سەر بنەماكانی ئیبراهیم سەلامی ئی بێت دروست نەكاتەووە؟ رێگەر كە ئەووەبوو كە عەرەبەكان تازه موسوڵمان بیوون و لە كوفرەووە (لە روی كاتەووە) نزیك بوون، وە ئەوان بۆیە برۆیان پێی ھینابوو شوێنی كەوتبوون، چونكە پێغەمبەر ﴿ﷺ﴾ قەدەغەكراووەكانی خواي بە گەورە ئەگرت و ئەبیاراستن، ئەووەی خوا بە گەورەیی بزانیایە ئەمیش بە گەورەیی ئەگرت، خواي بە تاك و تەنھا ئەپەرست، بانگەشەیی ئەكرد بۆ ئایینی ئیبراهیم، وە ھەموو خەلكی بەم شیۆهوە تێرۆانینە سەیری پێغەمبەر ﴿ﷺ﴾ و ئایینی نوێیان دەكرد، بیریان لەووە نەبوو كە لەم كارەدا چی چاك و خراب ھەبە، ئەووەندە ئاگاداری بوون و زانرابوو لایان ئەووە بوو كە ئەمە ئایینە ئایینی یەكخواپەرستی و تەوحیدە، وە ھەر لە بەر ئەووە شوێنی كەوتوون، وە كەعبەش لە بیروباوەرپی ئەواندا رەمزو ھیمای كرۆك و حەقیقەتی یەكخواپەرستیە، جا ئەگەر رۆخا و شیۆهیی دروستكردنەكەیی گۆڤرا، ئەووە وەكو ئەووە وایە ئایینی ئیبراهیم گۆڤراییت، لە بەر ئەووە ئاسان نەبوو لەو كاتەدا تێكدانی كەعبەو دروستكردنەووەی لە سەر ئەو بنەمایانەیی كە ئیبراهیم سەلامی ئی بێت داینابوون، ھەر بۆیەش پێغەمبەر ﴿ﷺ﴾ نەویست لە سەرەتای ئیسلامدا بەرەو رۆوی ھەستو مەشاعری ئەوان بێتەووە. جا لەبەر ئەووە ئەلێین: پێویستە لە سەرمان كە بزانی،

ئەگەر یەکیك باوەڕپێشی هێناو پێی هیدایەتیشی گرتەبەر و بەردەوامیش بوو لە سەری، ئەووە جاری وا هەیه هەندێ سەرپێچی کە ئەیکات و وازی ئێ ئەهینریت یان لە سنوور دەرئەچیت و بۆی ئەپۆشریت، لە بەر ئەووە نییه کە بۆی بە رەوا بیزاوه یان بۆی حەلأل کراوه، بەلکۆو لەبەر ئەووەیه کە ئەگەر ئامۆژگاری و فەرمان بە چاکە کە دوا بخریت بەرھەمی ئەبیت و کارە کە لە جێی خۆیدا ئەنجام ئەدریت و ئاکامیکی باشتی ئێ دەکەوتتەو، بەلام ئەمە نابێ وامان ئێ بکات کە لە بەر پاساوو بیانووی بەرژەوہندی بانگەواز ئیتر واز لە فەرمان بە چاکەوہ جڵەوگیری لە خراپە بێنین بە هیچ شیوہیەک.

سەیرکەن لە سەردەمی عبدالله کۆری زوبەیر خوا لێی رازبێ کاتیک کە عەبە لە سەر بنەماکانی ئیبراھیم سەلامی ئێ بیت دروست کرایەو، هیچ پرووی دا؟ خەلکی بێزاری و نارەزاییان دەرپری؟ نەخیر، بۆ؟ چونکە ئەو نەوہیە پۆشتن و نەوہیەکی تر هاتن کە لە سەر تەوحیدو یە کخوایەستی گەورە ببوون، ئەوہی کە عبدالله کۆری زوبەیر کردی و فەرمانی پێدا، کارێکی دروست بوو، لە بەر ئەووە هیچ نارەزاییو خراپەیهک روینەدا، چونکە لە کاتی خۆیدا بوو.

لێرەوہ وا نەزانین کە ئەتوانین خراپەو تاوانەکان ھەمووی بە یە کجارجگۆرین، وە ئەوہی جێی داخ و ئیشە ئەوہیە کە موسولمانی ئەمڕۆ ئەبیین کە خۆی کۆمەلێکی زۆر لەو کارە خراپ و نارەواپانە ی تێدا یە، ئەبیین کە تەمەلە لە نوێژەکانیدا، گوێ لە گۆرانی ئەگریت، سەیری نافرەتانی نامەحرەم ئەکات، لە کرپن و فرۆشتندا غەش و فیئ ئەکات، درۆ ئەکات، لە پاشەملەو پەنہان باسی خەلکی ئەکات و وە ھەر وہا، کە بە راستی ئەمانە کۆمەلە خراپەیهکی نادروست و ناجۆرن مرقۆفە بەرەو ھەلدێراو تێدا چوون دەبەن.

کەواتە ئیمە لەگەڵ ئەوہدا کە دەلێین پێویستە سەرەتا لە گرنگترەوہ بۆ گرنگ و وە ھەر وہا، وە بە تاوان و خراپە دیارو ئاشکراکان دەست پێ بکەین پێش شاراوەکان، پێویستیشە ئەووە بزانی کە: ئەگەر کارێک بووہ ھۆی ئەوہی کە خواوہنەکە ی وازی ئێ نەهینیت و سەرەتا لەگەڵ ھەست و تێروانیندا نەئەگونجا ئەوہ باشە کە دوا بخریت تاکو توانای وەرگرتنی بۆ دروست ئەبیت، کە سێک تازە یە لە ئیسلامدا نایبیت یە کەم جار پێش ئەوہی کە بە تەواوی دامەزرێ قەدەغە ی ھەموو کارێکی ئێ بکریت، بە نمونە: گوێ گرتن لە گۆرانی و موسیقا، نایبیت یە کەسەر پێی بلێین کە بە هیچ شیوہیەک بۆت نییە گوێ لە گۆرانی و موسیقا بگریت، بەلام کە وردە وردە ھیدایەتی وەرگرت و بەردەوام بوو لە سەر پابەند بوونی بە فەرمانەکانی خواوہ، ئەو کاتە ئیتر پێی ئەلپیت کە گۆرانی و موسیقا گوێ ئێ نەگریت چونکە حەرامە، وە سەیرکردنی ژنانی نامەحرەم لە سەرجادەکان یان لە تەلەفزیۆن و گوڤارەکاندا حەرامە، وە ھەر وہا بەو شیوہیە، وە لەگەڵیدا بەردەوام ئەبین تاکو پلە پلە شارەزایی پەیدا ئەکات و باوەری دروست لە دلیدا جیگیر ئەبیت و دانەمەزریت،

وه په لهی ئێ ناکهین و بلێین: هەر گه‌ڵ باوه‌ر هێنانی یه‌کسه‌ر ده‌بێت ئاگاداری نوێژه‌کانی بێت، واز له تاوان و خراپه‌ ده‌ره‌کی و ناوه‌کیه‌کان بێت، هه‌رچیه‌ک خراپه‌و کردارێکی ناپه‌سه‌ندی بووه‌ له‌وه‌و پێش نه‌بێت یه‌کسه‌ر لێیان دوور بکه‌وتنه‌وه‌و نه‌چێته‌وه‌ سه‌ریان، جا به‌م شێوه‌یه‌ داواکاریه‌کان زۆر نه‌بن له سه‌رته‌و که‌سه‌ی که‌ تازه‌ هیده‌ایه‌ت وه‌رته‌گرێت و هه‌موایانی بۆ جێبه‌جێ نابن وله‌وانه‌یه‌ وازیان ئێ بێنیت، وه‌ نه‌مه‌ وانه‌کات که‌ هه‌ندێ له‌ بانگخوازان تووشی سه‌رنه‌که‌وتن و رووخان ده‌بن، چونکه‌ وانه‌زانیت که‌ نه‌وکه‌سه‌ی سه‌رته‌هاته‌ ناو ئیسلام نه‌بێت هه‌رچی له‌ پێش ئیسلامدا کردویه‌تی یه‌کسه‌ر به‌ شه‌وو رۆژێک هه‌موویان فری بده‌ت و وازیان ئێ بێنیت، که‌ نه‌مه‌ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌، چونکه‌ له‌ راستیدا ده‌روونی مرۆف پێویستی به‌ پله‌ پله‌یه‌یه‌ له‌ هه‌موو کارێکدا تا له‌گه‌ڵ پادیت، وه‌ هه‌ندێ کار دوا نه‌خړیت بۆ کاتیکی تر له‌ به‌ر پاراستن و له‌ ده‌ست نه‌چوونی بنچینه‌و کاره‌ سه‌ره‌کیه‌که‌، تاکو باوه‌ر له‌ ده‌روونیدا نه‌چه‌سه‌پیت و جیگیر نه‌بیت، نه‌و کاته‌ ئیتر به‌ ئاسانی واز له‌و کارانه‌ دینیت که‌ قه‌ده‌غه‌و حه‌رامن. نموونه‌یه‌کی رۆونکردنه‌وه‌یی بۆ نه‌م بنه‌مایه‌. له‌وانه‌یه‌ هێنانه‌وه‌ی نموونه‌یه‌ک لێرده‌ا جێ خۆی بێت بۆ رۆونکردنه‌وه‌ی نه‌م بنه‌مایه‌: ئیمه‌ نه‌زانین که‌ زیاده‌رپویکردن و رۆچوون له‌ خۆشه‌ویستی بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کارێکی ناشه‌ریه‌و دروست نییه‌، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) خۆی نه‌هی ئێ کردووه‌و قه‌ده‌غه‌ی کردووه‌، وه‌ ئیمه‌شی فێرکردووه‌ که‌ قه‌ده‌غه‌ی بکه‌ین، جا نه‌گه‌ر یه‌کێک له‌ بانگخوازان ته‌نها باسی له‌ قه‌ده‌غه‌کردن و حه‌رامی رۆچوون و زیاده‌رپوی له‌ خۆشه‌ویستی بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرد بێ نه‌وه‌ی له‌ به‌رامبه‌ردا باسی چوونتی خۆشه‌ویستی شه‌ری بکات و رۆونی بکاته‌وه‌ جی قه‌ده‌غه‌و حه‌رامه‌و کامه‌ش شه‌ریه‌و رۆی بێ دراوه‌ له‌ حه‌قی پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) ته‌نها باسی له‌وه‌ نه‌کرد که‌ نابیت رۆ بچین له‌ خۆشه‌ویستی پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) و به‌س، لایه‌نه‌که‌ی تری رۆون نه‌نه‌کردووه‌، نه‌وه‌ کاره‌که‌ی ته‌واو نییه‌و له‌وانه‌یه‌ زیانی زیاتر بێت له‌ سوودو قازانجی، چونکه‌ نه‌بیت هه‌وی نه‌وه‌ی که‌سانێک که‌ تازه‌ هاتونه‌ ناو ئیسلام وه‌ یان که‌سانێکی تر که‌ نه‌هلی بیده‌ن بێن و بلێن نه‌مانه‌ پێغه‌مبه‌ری خویان (ﷺ) خۆش ناوێت بۆیه‌ باسی خۆشه‌ویستی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ناکه‌ن. پێویست و واجبه‌ له‌ سه‌رمان که‌ به‌رده‌وام باسی خۆشه‌ویستی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) و گوێرپایه‌لی بکه‌ین، وه‌ له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا خه‌لکی ئاگادار بکه‌ینه‌وه‌ که‌ رۆ نه‌چن له‌ خۆشه‌ویستیداو له‌ قالی شه‌ری خۆی تێ نه‌په‌رێن، نه‌گه‌ر وانه‌بیت نه‌وا نه‌بیت هه‌وی نه‌وه‌ی که‌ شه‌یتان ختوکه‌و دل‌پراوکی بۆ خه‌لکی دروست بکات و تووشی فیتنه‌یان بکات.

قەدەغە کردن لە سەر بە ئاگاو شارەزا

وهك قەدەغە کردن نییه لە سەر بێ ئاگاو نە شارەزا {الانكار على العالم ليس كالانكار على الجاهل}.
 یەكێکی تر لە بنەماو بنچینه کانی فەرمان بە چاکەو قەدەغە ی خراپە ئەوویە: ئینکاری کردن لە سەر
 شارەزاو تیگە یشتوو یان کە سێک کە زاناو ئاگادار بێت، وهك ئینکاری وقەدەغە کردنی کە سێک نییه کە
 سەرەتا بێت و نزیکێ تاوان و خراپە بێت و دەروونی لاواز بێت. ئایا ئەگەر یەكێک لە هاوێڵە گەورەو بە
 هێزەکان لە ئیمان و خواناسیاند خوا لێیان پازی بێت بەتایە و حاشا لەوان میزی لە مزگەوتا بکرایە
 چۆن ئینکاری ئێ ئەکراو سەر زەنشت ئەکرا؟ بێ گومان بە شێوویەکی توندوتیژ ئینکار ئەکراو
 سەر زەنشت ئەکرا، چونکە کارێکی لەو شێوویە هەرگیز لەوانە ناوێ شێتەووە کە هەلبژاردە ی هاوێڵەکان
 بوون و چێژی باوەری راستەقینەیان چەشتبوو، کەواتە ئینکار کردنە کە لە سەریان زۆرتوندو تیژتر
 دەبوو وهك یەكێکی سەرەتای نە شارەزا، لە ژبانی پیغەمبەردا (ﷺ) لەم جۆرە رووداوانە روینداو،
 وهكو سەر زەنشت و ئینکاری کردنی پیغەمبەر (ﷺ) بۆ ئەو قەسە یەکی کە ئەبو زەر بە بیلای حەبەشی
 گوت خوا لێیان پازیبی: ئە ی کورپی دایک رەش، پیغەمبەر (ﷺ) زۆر بە توندی سەر زەنشتی ئەبو زەری
 کردو پیی فەرموو: تۆ کە سێکی هیشتا نە فامیت تیدا ماو.

جا ئەمە ئینکاریەکی بە هێزو توندە لە پیغەمبەرەو (ﷺ) بۆ ئەبو زەر، چونکە ئەو نە فامیە ی کە ئەبو
 زەر لێی پاری کردو ناپرەحتی و ئیش ژانی چەشت و هات بۆ مەککەو ئیسلامەتی خۆی ئاشکرا کرد، بە
 شێوێک کە وهك خۆی دەئێ ئەو نەدیان لێداو ئازاریان دا لە سەر موسوڵمانبوونی وهك خۆی دەئێ:
 {وهك بتیکی ئێ هاتبوو کە ئازە لێکیان بە سەردا سەر پێی} کە خوێنی ئێ ئەچۆرا، ئەو هەمووی
 لە پێناوی خوای گەورە داو پراکردن بوو لەو نە فامیە،

لە گەڵ ئەو هەشدا پیغەمبەر (ﷺ) پیی ئە فەرمویت: {ئە ی ئەبو زەر تۆ کە سێک نە فامیت تیدا یە}، جا
 هۆی چیبە پیغەمبەر (ﷺ) بەم شێوێ توندە ئاگاداری ئە کاتەووەو ئینکاری ئەو قەسە یەکی ئە کات؟ چونکە
 خاوەنی ئەو قەسە یە کە سێک نییه کە شارەزای نە فامی نە بو بێت و لە نە زانیەووە ئەم قەسە یەکی کرد بێ،
 بە لککوو کە سێکە کە بە تەواوی حەق و راستی بۆ رۆشن بۆتەووەو چلک و پیسی نە فامیش باش ئاگادارە،
 هەر وهك چۆن مرۆف لە ئاگر یان لە شیر پادە کات ئاوەها لە نە فامی راپیکردوو، جا لێرەووە ئەو
 فەرموو دە توندە ی پیغەمبەر (ﷺ) بەو هاوێڵە بەرێزە بۆ ئەو بوو جارێکی تر ئەو کارە دووبارە
 نە بێتەووەو تاکو بزانیت کە بەو شێوویە لێ قبوول، قەبوول ناکریت و پێویستە زوو پە شیمان بێتەووە
 و نەرم و نیانی تیدا نییه. بە لām کاتێک دە شتە کیهک کە ئاگای لە هیچ نییهو شارەزا نییه لە فەرمانە
 شەرعیەکان، دێت و لە لایەکی مزگەوتەووە میز ئە کات، لەو کاتەدا پیغەمبەر (ﷺ) پێمان بۆ رۆشن
 ئە کاتەووە و ئاگادارمان ئە کاتەووە کە لە کاتێکی وادا لە گەڵ کە سانێکی بەو جۆرە چۆن هەلس و کەوت

بکهین، ئاگاداری کردوبنه وه که فه‌رمان به چاکه و قه‌ده‌غهی خراپه له‌م کاتانه‌دا چۆن ده‌بیت، ئینکاری و قه‌ده‌غه‌کردنی که‌سێکی نه‌شاره‌زاو تازه جیا‌وازه له‌گه‌ڵ که‌سێک که ئاگادار بیت و شاره‌زا بیت، ئه‌وه‌ی که ئاگادارنیه‌و نازانێ ده‌بیت ئیمه‌ دلنه‌وا‌بی بکه‌ین و به‌ نهرم و نیان بین له‌گه‌ڵیدا و به‌ حیکمه‌ت و دانایی و له‌ سه‌ر خۆبیه‌وه‌ هه‌لس و که‌وتی له‌ گه‌ڵ بکه‌ین.

نموونه‌یه‌کی ڕوونکردنه‌وه‌ی بۆ ئەم بنه‌مایه‌.

له‌ چیرۆکی ئەم ده‌شته‌کیه‌دا دوو بنه‌مای به‌ سوودمان ده‌ست ته‌که‌وت: بنه‌مای یه‌که‌م: نه‌گه‌ر له‌ یه‌ک کاتدا دوو کاری خراب هه‌بوون، ئه‌وا که‌مترین و هێواشترین خراپه‌یان ته‌گرینه‌خۆو ته‌حه‌مولی ته‌که‌ین، له‌ پینا‌و لادان و نه‌هێشتین ئه‌وی تریاندا.

بنه‌مای دووهم: ئینکاری و قه‌ده‌غه‌کردن له‌ سه‌رمروفتی بێ ناگاو نه‌شاره‌زا وه‌ک ئینکاری نییه‌ له‌ سه‌ر که‌سێک که‌ شاره‌زاو فامیده‌و تی گه‌یشته‌وتو‌بیت. نه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاوه‌له‌کانی دوور نه‌خستایه‌ته‌وه‌و لاینه‌دانایه‌ کاتێک که‌ هه‌لیانکو‌تایه‌ سه‌ر ئه‌و ده‌شته‌کیه‌ی که‌ میزه‌که‌ی کرد له‌ مزگه‌وتدا، ئه‌وا میز به‌ هه‌موو مزگه‌وته‌که‌دا بلاو ده‌بووه‌و له‌ ئه‌نجامی راچله‌کین و را‌کردنی ده‌شته‌کیه‌که‌ له‌ ترسی هاوه‌له‌کان، به‌ لکوو میزه‌که‌ به‌ر جل و به‌رگه‌کانیشی ته‌که‌وت و له‌وانه‌بوو جارێکی تر نه‌هاتایه‌ته‌وه‌ به‌ مزگه‌وتا و باوه‌ری نه‌هینایه‌. که‌واته‌ ئیمه‌ ته‌حه‌مولی خراپه‌ک ته‌که‌ین بۆ لادان و نه‌هێشتنی خراپه‌کی له‌و گه‌وره‌تر. شتیکی دیکه‌ش، ئەم که‌سه‌ی که‌ ئه‌وکاره‌ی کردووه‌ نه‌فام تی نه‌گه‌یشته‌وه‌، وه‌ ئیمه‌ پێویسته‌ که‌ نهرم و نیان و دل‌فراوان بین له‌گه‌ڵیاندا، هه‌روه‌ک چۆن پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) قه‌ده‌غهی کردو نه‌هێشت که‌ هاوه‌له‌کانی لێ بدەن، وه‌ فه‌رمانی بێ دان که‌ کاره‌ خراپه‌که‌ بگۆرن و لایبه‌رن، به‌وه‌ی که‌ جامێک ئاو بین و بیکه‌ن به‌ شوێنی میزه‌که‌دا. جا ئیسته‌ که‌ پێسیه‌که‌مان لایه‌راو پاشماوه‌که‌ی نه‌هێلرا، ئه‌وه‌ ماوه‌ته‌وه‌ که‌ ئه‌وه‌ی له‌ دلی ئەم که‌سه‌شدا دروست بووه‌ لایبه‌رین و نه‌هێلین، وه‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ جوانترین شیوه‌و زۆر به‌ نهرم و نیانی و له‌ سه‌رخۆبی دلی ئه‌و ده‌شته‌کیه‌شی گۆری، هه‌روه‌ک که‌ مه‌عاویه‌ی کوری حه‌که‌می سه‌له‌می ده‌فه‌رمو‌یت، که‌ ده‌شته‌کیه‌که‌ وتی: {سویند به‌ خوا، نه‌رقی لیم هه‌لسا وه‌ نه‌ بیزاریش بوو لیم، باوک و دایکم به‌ قوربانی بیت نه‌ له‌ پیش ته‌ودا وه‌ نه‌ له‌ دوا‌ی ئه‌و مامۆستایه‌کی وه‌ک ئه‌وم نه‌بینی (ﷺ) هیچ مامۆستا و فێرکه‌رێک نیه‌ دلنه‌رمتر بێ و کاردروست تر بیت له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، جا کاتێک که‌ ئەم ده‌شته‌کیه‌ ئەم دلنه‌رمی و به‌زه‌بیه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بینی، له‌ کاتێکدا که‌ وا گومانی نه‌برد له‌ توندوو تیژترین که‌س بیت _ گومان له‌وه‌دا نییه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پارێزگارترین که‌س بووه‌ بۆ ماڵی خوا، به‌هێژترین که‌س بووه‌ له‌ سه‌ر حه‌ق و راستی،

به لّام به راوردی نه کرد له نیوان خراپه کان وچاکه کاندا_ جا که ئەم به زه‌بی وهیمی و لیبورده‌ییی بینی له پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿ﷺ﴾ وتی: {خوایه به زه‌بییت به من و موحه‌مه‌دا بیته‌وه‌و ره‌حم به که‌سی دیکه مه‌که له‌گه‌لماندا}. جا بۆیه ئەو نزایه‌ی کرد چونکه تاکو ئەوکاته‌ش دئی رق و بی‌زاری تیدا مابوو به‌رامبه‌ر به‌وانه‌ی ویستیان هه‌لکو‌تنه‌سه‌ری و سه‌رزه‌نشتی بکه‌ن و به شیوه‌یه‌ی که‌سیکی نادرست خستیانه پیش چاو، جا دوعای کردو پارایه‌وه له خوا که ره‌حم به خۆی و به پیغه‌مبه‌ر ﴿ﷺ﴾ بکات، که ئەمه دوعایه‌کی دروسته، پبویسته که هه‌مومان خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌رمان ﴿ﷺ﴾ له دلداییت، پبویسته که ئیمه دئی خه‌لکی وشک نه‌که‌ینه‌وه به‌رامبه‌ر به خۆمان، نه‌گه‌ر که‌سیک نه‌فام بئ ناگای بوو ئەوه دلنه‌رم نه‌بین له‌گه‌لیدا و فی‌ری نه‌که‌ین و بۆی روون نه‌که‌ینه‌وه. هه‌روه‌ها وهک له ژبانی حه‌سه‌ن و حوسه‌ین په‌حمه‌تی خویان لئ بیته‌هاتوو که کاتیک نه‌چن بۆ مزگه‌وت نه‌بینن وا پیاویکی به ته‌مه‌ن خه‌رکی ده‌ستنوێژگرتنه، به‌لّام ده‌ستنوێژه‌که‌ی دروست نییه‌و هه‌له‌و ناته‌واوه، نه‌مانیش بیر نه‌که‌نه‌وه به چ شیوه‌یه‌ک ناگاداری بکه‌ن و فی‌ری ده‌ستنوێژی بکه‌ن به دروستی، جا دینه‌پیشه‌وه‌و پبئی نه‌لین: یا شیخ! ئیمه دوو منائی بچوکین و جیاوازیمان هه‌یه له‌وه‌ی که ده‌ستنوێژی کامان دروسته، هه‌ر به‌که‌مان باوه‌رمان وایه که ده‌ستنوێژه‌که‌ی خۆی دروسته، جا تۆ سه‌یرمان بکه‌و ببه به دادوه‌ر له نیوانماندا و بزانه ده‌ستنوێژی کامان دروست و به‌جییه،

یه‌که‌میان ده‌ستنوێژی گرت هه‌روه‌ک چۆن پیغه‌مبه‌ر ﴿ﷺ﴾ ده‌ستنوێژی گرتوو

دوو‌ه‌میشیان هه‌ر به هه‌مان شیوه‌ی ئەو، پاشان پبیان وت: ده‌ی فه‌رموو جه‌نابت دادوه‌ربه، ده‌ستنوێژی کامان په‌وايه؟ پیاوه‌که‌ وتی: به‌ئێ له‌ راستیدا ده‌ستنوێژی هه‌ردوکتان دروسته‌و له‌ سه‌ر سونه‌ته، به‌لّام ده‌ستنوێژه‌که‌ی من دروست نییه‌و ناته‌واوه، جا به‌م شیوازه‌ جوان و له‌ سه‌ر خۆیه‌وه ئەو دوو گه‌نجه‌ توانیان هه‌له‌ی ئەو پیاوه به ته‌مه‌نه‌ پيشان خۆی بدن و پبیشی راست بکه‌نه‌وه بئ ئەوه‌ی هه‌چ گه‌رت و دلگه‌رانی و کیشه‌یه‌ک بیته‌پیش. که‌واته ئەگه‌ر توانیمان مرؤفیک به‌له‌که‌ و ناته‌واویه‌کانی خۆی ناگادار بکه‌ین، واته به‌هۆی خۆیه‌وه، ئەوه‌ شتیکی باشه‌و توانیومانه‌ که‌ دئی پاکیشین و حه‌ق و راستی بئ شاره‌زا بکه‌ین و وزیاتر به‌ ئایینی خوی گه‌وره‌ ئاشنا ده‌بیته‌.

ئینکاری نه کردن لهو بابە تانهی که جیگه‌ی جیاوازین وچەند رایە کیان له سەرە. له‌م خاڵەدا له‌مه‌سه‌له‌یه‌کی تر ئەدوێن ئەویش: له‌بنه‌ماو بنجینه‌کانی فه‌رمان به‌چاکه‌و قه‌ده‌غه‌کردنی خراپه‌، ئینکاری نه‌کردن وقه‌ده‌غه‌نه‌کردنی شتێکه‌ که‌ جی جیاوازی بیروپراو چەند به‌لگه‌یه‌کی له‌سەر هاتیبت، وه‌ ئەم خاڵه‌ گرنکه‌ چونکه‌ زۆرێک له‌ ئیمه‌ ئەکه‌وبینه‌ هه‌له‌وه‌ تیدایدا، مه‌به‌ستیشمان له‌مه‌ ئەوه‌یه‌ که‌ ئیشیک یان حوکمیک که‌ جی ئیجتهدی پرووت بو واته‌ ده‌قیکی پروونی یه‌ک لایه‌نه‌ی له‌ سەر نه‌هاتبوو ئەوا نایبت ئینکاری له‌ سەر بکریبت، به‌وه‌ی که‌ هەر ئەبیت رایه‌ک وه‌ربگریبت، یان رایه‌ک وه‌رنه‌گریبت. هه‌ندیک له‌ خه‌لکی ئەلین: ئینکاری و قه‌ده‌غه‌کردن نییه‌ له‌ شتانە‌ی که‌ جیاوازی و ئیختلافیان تیدا، مه‌به‌ستیان ئەوه‌یه‌ که‌ ئەگەر یه‌کیک به‌ نمونه‌ ده‌ستی به‌رز نه‌کرده‌وه‌ له‌ کاتی وتی الله‌ اکبری ده‌ست پیکردنی نوێژدا، یان له‌ چه‌مانه‌وه‌وه‌ هه‌لسانه‌وه‌دا، یان نه‌یوت: ئامین، یان له‌ ژیره‌وه‌ وتی و ده‌نگی به‌رز نه‌کرده‌وه‌، وه‌ هاوشیوه‌ی ئەمانه‌ش، ئینکاری ناکات و ئەبیت: ئەمه‌ جیاوازی راو‌بو‌چونی زانیانی له‌ سهره‌و پێویست ناکات. یان یه‌کیک رێ به‌ خیزانه‌که‌ی خۆی ئەدات که‌ ده‌ست و سه‌ری ده‌رخات له‌ به‌رده‌م پیاوانی نامه‌هره‌مدا و ئەبیت: مه‌سه‌له‌که‌ خیاڵیه‌و نایبت ئینکاری بکریبت. به‌و که‌سانه‌ی به‌و شیوه‌ بیرده‌که‌نه‌وه‌ ده‌لین: ئەم کاره‌ به‌م شیوه‌یه‌ نییه‌ که‌ ئیوه‌ تێ گه‌یشتون. ئەومه‌سه‌له‌و بابە تانه‌ی که‌ نایبت ئینکاری بکریبت ئەوانه‌ن که‌ له‌ بواری ئیجتهدادو راو‌بو‌چونی پروتان که‌ زانیان ئیجتهدایان تیدا کردووه‌ و رای خۆیان له‌ سەر باس کردووه‌، هه‌موو شوینی کتاب سوننه‌ت که‌وتوون، هه‌موو په‌یره‌وی کتاب و سوننه‌تیان گرتووه‌، به‌لام ئەگەر زانیه‌ک یان پێشه‌وایه‌ک یان پڕه‌وو مه‌زه‌به‌یک پێچه‌وانه‌ی کتاب و سوننه‌ت بوو، ئەوا پێویسته‌ ئینکاری بکریبت و قه‌ده‌غه‌ی ئەوه‌ بکریبت له‌وه‌ی پراکه‌ی په‌سه‌ند بکریبت، ئەمه‌ش هه‌ندێ له‌ پێشه‌واکان ئەوه‌یان فه‌رموووه‌ دوپاتیان کردۆته‌وه‌، که‌ ئەگەر قسه‌و بیروپراکانیان پێچه‌وانه‌ی کتاب و سوننه‌ت بوو ئەوا قسه‌کانیان وه‌رناگریبت، چونکه‌ ئەگەر وا بێت ئەوا خه‌لکی شوین هه‌له‌کانیشیان ئەکه‌ون و سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) وازی دینن له‌ پیناوی ئەوه‌ی که‌ فلان موخته‌هید یان فلان زانا ئیجتهدایکی کردووه‌و نه‌یه‌پیکاوه‌، که‌ ئەمه‌ به‌راستی ئەبیت به‌لایه‌کی گه‌وره‌ که‌ به‌ هۆیه‌وه‌ وازی له‌ سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌تریبت بۆ راو‌بو‌چونی هه‌ندیک له‌ زانیان که‌ له‌گه‌ڵ سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) پێچه‌وانه‌ بێت، خۆی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووت: (فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ) ۱ واته‌: با ئەوانه‌ی سه‌رپنجی له‌ فه‌رمانی پێغه‌مبه‌ر ده‌که‌ن (ﷺ) بترسن له‌وه‌ی که‌ تووشی تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی سه‌خت، یان سه‌زایه‌کی به‌ ئیش بین.

وشه‌ی (فتنه) که له نایه‌ته‌که‌دا هاتوو مه‌به‌ست پێی شیرک و هاوه‌له‌پیاردانه بو‌خوا‌ی گه‌وره، که‌واته زۆر پێ‌بۆسته بزانی‌ن که نه‌و مه‌سه‌لانه چین که جی‌گه‌ی یئ‌ختلاف و‌را جیا‌وا‌زین. به‌نموونه: نه‌گه‌ر یه‌کێک چوو بو‌حه‌ج له کاتی به‌ستنی ئی‌حرام‌دا ده‌توانی‌ت له‌سه‌ر هه‌ر یه‌ک له‌و سه‌ی جو‌رده‌ی ئی‌حرام ئی‌حرامه‌که‌ی به‌ستیی‌ت واته (منفرد) وه (تمتع) وه (قارن). زۆری ئی‌ناکریت که ده‌بن هه‌ر له‌سه‌ر یه‌ک جو‌ر حه‌جه‌که‌ی بکات، هه‌رچه‌نده من وانه‌بینم که (تمتع) با‌شتر بی‌ت، جا له‌م شو‌نانه‌دا له‌سه‌رت پێ‌بۆسته که رۆشی که‌یته‌وه که با‌شترینیان کامه‌یه و خێری زیاتره، به‌لام زۆرلی‌کردن به‌وه‌ی که هه‌ر نه‌بی‌ت یه‌کیکی دیاری کراو له‌وانه هه‌له‌بژێری‌ت و پێی بلی‌یت نای‌یت ئی‌حرام به‌ستیت ته‌ها به‌مه‌یان نه‌بی‌ت، نه‌وه نای‌یت نه‌وه بکه‌ین چونکه نه‌وه له‌و مه‌سه‌لانه‌یه که جیا‌وا‌زیان تی‌دا‌یه و به‌هه‌رکامی‌کیان وه‌رگه‌ی‌ت ده‌بی‌ت.

به‌لام نه‌وه‌ی که ژن ده‌م و چاوی رپوت بکات له‌به‌رده‌م که‌سانی نامه‌هره‌مدا، نه‌وه ده‌بی‌ت ئینکاری بکری‌ت، چونکه نه‌وه مه‌سه‌له‌یه‌کی خیلافی نییه‌و سه‌ر نه‌کی‌شیت بو‌کاری خراپتر، وه هه‌چ که‌س پێ‌چه‌وانه‌ی نه‌وه بی‌ت نه‌وه هه‌له‌ی کردوو و پێ‌چه‌وانه‌ی کتابی خواو سوننه‌تی پێ‌غه‌مبه‌ری (ﷺ) کردوو وه هه‌رزانایه‌ک به‌شێ‌وه‌یه‌کی تر با‌سی کردی‌ت، نه‌وه پا‌دا‌شتی ئی‌جتها‌ده‌که‌ی بو‌هه‌یه، به‌لام ئی‌مه تاوانبار نه‌بین نه‌گه‌ر بێ دهنگ بین و بلی‌ن: ئه‌مه مه‌سه‌له‌یه جیا‌وا‌زی نیوان زانایانی تی‌دا‌یه و پێ‌ویست ناکات ئینکاری بکری‌ت. هه‌روه‌ها نوێژی جه‌ماعه‌ت، نای‌یت بلی‌ن که هه‌ندی له‌زانایان و نازان که واجبه و ئیتر هه‌ر که‌س نه‌هات بو‌نوێژی جه‌ماعه‌ت وازی ئی‌ بینین و ئینکاری نه‌و کاره‌ی نه‌که‌ین، چونکه پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ره‌شه‌ی له‌وانه کردوو که نای‌ن بو‌نوێژی جه‌ماعه‌ت که ماله‌کانیان به‌سه‌ردا بسوتینی‌ت، وه نه‌گه‌ر ژن ومانه‌له‌کانیانی تی‌دا نه‌بوا‌یه ئه‌ب‌سوتاند به‌سه‌ریاندا، که‌واته پێ‌بۆسته ئینکاری بکری‌ت له‌و شتانه‌ی که پێ‌چه‌وانه‌ی فه‌رمانی پێ‌غه‌مبه‌ری (ﷺ) هه‌روه‌ها هه‌ندی له‌خراپه دیارو به‌رچاوه‌کان وه‌کو ریش تاشین، هه‌رچه‌نده ئه‌مانه ده‌بی‌ت به‌حیکمه‌ت و هێمنی و قسه‌ی جوان و شیرین ئینکار بکری‌ن و نه‌هێلدرین، به‌لام نای‌یت لێی بێ دهنگ بین و بلی‌ن: هه‌چی تی‌دا نییه چونکه مه‌سه‌له‌که جیا‌وا‌زی زانایانی له‌سه‌ره‌و زۆر به‌هه‌ند نه‌یگه‌رین، پێ‌بۆسته بزانی‌ن که هه‌موو راجیایه‌ک وه‌رناگه‌ی‌ت و ئیعتباری بو‌ناکریت، وه سوننه‌تی پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ئاشکراوه به‌لگه‌ی بره‌رمان هه‌یه له‌قه‌ده‌غه‌کردن و حه‌رام بوونی ریش تاشین، وه به‌هه‌چ شێ‌وه‌یه‌ک جی‌گه‌ر نه‌بووه له‌پێ‌غه‌مبه‌روه‌ه (ﷺ) که به‌شێ‌کی ئی‌لابردین، چ‌جا‌ی که تاشی‌بی‌تی، وه فه‌رمانی‌شی بێ کردوین که به‌پێ‌لینه‌وه، که‌واته نای‌یت بلی‌ن که نه‌مانه جیا‌وا‌زیان له‌سه‌ره‌و ئینکاری کردنی نای‌یت، نه‌خێر به‌لکوو پێ‌بۆسته ئینکاری بکری‌ن و پێی رازی نه‌بین و دانی پێ‌انه‌نی‌ن، که نه‌مانه‌ش به‌شێ‌کن له‌بنه‌ماکانی فه‌رمان به‌چاکه‌و قه‌ده‌غه‌کردنی خراپه. به‌لام نه‌و با‌به‌ت و مه‌سه‌لانه‌ی که له‌کرین و فرۆشتندا به‌رچا‌و نه‌که‌ون،

که ئایا په یوه ستن به موباحه وه یان به حه رامه وه یان سهرئه کێشن بۆ سوو وه ههروه ها، نه ویش وهک نه و شتانه ی که دهقیان له سهر نیه، به لکوو زانایان ئیجتهدایان تیدا کردوه، هه نیک نه یلکێن به حه رامه وه، هه ندیکیش نه حه لاله وه، لیره دا ئیتر کاره که تیکه لاه نه بیئت و به تهواوی ده رناکه و بیئت، نه لێین : به لئ ناییت ئینکاری کردن له م جوړه کارانه وه کو کارنکی تر وا بیئت که دهقی پروون و ئاشکرا هه یه له سهر قه دهغه کردنی، وه ده بیئت نه و که سه ی که نه و کاره نه نجام نه دات دهستی بگرین و باشتین رای په سهندکراوی پێ بلین ئاگاداری بکهین، چونکه نه م دینه ئامۆژگاریه، وه مروفی موسولمان پیویسته هه رچیه ک بۆ خو ی پێ خو شه بۆ موسولمانانی تریش پێ خو ش بیئت، جا نه گه له رایه کدا یان له مه سه له یه کدا که دهقی راسته وخو ی له سهر نییه و بواری شوینی ئیجتهدای زانایانه، بۆم پروون بۆیه وه که رایه ک له پاکان په سهندتره له نهوانی دیکه وه له پاستیه وه نزیکتره، نه وا ده بیئت به شیوه یه کی جوان و له سه رخۆو ئامۆژگاریه وه بۆی پروون بکه مه وه و تی بگه یه نم، نه ک ئینکاری پاکانی تر بکه م و بلیم به هه یج جوړیک بۆت نییه هه یج له و رایانه ی تر کار پێ بکه یت .

له کو تایدان نه لێین: وه پیویسته بزاین که هه رچه نده که م بین، یان توانامان که م بیئت، نه گه ر ده ستمان گرت به سوننه تی پیغه مبه ره وه ﴿عَلَيْهِ﴾ له بانگه وازماندا، له شیوازی گوپین و فه رمان به چاکه و قه دهغه کردنی خراپه، نه وه به یارمه تی خوای گه وره نه وه ی مه به ستمانه ده توانین به یینینه دی، به لکوو نه وه ی خوای گه وره لیمانی نه و بیئت و په زامه ندی له سهره، چونکه مه به سه تی موسولمان له هه موو کارنکیدا په زامه ندی خوای گه وره یه .

نامۆزگاری دهربارهی گومان بردن.

من ژنیکم شوم کردوو، میردهکه م پیاوینکی گوماناویه، ههرکاتیک قسهیه کی دهربارهی من بیست له یه کێک، ئیتر راست بیئت یان درۆ، ئهوه باوهری پێ ئەکات بێ ئەوهی ورد بێتهوه و بزانی وایه یان نا، پێویسته چی بکه م و چۆن مامه له بکه م له گه ئیدا؟

له راستیدا نهو گرفته تهها گرفتی یه ک که س یان خێزانیک نیه، به لکو زیاتر له خێزانیکی گرتۆتهوه، میردهکه گومان له ژنه که ی ئەکات، ئەمهش لهوهو دروست نه بیئت که شکمهته رخه می ئەکریت له قه لچۆکردن و نه هه یشتی تیکه لێ نپوان ژن و پیاو به شیوهیه کی ناشه رع ی، جا له پێی هه چ هۆیه که وه بیئت. نه هه یشتن و زال بوون به سهر گوماندا به دوو خال نه بیئت.

یه که م: پارێزکردن و ترسان له خوای گه وره، ئه ویش به وه ی که ژن و پیاو ترسی خوا له دلایا بیئت و هه یچیان درۆ به سهر نه وی ترانه وه نه کات و قسه ی بۆ هه لنه به ستن، ئه وانه ش که قسه نه هین و قسه نه به ن پێویسته واز بپین و له خوای گه وره بترسن، چونکه قسه هه لبه ستن و قسه فرێدان بۆ داوینی نافره تانی باوه ردارو په رزینکراو له گونا هه گه وره کانه و پێویسته موسولمانان لێی به دوور بن. دووه م: وازه یینان له و هۆکارانه ی که گومان دروست نه کهن، نایا نه گه ر ژنی موسولمان بۆ کاریکی پێویست و له گه ل مه حره می کدا نه بیئت نه چیته دهره وه، وه قسه له گه ل نه وانه دا نه کات که مه حره م نین پێی، وه له گه ل که سانیکی تردا نه مینیته وه به بوونی که سیکی مه حره م نه بیئت، وه هه روه ها، نایا گومان دروست نه بیئت، یان پێژهی گومان نه بیئت چه ند بیئت؟

وه نه گه ر گومانیش دروست بوو ئه وه نه وکاته تاوانه که ی هه مووی یه خه ی گومانکه ره که نه گریته وه نه ک گومان لیکراو، به لام نه گه ر به پێچه وانه وه بوو، خو ی پروت کرده وه و چوو دهره وه به ئاره زوی خو ی قسه وه هه لئس و که وتی له گه ل که سانی نامه حره مدا کرد، ئه وا بێ گومان دهره نجامه که ی دروست بوونی گومانه به رامبه ر یه کترو به هه موو قسه یه کی هه یراوو باوه ر نه کهن، ئه وه ته خوای گه وره له قسه کردنی ژن له گه ل پیاواندا نه فه رمو یئت: (فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ)^١ واته: قسه به ناسکی و به شیوه یه ک مه کهن، نه وه کو ئه وه ی دلی نه خو شه بوو ژیت و نیازب خراپ بکات.

وه پێویسته له سه ر هه موومان که یارمه تی یه کتری بده ین و گومان نه هه یلین، وه ئه و خوشکه ش پێویسته خو ی دوور بخاته وه له و هۆکارانه ی دهبه نه هۆی دروستکردنی گومان و دوودلی، وه به ئارام بیئت نه گه ر میرده که ی شتیکی بۆ دروست کرد که تیایدا نه بوو، چونکه ئه وه به شیکه له تاقیکردنه وه،

^١ [الأحزاب: ٣٢]

وه داواش له هه موو پیاوان ئەکهین به گشتی که له خوا بترسن و دوور بکه و نه وه له گومانی خراب، چونکه خوای گه وره ئەفه رمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُمُ بَعْضًا) واته: ئەه ئه و که سانه ی باوه رتان هیناوه، خۆتان زۆر بپارێزن له گومانی خراب، له راستیدا هه ندی له و گومانانه گوناوه تاوانن (بۆیه حه ق وایه له هه موو گومانیک خۆ بپارێزن)، به شوین که م و کوپی و عه یب و عاری یه کتردا مه گه رپن و سیخوپی مه که ن و له پاش مله باسی یه کتری و ناوی یه کتر به خراب مه به ن}. داپۆشی نی ته واو.

هه رکه سیك ناته واوی باوه رداریک داپۆشی، ئەوه خوا له دنیاو دوا رۆژ دادایه پۆشی ت،
 ریکخه رو بنه مای داپوشین چیه؟ هه ندی که س و لا وه پۆشین نه گه ن _ که بئ گومان له په وشتی ئیسلام و سوننه تی ئایینه که مانه _ که بریتیه له پۆشین خاوه ن تاوان و گوناوه کان و قه دهغه نه کرنیان له تاوان، وا نه زانن که نه گه ر شوینی خراپه کاری و به ره لاییت بینی ناییت قسه بکه یه و هه و آل بده یه و باشه داپۆشی ت، له راستیدا کاره که به م شیویه نیه . یه که م: نه و لایانانه ی که له سه ربان پپو یست کراوه نه هیلن خراپه له ناوکۆمه لدا بکریت و بلاو بیته وه، ناییت که مه ترخه می بکه ن . لایه نیکی تر نه وه یه که پۆشین و نه پۆشین که سیك یان شتیک په یوه سته به ناین و باوه ره وه، جاری وایه که سیك باوه رداریکی باشه، به لام نه که و پته هه له یه که وه، تاوانیک نه کات، له گه ل نافرته تیکدا نه بیتریت که بۆی دروست نیه، توشی لادانیک نه بی ت، وه ههروه ها، له م کاته دا داپۆشین ئه و که سه باشتره له بلاو کردنه وه ی و باسکردنی له ناو خه نکدا، له گه ل به رده وامی به دوا دا چوونی و نامۆزگاری کردنی به خێرو چاکه و واز پئ هینانی له و کاره خراپه، به لام یه کیك به ته واوی له دین ده رچوو وه کارو پێشه ی خراپه یه و هه و ئی بلاو بونه وه ی خراپه و فاحیشه نه دات، نه وه ناییت بیوشریت و وازی ئی به یتریت، به لکو ده بی ت ئاشکرا بکریت و خه لکی له خو ی و کرده وه کانی ئاگادار بکریت وه. جا به م شیویه ده بی ت هه موو شته کان له شوینی دروستی خو ی دابینین و نه هه ی کردن له سیخوپی کردن به سه ر خه لکیه وه نه وه یه که له خو وه گومان له دراوسپکه م نه که م، وه له ملاولای ماله که یه و چاودێری نه خه مه سه ر بزانه م له ماله وه عه ره ق نه خواته وه یان نا؟ نه مه له و گومانه خراپانه یه که دروست نیه، به لام نه گه ر دراوسپکه م خه لکی کو نه کرده وه له مائی خویدا بو عه ره ق خواردنه وه یان کاریکی تری خراب، نه وه سه ره تا نامۆزگاری نه که یه ت و به قسه ی چاک و ترسان له خوا نه دیدوینیت،

جا ئەگەر هەر سوودی نەبوو ئەو نایبەت بلیت پێویستە ناتەواویەکی داپۆشم و هەقم نیە بە سەرپەوه، بەلکو دەبێت خەلکی ئی ئاگادار بکەیتەوه و بناستی، با پێشی ناخۆش بێت و سزا بدرێت . جا ئەم جوۆرە کارانە پێویستە بنەماو زەواقی بۆ دابنێت، سەیر کەین بزانی کە بەرژەوهندی لە شاردنەوه دایە یان نا؟

پیاویک یان ژنیك کارێکی خراب ئەکات ئەوا ئەگەر مەبەستی ئەو نەبوو کە خراپەکاری فاحشە بلام بکاتەوه و زانی کە تاوان و هەڵەیهکی کردوو گەراپەوه لە هەڵەکی خۆی، ئەوا لەو کاتەدا داپۆشین و دەرناخستی باشتر، بەلام ئەگەر کەسێک بوو لە ئەهلی گوناھو تاوان، وە هیچ گۆپی بەو تاوانە نەئەدا کە ئەیکردو هەر بەردەوام بوو لەسەری، ئەوا دەبێت بناستی و ئاشکرا بکەیت بۆ ئەوهی کە خەلکی بیناسن و گیرۆدە یەن .

هەر وەها دەسەلاتدار، بۆ نییە کە کاتیک کارەکە گەشتە لای ئەو بشاریتەوه و بیپۆشیت، بەلکو کاتیک فرمانیک گەشتە لای حاکم ئیتر دەبێت حوکمی شەری بە سەردا جێبەجێ بکات، جا پێش ئەوهی بگاتە لای خاوەن دەسەلات دەتوانیت کارەکە بیپۆشیت ئەگەر مافی پۆشینی هەبوو، بەلام کە گەشتە لای حاکم و پێی زانی ئەوا ئیتر مافی پۆشینی نامینیت و دەبێت فرمانەکی بەسەردا جێبەجێ بکات،

بە نمونە : یەکیک بە زیناوه ئاشکرا ئەبێت و بەلگەکانی هەمووی لە سەر دەر ئەکەون، وە ئیتر ئەکەوتتە لای دادگا، لێرەدا تۆ بۆت نیە بلیت: ئەو کەسە بەر بەن کەسێکی چاکە و تەوبە ئەکات و پەشیمان ئەبیتەوه، چونکە ئەوکاتە ئەبیتە شەفاعەت کردن لە جێبەجێکردنی سنوورەکانی خۆی گەورەدا کە ئەمەش بە هیچ شێوهێک دروست نیە بەلکو تاوانیشە، بەلام پێش ئەوهی بگاتە لای حاکم، ئەگەر بەرژەوهندی شەری لەوهدا بوو کە بیپۆشیت، ئەوه پۆشینی باشترە وەک ئاشکراکردن و سکاڵای کردنی .

په یوهندی فهرمان به چاکه و جله وگیری له خراپه به جهادهوه:

فهرمان به چاکه و جله وگیری له خراپه چله پۆپهی جهاده، به تایبتهت که داگیرکه رانی موسلمانان چه کیان به کارنه هیناوه-وهك ئەزانین- له داگیرکردنه کانیاندا، به لکو خراپه کاری و تاوانبان له ناو موسلماناندا بلاوکردوتهوه، بۆچی لاوان بانگه شه ناکرین بۆ جهاد له م بوارهدا، وه بۆ لاوان پروون بکریتتهو که جهادو تیکۆشان له م بوارهدا باستره له هه لگرتنی چهك له هه چ ولاتیکا بیت، به ئی فهرمان به چاکه و قه دهغه کردنی خراپه به شهیکه له جهاد، وه جهادیش له پیناوی ئه وهو بۆ پاراستی ئه و کاره رپی پین دراوه: (أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ)^١ واته: مؤلته دراوه به ئماندارانهی شه پریان پین ده گپین که بجه نگین و به رهه لستی بکهن، پین گومان خوا ده سه لاتی هه یه که سه ریان بخت و سه رکه وتنیان پین ببه خشیته.

جا ئه مه رپی پیدانه به جهاد، ئنجا یه کسه ر دوای ئه وه پروونی ئه کاتهو که له پیناوی چیدا رپیان پین دراوه جهاد بکهن و بجه نگین و ئه فه رمویته: (الَّذِينَ إِن مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ)^٢ واته: ئه وانهی که ئه گه ر پایه دارمان کردن له زه ویدا نویتوو درووشمه کان به چاکي راده گرن، زه کاتیش به ته وای ده دن، فه رمان به چاکه ده کهن، قه ده غه ی خراپه ده کهن.

جهاد له پیناوی فه رمان به چاکه و قه ده غه کردنی خراپه فه رز بووه، جا که واته له ئه و کاره له جهاده، وه پین گومان پیویستی به ئارامی هه یه، ئه وه ته به نده ی چاک لوقمان ئامۆزگاری کوره که ی خۆی ده کات و پپی ده ئی: (يَا بَنِيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ)^٣ واته: کورپی شیرینم نویتوه کانت به چاکي ئه نجام بده، فه رمان به چاکه بده، قه ده غه له گونا هو خراپه بکه، به ئارام به له به رامبه ر ئه و ناخۆشیانه ی که توشته ده بیت، به راستی ئه وانهی که باس کران هه ندیکن له و کارانه ی که هه رده پین بکرین.

وه فه رمان به چاکه و نه هیشتی خراپه به ستراوه ئه ئارامگرتنه وه، هه ره وک چۆن جهادیش به ستراوه به ئارامگرتنه وه. که واته فه رمان به چاکه و قه ده غه ی خراپه له جهاده، وه هیه چه نه ته وه به ک ناتوانیت به سه ر دوژمندا زال و سه رکه وتویته له کاتیکدا خراپه و تاوان له ناو خۆیدا بلاو بویتته وه، ئه م ئومه ته سه رئه که ویت به سه ر دوژمنه کانیدا به به نده یه تیکردن و ملکه چبوونی بۆ خوا،

^١ [الحج: ٣٩]

^٢ [الحج: ٤١]

^٣ [لقمان: ١٧]

وه دوژمنه کانی شی ته‌ن‌ها به هۆی تاوان و گوناهاه کانیه‌وه‌یه سه‌ئه‌که‌ون به سه‌ریدا، جا ئه‌گه‌ر هه‌شتمان تاوان بلاو بێته‌وه ئه‌وا با به هه‌یوای ئه‌وه نه‌بین که زال و سه‌رکه‌توبه‌ن به سه‌ر دوژمنه‌کانماندا به هه‌یج شێوه‌یه‌ک، له به‌رئه‌وه ئه‌وه‌ی له سه‌ر فه‌رمان به چاکه‌ بێت و جله‌وگه‌ری بکات له خراپه‌وه هه‌له‌سه‌ن پێیان، ئه‌وا وه‌ک ئه‌وه وایه بۆ جه‌هاد له پێناوی خوادا هه‌له‌سه‌ن، خوای گه‌وره ئه‌فه‌رمووت: (وَالَّذِينَ جَاهِدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا) ^١ واته: ئه‌وانه‌ی له پێناوی ئه‌مه‌دا و بۆ به‌ده‌سه‌پنه‌نی ره‌زانه‌ندی ئه‌مه‌ خۆیان ماندوو کردوو تۆ کۆشاون، بن گومان ئه‌مه‌ پێگه‌ چاک و دروسته‌کانی خۆمانیان بۆ رۆشن ئه‌که‌ینه‌وه هه‌یدایه‌تیان ئه‌ده‌ین بۆیان.

وه جه‌هاد له خوادا گه‌شگه‌رتره له‌ته‌ن‌ها کوشته‌ی بن باوه‌ران، جه‌هاد له خوادا بره‌تییه له جه‌هادی بانگه‌واز، که فه‌رمان به چاکه‌وه قه‌ده‌غه له خراپه‌، داواکردن و فێبونی زانیاری، زیندوکردنه‌وه‌ی سوننه‌ت و ره‌وشته‌کانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، کوشته‌ی کافران، هه‌موو ئه‌مانه جه‌هادن له خوادا که ئه‌فه‌رمووت: (وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ) ^٢ واته: خه‌بات و جه‌هادو تیکۆشان بکه‌ن له پێناوی خوادا به‌و شێوه‌یه که شایه‌نی خوای گه‌وره‌یه و به چاکه‌ترین جه‌هادو تیکۆشان.

داوا ئه‌که‌ین که به‌مانگه‌ڕێ له‌وانه‌ی که چاکه‌ترین جه‌هاد له پێناوی ئه‌ودا ئه‌که‌ن. له سه‌رمان پێویسته که هه‌موو براکانمان هان به‌دین و هه‌لیان نه‌ین بۆ ئه‌وه‌ی جیگه‌رو به ئارام بن له‌و به‌ره‌ فراوانه‌ی که دوژمنان به‌رامبه‌ر به‌م ئه‌سه‌لامه‌ کردویه‌ته‌وه، دوژمنانی خوای گه‌وره ئه‌وه ئه‌زانن که ئه‌گه‌ر بێن و به‌ شێوه‌یه‌کی سه‌ریازی و راسته‌وخۆ ولاته‌کانمان داگیر بکه‌ن، ئه‌وا موسوڵمانان هه‌له‌سه‌ن لێیان و جه‌هادو شه‌ریان له گه‌له‌دا ئه‌که‌ن و سه‌رئه‌که‌ون به‌سه‌ریاندا، به‌لام ئه‌گه‌ر داگیریان کردین به‌ فله‌ی پێس و به‌ره‌لا، یان ئافه‌ره‌تانی خراب، یان گو‌فاره‌و رۆژنامه‌ی ژه‌هراوی، وه به‌هه‌موو ئه‌وه‌ هۆکارانه‌ی تر که ئازایه‌تی و غه‌یره‌ت و دین له‌ناو کۆمه‌له‌دا ئه‌کوژیت و نه‌په‌یلت، وه ئوممه‌ت به‌ته‌واوی وێران ئه‌کات و نه‌په‌روخه‌نیت، ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی بۆ ئه‌نجام درا له‌و رێگایانه‌وه، ئه‌بتر خۆل و تۆزی ولاته‌کانی ئه‌مه‌ی بۆ چیه‌، به‌وانه‌ مه‌به‌سته‌که‌ی خۆی ئه‌په‌یکه‌یت، جا ده‌بیت موسوڵمانان به‌ گشتی و لاوانی موسوڵمان به‌ تابه‌ت زۆر وریا بن له‌و نه‌خشه‌ دۆزه‌خیه‌ی که دوژمنانی دینه‌که‌مان به‌رده‌وام ئه‌یکه‌شن بۆ روخانی قه‌له‌ی به‌رزى باوه‌رو شه‌ره‌ف و پاکه‌تی پێاوو ژنی موسوڵمان،

[العنکبوت: ٦٩]

[الحج: ٧٨]

خوای گه وره نه فه رمویت: (وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ) ۱ واته: هه رگیز جوله که و گاوره کان له تو (ئهی محمد ﷺ) و باوه پرداران (رازی نابن، هه تا به ته واوی شوین ناین و بهرنامه که یان نه که ون.

واته تا کو نه بنه گاورو جووله که . به لأم گاورو جووله که کان له هه رو لاتی که به شیوه یه ک دوژمنایه تی ئوممه تی ئیسلام نه که ن، له ولاتی که به شیوه ی داگیرکردنی سه ربازی، له ولاتی که تر له رینگه ی نه دهب و ویزه و تازه گه رایه تی، له ولاتی که تر به له رینگه ی په ره پیدان یارمه تیدانی بیرۆکه و گروه لادهر و عیلمانیه کان که له ئیسلام لاینداره، به لأم ناییت بلین: دوژمنانی خوا ته نها یه ک شیوه له شیوه کاننی دوژمنایه تی نه زانن وره چاوی نه که ن و بهس، نه خیر به لکو گشت شیوه کان به کار دین به پی کات و گونجانی نه و شیوازه، شهیتانه کاننی مرؤف و جنۆکه کاننیان به رده وام له هه ولدانان و ناگاداریان نه که نه وه که به چ شیوه یه ک دوژمنایه تی نه م ئیسلامه بکه ن، وه جهاد و تیکۆشان بو له ناوبردنی نه وانه و پاراستنی موسولمانان له شه پان واجبه له سهر گشت موسولمانان، وه هه مووکه سی که پیویسته چهند له توانایا بو دوژمنایه تیان بکات، خوا چهند توانا دهسه لاتی پی به خشیبو پیویسته به کاری بیئ، به نووسین، به دهست، به قسه، وه که مترین شت که مال و دل و چاوو گوپی خو ی پاک بکاته و له خراپه و تاوانه کان، که نه مه که مترین کاریکه له سه ریه تی که نه نجامی بدات .

ئافره تانی سه رو قاچ پرووت، نایا بو هه موو که سی که هه یه فه رمانیان پی بدات به چاکه و قه دهغه ی نه و خراپه یه یان لی بکات و ئامۆژگاریان بکات؟ وه راگری نه وه ش چیه؟ له سهر هه موومان پیویسته یارمه تی یه کتری بدهین بو نه هیشتن و لادانی خو پرووتکردنه وه ی ئافره تان، به لأم نه مه نه وه ناگه یه نن که هه ر یه کیک له ئیمه بجیت و ئافره تیک له بازاردا بگریت و قسه ی بو بکات، به لکو پیویسته له ئیمه که سانیک هه بن که قسه له گه ل سه ره رشتیکاران بکه ن، هه مانه که له وتاری جومعه و شوینانی دیکه دا، هه مان بی ت که به کتیب و نووسین قه دهغه ی نه و کاره بکات، هه ر یه ک له بواری خو ی و به پی هه ول و تیکۆشان و زانیاری خو ی، گرنگ نه وه یه که هه موومان یارمه تی یه کتری بدهین و نه هیلین نه و کاره خراپ و دزیوه به ته واوی له ناو کۆمه لگا که مان بلاو بیته وه. هه ر یه ک له ئیمه به رپرسه له م ناینه و پیویسته به باشتین شیوه بیگه یه نی ت، که سی که له رادیوو ته له فزیوئندا، یه کیک تر به نووسین، نه وی تر به دواندن و وتار خویندنه وه،

پێویسته هه‌موو به‌یه‌که‌وه هه‌لمه‌تییکی ته‌واو بکه‌ین بۆ لادان و نه‌هێشتنی پرووت بونه‌وه‌ی ئافره‌تان و رو‌نکردنه‌وه‌ی دژبۆی ئەم دیاردیه‌یه هه‌م له‌ بواری شه‌ری و هه‌م نه‌فسی و ده‌روونیدا و کاریگه‌ری خراپ و دژبۆی له‌ سه‌ر کۆمه‌ڵیش. کورته‌ی ئەو سوودانه‌ی که له‌م بابته‌وه‌ر نه‌گه‌یژین - بابته‌ی فه‌رمان به‌ چاکه‌وه‌ قه‌ده‌غه‌کردنی خراپه‌ له‌ پێویستیه‌ی ئەو کارانه‌یه‌ که ده‌ییت بانگخوازان قسه‌ی له‌ سه‌ر بکه‌ن. - فه‌رمان به‌ چاکه‌وه‌ قه‌ده‌غه‌ی خراپه‌ به‌ شیکه‌ له‌ بانگه‌واز، وه‌ نه‌گه‌ر چه‌زت کرد ئەوه‌ به‌ بۆ دودێی و سه‌لمینه‌وه‌ بۆی که هه‌موو بانگه‌وازه‌. - له‌ سه‌رمانه‌ که خراپه‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ نه‌هێلین، ئەوجا به‌ دوایدا خراپه‌ی گه‌وره‌ نه‌هێلین، ئەوجا خراپه‌ی بچووک. یه‌که‌م ئەوله‌ویات بریتیه‌ له‌ فه‌رمان دان به‌ یه‌کخواپه‌رستی و قه‌ده‌غه‌کردنی شیرک وهاوه‌لگه‌یری. - له‌ بنه‌ماکانی فه‌رمان به‌ چاکه‌وه‌ قه‌ده‌غه‌کردنی خراپه‌: ده‌ستپێکردن به‌ لابردنی خراپه‌ و نابه‌جی به‌رچاوه‌کان زیاتر له‌وه‌ی که گرنگی دان خراپه‌ شاراوه‌کان. - هه‌روه‌ها له‌و بنه‌مایانه‌: دروست نیه‌ خراپه‌یه‌ک نه‌هێلێت نه‌گه‌ر به‌ نه‌هێشتنی سه‌ری کێشا بۆ خراپه‌یه‌کی له‌ خۆی گه‌وره‌تر. - هه‌روه‌ها له‌و بنه‌مایانه‌: نه‌هێشتن و ئینکار کردن له‌ سه‌ر زاناو شاره‌زا وه‌ک ئینکار کردن نیه‌ له‌ سه‌ر که‌سیکی نه‌زان.

هۆکاره‌کانی سه‌رکەوتن:

به‌شی یه‌که‌م: بۆ سه‌رکەوتن چه‌ند هۆکاریکی چه‌قیقی هه‌ن، له‌ سه‌روو هه‌موویانه‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌ی موسوڵمانانه‌ بۆ ئایینه‌که‌یان، له‌ به‌ر ئەوه‌ ئەم بابته‌ باس له‌ چۆنیه‌تی گه‌رانه‌وه‌ی موسوڵمانان ده‌کات بۆ ئایینه‌که‌یان، له‌ گه‌ڵ ئەو هۆکارانه‌ی ده‌بنه‌ یارمه‌تیده‌رو پالپشت بۆ سه‌رکەوتن. داها‌توو بۆ ئەم دینه‌یه‌.

له‌ راستیدا ئەم رووداوانه‌ی ئەمپۆی ئوممه‌تی ئیسلامی تیدا ئەژی، که هه‌موو له‌ به‌رچاومانه‌وه‌ ئه‌بیبه‌سین، کۆمه‌له‌ رواداویکن به‌ ته‌واوی ئەو فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ریان (ﷺ) به‌سه‌ردا دێته‌ جی که زینه‌بی کچی جه‌حش ئەیگه‌یژیته‌وه‌و فه‌رموده‌یه‌کی راسته‌ و ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) رۆژێک له‌ خه‌وو هه‌ستا رووی سوور بوووه‌ راجله‌کی و فه‌رموی: {لا إله إلا الله، ویل للعرب من شر قد اقترب، فتح الیوم من ردم یا جوج و ما جوج مثل ه‌ذه، وحلق بإصبعیه السبابة والوسطی}. واته‌: لا اله الا الله، وه‌یل و نه‌هامه‌تی بۆ عه‌ره‌ب له‌و شه‌ره‌ی که به‌راستی نزیک بۆته‌وه‌، ئەمپۆ له‌ دیواره‌که‌ی یا جوج و ما جوج به‌ پێوانی ئەمه‌نده‌ی بۆوه‌، ئاماژه‌ی کرد بۆ هه‌ردوو په‌نجه‌ی نیوه‌راستو ئه‌وی تری - سبابة‌.

¹ البخاری (٣١٦٨، ٣٤٠٣، ٦٦٥٠)، مسلم (٢٨٨٠) عن أم حبیبة.

به پراستی پرووداوه کانی نه مړوی جیمانی ئیسلامی فیتنه و تاقیکردنه ووهیبه کی گه ورهن، وه ئیمه ان شاء الله له م بابه ته دا پروونی نه کهینه که چی له سره نه م نوممه ته پیویسته سه بارهت به و هوکارانای که له کتابی خوا پاشان سوننه تی پیغه مبه رماندا (ﷺ) هاتوون بو سرکه وتون و سرفرازبوون له ژبانی دنیاو دواروژدا، چونکه هیچ خیریک و ږنگه یه ک نیبه ناگدار نه کرابینه ووهو پیمان نه وتراییت، وه هیچ خراپه و شهرو ناژاوه یه کیش نیبه تاكو رژی دواپی پیمان نه وتراییت و هو شداریمان پې نه دراییت، نه و پیغه مبه ره (ﷺ) پیغه مبه ری (ﷺ) به زه پی و لیبورده پی و پیغه مبه ری (ﷺ) داستانو مهردایه تیه، هه رچیه ک خیر و چاکه هه یه فیری کردوین و بوی هیناوین، وه هه رچیه ک شهرو خراپه هه یه لی دوورخستوینه ته ووه و وریای پې داوین، وه له ژبانماندا چی چاکه و خیر و سه ربه رزیه کمان هاته ری نه ووه به هوئی شوین که وتنمانه ووهیبه بو خوا پاشان پیغه مبه ره (ﷺ) وه هه رچی خراپه و نه گبه تی و شکستی له ژبانماندا دیته ریمان به هوئی سه ریچی و لادانمانه له بهرنامه ی خوی گه وره پاشان پیغه مبه ره (ﷺ). بې گومان و به دنئیاییه ووه ده لئین سرکه وتون بو ئیسلامه، داهاتوو بو نه م ئاینه یه به یارمه تی خوی گه وره، خوا په یمانی سرکه وتی داوه به بهنده پراستگوو باوه پرداره کانی خوی و ده فهرمویت:

(إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْرِزُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ) ^۱ واته: به پراستی ئیمه پیغه مبه ره کانمان و نه وانه ش که باوه ریان پییان هیناوه سه رده خه ین، له ژبانی دنیا دا هه روه ها نه و رژه ش که شایه ته کان شایه تی ددهن (فریشته کان شایه تی بو پیغه مبه ران ددهن و پیغه مبه رانیش شایه تی بو بانگخوازان ددهن و بانگخوازانیش شایه تن له سه رده لکی، له و رژه دا سته مکاران تکاو پارانه و هیان بې سووده و که لکیان پې ناگه یه نیت، نه فرین هه ر بو نه وانه و هه ر بو نه وانه شه جیگه ی ناسازوناخوش.

هه روه ها نه فهرمویت: (وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ) ^۲ واته: بې گومان خوا نه و که سه سه رده خات که پشگیری ئاین و بهرنامه که ی نه کات و هه وئی سه رخستنی نه دات، به پراستی خوا زور به هیزو بالاده سته. وه نه فهرمویت: (الَّذِينَ إِذْ مَكَتَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ) ^۳. واته: نه وانه ی که نه گه ر پایه دارمان کردن له زه ویدا نوژیرو دروشمه کان به چاکي راده گرن، زه کاتیش به ته وای ددهن، فه رمان به چاکه ده که ن، قه ده غه ی خراپه ده که ن، سه ره نجامی هه موو کاریکیش هه ر بو لای خوا نه گه ریته وه.

^۱ [غافر: ۵۲].

^۲ [الحج: ۴۰].

^۳ [الحج: ۴۱].

کهواته سهرکه وتن و داهاتوو- به یارمه تی خوا- بۆ ئیسلامه، وه ئەم تاقیکردنه وهو نارهحه تیانه ته نهها زنجیره یه کن له و تهنگه شه و ئازارانه ی که تووشی ئەم ئوممه ته بووه له میژویدا، چی لاپه پره یه ک هه یه له میژوماندا پری نه بیته له ږووداوو پیکدادان و هه ولدانی دوژمنان بۆ هپرش کردنه سه رمان؟! چی په پره یه ک هه یه له میژووماندا تاقیکردنه وهو نارهحه تی و خوینی تیدا نه بویت؟! ئەمه قه ده ری ئەم ئوممه ته یه، خوای گه وره مه به سقی پییه تی که تاقی بکاته وهو پالفتگه ی بکات، ئەمه ویست و نیراده ی خوایه له دنیا دا که ده بیته هه ندیک له خه لکی به هه ندیکی تر تاقی بکریته وه، خوای گه وره ده فه رمویت: (وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ)^۱ واته: نه گه ر خوا هه ندیک به خه لکی به هه ندیکی تر له ناو نه بات، هه ر هه موو سه رزه وی پرنه بیته له تاوان و خراپه. هه رو هه ده فه رمویت: (وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْدِمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا)^۲ واته: نه گه ر خوا خه لکی نه دا به یه کدا هه ق دژی باتل و نا هه ق نه وه ستیته، هه رچی شوینی خوا په رستی جووله که و گاور هه یه له خه لوه تگه و کلێساو که نیسه، هه رو هه مزگه وته کانیش که ناوی خوای زۆر تیدا ده بریته، هه مو ی کاو له ده کریت.

پاشه ږوژ بۆ پارێزکاران و له خوا ترسانه.

له سوننه ت و په یه وه کانی په روه دگار له م جهانه دا نه وه یه که ژیان بریتیه له هه ول و تی کووشان و ماندوو بون و کی شمه کی شم و ږووبه ږووبونه وه ی به رده وامی نیوان هه ق و نا هه ق، به لام ئاکام بۆ خواناسان و پارێزکارانه و له نه جامدا هه ر ئەوان سه رکه وتن به ده ست دین، پیغه مبه ری راستگۆ ﴿عَلَيْهِ﴾ له زۆرێک له فه رموده کانی دا هه والی داوه که به راستی پاشه ږوژ بۆ ئەم ئایینه یه، وه ک ده فه رمویت: {الْبَلِغْنَ هَذَا الْأَمْرَ مَا بَلَغَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارَ، وَلَا يَتْرِكُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى بَيْتَ مَدْرٍ وَلَا وَبَرٍ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْإِسْلَامَ، بَعز عَزِيزٌ أَوْ بَدَلَ ذَلِيلٍ، عَزَأٌ يَعْزُ اللَّهُ بِهِ الْإِسْلَامَ، وَذَلَأٌ يَذَلُّ اللَّهُ بِهِ الْكُفْرَ}^۳ واته: به دلنیا یه وه ئەم کاره (واته ئیسلام) ئەگاته ئەو شوینه ی که شه وو ږوژی پێ ئەگات، هه یج مائیک نامینیت ئاوه دان یان چۆله وان خوای گه وره ئەم ئایینه ی پێ نه گه یه نیت، به سه ره رزی سه ره رزان و زه لیلی و سه رشۆری زه لیلان، سه ره رزی به ک که خوا ئیسلامی پێ سه ره رزو بلند ئەکات، وه زه لیلی و سه رشۆری به ک که خوا پێ باوه ری و کوفری پێ زه لیل و نه وی ئەکات.

^۱ [البقرة: ۲۵۱].

^۲ [الحج: ۴۰].

^۳ رواه أحمد (۱۰۳/۴) عن تميم الداري.

هیچ مائیک نامینیتیه وه ئاوه دان ببت یان نا ئەم ئایینه نه بیست و ئاگاداری نه ببت، ئەمه ش گه وره پێ و فهزلی ئەم دینه یه که خوای گه وره پێ به خشیوه، وه ئەم ئایینه نه گاته ئه و شوپنه ی که شه وو پوژی پێ نه گات، واته سهرتاسه ری ئەم زهویه ئاشنا نه ببت به ئیسلام و ئایینی ئیسلام نه بیست.

جهانی نوئی ئەم پو به نموونه وهك ههردوو ئەمریکا و ئوسترالیا و ئەوانی دیکه ش که له سهرده می هاوه له کاندایه رابوردودا نه بوون، پوژیک دیت که ئایینی هه ق و راستی پێ بگات و شه ری خوا فهرمانه وای بیگات - به فهرمانی خوا - چونکه ئەمه پیغه مبه ری ئیسلام ﴿ﷺ﴾ هه وائی داوه و فهرموویه تی و فهرمووده ی ئه ویش هیچ پیچه وانه و ناته وایه کی تیدا نییه. - پزگارکردنی قوسته نتینییه. پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ له فهرمووده یه کی تیدا هه وائی پزگارکردنی قوسته نتینییه ی داوه به ئومه ته که ی، له فهرمووده که ی عبدالله کورپی عه مری کورپی عاس خوا لی رازی هاتوو ه کاتیک پرسیار له عبدالله ئه کریت کام له و دوو شاره له پێشدا پزگار ئه کرین، شاره که ی هیره قل واته قوسته نتینییه یان پومیه (پومی ئیسته)؟ ئنجا عبدالله بو ئه وه ی ئاماده بووان به ته وای دنیای بگات، هه ئسا سندوو قیکی هینا که هی خۆی بوو چه ند باز نه یه کی تیدا بوو (واته شتی خۆی تیدا بوو)، سندوو قه که ی کرده وه و نوسراویکی ده رهینا و خویندی هه، له وه ی که تیدا بوو ئەم فهرمووده یه بوو: {بینما نحن جلوس عند النبی ﷺ} إذ سئل ﷺ) أی المدینتین تفتح أولاً؟ فقال ﷺ): مدینة هرقل تفتح أولاً { واته: ئیمه له خزمه تی پیغه مبه ردا ﴿ﷺ﴾ دانیشبوین، له و کاته دا پرسیار کرا له پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ که کام له و دوو شاره (واته قوسته نتینییه و پومیه) یه که م جار پزگار ده کرین؟ پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ فهرمووی: یه که م جار شاره که ی هیره قل پزگار ده کریت { واته: قوسته نتینییه. وه تا کو ئیسته شاره که ی تر پزگار نه کراوه، که شاری پومیه یه - واته پومی پایته ختی ئیتالیا و بنکه ی فاتیکان - وه له داها تودا پزگار ئه کریت و سوپای ئیمان و باوه ر ئه چیته ناوی و ئالای لا اله الا الله محمد رسول الله ئه شه کیته وه به سه ریدا. - ئه و فتوحاتانه ی که پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ مژده ی پێ داون. له سه حیحی مسلم دا هاتوو ه جابری کورپی سه مره و نافع کورپی عوبته خوا لییان رازی ببت - ئه یگ پز نه وه، له کۆتایی فهرمووده که دا جابر ئه فهرموویت: گویم له پیغه مبه ری خوا وه بوو ﴿ﷺ﴾ ده یفه رموو: {تغزون جزيرة العرب فیفتحها الله عز وجل، ثم تغزون فارس فیفتحها الله عز وجل، ثم تغزون الروم فیفتحها الله، ثم تغزون الدجال فیفتحها الله} ۱ واته: گویم له پیغه مبه ری خوا ﴿ﷺ﴾ بوو ده یفه رموو: ئیوه دوورگه ی عه ربه غه زوو و خوای گه وره پزگاری نه کات بو تان، ئنجا فارس ئه گرن و خوای گه وره پزگاری نه کات بو تان، ئنجا پوم

۱ مسلم (۲۹۰۰) من حدیث نافع بن عتبه، وأخرجه ابن شیبیه فی المصنف: ۴/ ۲۰۶، والحارث ابن أبی أسامة كما فی زوائد البیهقی: ۷۱۳/۲، و نعيم بن حماد فی الفتن: ۲/ ۴۹۷.

ئه گرن و خوای گه وره پزگاری ئه کات بۆتان، ئنجا شه ری ده ججال ئه که ن و خوای گه وره بۆتان پزگار ئه کات (واته زال ئه بن به سه ریدا).

ئه وجا نافع وتی: ئه ی جابر من وا ئه زانم دوا ی پزگارکردنی رۆم نه بیئت ده ججال دهرناچیت. ده ججال نایه ت دوا ی پزگارکردنی رۆم نه بیئت، وه ئه م رسته یه زۆرئیک له فه رموده ده دروسته کان له هه ردوو سه حیج و ئه وانی تریشدا به راستیان گرتوو وه هاوشپوه ی ها تووه، که موسولمانه کان قوسته نتینییه پزگار ئه که ن که پایته ختی کۆنی رۆمه کان بوو، وه گه وره ترین شاری ئیمراتۆریه تی رۆمه کان بوو له و کاته دا که ناو ئه برا به ئیمبراتۆریه تی رۆمی رۆژه لات. له فه رموده یه کدا له سه حیجی مسلم ئه بی هوره یه خوالی پازی بیئت ئه یگپرتته وه ئه فه رمویت:

{أَنْ الْمُسْلِمِينَ يَفْتَحُونَهَا - وَلَعَلَّ فِي إِحْدَى الْمَرَاتِ - بِالْتَكْبِيرِ، فَيَأْتُونَ إِلَى الْمَدِينَةِ نَصْفَهَا فِي الْبَرِّ وَنَصْفَهَا فِي الْبَحْرِ، فَيَقُولُونَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَيَسْقُطُ النِّصْفُ الْأَوَّلُ الَّذِي فِي الْبَحْرِ، ثُمَّ يَقُولُونَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَيَسْقُطُ النِّصْفُ الْآخَرَ الَّذِي فِي الْبَرِّ}. واته: موسولمانه کان پزگاری ئه که ن (واته قوسته نتینییه) - له وانیه مه به ست له یه کئیک له جه وله کانی شه ره که بیئت - به الله اکبر، جا دینه لای شاره که که نیوه ی له ئاوا یه نیوه ی له وشکانیدا (واته نیوه ی له مبه ری ئاوه و نیوه که ی تری له و به ر) و ئه ئین: لا اله الا الله، ئیتر ئه و نیوه ی که به شی ئاوه که یه، ئه که ویتته ده ستی موسولمانان، وه دوا ی ئه وه ئه ئین: لا اله الا الله، ئیتر ئه و نیوه ی تریشی که له وشکانیدا ئه که ویتته ده ستی موسولمانان}.

فه رموده ی زۆر هه ن هه مویان ئه وه پوون ئه که نه وه که ئه م ئوممه ته زال و سه رکه وتوو، وه خوای گه وره له داها تودا ئه م سه رزه ویه یان پزگار ده کات، ئه م ئوممه ته هه رچه ندیک ناته واوی تیدا بیئت، هه رچه ندیک دوکه ل و گه رده لول لئی بدا، هه رچه ندیک خواری خێج بیئت و له پری لادا، خوای گه وره کۆمه لی سه رکه وتوو - الطائفة المنصورة - سی خوئی هه ر سه ر ئه خات و زه لیلیان ناکات، وه ئه م کۆمه له به رده وام له م ئوممه تی ئیسلامه دا هه ن وناچرین، وه به رده وام ئه میننه وه له سه ر حه ق و راستی هه تا ئه و کاته ی که عیسا سه لامی ئی بیئت له کۆتایی دنیا دا دهرئه که ویت و به حه ق و دادپه روه ری فه رمانه پوه یای ده کات، ئه وکاته هه رچی خاچ هه یه ئه یشکینیت، وه سه رانه -جزیه- له سه ر جووله که و گاووره کان لا ئه بات، به راز ئه کوژیت، وه واز له -قلائص- (حوشترانیکی قه له و) ئه هینیت، چونکه ئه و کاته خه لکی واز له دنیا دینن و له گه ل عیسا دا به ره و جهاد ئه پرون له پیناوی خوا دا، وه کو پیغه مبه ر ﴿وَبَدْعُوا إِلَى الْمَالِ - أَيْ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَام - حَتَّى لَا يَجِدَ مِنْ يَأْخُذْهُ﴾¹. واته: بانگه شه ئه کات - واته عیسا - بۆ ئه وه ی پاره بدات به خه لکی، به لام که س نابینیت لئی وهر بگرت.

¹ مسلم (۱۵۵) عن أبي هريرة

جا لەم کاتەدا که عیسا سەلامی ئی بیئت بەم شیۆهیه جیهاد ئەکات، ئەم کۆمەلە (کۆمەلێ سەرکەوتوو) لە ولاتی شام دەبن و لەوێ نیشتهجێ ئەبن. جا عیسا دێت بۆ لایان پێشەواکەیان پێشی ئەخات بۆ نوێژکردن، عیسا سەلامی ئی بیئت رازی ناییت و پێش ناکەوێت بە هیچ شیۆهیهک ناچێتە پێشەوه و لە دواى ئەوهوه نوێژ دەکات، پیغەمبەر (ﷺ) دەربارەى ئەم پرووداوه ئەفەرمویت: **إمامکم منکم تکرمةً من اللّٰه تعالیٰ لہذہ الامّة**^۱ واتە: پێشەواکەتان (ئەوهی پێش نوێژیتان بۆ ئەکات) لە ئیوهیه، ئەوش رێژێکە خوای گەورە بەم ئوممەتەى پەوا بینووه.

جا عیسا سەلامی ئی بیئت لە دواى پێشەواکە لەم ئوممەتەوه نوێژ ئەکات، ئەو عسایەى -کە یەکیکە لەو پینچ پیغەمبەرەکانە کە خاوەنى هیممەت و عەزیمەت بوون و ئەوهی کە ئیستە نەسرانیەکان ئەبیرستن و ئەیکە نە هاوبەشى خوا- ئەبیتە یەکیک لە تاکەکانی ئەم کۆمەلە سەرکەوتووئەى لەم ئوممەتەدان کە پیغەمبەر (ﷺ) مژدەى پێ داوون، چونکە فەرمان بە شەریعەتى ئیسلام ئەکات، وە نوێژ لە دواى ئەم ئوممەتەوه ئەکات و ئەبیتە یەکیک لەم ئوممەتە

. فەرمودەکان زۆرن، پەندو نامۆزگاریەکان زۆرن، هیچ هێرش و پەلاماردانیک نەبووه بۆ سەر ئەم ئوممەتى ئیسلامە کرابیئت، سەرەنجامەکەى مل شکان و پروخان و زەرەرەندى و تێداچوونى هێرشبەران و وپەلاماردەرانى ئی نەکەوتیبیتەوه، ئەم ئوممەتە هەرکاتێک بەپراستی گەپرایەوه بۆ ئایینەکەى، هیچ ستەمکارو بن باوەرێک ناتوانیئت تەنانەت بێر لە پەلاماردان و داگیرکرنیشى بکاتەوه، چ جایی بە کردەوه داگیرى بکات و لە ناوی بەرپیت.

^۱ البخاری (۳۲۶۵)، مسلم (۱۵۵) عن أبی هريرة.

سهرکه وتن لای خواوه یه عزوجل.

مهسه له یه کی گرنگ هه یه که به هیچ شیوه یه ک نابیت له بیر بکریت، نه ویش نه وه یه که سهرکه وتن ته نها لای خوی گه وره وه دیت و بهس، فه رموده کانی خوا پاشان پیغه مبه ر ﴿سَبَّحُوا بُحْرًا﴾ به پروون و ناشکرایی نه وه بیان باس کردوو، هه روه ک خوی گه وره به بنده هه لپژراوو خوشه و بیست و خه لیله که ی نه فه رمویت: (إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمَدِّدَ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلاَفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزْلِينَ) ۱ واته: یادیان بهینه) کاتیک به باوردارانئ نهوت: ئایا نه وه ونده بهس نییه که په روه ردگارتان به سئ هه زار فریشته کومه کتان بکات و دایانه زنیئت؟!.

هه روه ها نه فه رمویت: (وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ) ۲ واته: وه نه گهر خواراگر بن و پاریزکار بن وله خوا بترسن، به راستی نه وه له ویسته له کاره په سه نندو پایه داره کانه. له شوپنیکئی تر دا نه فه رمویت: (وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ) ۳ واته: نه گهر خواراگر و به نارام بن و پاریزکارو له خواترس بن فرت و فیل و ته له که ی نه وان زیانتان ب ناگه یه نیئت.

سبحان الله! کاتیک له به رامبه ر دوژمناندا له خواترس و به نارام بین - به یارمه تی خوا - زال و سهرکه وتو نه بین به سه ریاندا، وه ک خوا سبحانه و تعالی نه فه رمویت: (بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَذَا يُمَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلاَفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ * وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ) ۴ واته: به ئی نه گهر خواراگر و پاریزکار بن هه ر نیستا دین بولاتان و په روه ردگارتان پینج هه زار فریشته ی نیشاندهرتان بۆ ره وانه نه کات، بۆ نه وه ی کومه کیتان بکه ن، جا نه و (هاوکاری) فریشتانه له لایه ن خواوه ته نها مژده یه که بۆ ئیوه، تا دلّه کانتان پیی دامه زراوتر بیت، نه گینا سهرکه وتن ته نها له لایه ن خوی بالاده ست و داناوه یه و هه ر نه و ئه یبه خشیت}. هه روه ها له سووره تی (الانفال) دا نه فه رمویت: (وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ) ۵ واته: سهرکه وتن نییه ته نها له لایه ن خواوه نه بیئت، چونکه به راستی هه ر خوی بالاده ست و داناوه یه.

۱ [آل عمران: ۱۲۵]

۲ [آل عمران: ۱۸۶]

۳ [آل عمران: ۱۲۰].

۴ [آل عمران: ۱۲۵-۱۲۶]

۵ [الأنفال: ۱۰]

کهواته سهرکه وتن لای خواوه دیت، ههرچه نده دوژمنان کۆ ببنه وه، ههرچه نده ژماره و چهک و تهقه مه نیان زیاتر بیت، سهرکه وتن لای خوی گه وره یه و ئه یبه خشی به ههر که سیک که ویستی له سهر بیت، ئەم سهرکه وتنه نابەخشیت به کهس ته نه به بنده باوه پدارو له خواترس و پارێزکارو به ئارامه کانی نه بیت، ئەوانه ی که فه رمانه کانی خویان له خۆبانا هیناوه ته دی، به راستی ههر خوی گه وره نه یان پارێزیت و سهریان نه خات. له بهر نه وه پیغه مبه ر ﴿عَلَيْهِ﴾ ته فه رمویت: {احفظ الله يحفظك، احفظ الله تجده تجاهك، إذا سألت فاسأل الله، وإذا استعنت فاستعن بالله، واعلم أن الأمة لو اجتمعوا على أن يضروك بشيء، لم يضروك إلا بشيء قد كتبه الله عليك، وإذا اجتمعوا على أن ينفعوك بشيء، لم ينفعوك إلا بشيء قد كتبه الله لك} ١ واته: خوا بپارێزه (به پاراستی سنووره کانی) خواش تۆ نه پارێزی، خوا بپارێزه نه یبیت به ره و روته (واته خوی گه وره ره حم و به زه یی خۆیت به سه ردا نه رژییت)، نه گه ر پارایته وه و پرسیارت کرد ههر له خوا پرسیار بکه، نه گه ر داوای کۆمه کت کرد ههر له خوا داوا بکه، وه بزانه: نه گه ر هه موو ئوممه ت کۆ ببنه وه بۆ نه وه ی زبانیکت پێ بگه یه نن، نه و زبانه ت پێ ناگه یه نن مه گه ر خوا له سه ری نووسییت، وه نه گه ر هه موو ئوممه ت کۆ ببنه وه بۆ نه وه ی سوودیکت پێ ببه خشن، ناتوان پیی ببه خشن مه گه رخوا بۆی نووسییت.

کهواته زه خیره و ژماره هۆکارین که پیویسته بگه رینه بهر، به لām سهرکه وتن لای خواوه دیت: (وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ) ٢ واته: هه رچی له توانانا ندا هه یه بۆ به هیزکردنی سوپای ئیسلام بیخه نه گه ر بۆ نه و دوژمنانه له هیز که هه تانه، دوژمنانی خواو دوژمنانی خۆتانی پێ چاوترسین بکه نن.

جا له لیکدانه وه ی ئەم نایه ته دا پیغه مبه ر ﴿عَلَيْهِ﴾ ته فه رمویت: {أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيَ} ٣ واته: ئاگادار بن هیز ره می کردن و نیشان لیدانه، ره میش هه موو جوړه کان نه گه رته وه، تاکو نه مرپوش ره می هۆکاری یه کلاکه ره وه یه له شه ردا، به لām هه موو ئەم ئاماده کردنه له هیزو بازوو پیاوان و تویشوودا نه وه ناگه یه نیت که سهرکه وتن لای مرؤف خۆبه وه یه تی، نیت له ئاست و پله یکی هیزو ئاماده باشیدا بیت نه و مرؤفه و وا گومان به ری که ته نه به هۆی ئەمانه وه سهرکه وتن به ده ست دینیت، به لکوو لای خوی گه وره وه یه، هه رکه سیک بویت سه ری نه خات و پشگه ری نه کات. خوی متعال له نایه ته کانی پيشودا نه وه ی باسکرد که به فریشته کان پشگه ری و پالپشتی باوه رداران ده کات،

١ الترمذی (٢٥١٦)، أحمد (٣٠٣/١) عن ابن عباس.

٢ [الأفعال: ٦٠].

٣ مسلم (١٩١٧) عن عقبه بن عامر.

با سهیری سوپاکه‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) بکه‌ین، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که به فریشته‌کات پشگیری لئ کرابوو، به‌لام موسلمانه‌کان پئیان به خویان نه‌دا کاتیک که ئه‌م ئایه‌تانه‌یان ئه‌خوینده‌وه، وا باوهر بکه‌ن که ئه‌م سهرکه‌وتنه له لایه‌ن پیغه مبه‌ره‌وه (ﷺ) یان لای فریشته‌کانه‌وه بووه، چونکه خوای گه‌وره به‌وه رازی نییه که سهرکه‌وتن بدریته پال ههر که‌سیکی دی له دروستکراوه‌کانی خوی. - ته‌نیابوونی خوا سبحانه‌وتعالی به پالپشتی و سهرکه‌وتن. ده‌قی ئایه‌ته‌کانی راپوردوو هه‌مووله سهر ئه‌وه بوون که سهرکه‌وتن ته‌نها لای خواوه‌یه و به‌س، ته‌نانه‌ت له لایه‌ن پیغه مبه‌ریشه‌وه (ﷺ) نییه که خۆشه‌ویسترین به‌نده‌ی خوایه، هه‌روه‌ها لای فریشته‌کانیشه‌وه نییه، ئه‌و فریشته‌کانی که خوای گه‌وره کاری ئه‌م بونه‌وه‌ریان پئ پئک و پئک ئه‌کات، وه‌ک ئه‌فه‌رمویت: (وَالصَّافَاتِ صَفًا * فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا) ۱ واته: سویند به فریشته‌ریزبووه‌کان، ئه‌و فریشته‌کانی که ئه‌خوهرن به‌سهر سته‌مکاراندا (له سهره مه‌رگو له قیامه‌ت و دۆزه‌خدا. هه‌روه‌ها ئه‌فه‌رمویت: (وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا) ۲ واته: سویند به‌وه فریشته‌کانی که کاری چاک و دروست و فه‌رمانداری هه‌لئه‌سن، یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک.

هه‌روه‌ها: (فَالْمُدْبِرَاتِ أَمْرًا) ۳ واته: سویند به‌وه فریشته‌کانی که (به ویستی خوا) کارو فه‌رمان جیبه‌جی ده‌که‌ن به پئک و پئکی.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: (وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا) ۴ واته: سویند به‌وه ره‌شه‌باو ئه‌و بایه‌ی که هه‌ورو هه‌لئێ ئاو هه‌لئه‌گریت و په‌خشی ده‌کاته‌وه، یان ته‌پ و تۆز به‌رز ده‌کاته‌وه (که رۆلئ هه‌یه له باران باریندا). هه‌موو ئه‌م سیفاتانه‌ی فریشته‌کان باس کراون که خوای گه‌وره ده‌سه‌لات و موئکی خوی پئیان پئک و پئک ئه‌کات، ئه‌و فریشته‌کانی که خوا سبحانه‌وتعالی ده‌باره‌یان ئه‌فه‌رمویت: (لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ) ۵ واته: هه‌یج بئ فه‌رمانیه‌کی خوای گه‌وره ناکه‌ن له‌و کارانه‌ی به‌سه‌ریاندا ئه‌دریته و ههر فه‌رمانیه‌کیان به‌سه‌ردا بدریته ئه‌یکه‌ن و جئ به‌جئ ئه‌که‌ن.

ئه‌وانه ئه‌و به‌نده به‌رێزانه‌ی خوای گه‌وره‌ن که له دوا‌رۆژدا شه‌فاعه‌ت ئه‌که‌ن، ئه‌وه‌ش له به‌ر ئه‌و هه‌موو ریزو پله‌و پایه به‌رز هه‌یانه لای خوا سبحانه‌وتعالی، به‌لام شه‌فاعه‌ت بۆ هه‌یج که‌سیک ناکه‌ن مه‌گه‌ر خوا رازامه‌ندی له سهر بیته، جا ئه‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو فه‌زل و نزیکی فریشته‌کان له خواوه (سبحانه‌وتعالی) رازی نییه سهرکه‌وتن بدریته پال ئه‌وان، به‌لکوو ههر ده‌بیته بدریته پال خوای گه‌وره،

۱ [الصافات: ۱-۲]

۲ [المسرات: ۱]

۳ [النزعات: ۵]

۴ [الذاریات: ۱]

۵ [التحریم: ۶]

وه فیرمان نه کات که دئیابین له وهی که سهرکه وتن ته نه لای خواوهیه و بهس، هیچ که سئیک تر ناتوانیت سهرکه وتنت پئ ببه خشیت نه گهر خوا نه یه ویت، خوی متعال ده فهرمویت: (وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ)^۱ واته: هیچ که سئیک به سه ریزه کانی خوی گه وره نازانیت ته نه خوی نه بیت. خوا نه گهر بیه ویت فریشته کان نه نیریت، وه نه گهر بیه ویت ههر شتیکی تر نه نیریت بۆ یارمه تی به نده کانی خوی، وه ک پیغه مبهر (ﷺ) نه فهرمویت: (نصرت بالصبا، وأهلك عاد بالذبور)^۲ واته: من به هوی باوه سهرکه وتم، وه گه لی عادیس به هوی ره شه بایه کی توندو تیژو سهخت و ساردوسپر وه له ناوبران.

خوی گه وره به هوی ره شه باوه مله پرتین و سته مکارترین گه لی له زه ویدا له ناو برد که گه لی عاد بوون، نه و خانوو بالآخانه و کۆله کانه ی هه یان بوو، وینه ی نه بووه له دنیا دا، خوی گه وره هه مووی به باره شی توندو تیژ له ناو برد و ته فروتونای کردن، خو نه گهر دوژمنیکی بهرچاو بهاتایه و بهرهنگاریان بوه ستایه، له وانه بوو زال بونایه به سه ریداو له ناویان ببردایه، به لام نه یانتوانی بهرهنگاری ره شه با بینه وه به هیچ شیوه یه ک، کن نه توانیت شه ر له گه ل ره شه با بکات، ننجاهات به سه ریانداو هه رچی گوزه ری به سه ریدا ویران و ته فروتونای کردو له ناوی برد به فرمانی خوی گه وره، به شیوه یه پاشماوه نه بیت هیچیان نه مایه وه، وه ک خوی گه وره نه فهرمویت: (تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَاكِيْنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ)^۳ واته: نه و ره شه بایه هه موو شتیکی و هه موو شوتینیک کاول ده کات به فرمانی بهروردگاری، ئیتر که سیان دیار نه مان جگه مائه چۆل و هۆله کانیان، ههر ئابه و شیوه یه و به و جوړه سزایانه تۆله له قه ووم و هۆزی گه لانی تاوانبارو تاوانکار ده سینین.

ئیتر ویران بوون و هیچیان به سه ر هیچه وه نه ما وه ک خوی گه وره له ئایه تیکی تر دا نه فهرمویت: (كَأَنَّهُمْ أَعْجَازٌ نَّحْلِ مُنْقَعِيْ). واته: به شیوه یه ک دانی به زه ویداو له بیخی دهره یان، وه کو قه دی دارخورمای کلۆرو هه لکه نراویانن لئ هات.

ههروه ها سهرکه وتنی خوا (سبحانه و تعالی) بۆ پیغه مبهر (ﷺ) له شه ری پارتیه کان- الاحزاب- دا که گه مارۆی مه دینه یان دابوو، خوی گه وره باره شی بۆ ناردن و په رته وازه ی کردن و رایان کرد. به کئیک تر له سه ریزه کانی خوا ئاوه، که گه لی (نوح) ی پئ له ناو برد، گه لی نوح سه لامی لئ بیت یه که م گه لئیک بوون له سه ر زه ویدا سه رپیچی فرمانی خویان کردو شیرک و هاوه لگیریان به رپاکرد، یه که م پیغه مبهری نیراویان (رسول) به درۆ خسته وه و باوه ریان پئ نه هینا،

^۱ المدثر: ۳۱

^۲ البخاری (۹۸۸)، مسلم (۹۰۰) عن ابن عباس.

^۳ الاحقاف: [۲۵].

ئنجنا خوای گه وره فه رمانی دا به ئاسمان که باران ببارئینیت و زه ویش ئاو هه لبقو لئینیت، وه ئیتر لافاوئیکی گه وره ی بۆ ناردن و هه موویان نو قم بوون و خنکان و له ناوچون، خوای متعال ده فه رموئیت: (وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ)^۱. واته: هه موو زه ویشمان کرد به کانیاوو ئاومان ئی هه لبقو لاند، ئیتر ئاوی ئاسمان و زه وی به ته قدیرو ویستی خوا به یه ک گه یشتن، به راستی برپاری له سهر درابوو.

هه ندیک له و برپانه ی که جینگه ی متمانه ن له باره ی جیهادی نه فغانه وه بۆیان گێراوینه ته وه که چۆن له کاتی ته نگه شه و نارحه تی سه ختا به ئاشکرا هه ستیان کردوه که خوا (سبحانه و تعالی) هاتوو به ده میانه وه وه، به تایبه تی مه سه له ی غازی کوشنده - کیمیای- که ئیمه هه ر به باسکردنه که ی ترسمان ئی دهنیش، ئه یانوو: به راستی و له بهرچاوی خۆمان بینیمان که غازه که یان کرد به سه رماندا، ئیتر ئیمه ش هه موو هاوارمان کردو به کو ل له خوا پارینه وه، سوئند به خوا بینیمان وه ک په له هه وریک له سهر سه رمان وه ستاو نه هاته خواری، تاکو بایه ک هات و بردی دای به سه ر سوپاکه ی خۆیانداو خوا ئیمه ی پاراست و سوپاس بۆ په روه ردگار هیچمان ئی نه هات. هه ندیکی تریان وتیان: دوا ی نه وه ی له به سه رمانا رژا تووشی سه ریئشه یه ک و گێژیونیکی توند هاتین، واگومانمان کرد که ئیتر که سمان نامینینه وه وه هه موومان ئه مرین، هاوارمان کردو له خوا پارینه وه، دوا ی یه ک دوو رۆژ هه موومان سه لامه ت بوین و هیچمان ئی نه هاتبوو. ئه و ئه مریکایه ی که گه وره ترین و به هیژترین و سه رکه شترینی ئه م جیهانه یه، هیژو تواناو ده سه لاتی له به رامه به سه ربازیکی خوای گه وره دا که په شه بایه، بئ توانایه و هیجی بۆناکریت، خوای گه وره نه فه رموئیت: (وَمَا يَعْزُبُ عَنْ جَنُودِكَ إِلَّا هُوَ)^۲ واته: هیج که سه یك سه ربازه کانی په روه ردگار نازانیت (ئه ی موحه ممه د ﷺ) ته نها خوی نه بیئت. که واته سه رکه وتن ته نها لای خوای په روه ردگاره وه یه، وه ئه م خاله پیویسته که ئوممه تی ئیسلامی له سه ر په روه رده بکه ین تیی بگه یه نین، جا که ئاگادار بوین و زانیمان که داها توو بۆ خوای گه وره یه، سه رکه وتن لای خوا وه یه، پاشه رۆژ هه ر بۆ نه وه، ده ی با رووبکه یه نه وه و لئی برپارینه وه وه هاوارمان هه ر له و بکه ین، وه داوا ی سه رکه وتی ئی بکه ین، جا ئه وکاته رۆشن ئه بیته وه که ئیمه به ریگه یه کی دروستدا هه نگاو هه لئه گرین.

[الفمر: ۱۲]

[المدثر: ۳۱]

چۆن موسلمانان هۆکاره کانی سهرکه وتن به دهست بئتن؟

وه چۆن بگهړینه وه بۆ دینه که یان؟ چونکه پیغه مبهه (ﷺ) نه فهرمویت: {إذا تبايعتم بالعينة وأخذتم بأذناب البقر، واشتغلتم بالزرع أو بالضیعة، وترکتتم الجهاد، سلط الله علیکم ذلاً لا یرفعه أو لا یضعه حتی ترجعوا إلی دینکم} واته: نه گهر ئیوه کرین وفرۆشتنتان به عهینه (جۆریکه له سوو) کرد، دهستان گرت به کلکی مانگا کانتانه وه (واته خه ربکی مه پومالات و ژبانی دنیا بوون) وه سهرقال بوون به کشتوکال و زهوی و زاره کانتانه وه، وازتان له جهاد و تیکۆشان له پیناوی خوادا هینا، خوی گه وره سهرشوری و زهلیلتان نه هینیته سهر، وه هه لئنا گریته له سهرتان یان لاینادات تاکو نه گهړینه وه بۆ ئاینه که تان.

که واته زۆر پینوسته که بیر له وه بکهینه وه که چون بگهړینه وه بۆ ئاینه که مان، وه چۆن نه وه هۆکارانه به دهست بئین که به هۆیان وه زال و سهرکه وتوو نه بین؟ له وه هۆکارانه:

- به کوڵ هاوارکردنه لای خواو پارانه وه نزاکردن. خوی گه وره له چیرۆکی گهلی یونس دا نه فهرمویت: (فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ فَنَنْفَعَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُونُسَ لِمَا آمَنُوا)^۱ واته: ده بوايه خه لکی نه و شارۆچکانه ی هه ره شه یان ئی کرابوو باوه پریان بهینایه وه باوه ره که یان سوو دبه خش بوايه بۆیان، به لام باوه پری هیچ کامیان سوودی پ نه گه یان دن جگه له گهلی یونس (سه لامی ئی بیت).

گهلی یونس کاتی بنییان وا سزای خوا به ره و پرویان دیت و نه یان پئچیته وه، باوه پریان هینا خوی گه وره سزاکه ی له سهر لادان، کاتیک که زانیان فهرمانی خوا راسته وه هه ره شه که ی پیغه مبهه که یان وا هاته جی، دوی نه وه ی که یونس سه لامی ئی بیت هه ره شه ی لیکردن به سزای خوا، وه به توپه بیه وه رۆشت له ناویان و پئی وتن: دوی سئ رۆژ سزای خواتان بۆ دئ، ئیتر زانیان که پیغه مبهه وه درۆ ناکات، گه پانه وه بۆ لای خوی گه وره، به شیوهیه که خویان و مال و منایان و مه پومالاتیشیان هینایه دهره وه هه موو له خوا ده پارانه وه و هاواریان ئی ده کرد، وه هه ندئ له موفه سیرینی پئشین نه فهرموون که ماوه ی چل شه و له خوا پارانه وه، نه م گه پانه وه یان بۆ لای خواو دانپیانانیان به تاوانه کانی خویاندا بووه هوی نه وه ی خوی گه وره سزاکه یان له سهر هه لگریته و لایبه ریته، که تهها گهلی یونس سه لامی ئی بیت به و شیوهیه بوون، گه پانه وه و ملکه چ بونیان بۆ په روه دگاریان پزگاری کردن.

^۱ رواه أبو داود (۳۴۶۲). و أحمد في المسند (۸۴/۲) عن ابن عمر، وذكره الألبانی فی الصحیحة (۱۱)

^۲ [یونس: ۹۸].

که واته مل که چ بوون له دوعاو پارانه وه و هاوار بو لای خوا هوکارنکی ئیجگار گرنکه و به هیچ شیوهیه ک ناییت وه لای بنیپن و پشت گوئی بخهین، وه نه بیئت نه وهش بزاین که مل که چی و پارانه وه ته نها دوعاو داوا لیکردن نییه به ته نها، به لکوو دوعا به شیکه له و ملکه چی و پارانه وه یه که م دره گایه تی. - ته وه به کردن و په شیمان بونه وه له گونا هو تاوان. له سه رمان پیوسته که ته وه به بکهین و په شیمان بیینه وه و بکه رپینه وه بو لای خوی گه وره له هه مو و گونا هو تاوانه کانمان، خو مان ناماده بکهین بو لادانی نه و هوکارانه ی بونه ته هوی نه م به لا و نارچه تیانه ی به رده وام تووشمان دین، نه گهر دوژمنه نه و خومان ناماده بکهین بو جیهاد، نه گهر وشکی و بی به روبومی و نه داریه نه و خومان ناماده بکهین و بو چاندن و ناوه دانکردنه وه ی زهوی زاره کانمان، . وه هه روه ها، که واته ته نها کاره کان به دوعاو پارانه وه ناکرین، به لکوو خو ناماده کردنی شی نه ویت، وه ته وه به کردنی شی دره گای کردنه وه ی ره حمه تی خویا به بکه کانی و گرتنه به ری هوی که له هوکاره کانی سه رکه وتن.

● فه رمان په وای کردن به شه ریعه تی خوا. پیوسته له سه ر ده سه لات دارو کار به ده سه ته کان که بکه رپنه وه بو لای خوا، به خو یاندا بچنه وه، فه رمان په وای خه لکی به شه ری خوا بکه ن تا کو ده سه لات و هیژو زالبونی دوژمنانمان له کو ل بیته وه، وه ک پیغه مبه ر (ﷺ) له فه رموده یه کدا نه فه رمویت: ﴿وما لم يحکم ائمتهم بکتاب الله إلا سلب الله علیهم عدواً یاخذ بعض ما فی ایدیهم﴾^۱ واته: هه رکاتی ک (موسو لمانان) پی شه واکانیان به کتای خوا فه رمان په وای بیان نه کردن، نه و خوی گه وره ده سه لاتی دوژمن زال نه کات به سه ریاند او هه ندیک له و فه رمانه ی که له ژیر ده ستیاندا یه لیان نه سینیت. پیوسته قازیه کان، میره کان، سه رو که کان، وه هه رکه سی ک که خوی گه وره سه ریهرشی کارنکی له نه ستو دان او، ده بیئت له خوا بترسی تیدا ی او به پی فه رمانی خوا فه رمان په وای بکات، وه به و شیوه یه بیئت که خوا فه رمویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾^۲ واته: خوا فه رمان نه دات به دادوه ری و چاکه. هه روه ها نه فه رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾^۳ واته: بی گومان خوا فه رمانتان بی ده دات که هه مو نه مانه ته کان- سپارده- بکه رپنه وه بو خاوه نه کانیان، وه هه رکاتی کیش دادوه ریتان کرد له ناو خه لکید، داد په روه رانه

^۱ ابن ماجه (۴۰۱۹)، الحاکم فی المستدرک (۵۸۳/۴)، و الطبرانی فی الأوسط (۶۱۵-۶۱۶) عن عبد الله بن عمر.

^۲ [النحل: ۹۰].

^۳ [النساء: ۵۸].

فهرمانپه وای بکهن. دهی که واته با به دروونی خو ماندا بچینه وهو چی ناته و اووی هه یه چاره سهر بکهین و هه وئی فهرمانپه وای کردنی شهرعی خوای گه وره بدهین له خو مان و کۆمه لگه که شمماندا.

● یادخستنه وهی ئه رک فهرمانی زانایان. زانایان ئه رک و واجبیکي زۆرگه وره بیان له سهره، وهک پيشینه چاکه کان ده قبان له سهر ئه وه یه که زانایانی ئیسلام له فهرمانپه وایان و سه رپه رشتیاریکاری کارى موسولمانان، ئه وانهی که خوای گه وره به پپویستی گپراوه له سهر موسولمانان که گوپراهه لیان بکهن: (أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ) ^۱ واته: فهرمانبه ردارو گوپراهه ئی خوا پاشان پیغه مبه ر ﴿عَلَيْهِمُ﴾ و فهرمانپه واکان بکهن که له خودی خو تانن.

شیخی ئیسلام باسی کردوه که فهرمانپه واکان بریتین له ئه مبه رکان و زاناکان، زانایان فهرمانپه وای موسولمانان له کاره زۆر گرنگه کاند، چونکه ئه وان پاسه وان و چاودپیری ئه م ئوممه ته ن، وه ئه وان ده ست پلک و ئه مین له سهر هه موو ئه و کارانه ی په یوه ندیبیان به م ئوممه ته وه هه یه. ده و له تانی نه فامی و بچ باوه رپی کۆپی پیران و کۆپی جیگران و وه هه روه ها شتانی دیکه ی له و ده زگایانه یان هه یه بو چاودپیری کردنی کارو یاساکانی خو یان، ئه مه سه ره پای ده سه لاتی راویزو یاسادانان و چاودپیری کردن. وه هه روه ها، که له یاسا ده سکردو داهینراوه کاند باسیان ئی ده کریت، به لام ئوممه تی یه کخو اناس و باوه ردار زانایانی هه یه که ئه مانه تی ئه م ئوممه ته له ئه ستۆی ئه واندا یه، ئه وانهی که خوای گه وره فهرمانی بچ داوان که زانست و راستیه کان بلین و نه یشارنه وه، ده فه رمویت: (وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ) ^۲ واته: کاتیک خوا په یمانی وه رگرت له وانهی که کتیبیان بچ به خشراوه که روونی بکه نه وه بو خه لکی ومه رامه کانی له خه لکی نه شارنه وه.

وه ئه گه ر هه ندی له نه خوینه واره کان یان که موکوره کان نه یانه ویت که باسی تاوان و خراپه کانیا بکهن که پپویسته وازی ئی بپن، ئه وا زانایان پپویست و واجبه له سه ربان که حه ق روون بکه نه وه و به هیچ شیوه یه ک له م ئوممه ته ی نه شارنه وه،

^۱ [النساء: ۵۹].

^۲ [آل عمران: ۱۸۷].

وهك ئەفه رموئیت: (ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ) ^۱ واته: بانگهواز بکه بو
رێگه‌ی په‌روه‌ردگاری خۆت به دانایی و ئامۆژگاری چاک و شیرین.

وه ئەرك و فه‌رمانی زانایانه که به ئەرکی پێشه‌وايه‌تی ئەم ئوممه‌ته هه‌لسن له هه‌موو
هه‌لۆیست و بواریکدا، وه گه‌وره‌ترین هه‌لۆیست بریتیه له جه‌هاد، پێویسته له سه‌ریان که له
پێشه‌وه‌ی موسوڵماناندا بن، پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌گه‌ڵ ئەوه‌ش که به‌رێزترین که‌س بوو لای
خوای گه‌وره‌و خۆشه‌ویستی خوا بوو، خۆی سه‌رکردایه‌تی شه‌ره‌کانی نه‌کردو له‌ ریزی
پێشه‌وه‌ی هاوه‌له‌کانیدا بوو، هه‌روه‌ها هاوه‌له‌ به‌رێزه‌کانیشی له‌ پاش خۆی هه‌روا بوون.
ئه‌زانن که پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) سویندی خواردوو که ئەگه‌ر خاوه‌ن عوزه‌ره‌کان نه‌بوايه، نه‌ئه‌بوو
که‌س دوا بکه‌وئیت له جه‌هاد، هه‌روه‌ها ئەبو به‌کرو عومه‌ریش خوالییان رازی بیئت به‌و
شیوه‌یه بوون، له سه‌رده‌می عومه‌ردا خوالیی رازی بیئت ویستی ب‌روات بو شه‌ری فارس، پێیان
وت: ئە‌ی فه‌رمانده‌ی ب‌ر‌واداران! که‌سانی تریان بو ب‌نی‌ره‌و خۆت بم‌ینه‌ره‌وه، ئە‌گه‌ر ئە‌وانه
تووش بوون و پ‌رووخان ئە‌وه‌ تۆ یاریده‌ده‌ر ئە‌بیت بو‌یان و یارمه‌تیا‌ن بو ئە‌ن‌یریت، به‌لام ئە‌گه‌ر
تۆ تیا چ‌ویت ئە‌وه ئیسلام هه‌مووی له‌ ناو ئە‌چ‌یئت و ئە‌روات.

هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌موو به‌و شیوه‌یه بوون خوا ل‌ییان رازی، هه‌م‌یان سه‌رکرده‌و
له پێشه‌وه‌ی ریزی جه‌هادا بوون، وه‌ روونکه‌ره‌وه‌ی فه‌رمانه‌کانی خوا پاشان پێغه‌مبه‌ر بوون و
ئه‌مین بوون له سه‌ر ئە‌و ئە‌مانه‌ته‌ی له ئە‌ست‌ویاندا بوو.

هه‌روه‌ها شیخی ئیسلام ره‌حه‌مه‌تی خوای ل‌ بیئت خۆی به‌شداری کردوو له‌ روونکردنه‌وه‌و
ئاشکراکردنی گوم‌رایی و له ئیسلام ده‌رچوونی ته‌تار، هه‌روه‌ک به‌شداریشی له شه‌ری ته‌تار
کردوو، که‌واته ئە‌و ئە‌رك و واجبه‌ی له سه‌ر زانایانه ئیجگار گه‌وره‌و گرانه، سوپاس بو خوا
که ئە‌م ئوممه‌ته تا ئیسته‌ش خاوه‌نی که‌سانیکه له زانایان که له سه‌ر په‌یره‌وو رپ‌ره‌وی
پێشینه‌چاکه‌کانمان له بیروباوه‌رو کردوو و زانیاری و جه‌هاد و تیکۆشانیاندا، ئە‌وه‌ش فه‌زڵ و
گه‌وره‌یی خوايه به‌سه‌ر ئە‌م ئوممه‌ته‌دا. به‌لام ئە‌وه ئە‌م‌نینه‌وه که ئە‌رکی ئیمه، ئیمه‌ی
قوتابیا‌نی زانست و عیلم، گشتی موسوڵمانان، که ده‌ستی ئە‌و زانایانه بگ‌رین، له‌کاتی
تاقیکردنه‌وه‌و نا‌ر‌ه‌حه‌تیدا له‌ پشتیان بین، وه ئیمه‌ی موسوڵمان هه‌موومان بینه‌ یه‌ک
ده‌ست و یه‌ک کۆمه‌ل و یه‌ک مه‌به‌ست، ه‌یچ بواریک نه‌ه‌یلینه‌وه بو که‌سانیک که ئە‌یانه‌وئیت
ئە‌م ئایینه‌ پ‌یس بکه‌ن، ه‌یچ بواریک نه‌ه‌یلین بو که‌سیکی نامۆ خ‌ویمان ل‌ بکاته‌ زانا،

هېچ بوارىك نەھيلىنەوھە كە پەرتەوازەبى و دووبەرەكى لە نۆوانماندا بنىتەوھە و دوستى بكات، مەبەست و نامانجى ھەموو ئىمەى ئەھلى ئىسلام ھەر يەكە جا مەبەستەكە ئەمەيە، واتە لە پىناوى پەزەمانەندى خواى گەورەدا، وە ھۆكارەكەش با لە چەند رىگەيەكەيشەوھە بۆى پرۆين پىويستە يەك بىت و يەك مەبەست بىت، دەى با ھەموومان يەك پىزى نەپساوو بە دوای يەكدا بىن لە جىھاد و تىكوشانمان لە پىناوى خواى گەورەدا و بەرەنگار بوونەوھى دووژمانى ئەم ئوممەتە، ھەروەك چۆن خواى گەورە فەرمانى پىن داوين.

چى لەسەرمان پىويستە لە پىناو بەرەنگار بوونەوھى رۆژناو؟

پىويستە خۆمان و خەلكى ياداوارى بكەين و پەيوەستيان بكەين بە پەروەردگار يانەوھە، پىويستە لە سەرمان روو بكەينە خەلكى و پىيان بلىين: بگەرپنەوھە بۆ قورئان، مزگەوتەكان ئاوەدان بكەنەوھە، واز بىن لە رووتى و بەرەلايى و تىكەلاوى لە بازارەكاندا، فەرمان بەدەن بە چاكەو جەلەوگىرى خراپە بكەن، بگەرپنەوھە بۆ لای خوا، ئەوھى لە دەروونتاندایە بىگۆرپن خوا ئەو حال و وەزەى تىايدان دەيگۆرپت: (إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ) ^۱ واتە: بىگۆمان خوا بارو دۆخى ھىچ قەوم و گەلپك ناگۆرپت (لە خۆشەوھە بۆ ناخۆشى، لە زەلەليەوھە بۆ سەربەرزى، يان لە گرانيەوھە بۆ ھەرزانى) ھەتا ئەوانە ئەوھى بە خۆيان دەكرپت نەيگۆرپن و نەيكەن، كاتىكيش خوا بىھويت بەلەيەك بە سەر ھەر مىللەتپكدا بھىنپت (لە دەرنجامى سەرکەشى و ياخى بوونيان) ئەوھە ھىچ ھىزك ناتوانپت بەرى بگرپت، ھىچ كەسپكيش ناتوانپت جگە لە خوا فرىيان بكەوئت و رزگار يان بكات. ئەگەر عەزىمەتتان بە ھىز بوو خۆتان گۆرى، ئەوا دەبىن كە خوا حالتان دەگۆرپت و عىزەت و سەربەرزىتان بۆ دىنپتەوھە، جا پىويستە ھەر لە ئىستەوھە دەست بكەين بە گۆرپنى ناخمان و سەرلەنوئى بە ژيانماندا بچىنەوھە. چونكە بە راستى داستان لە گەل رۆمدا ئاسان و سانا ناپت، لە چەند رۆژو سالىكدا كۆتايى ناپەت، بەلكو داستان و شەرپكى درىژخايەنە، يەكەم شتپك كە پىويستىەتى ئوممەتپكى ئىماندارو بە ئارام و خۆراگر و خواناس و پارىزكارە:

(وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضْرِبْكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ) ^۲ واتە: جا ئەگەر خۆراگر بىن و پارىزكار بىن، پىلان و تەلەكەى ئەوانە ھىچ زىانپكتان پىن ناگەيەنپت.

[الرعد: ۱۱]

[آل عمران: ۱۲۰]

جا یه کهم شتێک که ده بێ بیکهین سوڵح و پێکه و تهمانه له گه‌ڵ په‌روه‌ردگادا، ده‌بێ سوو و پێبا تو‌ر ده‌ین و کاری پێ نه‌که‌ین، زینای ناو‌خۆبی که له کاری فاحیشه‌دا خۆی ده‌گرێته‌وه وازی لێ بێنین، وه زینای ده‌ره‌کیش که له خۆ رووتکرده‌وه و چوونه ده‌ره‌وه‌ی ئافه‌رتان به‌ ناشه‌رعیا‌نه‌و و شتانی دیکه‌ش وازی لێ بێنین، ده‌بێ وازی له‌ گۆرانی و مۆسیقا و خۆگێژکردن بێنین به‌ ناوی هونه‌رو کاری هونه‌ریه‌وه، ده‌بێ وازی له‌ پاشمله‌ باسکردن و دووزبانی و چاوچنۆکی و ڕق و قین بێنین له‌ نێوانماندا ئیمه‌ی موسوڵمان. هه‌رچی ده‌ستوو‌رو یاسایه‌ک پێچه‌وانه‌ی شه‌ری خوا و پێغه‌مبه‌ر بێ ﴿ﷺ﴾ ده‌بێ کاری پێ نه‌که‌ین و باوه‌رمان پێ نه‌بێ، به‌ شێوه‌ک له‌ هه‌موو کاره‌کانی ژيانماندا حوکم و فه‌رمان له‌ کتابی خوا پاشان سو‌ننه‌تی پێغه‌مبه‌رمان ﴿ﷺ﴾ وه‌رگرتین و به‌و دوو پێوه‌ره‌ مامه‌له‌ی رۆژانه‌مان بپێوین، با به‌ خۆماندا بچینه‌وه:

چی تاوانیکمان کردووه؟

وه‌ چی هه‌له‌و په‌له‌یه‌که‌مان هه‌یه‌ له‌ ژيانماندا؟

وه‌ چیمان کردووه و کارو کرده‌وه‌ی رۆژانه‌مان به‌ره‌و کو‌تیه‌؟

ته‌وبه‌ بکه‌ین و بگه‌رپێنه‌وه‌ بۆ لای په‌روه‌ردگارمان و به‌ کو‌ڵ هاواری لێ بکه‌ین و له‌ تاوان و سه‌رپێچه‌کانمان په‌شیمان ببینه‌وه‌، پاشان ئیتر خۆ ئاماده‌ بکه‌ین و تو‌یشوو بخه‌ین با ئه‌وه‌ی له‌ تواناماندا هه‌بوو ئاماده‌ی بکه‌ین، ئه‌وکات بێگومان خوا سه‌رکه‌وتیمان پێ ده‌به‌خشێ، گومان له‌وه‌دا نییه‌ که‌ رۆژتاوا تا رۆژی قیامه‌ت چاویان به‌ موسوڵمانان هه‌لنایه‌ت و وه‌ک دو‌ژمن ده‌روان بۆیان – وه‌ک پێغه‌مبه‌ری راستگۆ هه‌وایی پێ داوین- ئیتر ده‌بێ هه‌ر که‌س تو‌یشوو و خۆ ئاماده‌کردنی خۆی بخات، وه‌ بزانی‌ت که‌ به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ هه‌ر ده‌بێ و هه‌ر روو ده‌دات، ئیتر با هه‌رچی پێوه‌رمان هه‌یه‌ به‌ پێی کتابی خوا پاشان سو‌ننه‌تی پێغه‌مبه‌ر بێ ﴿ﷺ﴾ با ئه‌گه‌ر به‌ خشیمان بۆ خوا بی‌ت، ئه‌گه‌ر گرتمانه‌وه‌ هه‌ر له‌ به‌ر خوا بی‌ت، با ئه‌گه‌ر تو‌په‌ر بوین له‌ به‌ر خوا تو‌په‌ر ببین، ئه‌گه‌ر په‌زنامه‌ند بوین هه‌ر له‌ به‌ر خوا په‌زنامه‌ند بێن. پێویسته‌ دۆستایه‌تی و دو‌ژمنایه‌تیمان له‌ به‌ر خوا بۆ زاتی خوا بی‌ت، پێویسته‌ به‌ ته‌واوی پابه‌ند بێن به‌م عه‌قیده‌و بیرو باوه‌رمانه‌وه‌، جا ئه‌گه‌ر مریدین کاتێک که‌ نه‌مرین با کاریکمان کردی‌ت و هه‌وڵیکمان دای‌ت و خۆمان ئاماده‌ کردی‌ت و ئه‌وه‌ی له‌ تواناماندا یه‌ دێغیمان نه‌کردبێ، وه‌ ئه‌گه‌ر ژیاشین ئه‌وه‌ سه‌رکه‌وتن بۆ ئیمه‌یه‌، وه‌ دلنیا بن که‌ خوا ئیماندارانی راسته‌قینه‌ سه‌ر ئه‌خات له‌ دنیا‌داو سه‌رکه‌وتن هه‌ر به‌شی ئه‌وانه‌.

هو الحق مهمًا طغًا باطلا له‌ النصر يوم‌ الزوال‌ الآخر

وه‌ ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتنی‌ش له‌م نه‌وه‌ی ئیمه‌دا نه‌بوو که‌ نه‌وه‌ی تاوان و سه‌رپێچی و ملکه‌چه‌یه‌، ئه‌وه‌ له‌ نه‌وه‌یه‌کی تردا دێت و خوا ده‌یبه‌خشێ پێیان،

ئەوێش ئەو نەوێهەن کە دوور لە گرتی دەروونی و خراپەکاری پەرۆردە دەبن و پێ دەگەن. کاتێک هێرشێ خاچپەرستانی بەکەمجار دەستی پێ کردو چوونە ناو ئەنتاکیەوێ ژمارەیان تەنھا پێنج هەزار کەس بوو، بەلام لەو کاتەدا ئوممەتی ئیسلام سەرقالی ژبانی دنیاو خوێشی و لەزەتی دنیا بوون، دەمارگیری و دووبەرەکی و کۆمەڵە گومراکان پەرتیان کردبوو، لەو کاتەدا گرانترین شتێک بریتی بوو لە گۆرانی بیژان و تەپڵ لێدەران، وە گرانترین بەهایەک لە بازاردا ئەو کە نێزەکانە بوون گۆرانیان دەگوت و سەمایان دەکرد، نرخیان گەشتبوو دە هەزا بۆ سەد هەزار دیناری ئەو کاتە، وە گرانترین شتێک لایان بریتی بوو لە تەپڵ لێدان و سەماکردن و هەلپەپکێ و دەهۆڵ کوتان و مۆسیقا ژەنین. ئوممەتیکی زۆر گەورە و بەرفراوان، خاوەن ئیمکاناتیکی ئیجگار زۆر و بیسنوور، کەچی پێنج هەزار خاچپەرستی بێباوەر بە چۆکیاندا دەهینن و زەلیلیان دەکەن؛ بەلام هەلمەتی دووهم زیاتر لە سێ سەد هەزار خاچپەرستی لە سەرتاسەری ئەوروپاوە کۆبوونەووە بەرەو جیهانی ئیسلام هاتن، بەلام دواي پەنجا سأل هێرش و کوشتن و برین بە زەلیلی و سەرشۆریەووە گەرانەووە تێک شکان و پێ هیوا بوون، لە بەر ئەوێ نەوێهەکی پاک و بێگەرد و خاوین هاتنە بوون کە خراپەکاری و بەد پەوشتی و تاوان و گۆرانی وتن و سەماکردنیا نەدەزانی و ئاواتیان پەزمامەندی خواو چاکردنی نیوانی پەرۆردگاریان بوو.

له کۆتایی

داواکارم له خوای گه‌وره ئه‌م ماندوو بوونه‌مان ئێ قبوڵ بکات و بمان کات به‌خزمه‌تکاری دینه‌که‌ی داواکارم له‌خوای گه‌وره ئه‌م نوسینه‌ بکاته‌ ماییه‌ی به‌ ناگا هینانه‌وه‌ی موسوڵمانان سود بۆ نه‌وه‌ی ئیستامان تاوه‌کو زیاتر به‌ر چاو‌پوون بن بۆ خزمه‌تکردنی ئیسلام و کۆمه‌لگای موسوڵمان.

تێبینی: مافی بلاوکردنه‌وه‌ی بۆ هه‌موو موسوڵمانێکه‌ به‌مه‌رجیک له‌ ژێر ناوی هیچ حیزب و گروپ و تاخمیک بلاوی نه‌کاته‌وه‌ ته‌نها لله بۆ خوا بلاوی کاته‌وه‌ .

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

به‌نده‌ی خوا: عبدالله خاکی

یه‌ک شه‌ممه

۲۰۱۹-۴-۲۱

کاتژمێر: ۹: ۴۵ خوله‌کی شه‌و

{ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ }

